

ЗАБРАНЕН ПЛОД

Шон Сътън

ШОН СЪТЪН

ЗАБРАНЕН ПЛОД

Когато покоряването на Бога става незаконно

2025

Шон Сътън, 2024 г

Авторско право © 2024, Шон Сътън

Моралното право на автора е заявено.

Никаква част от тази публикация не може да бъде възпроизвеждана с търговска цел, включително предавана под каквато и да е форма по какъвто и да е начин, електронен, механичен, фотокопирен, записен или по друг начин, без предварителното писмено разрешение на автора.

Освен ако не е посочено друго, всички цитати от Писанието са взети от Светата Библия, New Living Translation, авторско право © 1996, 2004, 2015 от Tyndale House Foundation. Използва се с разрешение на Tyndale House Publishers, Carol Stream, Illinois 60188. Всички права запазени.

Цитатите от Писанието, отбелязани с (AMP), са взети от AMPLIFIED® BIBLE, Copyright© 1954, 1958, 1962, 1964, 1965, 1987 от фондация Lockman, използвани с разрешение. (www.Lockman.org)

Цитатите от Писанието, маркирани с (CSB), са взети от Christian Standard Bible®, Copyright © 2017 от Holman Bible Publishers. Използва се с разрешение. Christian Standard Bible® и CSB® са федерално регистрирани търговски марки на Holman Bible Publishers.

Цитатите от Писанието, отбелязани с (GNT), са от превода на Добрите новини в днешната английска версия – второ издание, авторско право © 1992 г. на Американското библейско общество. Използва се с разрешение.

Цитатите от Писанието, отбелязани с (ISV), са взети от МЕЖДУНАРОДНАТА СТАНДАРТНА ВЕРСИЯ, Copyright© 1996-2008 от ISV Foundation. Всички права запазени на международно ниво.

Цитатите от Писанието, отбелязани с (KJV), са взети от ВЕРСИЯТА НА КРАЛ ДЖЕЙМС, обществено достояние.

Цитатите от Писанието, отбелязани с (KNOX), са взети от БИБЛИЯТА НА НОКС, Светата Библия: превод от латинската Вулга в светлината на еврейските и гръцките оригинали от монсеньор Роналд Нокс. Copyright © 1954 Уестминстърска епархия.

Цитатите от Писанието, отбелязани с (NET), са взети от NET Bible®, авторски права ©1996, 2019 от Biblical Studies Press, LLC <http://netbible.com>. Всички права запазени.

Цитатите от Писанието, маркирани с (NKJV), са взети от New King

James Version®. Авторско право © 1982 от Томас Нелсън. Използва се с разрешение. Всички права запазени.

Цитатите от Писанието, маркирани с (NRSV), са взети от новата преработена стандартна версия на Библията, авторско право © 1989 Отделът за християнско образование на Националния съвет на църквите на Христос в Съединените американски щати. Използва се с разрешение. Всички права запазени.

Цитатите от Писанието, отбелязани с (RSV), са взети от РЕВИЗИРАНАТА СТАНДАРТНА ВЕРСИЯ, Grand Rapids: Zondervan, 1971 г. Използва се с разрешение. Всички права запазени.

Цитатите от Писанието, отбелязани с (YLT), са взети от БУКВАЛНИЯ ПРЕВОД НА СВЕТАТА БИБЛИЯ НА ЙЪНГ от 1898 г. от JN Young, (автор на аналитичния конкорданс на Young), обществено достояние.

Моля, обърнете внимание, че авторът е подчертал части от стиховете с удебелен шрифт, за да наблегне на конкретна идея в тези текстове.

Тази книга е написана от Шон Сътън

Редактирана от Данутат Браун,

Корицата е създадена от Шон Сътън,

Набор 11,5/14 Minion Pro

Съдържание

Глава 1	
Начало на космическа полемика	9
Глава 2	
2 гървета и 2 царства	18
Глава 3	
Помирение чрез откровение	30
Глава 4	
Пясъчникът на Сатана	56
Глава 5	
Шедьовърът на изопачаване	73
Глава 6	
Образът на звяра.....	109
Глава 7	
Печатът на Бог & гървото на живота	147
Глава 8	
Белегът на звяра и гървото на доброто и злото	178
Глава 9	
Предстоящата криза	210
Глава 10	
Край на космическата борба.....	229

Бележка към читателя

Двама души са наречени Божии приятели в Библията: Авраам (Ис. 41:8; 2 Летописи 20:7; Як. 2:23) и Мойсей (Изх. 33:11). И двамата искрено разпитвали Бог.

Когато Бог разкрива на Авраам, че ще унищожи Содом и Гомор,¹ Авраам, като добър приятел, казва: „Наистина не би направил такова нещо, като унищожиш праведния заедно с нечестивия. Защо би се отнесъл по същия начин към праведните и грешните! Със сигурност не би направил това! Не трябва ли Съдията на цялата земя да постъпва правилно?“ Битие 18:25. Вместо да укорява Авраам, че се осмелява да постави под съмнение Божия суверенитет, Бог насърчава неговото честно разпитване, като позволява на Авраам да преговаря с Него (Бит. 18:16-33)!

По същия начин, когато Бог казал на Мойсей, че ще унищожи Израел в пустинята (макар и по мое мнение това да е било изпит, за да види Бог какъв ще е отговора на Мойсей), Божият приятел отговорил, като казал: „Защо египтяните да казват, „Техният Бог ги спаси със злото намерение да ги избие в планините и да ги заличи от лицето на земята“? Отвърни се от свирепия Си гняв. Промени мнението си за това ужасно бедствие, с което заплашваш народа си!“ Изход 32:12. Отново, вместо да поразии Мойсей за това, че даже си е помислил да постави под съмнение пътищата Му, Бог слуша Своя приятел и (привидно) променя решението Си (Изход 32:14)!

И в двата сценария приятелите на Бог са тези, които *се грижат за репутацията на Бог*. По същия начин един истински приятел на Бог с уважение и благоговение ще *задава честните въпроси*,² а Бог, като любящ Баща, се вслушва в тези въпроси и често позволява на децата Си да участват в плановете Му.

1 Ще разгледаме тази история по-късно и ще анализираме някои пренебрегнати аспекти от нея.

2 Исус също може да бъде посочен тук като най-добрият пример. Той попитал Своя Баща и Приятел дали може да промени плана Си (Мат. 26:39) и защо сякаш Го е изоставил (Мат. 27:46).

Тази книга е резултат от моето духовно пътуване, по време на което се научих да задавам трудни въпроси на Бог – особено за неща, които според мен Го карат да изглежда лош. Един от основните въпроси, които имах, като много хора, беше защо Бог трябва да бъде толкова насилствен и привидно несправедлив понякога. Подобно на Мойсей, аз се притеснявам от факта, че Бог е изобразен като такъв, който избива непокорните Си деца в яростния Си гняв. Притеснявам се, че хората гледат на Бог като на Един, който основно казва: „Обичай ме, или ще те измъчвам и убия“. Това е груб начин да се кажат нещата, но също така точно представя възгледа на много християни за Бог. Много хора са предложили правдоподобни отговори на тези въпроси, но малцина са убедителни, ако съм честен със себе си.

Освен това, какви са последиците от поклонението на такъв Бог на силата и насилието? Как това се отразява на начина, по който хората мислят и действат? Как се отразява на една нация, ако нейните законодатели се покланят на Бог като този? Вярвам, че библейските пророчества предлагат уникална гледна точка за взаимодействие с тези въпроси.

Преди бях обсебен от пророчествата. Обичах да се опитвам да изчисля пророческите периоди и да разбия кодове на гематрията като ббб например. Бях очарован от пророчествата относно възхода и падението на най-големите световни империи и степента на точност на Библията в това отношение. Но докато задавах въпроси за Божия характер, възгледът ми за пророчеството се промени. Вместо основно да показва записи на историята и различни предстоящи събития, сега виждам теологичната основа зад много от тези събития. Бог не просто се опитва да ни предостави информация, но противопоставя Своето Царство на светските царства. Опитва се да покаже какво се случва с царствата, когато възприемат насилствени възгледи за Него.

Тази книга има за цел да даде отговори на трудни въпроси за това какъв е Бог в контекста на библейските пророчества. Но преди да разгледаме бъдещите събития, ще обърнем внимание на това как нещата са започнали в самото начало (гл. 1-2), защото това, което се е случило тогава, ще се случи и в целия свят накрая. След това ще разгледаме на

какво ни учи Христос за това как действа Царството на Неговия Отец (гл. 3) и ще сравним Неговите методи с методите на Сатана (виждани в различни световни сили в историята) (гл. 4-5). След това ще преминем към текущите събития и ще видим, че Бог е предсказал настоящата религиозно-политическа тенденция в Америка и ще разгледаме последиците от тази тенденция (гл. 6). Останалата част от книгата описва в подробности предстоящата криза, пророкувана в Откровение. В основата на всички тези дискусии ще бъде нашата представа за Бог.

В тази книга ще задам някои трудни въпроси и ще дам нетрадиционни (но библейски) отговори. Не се тревожете поради някои идеите, които представям тук! Искам да ви насърча да мислите и да се молите за тях и да сравнявате всичко, което казвам, с живота на Христос, за когото твърдя, че е пълното откровение на Бог. Ако с молитва обмислите въпросите и доказателствата в тази книга, вярвам, че ще си тръгнете с картина на Бога, която е по-красива, отколкото бихте могли да си представите! Не само това, но тя дава отговори на някои от най-предизвикателните въпроси, задавани както от честни християни, така и от невярващи: Защо Бог е позволил злото да съществува? Защо не е унищожил Сатана преди или скоро след като се разбунтува? Защо лоши неща се случват на добри хора? Защо християните са изгаряли и изтезавали враговете си през Мрачните векове? Защо бих искал да се покланям на Бог, който прави същото?

Тази книга е предназначена да бъде иконоборец – разбивач на образи – на предубедени доктрини и предположения, точно като Исус. Както пише К. С. Луис, „Той е великият иконоборец. Не можем ли почти да кажем, че това разрушаване е един от белезите на неговото присъствие? Въплъщението е върховният пример; то оставя всички предишни идеи за Месията в руини. И повечето са "обидени" от иконоборството; а блажени тези, които не са.“³ Моля се да не се обидите от тази книга, а по-скоро да бъдете благословени, докато четете.

3 К. С. Луис, *A Grief Observed* (Harper & Row, 1989), стр. 78.

Глава 1

НАЧАЛО НА КОСМИЧЕСКА ПОЛЕМИКА

Бог е любов. Това ме научиха в обучението ми като добър християнски войник в библейския корпус. Но колкото и да се опитвах да убедя хората в този факт, „външните“ Го виждаха в различна светлина. Неофициалният глас на атеизма, Ричард Доукинс, илюстрира тази перспектива така:

„Богът от Стария завет е може би най-неприятният персонаж в цялата художествена литература: ревнив и горд от това; дребнав, несправедлив, безпardonен маниак на контрола; отмъстителен, кръвожаден етнически заличител; женомразец, хомофоб, расист, детеубиец, геноциден, филициден, чумав, мегаломан, садомазохист, капризно злонамерен бияч.“⁴

Какво? Богът на Библията не е такъв... Нали? Искам да кажа, че всеки, който е хвърлил бърз поглед на нежния Исус, може да ви каже това. Е, предполагам, че Старият завет е малко насилствен... Има убиване с камъни и намушкане, битки и наводнения, изгаряне и заличаване; о, и кой може да забрави цялата част с изгарянето на хора в пъкъла в продължение на цяла вечност? Но кои сме да поставяме под въпрос пътищата на Бог? Като се замисля, предполагам, че някои от забележките на Доукинс *може* да имат известна достоверност, но вероятно не е така, защото той е просто грешник, който не разбира сериозността на греха и справедливостта на Божиите присъди, нали?

Защо има такава пропаст между нашите лагери? Дали тези, които не са съгласни с нас, са просто невежи и зли? Много християни твърдят това, но Библията разкрива друга гледна точка. Последната му книга дръпва завесата на този спор, показвайки, че той бушува от самото начало, но двата

⁴ Ричард Доукинс, *The God Delusion* (Бостън: Houghton Mifflin Co., 2006), стр. 31

лагера на доброто и злото не са толкова ясни, колкото си мислим. Но нека първо да започнем с произхода на всичко това.

1.1 ВОЙНА В РАЯ

Откровение 12:7 Тогава имаше **война в небето**. Михаил и неговите ангели се биеха срещу змея и неговите ангели.

Използваната от Йоан дума за „война“, е *pōlēmōs*. От нея получаваме думата „полемика“,⁵ която означава:

а: агресивна **атака срещу** или опровергаване на **мненията или принципите на друг**

б: изкуството или практиката на спора или **дебата**...⁶

Войната в небето не била „война по плът“ (2 Коринтяни 10:3), а *война на идеи* и тя достига връхната си точка днес. онези от другата страна обвиняват опонентите си „ден и нощ“. Откровение 4:8; 12:10. Но какви спорове подхранва тази свещена война между Ричард Доукинс и Били Греъм, Бил Най и Кен Хам?

ПЪРВАТА КЛЕВЕТНИЧЕСКА КАМПАНИЯ

Защо Хитлер е запомнен като тиранин? Защото прилага тиранични закони, които водят до неописуеми жестокости. Ейбрахам Линкълн, от друга страна, е почитан като защитник на правата на човека заради неговата Прокламация за еманципация. И в двата сценария *законите* на всеки лидер отразяват неговия *характер*. Така и начинът, по който гледате на Божиите закони, влияе върху това как възприемате Бога. Ако виждате Божиите закони като любящи и справедливи, ще възприемате Бога в същата светлина. Ако вярвате, че те са произволни и потиснически, тогава вероятно ще виждате и Него като произволен и като потисник.

⁵ „Полемика“, *Онлайн етимологичен речник*, <http://tinyurl.com/4j7ewrz4>

⁶ „Полемика“, *Merriam-Webster*, <http://tinyurl.com/2rvctnrx>

Атаката срещу характера на опонентите чрез законите, които прилагат, е любим инструмент на политиците. Сатана, първият политик макиавелист, не е изключение. Апостол Йоан свидетелства за това, когато определя греха като „нарушаване на Божия закон” и впоследствие твърди, че Дяволът „съгрешава от самото начало” (1 Йоаново 3:4, 8). Сатана не само нарушил Божиите закони в началото, но и водил кампании срещу тях.

Езекиил описва падането на засеняващият херувим, Луцифер⁷ (Езек. 28:16) със следните думи:

Езекиил 28:15–16 Ти беше непорочен във всичко, което направи от деня, в който беше създаден, до деня, в който злото⁸ се намери в теб. **Твоята богата търговия те доведе до насилие⁹ и ти съгреши ...**

Каква била „търговията“ на Сатана? Очевидно той не продавал фалшиви Rolex-и в затъntenите улички на рая. Дори идеята Сатана тайно да въоръжава бунтовна банда

Исторически погледнато, Езекиил 28 глава се отнася за Царя на Тир (ст. 12), точно както Исаия 14 глава се отнася за царя на Вавилон (Ис. 14:4). Но гледайки през призмата на космическата война, където земните царства са хванати в кръстосания огън на духовна битка, можем да видим, че гордият цар на Вавилон е свършено представяне на гордия ангел, който се разбунтувал срещу Бог (Ис. 14:13-17 също свидетелства за този факт). Че това е валиден херменевтичен принцип е видно от факта, че новозаветните автори дават нови приложения на старозаветните пророчества, които вече са видели историческо изпълнение. Например, няма нищо в Стария завет, което да казва, че същество, известно като „Сатана“, стои зад змията в Едем (или зад много от всичко по този въпрос) – само в последната книга на Библията е разкрит този факт (Откр. 12:9; 20:2). Същото може да се каже и за пророчеството на Исаия относно раждането на Емануил, което исторически било знак за цар Ахаз (Исаия 7:10-14). Матей изглежда изважда този стих от неговия исторически и литературен контекст и го прилага към раждането на Христос от девица (Матей 1:23). В тази творба ще използвам същия херменевтичен принцип, когато е приложим към разглежданата тема.

8 „Злото“ в този пасаж не се отнася само до общото зло, но и до „несправедливостта на речта“. Франсис Браун, Самюъл Ролес Драйвър и Чарлз Огъстъс Бригс, *Подобрен лексикон на иврит и английски на Браун-Драйвър-Бригс* (Окфорд: Clarendon Press, 1977), стр. 732.

9 „Насилие“ [Еврейски речник на Стронг №2555] може да означава типично насилие, но може също да означава *лъжесвидетелство* (вж. Изход 23:1; Псалм 35:11).

Начало на космическа полемика

ангели е смешна. Войната, която той води, е война за ума (2 Коринтяни 10:3-6; Ефесяни 6:11-17); оръжията на неговата война са *идеи*.

Думата за „търговия“ в горния пасаж (*rekullāh*) идва от глагола (*rakal*), което означава „**ходя от един на друг (за търговия или клюки)**“.¹⁰ Производното на съществителното (*rakil*) също означава „**клеветник, разказвач на приказки**“! Така Сатана е идентифициран като „*Дяволът*“ (Откр. 12:9) – *Diabolos* (Гръцки речник на Стронг №1228) – наименование, което означава „фалшив обвинител“ (1 Тим. 3:11) и „клеветник“ (2 Тим. 3:3).¹¹ Този небесен политик лобирал срещу Божия закон, продавайки бунтовни клевети на своите съграждани. Змията води война с думите си, поради което Откровение символизира силата на падналите ангели с „техните уста“ (9:19); змията също се стреми да унищожи Църквата чрез това, което бълва от *устата си* (12:15); звярът от морето има „уста“, която говори клевети срещу Бог (13:5-6) от името на Сатана; и нечистите духове излизат от *устата* на Змея, Звяра и Лъжепророка, за да заблудят света (16:13-14). Мечът на Сатана е клевета, а куршумите му са богохулства.

Но ако сте живели щастливо в рая, защо бихте се поддали на твърденията на Луцифер? Е, бихте ли помислили какво казва един високопоставен държавен служител за корупцията в правителството? Като лоялни граждани, инстинктивно се отдръпваме от еретичната идея, че държавата има недостатъци. Но тогава разбираме, че това идва от някой със свръхсекретно разрешение, който е надникнал „зад завесата на Оз“. Факт е, че Луцифер е бил високопоставен „държавен служител“ в небето, който е стоял в самото присъствие на Бог като покриващ херувим (Езек. 28:14) и е имал перфектно досие (Езек. 28:15).¹² Той бил доверена авторитетна

10 Пак там, стр. 940.

11 Джеймс Стронг, *Кратък речник на думите в Гръцкия завет и Еврейската Библия* (Bellingham, WA: Logos Bible Software, 2009), стр. 22; Джеймс Суонсън, *Речник на библейските езици със семантични домейни: гръцки* (Нов завет) (Oak Harbor: Logos Research Systems, Inc., 1997).

12 Чуваме ехо от клеветническата кампания на Луцифер в историята за бунта на Авесалом срещу Давид, неговия баща и цар. Луцифер имал „изящна красота“ (Езек. 28:12), точно както Авесалом „беше

фигура, която ангелите обичали да слушат - и не забравяйте, че никога преди не били чували лъжи или неправилни характеристики!

Каква „информация“ е донесъл Луцифер относно небесния държавен глава? Исус казва, че „нещата, които излизат от устата, произхождат от сърцето“ (Мат. 15:18), а Луцифер бил казал в сърцето си: „Ще се възкача... Ще издигна престола си... Ще се изкача по-горе ...” Исаия 14:12-14 (KJV). След като си казал това, той решил, че „ще бъде като Всевишния“ Исаия 14:14. Този стих не само подсказва, че той е искал силата и позицията на Бог, но в светлината на духовна клеветническа кампания това може да се разглежда като твърдение, че *когато* се превъзнася, *тогава* е като Бог. С други думи, Луцифер намеква, че Бог е егоистичен владетел, който превъзнася Себе Си за сметка на другите.¹³

Но как ангелите, биха помислили, че Бог се превъзнася за тяхна сметка? По същия начин, по който Хитлер и други тиранци ограничавали правата на другите: чрез своите закони. Луцифер трябва да е казал на колегите си ангели, че всички тези правила за любов към Бог и поклонение пред Него са просто инструменти, които Той използва, за да ги контролира. Според Луцифер *Божиите закони са произволни* - няма логика зад тях. *Те са ни наложени*, за да ни контролират, да поддържат властта Му и да ни правят безсилни. С други думи, нарушаването на Божиите закони е като отказ от една от 28-те одобрени прически от правителството на Северна Корея. Неподчинението, в този сценарий, е акт на благородно освобождение от потисничеството и отваря вратата за

безупречен от глава до пети“ и „беше възхваляван като най-красивия мъж в целия Израил“ (2 Царе 14:25). Тъй като Авесалом „открадна сърцата на целия народ на Израел“ (2 Царе 15:6), като продавал стоката на недоволството, той несъзнателно се движел по същия път, който извел Луцифер направо от небето. За повече информация относно паралелите между бунта на Луцифер срещу Божието правителство и бунта на Авесалом срещу правителството на баща му, вижте книгата **Кръст проучен и кръст срещнат** на Ейдриън Ибънс в сайта fatheroflove-bulgaria.com.

13 Лъжите на Сатана били (и са) неговата „опашка“ (Ис. 9:15), която „помете една трета от звездите [ангелите, Откр. 1:20] в небето“ и ги „хвърли на земята.“ Откровение 12:4.

по-високо състояние на изразяване и съществуване. Както ще видим, това е същата реторика, използвана от змията в Едем.

БОЖИЯТ ОТГОВОР НА ОБВИНЕНИЯТА НА САТАНА

Ако Бог е знаел края от самото начало, тогава Той е знаел, че бунтът на Луцифер ще причини огромно страдание и смърт. Ако Бог е знаел, че това ще се случи, а Той също така е всемогъщ и всеобичаш, защо не е попречил на Луцифер да се разбунтува? Както Бил Махер попита: „Защо Той (Бог) просто не унищожи дявола и не се отрече от злото в света?“ Добър въпрос.

Представете си, че сте дете на верен и благочестив пастор. Всички обичат лидерството му и високо го ценят. Но един ден вашият благочестив брат ви пита дали бихте се молили с него за баща ви. „Защо? Какво става?“ Брат ви продължава да ви информира, че е видял баща ви да взема пари от фонда за бездомни – същият за който е призовавал всички да даряват? *Това би обяснило лъскавия нов часовник и обувки на бащата ...* Благодарение на несравнимата комуникационна система на църквата (известна още като клюки), всички са замесени в обвиненията. Но това, което не е публикувано, е скритият мотив на брат ви — той иска позицията и заплатата на баща си. Бащата знае, че ако синът му поеме управлението, резултатът ще бъде по-лош от Джонстаун, но как може да докаже това на своята църква?

Вариант 1: Унищожаване на обвинителя

Ако брат ви скоро умре и баща ви заяви, че това е за доброто на църквата, как бихте реагирали? Може би брат ви *е подценил колко лош* всъщност е бил баща ви. Единствената причина, поради която бих замълчал, е, че може да съм следващият, който ще умре, ако престъпя линията.

Ако Бог бил унищожил Луцифер, когато е обвинен в тирания, ангелите винаги щели да се чудят дали обвиненията са правилни. В този сценарий вселената ще *служи на Бог само*

от страх, а не от любов. Такъв е начинът на действие на класическите тирани. Това също би показало, че *Бог не зачита свободата на съвестта*. Според Института за религиозна свобода Джордж Вашингтон, свободата на съвестта се определя като:

1. Свобода на вярата (Всички хора са свободни да избират религиозното вероизповедание, което искат да приемат, или да не приемат никакво)
2. Свобода на религията (лицата са свободни да практикуват своята религия по законен начин)
3. Равен статут (Всички религии и техните вярващи заслужават еднакво третиране от закона)¹⁴

Ако Луцифер не желае да се покланя на Бог по начина, по който Той иска, тогава единственото *справедливо* нещо, което Бог трябвало да направи, би било да му позволи (1) да вярва в каквото иска, (2) да практикува каквото иска и (3) да не бъде преследван (външно наказван) за различното си вярване. Може ли да има истинска, взаимна любов, когато съпругът каже на жена си: „Остани с мен или ще те убия“?

Вариант 2: Изгонване на обвинителя

Ами ако пасторът просто изгони обвинителя от църква-та? Отново, това би било супер подозрително и би довело до допълнителен страх и съмнения. Лидер, който почита свободата, няма да изгони този, който го поставя под съмнение.

Вариант 3: Изгонване на обвинителя и заличаване спомените на свидетелите

Вариант 1 и 2 не достигат до пълно помирение между пастора и паството му поради оставащите съмнения в съзнанието им, които подобно на сърбеж очакват почесване. Но какво ще стане, ако пасторът може да изтрие спомените на паството си (в стил Мъже в черно), така че да няма никакви остатъци от недоверие или страх? Това е вариант, но пасторът не би бил честен, ако тръгне по този път. Това само

¹⁴ „Свобода на съвестта“, *Институт за религиозна свобода на Джордж Вашингтон*, <http://tinyurl.com/3chsrpxa>

Начало на космическа полемика

осигурява илюзията за избор, а не истинското нещо, като по този начин прави всички потенциални връзки изкуствени - истинската любов изисква истински избор.

Вариант 4: Позволяване на обвинителя да сподели своите аргументи и Вселената да бъде съдник

Предишните три варианта, които изискват използването на сила, са напълно неадекватни, за да се справят с клеветите на Сатана. Според мен има само един начин този спор да приключи. Не е достатъчно пасторът да твърди, че е невинен – трябва да се предоставят доказателства и от двете страни. Той трябва да позволи на одиторите и паството да влязат, да прегледат записите и да ги оставят да преценят по съответния начин.

За да отговори на обвиненията на Луцифер, Бог трябва да предостави Своите доказателства и да даде на този ангел:

1. време за обяснение и кампании за новите си идеи
2. време неговите идеи и методи да се реализират, така че всеки да може да прецени кой начин е най-добър

Този курс е единственият правилен начин, тъй като е грешно да осъждате някого, без да го изслушвате.

Притчи 18:13 Да говориш, преди да си изслушал фактите, е едновременно срамно и глупаво.

Йоан 7:51 „Законно ли е човек да бъде осъден, преди да бъде изслушан?...“

Каква е нашата роля в тази голяма борба? Тя е описана в правните процедури на Стария завет:

Второзаконие 19:16–18 ¹⁶ Ако злонамерен свидетел се появи и обвини някого в престъпление, ¹⁷ тогава и обвинителят, и обвиняемият трябва да се явят пред Господа, като дойдат при свещениците и съдиите, които са на служба по това време. ¹⁸ Съдиите трябва да разследват случая задълбочено ...

Сатана обвинява Бог и Неговото правителство, докато (както ще видим) Христовото свидетелство оспорва тези обвинения. Нашата роля е да разгледаме доказателствата и от двете

страни. По същество наша работа е да „съдим“ Бог и ангелите (1 Кор. 6:3):

Откровение 14:6–7 (KJV) И видях друг ангел да лети в сред небето, който имаше вечното благовестие да проповядва на живеещите по земята и на всеки народ, и племе, и език, и хора, казвайки със силен глас: Бойте се от **Бога** и Му отдайте слава; защото **часът на Неговия съд дойде**; и поклонете се на Онзи, който направи небето и земята, и морето, и водните извори.

Римляни 3:4 ... Дори и всички останали да са лъжци, Бог е истинен. **Както казва Писанието за него**, „Ще бъде доказано, че си прав в това, което казваш, и **ти [Бог] ще спечелиш делото си в съда.**”

Бог е избрал Вариант 4 – ще бъде прозрачен и ще ни покаже „зад кулисите“ на Своего Царство (как функционира) и ще даде време на Сатана да провежда кампании и да прилага идеите си, докато узреят напълно, така че да можем да видим „зад кулисите“ и царството на Сатана. А коя е духовната сцена, домакин на тази идеологическа битка? Планетата Земя.

2 ДЪРВЕТА И 2 ЦАРСТВА

Описвайки предварително сътворената земя, четем, че тя „**бе безформена [Евр. №8414] и празна [Евр. №922] и тъмнина покриваше дълбоките води**“ Битие 1:2. Ето описание на физическата и духовна тъмнина, която е съществувала преди Сътворението. Физическата тъмнина свидетелства за духовната, която Сатана причинил чрез лъжите си. Помислете за единственото друго място в Писанието, което използва „без форма и празно“ във връзка с тъмнината:

Еремия 4:22–23 ²² „**Моите хора са безумни и не Ме познават**“, казва Господ. „Те са глупави деца, които нямат разбиране. Достатъчно умни да правят грешното, но нямат представа как да правят правилното!“ ²³ **Погледнах към земята и тя беше празна [Евр. №922] и безформена [Евр. №8414]. Погледнах към небето и нямаше светлина.**

След като Сатана разпространил своите клевети, „светлината на познаването на Божията слава¹⁵“ (2 Коринтяни 4:6 KJV) започнала да се затъмнява в умовете на ангелските същества, които дали ухо на неговите лъжи.

Именно в този контекст Бог създава човека по Свой образ (Бит. 1:27) и „поставя човека в Едемската градина, за да се грижи и да бди над нея.“ Битие 2:15. Думата за „бди над“, *shamar*, означава „пазя“; *пазете ... внимавайте ...*¹⁶ За какво трябвало да внимава Адам? Бог насочва вниманието към опасността в следващия стих:

Битие 2:16–17 ¹⁶ Но Господ Бог го предупреди: „**Можеш свободно да ядеш плодовете на всяко дърво в градината**“ ¹⁷ **освен дървото за познаване на доброто и злото. Ако ядете плодовете му, със сигурност**

15 т.е. Неговият характер, Изход 33:18-19

16 Речник на Стронг, стр. 118

ще умрете.

Разумно е Адам да има достъп до дървото на живота, но защо и онова друго дърво е било в градината?

2.1 ДЪРВЕТА, УРНИ ЗА ГЛАСУВАНЕ И СВОБОДА

Чували ли сте как протича изборният ден в Северна Корея? Когато се явите да гласувате, „получавате бюлетина само с едно име върху нея. Няма нищо за попълване, няма квадратчета за отбелязване. Взимате тази хартия и я пускате в урната, която е на открито.“¹⁷ Колко мило от страна на техния лидер, че прави процеса толкова прост. Представете си, ако някой се опита да се кандидатира срещу Ким Чен-ун. Мислите ли, че ще им позволи свободата да защитават новите си идеи? Очевидно не. За разлика от севернокорейския диктатор, Бог е водач, който обича свободата. Вместо да изпрати тайната полиция да затвори щаба на сатанинската кампания, Той му осигурява място за лобиране – дървото за познаване на доброто и злото.

Добрият владетел обаче не би позволил правата на опонентите му да нарушават правата на неговите граждани, така че опонентите му са ограничени до лобиране на обществено място и не им е позволено да тормозят непрекъснато хората като продавач, който вманиачено обикаля от врата на врата. Така дървото на познанието било „границата“ на Сатана, която той „не можел да премине“. Псалм 104:9 (KJV).

Както човешкото царство, така и Божието са символизирани с дървета в Писанието (Дан. 4:10-12; Мат. 13:31-32), така че *двете дървета в центъра на градината представляват два възгледа за Божието царство*: Божият възглед и този на Сатана. Ако нашите първи родители се доверяваха на Бог, те щяха да Му се подчиняват и вместо да ядат от забранения плод, биха яли от дървото на живота. Ако в даден момент двойката реши, че доверието им е погрешно, биха могли да

¹⁷ „Севернокорейците гласуват на парламентарни избори, без избор“ (2019), BBC <https://tinyurl.com/t886uxad>.

2 гървета и 2 царства

изберат да не се подчинят на Бог и да ядат забранения плод, като по този начин се присъединят към Сатана.

2.2 ИЗБОРНИЯТ ДЕН В ЕДЕМ

Денят на изборите отново е настъпил, когато Ева се разхожда близо до центъра на Градината, а днес Божият съперник търси гласове.

Битие 3:1–5 ¹ Змията беше най-хитрото от всички диви животни, които Господ Бог беше направил. Един ден тя попита жената: „**Наистина ли Бог каза, че не трябва да ядете плодовете на нито едно от дърветата в градината?**” ² „Разбира се, че можем да ядем плодове от дърветата в градината”, отвърна жената. ³ „Не ни е позволено да ядем само плодовете от дървото в средата на градината. Бог каза: „Не трябва да го ядете или дори да го докосвате; ако го направите, ще умрете.“ ⁴ „**Няма да умрете!**“ - **отвърна змията на жената.** ⁵ **Бог знае, че щом ядете, очите ви ще се отворят и ще бъдете като Бога, познавайки доброто и злото.**

Това е майсторска пропаганда и като такава заслужава критичен анализ.

АТАКА СРЕЩУ БОЖИЯТА НАДЕЖДНОСТ

Първо, Сатана *внушил съмнение относно достоверността на Божието слово*, когато попита: „Наистина ли Бог каза...” Второ, както посочва RWL Moberly, Змията *цитира погрешно Бог*, напълно обръщайки това, което Той бил казал:

„**Божии думи наблягаха на свободата** — човекът можеше да яде от всяко дърво, като **само едно беше забранено. Змията прави забраната универсална.** Вместо „Можете да ядете от всяко дърво в градината“ на Бог е приписано, че твърди „Не яжте от никое дърво в градината“. Защо змията трябва да каже нещо, което, както надлежно отбелязва жената, очевидно не е така? Освен факта, че по този начин тя въвлича же-

ната в дебат, основната идея вероятно се крие в **подтекста на думите на змията**. Значение има не дали думите на змията са очевидно неверни, а **предположението, че пълната забрана е вид неразумна забрана, която човек може да очаква от Бог, който трябва да се разглежда като по-заинтересован от ограниченията, отколкото от свободата**. Подобни намеци не се отхвърлят просто като се посочи очевидната неточност на думите на змията.¹⁸

Начинът, по който Сатана кара нашите първи родители да се бунтуват срещу Бог, не е като омаловажава Неговите закони, а като ги *представя погрешно*. Целта на Змията е да изкриви възприятието на Ева за Бог чрез ограничението на забранения плод. Тази заповед „беше предназначена за живот“ (Римляни 7:10, CSB), но Змията се възползва от възможността на тази заповед и измами Ева, като я представи погрешно (Римляни 7:11). Това изкривяване накара Ева да пожелае това, което беше забранено (Римляни 7:8),¹⁹ и създаде недоверие към нейния небесен Баща чрез погрешно възприемане на Неговия характер.

Защо Сатана искаше да промени начина, по който Ева вижда Бог? Защото знаеше, че **начинът, по който виждаме нещата, „определя как мислим. Начинът, по който мислим, определя как се чувстваме. И това как се чувстваме определя нашето поведение и нагласи и следователно нашия**

18 RWL Moberly, „Did the Serpent Get It Right?“, *Journal of Theological Studies*, vol. 39, (Oxford University Press, 1988), стр. 6.

19 Тук се позовавам на част от Римляни 7 гл., за да покажа погрешното тълкуване на Божия закон, което доведе до падението на Ева. Правя това въз основа на възгледа, че 7:7-25 е драматизирано в първо лице, разказващо за падението на Ева, която е описана като „Аз“ в този пасаж, вместо традиционния възглед, че това е Павел. Редица учени разглеждат този пасаж в тази светлина въз основа на различни доказателства. За повече информация относно този възглед вижте Nicholas Elder, „Wretch I Am!“ Трагичната реч на Ева в Римляни 7:7-25” *Journal of Biblical Literature*, vol. 137, бр. 3 (2018), стр. 743-763; Остин Буш, „Фигурата на Ева в Римляни 7:5-25“, *Библейско тълкуване: Журнал за съвременни подходи*, том. 12, (2004) стр. 1-36; Сигве Тонстад, *Писмото до римляните: Павел сред екологите*, в „Библейския коментар на Земята“ (Sheffield Phoenix Press, 2016), стр. 207-220, <http://tinyurl.com/3kzd4mtv>.

2 гървета и 2 царства

опит. Проблемът не е в поведението ни, а в нашата карта или парадигма, начина, по който виждаме нещата.²⁰ За да накара човечеството да се разбунтува срещу Бог, целта на Сатана е била и ще продължи да бъде да ни отдалечи „от Бог и правилната представа за Него...“²¹

Очевидно е, че внушението на Сатана, че Бог ограничава свободата им, разтърси значително Ева, тъй като в нейната защита на Бог тя отговори, като каза: „можем да ядем плодове от дърветата в градината...“ Битие 3:2. Забелязахте ли как Ева погрешно цитира Бог? Той беше казал: „Можете свободно да ядете плодовете на всяко дърво в градината...“ Битие 2:16. Пропускането на „свободно“ предполага, че тя вече подхранва идеята, че Бог ограничава свободата.

ТЕЗА: ЧОВЕКЪТ Е ЕСТЕСТВЕНО БЕЗСМЪРТЕН

След като Ева откликва на подмятанията на Сатана, змията въвежда основата на своята философия: ако не се подчините на Бог, „няма да умрете“ (Бит. 3:4) – *Човечеството е безсмъртно по своята същност*. Бог казва, че доверителната връзка с Него носи живот, но Сатана казва, че не се нуждаете от Бог, за да оцелеете; можете да се грижите за себе си. Това е първата лъжа на Змията и всеки друг вид лъжа произлиза от нея.

Какво е логичното развитие на вярата, че сме естествено безсмъртни? Казано направо, ако никой *наистина* не умира, самоубийството и убийството не са толкова голяма работа. Повечето масови самоубийства включват хора, които просто се опитват да „излязат от превозните си средства“ (Heaven's Gate) в опит да освободят „безсмъртните си души“ от телесния им затвор, за да могат да преживеят „преход“

20 Herb Montgomery, *Finding the Father* (Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association, 2009), стр. 19.

21 Ориген, *Contra Celsum*, прев. Хенри Чадуик (Кеймбридж: Cambridge University Press, 1953), кн. 6, сек. 44, стр. 362. Въпреки че не съм съгласен с много от одухотворяванията на Ориген на Писанието и намирам ролята му във въвеждането на платоновите философии в Църквата за нещастна, виждам няколко от неговите изложения като подходящи и библейски и затова ще го споменавам от време на време.

към вечно блаженство (Jonestown) или „транзит“ към друга планета (Орденът на Слънчевия храм). За тези хора тялото, в което Бог ги е поставил, е ограничение, без което биха били по-добре.

Този дуалистичен възглед за реалността дава приоритет на духовното за сметка на физическото. Такова приоритизиране, само по себе си, не е непременно погрешно, но ако бъде доведено до крайност, тази елинистична перспектива води не само до трагични самоубийства, но и до пренебрегване на личните физически нужди и тези на другите, а и на планетата като цяло.

ИЗВОД: БОЖИИТЕ ЗАКОНИ СА ПРОИЗВОЛНИ

Ако повярваме на първичната лъжа, изводът е, че *Божии* закони са произволни. Помислете за това. Ако Бог е казал, че яденето на този плод води до смърт, но аз не мога да умра, тогава това правило няма смисъл. Този закон *няма присъщи последици*; това е само произволна демонстрация на Божията сила и контрол над нас. Каква е *естествената* последица от отказа да получите една от 28-те одобрени прически в Северна Корея? Никаква. Ако нарушите този закон, няма (естествено) да умрете. Но ако тайната полиция ви хване, тя ще реши наказанието ви. Каква е *естествената последица* от отказа да се подчините на вашия зъболекар, когато той ви каже да си миете зъбите? Кариеси. Вашият зъболекар не трябва произволно да решава колко кариеса да постави в устата ви – вие просто ще пожънете това, което сте посели. Сатана казва, че Божиите закони са като тези на Ким Чен Ун, но Бог казва, че Неговите закони са като съветите на грижовен зъболекар.

Това е причината децата толкова често да задават въпроса *защо*. *Защо* не мога да взема повече бонбони? *Защо* не мога да стоя до късно? *Защо* не мога да пипам печката, когато готвите? *Защо* не мога да натисна мигащия червен бутон? Ако не разбираме *защо* нещо трябва или не трябва да се прави, неизменно ще изпитваме желанието да направим обратното, за да разбием желязното иго на тиранията.

ПРОМЯНА НА ПАРАДИГМАТА: БОЖИИТЕ МОТИВИ ПОСТАВЕНИ ПОД ВЪПРОС

Когато Божията заповед да се въздържа от забранения плод изглежда произволна, вместо логична, Ева трябва да се е запитала защо Той изобщо е създал това правило. За каква цел би могло да служи това ограничение освен егоистичния отказ хората да имат по-голяма свобода? Може би Бог умишлено ограничава човечеството до по-ниско състояние, за да ни попречи да станем богове (Бит. 3:5). *Може би е вярно че Бог превъзнася Себе Си за сметка на другите.* Ако не виждам мъдростта в правилата на родителя си, тогава те вероятно са просто куп ограничения, които целят да ми попречат да си прекарам добре, нали?

Обърнатата херменевтика на Змията е основата, същността и светогледът на гностицизма. От гностическа гледна точка светът е създаден от злия бог Яхве (Yaldabaoth в гностичната традиция), който държи безсмъртните души на човечеството в затвора на материалната реалност. Този „фалшив бог“ умишлено държи знанието и просветлението далече от човечеството, за да му бъдат безмозъчни, автоматизирани роби. В гностичната гледна точка (която не е нищо друго освен гледната точка на Сатана), Змията е тази, която освобождава човечеството от потисничеството на Ялдабаот чрез своето „знание“ (гнозис). Много култури повтарят тази обърната митология под различни имена и истории, но същността е една и съща. В гръцката митология Прометей открадна огъня (гнозис) от боговете и го даде на човечеството, като по този начин ги освободи от ненужните им ограничения. В американската митология Морфей дава на Нео две хапчета (символизиращи двете гървета в Едем) и го убеждава да погълне „червеното хапче“, което символизира просветлението (гнозис), за да го освободи от всемогъщия и злонамерен „бог-машина“ (Deus Ex Machina), който е поробил човечеството в невежество.²²

²² За експозиция на три филма (Матрицата, Шоуто на Труман и Плезантвил) с подсъзнателни гностични теми, моля, гледайте видеото „Разкритото гностично евангелие на Холивуд“, достъпно безплатно на <http://tinyurl.com/2jbsekab>. По-нови продукции, които показват гностическите лъжи на Змията, включват привидно невинния филм Лего

НАКАЗАНИЕТО: ПРИНУДА ИЛИ СЛЕДСТВИЕ?

С уверението на змията, че смъртта не е естествен резултат от неподчинение на Бог, как изглежда Неговото предупреждение „със сигурност ще умреш”? Ако това не е предупреждение за естествени последствия, Божият глас придобива зловещ тон. Вече не чуваме гласа на любящ Баща, който предупреждава за животозастрашаващо растение, но чуваме животозастрашаващ диктатор, който забранява животворно растение. Няма любящ съвет, само заплаха за принуждаване към подчинение. Ако това е начинът, по който някой разбира Божиите думи, реакцията *на борба или бягство на Адам и Ева* трябва да е адекватна. Може ли това да е причината да се скрият от Бога, когато Той се появява по-късно?

По-долу е представен пътят на отчуждението от Бог, който е подбудил духа на бунта в човечеството:

1. **Човекът е естествено безсмъртен** – Бог излъга, когато каза, че ще умреш, ако не Му се подчиниш. Смъртта не е присъщ резултат от неподчинение.
2. **Божиите заповеди са произволни** – Божиите закони нямат присъщи последствия, освен това, което Той налага.
3. **Бог има скрити мотиви** – Божиите закони възпират хората да постигнат по-голяма свобода, осъзнатост и сила, които биха застрашили позицията Му.
4. **Божието предупреждение за смъртта е външна заплаха** – Без присъщи последствия, Божието предупреждение се превръща във външна заплаха, изискваща подчинение.

„Бог ви е излъгал“, намекна Сатана на първите родители на човешката раса. „Как можеш да вярваш на такъв бог, който не казва истината? Ако ядете от забраненото дърво, няма да умрете. Всъщност, яденето на плодовете на дървото ще ви направи повече като Бог. Как може егоистично да те лиши от нещо толкова по-

(2014-<http://tinyurl.com/yptewnhd>) и Барби (2023-<http://tinyurl.com/bdd9vej>).

2 гървета и 2 царства

лезно? И как може да е толкова безсърдечен и безпардонен, че да те заплаши със смърт още при първото нарушение? Един любящ бог би дал поне втори шанс. „Подчини ми се или ще умреш!“ Как можеш да боготвориш някой толкова отмъстителен и жесток? Такъв взискателен и произволен бог не е достоен за вашето поклонение и доверие.²³

Първите ни родители са се доверили на Бог, гледайки на Него като на любящ Баща, който е Източникът на всяка доброта и живот. Тази връзка на доверие беше очевидна, когато ядоха от дървото на живота и се въздържаха от дървото на доброто и злото (както Бог заповяда). Но след като повярваха на лъжите на Сатана за Бог и Неговия закон, те вече не Го виждаха само като добър, но вярваха, че Той е добър *и* зъл (но най-вече зъл). Христос приравни живота с доброто и злото с убийството (Марко 3:4), така че дървото на доброто *и* злото може също да представлява възприемането на Бог като Източника на живота *и* смъртта – светлината *и* тъмнината – нещо, срещу което Исус недвусмислено учи (1 Йоан 1:5 + Йоан 8:12; Мат. 4:16). Така, когато Адам и Ева преглътнаха лъжата на Сатана, че Бог е Източникът както на доброто, така *и* на злото, те впоследствие ядоха забранения плод на доброто *и* злото.

2.3 ПЛОДЪТ НА ЛЪЖИТЕ НА САТАНА

НЕПОЗНАВАНЕТО НА БОЖИЯ ХАРАКТЕР Е КОРЕНЪТ НА ПРОБЛЕМА

Когато Адам и Ева приеха отровните лъжи на Сатана, те станаха *невежи* за истинския характер на Бог и резултатът беше нарушено доверие и прекъсната връзка с Бог (Ефесяни 4:18). С други думи, начинът, по който те „виждаха“ Бог, се промени. И какво се случва, когато виждаме Бог по различен начин? Нашите чувства към Него се променят. И когато това

²³ Грегън Максвел, *Слуги или приятели?: Друг поглед към Бог* (Редландс, Калифорния: Публикации на Pine Knoll, 1992 г.), стр. 62.

стане, ние се държим различно към Него. Както ще бъде показано, промяната на парадигмата на нашия първи родител доведе до крайното зло на разпъването на невинния Божи Агнец.

„Страхуваме се от онова, което не разбираме. Това, от което се страхуваме, го оценяваме като зло. Това, което оценяваме като зло, се опитваме да контролираме. И това, което не можем да контролираме... атакуваме.“

ПЛОДЪТ НА СТРАХА

Не съм фен на змиите. Ако се разхождам и видя нещо да се плъзга в тревата, си заминавам. В по-голямата си част ме е *страх* от тях. Защо? Тъй като не знам кои змии са отровни и кои не — не съм запознат с характера им. Виждам ги като опасни и затова *се* страхувам от тях.

По същия начин, когато нашите първи родители станаха невежи за Божия характер и Го видяха като тираничен потисник, те започнаха да се страхуват от Него. И резултатът от виждането на Бог в тази светлина ги кара да се страхуват от Бога. Това чувство доведе до поведение на бягство от Бог, защото **„Адам и жена му се скриха от присъствието на Господ Бог сред дърветата на градината“**. Битие 3:8 (KJV). Вместо да избягат при Исус, те избягаха от Него.²⁴

Защо да се крият от Исус? Тъй като те погълнаха забранения плод на вярата, че Бог е Източникът на живота и смъртта – те се страхуваха, че Той ще ги убие. Знаем, че Адам се страхуваше от смъртта, откакто Христос дойде да „освободи всички, които са живели живота си като роби на **страха от смъртта**“ (Евреи 2:15). Вярата, че Бог външно ще им наложи смъртно наказание, показва, че лъжите на Сатана за Божия характер са пуснали корени в умовете им и са произвели първите плодове на страха.

²⁴ Те чуха „гласа“ – Словото – на Бог, който ходи всред градината (Бит. 3:8, KJV), а Исус е Божието Слово (Йоан 1:1).

2 гървета и 2 царства

ПЛОДЪТ НА ПРЕЦЕНКАТА И САМОСЪХРАНЕНИЕТО

Тъй като се страхувам от змии, които не разпознавам, обикновено ги *оценявам* като опасни и се опитвам да *се предпазя* от тях с всички необходими средства. Начинът, по който ги виждам, води до чувство на страх и поведение на самосъхранение.

Когато Бог попита Адам дали е нарушил заповедта Му, как отговори Адам?

Битие 3:12 Човекът отговори: „**Жената, която ти ми даде, тя ми даде плода, и аз го изядох.**

Адам смяташе, че Бог ще му наложи смъртно наказание заради яденето от забранения плод, така че в акт на *самосъхранение* той хвърля Ева под автобуса като изкупителна жертва. Той не само обвинява Ева, която е виновна, но също така неусетно прехвърля вината върху невинния Божи Син, защото казва, „жената, **КОЯТО ТИ** ми даде“, тя ме накара да го направя. Вместо да оцени Христос като достоен за доверие и да поиска прошка, той Го *съди* като в крайна сметка го прави отговорен за своето падение и следователно Го *осъди* на смърт!

Римляни 5:16 (KJV) ... защото **присъдата беше от един (Адам) за осъждане ...**

Ако някой трябва да умре за това, което направих, тогава Ти – Исусе – трябва да умреш, защото наистина си виновен!

ПЛОДЪТ НА НАСИЛИЕТО

След като прецених една змия като опасна за моето съществуване, аз я „осъждам на смърт“ мислейки, че би било по-добре, ако не съществуваше. Следващата стъпка е да използвам насилие, за да неутрализирам заплахата и да се спася.

Когато Адам съгреши, умът му стана помрачен или плътски и Библията казва, че „**греховното естество винаги е враждебно на Бога [то мрази Бога] ...**“ Римляни 8:7. Не само

това, но и **„Всеки, който мрази друг... е наистина убиец по душа“**. 1 Йоан 3:15. Адам би предпочел да убие Исус, вместо да бъде убит от Него – той уби Христос в ума си, така че „постъпи коварно“ срещу Него. Осия 6:7 (YLT). Адам беше изял лъжите на змията и сега видя Бог през очите на Сатана. В този момент той вярваше, че Божиите правила са произволни ограничения, наложени му със смъртна заплаха. Това е мисленето, което подсъзнателно мрази Бог и иска да убие Сина Му.

Звучи преувеличено, но истината е, че тази вражда в сърцето на Адам е заровена дълбоко в сърцето му:

Йов 31:33 (KJV) Ако покривах престъпленията си като Адам, като криех беззаконието си в гърдите си.

Тази омраза, наследена от бащата на лъжите, беше невероятно дълбоко в подсъзнанието на Адам – в лоното му – неразпозната и следователно непоправена. Ако Христос беше попитал Адам **„Защо се каниш да ме убиеш?“** (Йоан 7:19 KJV), той вероятно щеше каже на Исус: **„Ти си обладан от демон! Кой се опитва да те убие?“** Йоан 7:20.

Така видяхме как нечие възприемане на Божия характер може да има ужасни последствия. Ако виждаме Бог като такъв, който е против нас, естественото ни поведение винаги ще бъде яростен бунт срещу Него и законите Му.

Помирение чрез откровение

Как може Бог да примири Адам (човека) със Себе Си? Само външни промени не са достатъчни – Бог трябва да стигне до корена на проблема: грешното възприятие на човека за Него. Единственият начин да заменим егоистичното си поведение с любящо е като заменим погрешния възглед за Бог с правилен – „направи дървото добро и плодът му ще бъде добър“. Матей 12:33 (CSB).

Бог може да каже на Адам да спре да вярва на лъжите на Сатана, но това няма да промени мнението му и Той не може да принуди Адам да мисли различно. Любовта и доверието не могат да бъдат заповядвани - те могат само да бъдат спечелени. Единственият начин Бог да промени възприятието на Адам за Неговия характер и да спечели доверието му (и нашето) е като разкрие какъв е в действителност.

Когато Бог изявява истинския Си характер на човека, това не само разкрива какъв е Бог, но и нашата реакция към Неговия характер показва какви сме ние. Това е изключително важно, защото ако не знаем, че сме болни, никога няма да отидем на лекар. Можем да представим стъпките в процеса на помирение, както следва:

1. *Разкриване* лъжите на Сатана като отровни за нашите души
2. *Разкриване* на несъзнателната вражда (болест) в сърцата ни, за да осъзнаем нуждата си от спасение (изцеление)
3. *Разкриване* надеждността на Бог, за да можем да получим Неговия Дух на любов (лекарството)

Как могат да бъдат постигнати тези неща? Отговорът е един: *откровение*. По-специално Откровението на Исус Христос.

3.1 ОТКРОВЕНИЕТО НА ИСТИНСКИЯ СВИДЕТЕЛ

Сатана обвини Бог, че е тираничен, жаден за власт господар и ако това е вярно, бихме очаквали Бог да ни държи в неведение относно отношенията си с човечеството. Но в книгата *Откровение* Бог поема инициативата в прозрачността; Той иска да бъде открит с нас! Ето защо виждаме отворена врата (3:8), отворено небе (4:1; 19:11), отворена книга (5:5; 10:2) и отворен храм (11:19)— всички те сочат към открит и прозрачен Бог (дори улицата и стените на Новия Ерусалим са прозрачни! (Откр. 21:18, 21). Тази откритост от страна на Бог е ключът към разхлабването на духовните вериги на тъмнината, тъй като тя разкрива лъжите на Сатана за Бог.

Както видяхме по-рано, единственото честно нещо, което Бог можеше да направи, когато Сатана Го предизвика, беше да му даде време да разработи и приложи своята независима система. Преди неговия бунт, всички небесни войнства можеха лесно да пеят за достойнството на Бог и да Го почитат (Откр. 4:11), но след като Сатана даде своето (фалшиво) свидетелство, достойнството на Бог беше поставено под въпрос (Откр. 5:2).²⁵ И тъй като впоследствие Бог беше допуснал злото да влезе в нашия свят, в съзнанието на вселената се появи друг въпрос: защо Бог позволи тези трагедии да се случат? *Може ли да се вярва на една такава Личност?* Дали един праведен Бог би позволил свитъкът на човешката история да бъде изпълнен с „плач, ридание и горко“ (Езек. 2:10 KJV) – толкова пълен, че всеки квадратен инч, отпред и отзад (Откр. 5:1), съдържа тези думи? Можем да прочетем съдържанието на този свитък, но нашето разбиране е запечатано.²⁶ Подобно на символичните мъченици под олтара,

²⁵ Точно в този момент Бог държи свитъка със седем печата и се задава въпросът: „Кой е достоен да счупи печатите на този свитък и да го отвори?“ Откровение 5:2. Явно не е било очевидно, че Бог е *достоен* или способен, да отвори този свитък, защото ако беше, този въпрос нямаше да бъде зададен.

²⁶ Писанието понякога описва нещата като „запечатани“, не когато съдържанието е неизвестно, а когато съдържанието не е *разбрано*. Виж Исая 29:11-12; Данаил 12:4, 9–10. Очевидно сектантите от Кумран

Помирение чрез откровение

ние можем да попитаме: „**Колко време ще мине, преди да съдиш хората на този свят, и да отмъстиш за кръвта ни за това, което са ни причинили?**” Откровение 6:10. Да, кризата не е само заради факта, че Сатана се е разбунтувал, но още повече поради това, че „Бог изглежда не предприема необходимите мерки срещу злото. Наистина, начинът, по който Бог е избрал да се справи с бунта на Сатана, е още по-смушаващ от самия бунт... Защо Бог позволи злото? Защо е позволил то да действа на толкова „дълга каишка“?“²⁷ Авакум се чудеше на същото, когато изрази тревогите си пред Бог:

Авакум 1:2, 13² Докога, Господи, трябва да викам за помощ? Но ти не чуваш! „Насилието е навсякъде!“ Плача, но ти не идваш да спасяваш...¹³ Трябва ли да мълчиш, докато нечестивите поглъщат по-праведни от тях?

Как би могъл Бог да покаже какъв е в действителност и да обясни защо се случват лоши неща и по този начин да оправдае надеждността Си? Бог отговори на отчаяното запитване на Авакуум, като заяви, че човечеството трябва да изчака да се случи нещо, което ефективно да докаже, че Той е достоен за доверие и е верен: „Защото видението се отнася за едно определено време и накрая ще избуи, и то не напразно: **въпреки че трябва да се забави, изчакайте го; защото той непременно ще дойде и няма да се забави...**” Авакум 2:3 (LXX²⁸). Кой е този „той“, който „със сигурност ще дойде“, за да възвърне Божията надеждност? Единственият квалифи-

са гледали на запечатаните свитъци в тази светлина. Ранко Стефанович, „Запечатването на свитъците в Откровението“ в *Христос, Спасение и Есхатон: Есета в чест на Ханс К. ЛаРондел* (Бериен Спрингс, Мичиган: Andrews University Press, 2009), стр. 367-376.

27 Сигве Тонстад, *Изгубеното значение на седмия ден* (Berrien Springs, MI: Andrews University Press, 2009), р. 466.

28 Ланселот Чарлз Лий Брентън, *Септуагинта версия на Стария завет: английски превод* (Лондон: Самуел Багстър и синове, 1870 г.). Изглежда авторът на Евреи е цитирал гръцкия превод на Стария завет (LXX) на този пасаж в своето писание (Евреи 10:37-38). В други преводи на Авакум, „Той“ е заменен с „то“ – отнасяйки се до видението, което би отговорило на въпросите на Авакум относно Божията вяроност. И „Той“, и „видението“ имат една и съща цел: да разкрият верността на Бог и окончателното откровение за това бяха животът и смъртта на Христос.

циран (Откр. 5:3) за такава задача беше и е „Лъвът от племето на Юда“ (Откр. 5:5).²⁹ Да, „Откровението“ и „свидетелството на“ „Истинския свидетел“, Исус Христос (Откр. 1:1, 2; 3:14), е ключът към разбирането на Божия характер заедно с причината за всички страдания. За съжаление, мнозина са толкова увлечени в декодирането на числата, периодите от време и символите в книгата Откровение, че пропускат гората от дървета – пропускат основното нещо, което Бог се опитва да разкрие! Тогава каква е същността на „Откровението“ и „Свидетелството на Исус“, ключът за отключването на най-големите тайни и въпроси, които човек някога е задавал?

НЕСЕБИЧНОТО ЗАКЛАНО АГНЕ

Откровение 5:6 (KJV) И видях, и ето, всред престола и четирите живи същества, и всред старейшините стоеше **Агне като заклано...**

Когато Йоан погледна зад завесата на Божието Царство, той видя Агне, което беше насилствено убито³⁰ – най-доброто откровение за Неговия характер. Кръстът ни показва Бог, който прощава на своите мъчители, преди те да поискат прошка (Лука 23:34) – никой не трябваше да Го моли да го направи. Той показва Бог, който, въпреки че страда с неописуема болка, все още мисли за Своята земна майка, молейки любимия си ученик да я „защити и осигури“ (Йоан 19:27 AMP), когато Той си отиде. Именно на кръста характерът на Отец

²⁹ „Той чува, че „ лъвът от племето на Юда, коренът на Давид, е победил“ . Двете месиански титли предизвикват силно милитаристичен и националистически образ на Месията на Давид като победител на народите, унищожаваш враговете на Божия народ (вж. напр. ¹ QSB 5:20-9). Но този образ е претълкуван от това, което Йоан вижда: Агнето, чиято жертвена смърт (5:6) е изкупила хората от всички народи (5:9-10). Съпоставяйки двата контрастиращи образа, Йоан е изковал нов символ на завоевание чрез жертвена смърт... Месията със сигурност е спечелил победа, но той го е направил чрез жертва и в полза на хората от всички нации (5:9).“ Richard Bauckham, *Theology of the Book of Revelation* (Кеймбридж: Cambridge University Press, 1993), p. 74 (срв. стр. 67-68)

³⁰ *Аналитичният лексикон на Lexham към гръцкия Нов завет* (Библейски софтуер на Logos, 2011).

Помирение чрез откровение

беше ясно видян (Йоан 16:25) и *това* беше свидетелството, което Христос даде относно Своя Отец: Бог не се превъзнася за сметка на другите, но се оставя да бъде повлечен до най-долните части на ада, за да достигне падналите Си деца. Всичко това е причината закланото Агне да се вижда „всред“ Божия трон в небето – защото „жертвената смърт на Христос принадлежи на начина, по който Бог управлява света!“³¹

Йоан 18:37 (KJV) ... Аз за това съм роден и за това дойдох на света, за да свидетелствам за истината...

Каква страхотна новина! Сатана беше опетнил Божието име в началото, но на кръста виждаме Евангелието, *Божията добра вест* (Римляни 1:1; 15:8). Добрата новина е, че „Бог не е такъв какъвто Го представят враговете му – своеволен, непримирим и суров. Бог е също толкова любящ и достоен за доверие като своя Син, също толкова готов да прощава и изцелява. Макар и безкраен по величие и сила, нашият Създател е еднакво благодатна личност, която не цени нищо по-високо от свободата, достойнството и индивидуалността на своите интелигентни създания – за да може тяхната любов, вяра, и готовност да слушат и да се подчиняват, да бъдат свободно дадени. Дори предпочита да гледа на нас не като на слуги, а като на приятели.“³² На кръста „Бог Го показа [Исус] публично умирайки като средство за помирение... Това беше, за да покаже собствената си божествена праведност...“ Римляни 3:25.³³

Да, една от причините, поради които на Христос беше позволено да умре, е, за да ни убеди, че нашият Баща наистина ни обича, точно както беше позволено угоеното теле да умре, за да убеди блудния син, че баща му го обича и го приветства у дома, не като слуга, но като син (Лука 15:11-24)! Така Павел „не се срамуваше от благовестието на Христос, защото то е сила Божия за спасение на всеки, който вярва... Защото в него се открива Божията правда...“ Римляни 1:16-17 (KJV). Кръстът показва истината за Божия характер и това откровение е основата на любовта и доверието – не-

31 Vauckham, *Theology of the Book of Revelation*, стр. 64

32 Максвел, *Слуга или приятел?*, стр. 186-187

33 Максвел, *Слуга или приятел?*, стр. 128

щата, които ни помиряват с Бог, Източника на живота, и ни въвеждат във връзка с Него.

Въпреки че кръстът на Голгота е кулминацията на Христовото служение, той е и „обобщението на целия му живот“.³⁴ Христос учи, че дефиницията на кръста е себеотрицание (Мат. 16:24) и целият Му живот е проявление на този кръст. Виждаме кръста във възплъщението, защото Този, който беше равен на Бог, се отрече от Себе Си, когато „се отказа от Своите божествени привилегии; той зае скромната позиция на роб и се роди като човешко същество.“ Филипяни 2:7. Кръстът беше разкрит, когато Христос се отказа от почетното място, което заслужаваше, и вместо това се хранеше заедно с изхвърлените от обществото: бирници, пияници и проститутки. Виждаме кръста на Тайната вечеря, където Христос, всемогъщата Божия Сила (1 Кор. 1:24; Мат. 28:18), ни показва как Бог използва Своята сила: като измива мръсните нозе на онези, които щяха да Го предадат! С други думи така Христос показваше, че „Той не би управлявал с меч, а с кърпа“.³⁵ През целия живот на Христос виждаме как се отрича от Себе Си, за да издигне и преобрази сърцата на другите и това е силата на кръста. Както казва Бойд, „Когато Бог свива своя всемогъщ мускул, това не прилича на Рамбо или Терминатор, а изглежда като Голгота.“³⁶

Тази Добра новина относно Божия характер – както е

34 „Той чува, че „**лъвът от племето на Юда, коренът на Давид, е победил**“ . Двете месиански титли предизвикват силно милитаристичен и националистически образ на Месията на Давид като победител на народите, унищожаваш враговете на Божия народ (вж. напр. ¹ QSb 5:20-9). Но този образ е претълкуван от това, което Йоан вижда: Агнето, чиято жертвена смърт (5:6) е изкупила хората от всички народи (5:9-10). Съпоставяйки двата контрастиращи образа, Йоан е изковал нов символ на завоевание чрез жертвена смърт... Месията със сигурност е спечелил победа, но той го е направил чрез жертва и в полза на хората от всички нации (5:9).“ Richard Bauckham, *Theology of the Book of Revelation* (Кеймбридж: Cambridge University Press, 1993), p. 74 (срв. стр. 67-68).

35 Lee Camp, *Mere Discipleship: Radical Christianity in a Rebellious World* (Grand Rapids: Brazos Press, 2003), стр. 94

36 Грег Бойд, *Митът за една християнска нация: Как стремежът към политическа власт унищожават църквата* (Зондерван, 2005), стр. 32

Помирение чрез откровение

разкрита в живота и смъртта на Христос – има силата да промени живота ни, ако вярваме, че свидетелството на Исус относно Неговия Отец е истинно. Ако вярваме, че Бог е надежден (чрез откровението на Исус), тогава ще бъдем способни да Му се доверим (да имаме вяра), защото ще видим, че Той е надежден! Докато ходим с Исус, ще получим по-дълбоки откровения за Божията любов и надеждност и ще израснем от една степен на вяра към друга. Така Божията „**Неизменна любов и вяроност**” ни помирява и съединява с Него (Притчи 16:6).

Римляни 5:10–11 (GNT) ¹⁰ Ние бяхме врагове на Бог, но **той ни направи свои приятели чрез смъртта на своя Син**. Сега, когато сме Божии приятели, колко повече ще бъдем спасени чрез живота на Христос! ¹¹ Но това не е всичко; ние се радваме за това, което Бог направи чрез нашия Господ **Исус Христос, който сега ни направи приятели на Бога.**³⁷

ЕГОИСТИЧНИТЕ КАСАПИ

Кръстът не само разкрива, че Божиите мисли към нас са „мисли за мир, а не за зло” (Йер. 29:11) (а не добри и зли, както каза змията), но също така разкрива „мислите на много сърца.” Лука 2:35. Докато кръстът разкрива характера на Жертвата, той същевременно разкрива характера на убийците и потисниците.³⁸

³⁷ Вместо да казва, че Христос ни е направил „приятели с Бог“ чрез кръста, версията на крал Джеймс казва, че чрез кръста „сега сме получили умилоствението“. Това е единственият случай на думата „умилоствение“ в Библията на крал Джеймс, тъй като другаде тя се превежда като „помирение“ (Рим. 5:10; 11:15; 2 Кор. 5:18, 19). Максвел ни информира, че „през тринадесети век думата „умилоствение“ е била използвана за означава „да бъдеш едно“, „да бъдеш в хармония“, обратното на това „да бъдеш в противоречие“. А глаголът „умилоствивявам“ означава в онези дни „съединявам“, „обединявам“... С течение на времето думата „умилоствение“ започна да се използва все повече и повече, за да обозначи „поправяне, плащане на наказание за удовлетворяване на законови изисквания.“ Максвел, *Слуги или приятели?*, стр. 161.

³⁸ Ако нашето виждане за умилоствението се състоеше просто от идеята, че Бог изразява любовта Си, тогава ние наистина щяхме да

Кръстът разкрива нашата несъзнателна вражда към Божия Син, защото там виждаме резултата от егоизма ни. Защо религиозните и политически лидери убиха с жестокост Исус? Защото смятаха, че е по-добре „един човек да умре за народа, отколкото целият народ да бъде унищожен“. Йоан 11:50. С други думи, те Го убиха, защото се страхуваха да не бъдат убити; това беше акт на националистическо самосъхранение. А плодовете на насилието, самосъхранението и страха произлизат от неразбиране на Божия характер. По същия начин, когато съгрешаваме, ние не само нараняваме себе си, но и отново разпъваме Божия Син (Евреи 6:6).

Нашите егоистични мисли и действия също нараняват другите, но ние обикновено не осъзнаваме този факт.³⁹ Но когато това страдание ни бъде разкрито отблизо и лично, ние най-накрая осъзнаваме заплатата на нашите грехове. Винаги, когато виждаме нещастие, което причиняваме на другите, ние гледаме кръста на Христос, защото Той страда с всички, които страдат и са потиснати (Мат. 12:45; Ис. 63:9). В този смисъл Христос е на кръста от падането на Луцифер.⁴⁰ Само чрез разкриването на кръста можем да започнем да осъзнаваме дълбочината на нашата духовна болест, така че да бъдем водени към това да се доверим на Бог за Лекарството – ново сърце и нов ум, духовно прераждане (ще дълбаем по-дълбоко в значението на това в главата за Божия печат).

Христос беше разпънат от ръцете на нечестиви хора (Деянния 2:23), подбудени от Сатана (Йоан 13:2), и беше измъчван толкова зле, че „лицето му беше така обезобразено, че преподаваме теорията за моралното влияние на умиловивението. Обаче това, което се обсъжда в следващите раздели под „шапката“ на „единението“, постига повече от теорията на Абелар и засяга проблеми, с които той никога не се е занимавал.

39 Много стихове от Писанието или посочват, или загатват за факта, че проблемът ни с греха обикновено е нещо, което не осъзнаваме (Йов 34:32; Пс. 19:12; Лука 23:34; Откр. 3:17). Работата на Христос като наш първосвещеник (лекар) е да ни изследва за нашите несъзнателни грехове (болест) и да ни ги разкрие, за да можем да Му ги предадем и да Му позволим да ни изцели.

40 За повече информация относно реалността на вечно присъстващия кръст на Христос вижте книгата на Ейдриън Ибънс, *Кръст проучен и кръст срещнат* и тази на Кевин Дж. Мълинс, *Исус Христос и Той разпнат на* fatheroflove-bulgaria.com.

Помирение чрез откровение

не изглеждаше почти човешко, и от външния му вид, човек едва ли би познал, че е човек. (Ис. 52:14). Докато небесните войнства наблюдаваха този ужас, настана „тишина в небето“ (Откр. 8:1); те „затварят устите си заради него; защото това, което не им е било казано, те ще го видят, и това, което не са чули, ще разберат“ (Ис. 52:15 RSV).

Сатана се беше опитал да убеди хората и ангелите, че държи на най-добрите интереси на сърцето им, но кръстът разкрива, че той всъщност е кръвожаден властолюбец и убиец, който е готов да измъчва невинно Божие дете, за да получи това, което иска. Така Бог, чрез Христовия кръст, съкруши главата на философията на Змията и „примири всичко със себе си. Той склучи мир с всичко на небето и на земята чрез Христовата кръв на кръста.“ (Колосяни 1:20). Кръстът не само отговаря на въпросите на човечеството, но също така изяснява всеки въпрос в умовете на ангелските същества (1 Петрово 1:12).

Бог не е убил Сина Си на кръста (този факт ще бъде доказан в следващите страници), но Той Му е *позволил* да страда и да умре (Матей 27:46; Римляни 8:32; Лука 24:7). И тъй като Христос страда с цялото потиснато човечество, очевидно е, че Бог не причинява човешкото страдание, но Той го допуска. Бог не е източникът на измама, война, глад и смърт (Четиримата конника⁴¹) – всичко това е резултат от сатанинския дух на себевъзвеличаване за сметка на другите. Агнето, което беше насилствено заклано, показва, че убиецът е източникът на трагедиите на човечеството, а не Бог.

Така че защо Бог допуска това страдание? Поради същата причина, поради която позволи на Христос да страда: за да разобличи лъжите на философията на Сатана за егоизма (който се проявява в насилие) и да ни въведе в Царството на безкористността (което се проявява в невинен страдалец).

Когато видим Невинния Агнец жестоко убит на кръста,

41 В Матей 24 Исус описва факта, че ще се появят измамници, които ще действат като фалшиви христии (24:4-5), като впоследствие посочва войни (24:6), глад (24:7) и смърт (24:9). Това съответства на първите четири конника или печата от Откровение 6: измама/фалшиви месии (6:2); война (6:4), глад (6:5-6) и смърт (6:8). Ще обсъдим накратко 7-те печата в гл. 10.

това трябва да ни вдъхнови да се стремим да облекчим страданията Му. Христос поиска от Своите ученици (и от нас) да участваме в Неговите страдания (Мат. 16:24; 26:38-40) и тъй като Той страда с всички, задължение на християните е да влязат в солидарност с тези, които страдат: потиснатите и унизените, експлоатираните и маргинализираните. Ние не само трябва да страдаме с тези, които страдат, но трябва активно да се стремим да облекчим страданието им, като проявяваме активния дух на любовта, насочена към другите (Мат. 25:34-46; Як. 1:27), точно както когато живеенето в животът на любовта помага за облекчаване на страданията на Христос (Евреи 6:6).

ЗАКРИВАНЕ НА КРЪСТА

Тъй като кръстът разобличава лъжите на Сатана, като разкрива истинския характер на Бог, той винаги се опитва да замъгли и изкриви кръста на Христос. Като такъв, той е накарал много теолози да разменят картината на Бог като невинно заклано Агне с реториката на Бог като насилствен политически суверен – Бог е Цезар, Неговите ангели са войници, Неговите закони са императорски укази и Неговата справедливост е насилствено възмездие. Един от най-големите скокове в този тип мислене се случил, когато Константин се опитал да християнизира Рим. Евсевий, лоялният пропагандатор на Константин, заявява, че през това време **„монархията на Римската империя се е сринала като образ на монархията в небето“**.⁴²

Христос обаче не е следвал тази линия на разсъждение. Когато търсеше нещо, с което да сравни Небесното царство, Той не видя нищо в гражданското общество, което да бъде подходящо сравнение.

Марко 4:30 (KJV) И каза: **На какво да уподобим Божието царство? или с какво сравнение да го сравним?**

Йоан 18:36 Исус отговори: **„Моето царство не е земно царство...“**

⁴² SL Greenslade, *Църква и държава от Константин до Теодосий* (Bloomsbury Academic, 1981), p. 10.

Помирение чрез откровение

За да разберем природата на Божието управление, трябва да започнем с Него. Сатана каза, че Бог е егоистичен тиранин, но с какво Исус сравнява лидерската роля на Бог?

3.2 КОЙ Е БОГ: ПРИЯТЕЛСКИ НАСТРОЕН БАЩА ИЛИ СИЛОВ ФЮРЕР?

Лука 23:46 Тогава Исус извика: „**Татко, предавам духа си в твоите ръце!**” И с тези думи той издъхна.

Това беше една от последните думи, които Христос изрече, докато страдаше от жестокостта на греха на кръста. В лицето на пълна тъмнина и отчаяние, наблюдателите смятали, че Бог Го поразява с божествен гняв за нарушаване на Неговите закони. Но тогава Христос заявява, че Бог е Неговият верен Баща.

Бащинският характер на Неговия Отец беше една от основните теми на Христовите учения. Вместо да учи учениците Си да се обръщат към Бог по отношение на мощта или интелекта, Той ги учи да се обръщат към Него с „Отче наш“ (Мат. 6:9), който „много ви обича“ (Йоан 16:27). Защо Той направи това? Въпреки че Бог има в себе си сбора от цялата мъдрост, знание и сила, Той е преди всичко любящ Баща. Нашият възглед за първичните характеристики на Бог е важен, тъй като той определя нашия отговор към такова Същество.

Ако фокусът ни е върху Божията сила, вместо върху Неговата любов и характер, ние рискуваме да Му се покланяме и да Му се подчиняваме, защото Той може да ни нарани, ако не се подчиним. Но ако виждаме Бог като Баща, ще Му се покланяме и ще Му се подчиняваме, защото знаем, че нашият всезнаещ Баща има най-добрия ни интерес в сърцето си и Неговите закони са за нашето благополучие (както скоро ще проверим). Не трябва да се тревожим, че Бог ще ни нарани, ако не се подчиним, но трябва да се тревожим, че ще се нараним, ако пренебрегнем Неговото ръководство. В първия сценарий лоялността се основава на страх, сила и насилие, докато във втория лоялността се основава на любов и доверие. Бог иска да Го виждаме като Баща и Приятел, а не като

Фюрер и Надзорник.

Робите се подчиняват на господаря си (дори и да не разбират заповедите), защото се страхуват от наказание. Те не разбират работата на своя господар (защото не им е дадена тази привилегия), но господарят изисква съвършено, сякаш подчинение - без въпроси. Ако не му бъде отговорено със стриктно подчинение, техният господар има средствата да ги надвие и накаже. Това е предпочитаният метод за управление на Сатана, а не на Бог.

Приятелите, от друга страна, се подчиняват, защото вярват на другия и обясняват защо правят това, което правят, и казват това, което казват. И когато приятелят не разбира нещо, задава въпроси. Това е Божият начин. Бог иска отношения на доверие, основани на любов и разбиране, а не на страх. Всъщност, някои от единствените хора, изрично наречени Божии приятели в Библията, бяха тези, които Му задаваха трудните, честни въпроси! (Вижте въведението). Това показва, че Бог иска интелигентна и честна служба, а не пълзене от страх. Като цяло, Божието Царство работи като семейство от приятели и Той е мъдрият Баща, любимият Съпруг и най-добрият от приятелите.

Осия 2:16 Когато дойде онзи ден, казва Господ, **ще Ме наричате „мъж мой“ вместо „мой господар“.**

Йоан 15:15 **Вече не ви наричам роби, защото господарят не се доверява на робите си. Сега сте мои приятели, тъй като ви казах всичко, което Отец ми каза.**

Йоан 16:27 (KNOX) ... самият **Отец е ваш приятел...**

3.3 БОЖИИТЕ ЗАКОНИ: РАЗУМНИ ИЛИ ПОВЪРХНОСТНИ?

Ако Божието Царство е основано на отношенията, тогава и Неговите закони трябва да са такива и точно на това учи Исус:

Матей 22:37–40 ³⁷ Исус отговори: „Да **възлюбиш Гос-**

Помирение чрез откровение

пода, своя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с целия си ум.“³⁸ Това е първата и най-голяма заповед.³⁹ Втората е също толкова важна: „**Обичай ближния си като себе си.**“⁴⁰ **Целият закон и всички изисквания на пророците се основават на тези две заповеди.**

Според Исус, Божиите закони се отнасят до взаимоотношенията с Него и нашите ближни. По този начин първите четири заповеди се отнасят до отношението ни към Бога, докато последните шест се отнасят до нашия ближен.

Когато Христос дойде, Той даде да се разбере, че Божиите закони не са произволни заповеди, наложени отгоре. Неговият закон е конкретното определяне на „Любов за начинаещи“, който уточнява *как* да защитим и обогатим взаимоотношенията. Подчинението на тези закони ни позволява да поддържаме смислени взаимоотношения, да избягваме нанасянето на вреда и да живеем в хармония като едно семейство. Това е в рязък контраст със световните укази, които изглеждат студени като стомана. Но какво да кажем за обвинението на Сатана, че Божиите закони са повърхностни – че няма присъщи последствия за нарушаването им? Отговорът отново е кръстът.

Христос понесе заплатата на греха вместо нас (Евреи 9:28). Това означава ли, че Бог е убил Сина Си, за да не трябва да убива нас? Ако изберем да не поддържаме връзка с Бог, ще ни поразят ли? Ако „заплатата“ на напускането на Бог е, че Той ни убива, тогава Неговите закони са толкова произволни, колкото тези на съпругът насилник, който бие жена си, защото не го обича.

Това ми напомня за онзи стих, който казва: „Наистина той понесе скръбта ни и с мъките ни се натовари: Но **ние Го смятахме за ударен, поразен от Бог и наскърбен.**“ Исая 53:4 (KJV). Не учи ли голяма част от християнския свят, че Бог поразява грешника точно както е направил с Исус? Но следващият стих показва истината по въпроса и имайте предвид, че думата „поради“ може да се преведе като „от“.⁴³

Исая 53:5 **Но той беше прободен поради [ОТ] нашия**

43 Речник на Стронг, стр. 68

бунт, смазан поради [ОТ] нашите грехове...

Какъв мощен контраст! Четвърти стих показва нашата вяра, че Бог е ударил Исус, но следващият стих казва, че в действителност Той е бил убит заради, или ОТ, нашите грехове!

Исая 59:2 Вашите грехове са тези, които са ви отлъчили от Бог...

Писанието учи, че *Бог е Източникът, Изворът на живота* (Пс. 36:9), защото „Той сам дава живот и дихание на всичко... Защото в Него живеем, движим се и съществуваме...“ Деяния 17:25, 28.⁴⁴ Ако нарушим закона на любовта, ние избираме да бъдем независими от Източника на живота; отказваме да ядем плода на живота. Ако нарушим закона за дишането, като поставяме торба на главата си, никой не трябва да ви наказва за нарушаване на този закон; вашият избор носи естествени последици. Това е вярно както за физическото, така и за духовното.

Притчи 8:36 (KJV) Но **който съгрешава против мен, онеправдава собствената си душа**: Всички, които ме мразят, обичат смъртта.

Осия 13:9 (KJV) О, Израилю, **ти се унищожи**; но в мен е твоята помощ.

Осия 14:1 (KJV) Израилю, върни се при Господа твоя Бог; **Защото ти падна от беззаконието си**.

Римляни 6:23 **Защото заплатата на греха е смърт**, но безплатният дар от Бога е вечен живот чрез Христос Исус, нашия Господ.

Яков 1:15 Тези желания раждат грешни действия. **И когато се позволи на греха да расте, той ражда смърт**.

Както казва Елбърт Хъбард (философът, а не основателят на сциентологията), „Хората не сме наказвани за нашите грехове, а от тях.“⁴⁵

44 Вижте също Евр. 1:3; Кол. 1:17; Деяния 3:15; Йов 12:9–10; Пс. 145:15, 16; Ерем. 17:13; Откр. 22:1; и т.н.

45 Elbert Hubbard, *The Note Book of Elbert Hubbard* (Ню Йорк: WH Wise & Co., 1927), стр. 160

Помирение чрез откровение

Когато Христос беше на кръста, Той не попита Бог защо Го убива за това, че носи нашите грехове. Вместо това Неговото човешко естество извика: „Ели, Ели, лама сабахтани?, което ще рече: **Боже мой, Боже мой, защо си ме оставил?**” Матей 27:46 (KJV). Христос страдаше от това, което нечестивите ще страдат в последния ден: заплатата на греха – пълно отделяне от Източника на живота. Кръстът показва, че Божиите закони имат присъщи последствия и като такива те са вечни.⁴⁶ Можете ли да си представите група учени да гласуват за промяна на закона за дишането, казвайки, че е добре да не дишате в четвъртък? Може да се смеем на тази идея (и с право), но колко съвета са решили да „променят“ Божия закон като римски сенат, който променя общинските кодекси за акведукти и амфитеатри?

„... всяко качество на Бог е просто качество на любовта. А любовта включва всичко от нашия Отец. **Неговите закони са просто законите на един мил Баща, предназначени да насърчават щастието на децата му. Те не са произволни. Не че Бог, седнал на някакъв висок трон, казва на човечеството, Вие ще правите това и това и аз ще ви оставя да живеете; но ако направите нещо друго ще ви убия. Бог не убива. Той е Изворът на живота.** Неговите закони съществуват не просто, защото той така е казал, но защото действително са били такива. В безкрайна мъдрост **той предудна основополагащите принципи на щастието и живота и в безкрайна любов предсказва тези принципи,** казвайки: Насам, дете мое; тук са радостта, мирът и животът завинаги. Не тръгвай по другия път. Той води към нещастие и смърт. Всяка заповед на Декалога, която е олицетворение на неговия закон, директно говори за този принцип.“⁴⁷

Как това ни помага да разберем защо хората страдат? Ами така разбираме, че това е резултат от техните лоши,

46 За по-задълбочено проучване на истината за Христовата жертва на кръста, моля, вижте книгата *Бог ли уби Исус, вместо да убие нас?* (Father of Love, 2023), достъпна на fatheroflove-bulgaria.com.

47 GE Fifield, *Ежедневен бюлетин на Генералната конференция*, 19 февруари 1897 г., стр. 89, 90.

нелюбящи избори - *причината е последвана от следствие*. Но защо Бог допуска това страдание? По същата причина има вградени последствия от докосването на горещ котлон. Ако по природа не изпитвахме болка, когато правим лош избор, никога нямаше да се поучим от грешките си и щяхме да продължим несъзнателно да се самоунищожаваме. Нашият Отец иска да научим, че нарушаването на Неговите правила има ужасни последици, които засягат самите нас, другите хора и околната среда, а в крайна сметка и самия Бог. Той иска да научим това, за да имаме разума да дойдем при Него, да поискаме прошка и да Му позволим да ни научи на начина на живот и любовта, „за твое собствено благополучие“ (Втор. 10:12-13), NRSV).

Това обяснява защо виновните страдат, но защо Бог позволява и *невинните* да страдат? По същата причина Христос страда – за да изобличи несправедливостта, причинена от живота според вярата на Сатана за греха и егоизма. Когато резултатът от този егоистичен начин на живот се разкрие в личността на страдащия, трябва да направим избор: ще продължим ли да поддържаме системи от несправедливост, насилие и потисничество чрез нашите грешни избори, които правят невинните да страдат? Или ще изберем да се покаем за нашите несъзнавани преди това грехове и ще променим начините си да облекчим тяхното страдание?⁴⁸

За съжаление различни групи през историята са се опитвали да поемат ролята на такива, които наказват деца виновни за докосването на горещата печка. Това е правено, за да се установи утопия на любовта, парадоксално, чрез сила и насилие – чрез раздаване на „справедливост“ „в името на Бог“. Но тук възниква въпросът: как *всъщност* изглежда Божията справедливост?

48 Много повече може да се каже по въпроса за човешкото страдание и защо Бог го допуска, но пространството ме възпира да навляза в по-нюансирана дискусия. Чудесна книга, която обсъжда тази тема в детайли, е *God of Sense and Traditions of Non-Sense* (Eugene, OR: Wipf & Stock, 2016), от Sigve Tonstad.

3.4 БОЖИЯТА ПРАВОСЪДНА СИСТЕМА: ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ ИЛИ ВЪЗДАЯНИЕ? СВОБОДА ИЛИ СИЛА?

Традиционно владетели като Цезар външно налагаха наказания и присъди срещу нарушителите на закона, за да поддържат справедливостта. Но дали Бог е като Цезар? Ако нарушим Божиите закони, има присъщи последствия, за разлика от законите за прическите в Северна Корея. Както ще видим, „справедливостта, която, както се твърди, изисква Божия съд, в действителност е юридическа концепция, произтичаща от тълкуването на римското право. Това няма нищо общо с това, което Старият завет нарича справедливост, нито с това, което Исус ни показва като справедливостта на Отец...”⁴⁹ Докато разбирането ни за Божия закон и заплатата на греха се развива от законов, римски начин на мислене към изцелителен, който е еврейското мислене, се налага да променим нашето виждане за Божиите присъди и справедливост.

Псалм 82:3-4 ³ „**Раздайте справедливост на бедните и сираците; защитавайте правата на потиснатите и бедните.** ⁴ Спасете бедните и безпомощните; избавете ги от лапите на злите хора.

Езекиил 45:9 (KJV) Така казва Господ Бог; Нека ви е достатъчно, князе на Израел: **премахнете насилието и плячката [потисничеството] и извършете правда и правосъдие**, премахнете вашите сурови изисквания от народа Ми, казва Господ Бог.

В горните стихове виждаме, че справедливостта е нещо, от което трябва да искаме да бъдем част! Според Бог, тя означава да правиш това, което е правилно и ето защо „Често в еврейската Библия „правда“ (*sedeqah*) и „справедливост“ (*mishpat*) се срещат като двойка думи с почти идентични значения: [Амос 5:24; Ез. 32:1; Пс. 72:1-2]”⁵⁰ „Извършването на

⁴⁹ Jacques Ellul, *Apocalypse: the book of Revelation* (Ню Йорк: Seabury Press, 1977), стр. 88

⁵⁰ Крис Маршал, *Малката книга за библейската справедливост:*

справедливост” означава любящо и справедливо отношение към хората; то е *възстановително*, а не *възмездяващо*.

Как изглежда библейското правосъдие в практически смисъл? Как можем да „отдадем справедливост на бедните и сираците“ (Пс. 82:3)? Умилюва ли се божествената справедливост чрез убиване на онези, които потискат бедните и изоставят децата си? Или претенциите на божествената справедливост са удовлетворени, когато проявяваме милост и любов към тези хора? - като се стремим да извадим бедните от бедността, осигурявайки им справедливи възможности за работа (Втор. 24:14-15; Йер. 22:13-16). А гладните сираци (Втор. 24:17-22; 26:12-14) настаняваме в любящи семейства (Як. 1:27; Пс. 68:5-6). Ето как изглежда истинската справедливост за жертвите на греха и потисничеството.

От друга страна, съвременната наказателноправна система, базирана на римската такава, вижда „справедливостта“ през призмата на възмездието. Докато библейската парадигма на справедливостта се съсредоточава върху проявяването на любов и милост към жертвите, за да се „оправят нещата“, римската парадигма е свръхфокусирана върху въпроси като: „какви закони са били нарушени?“ И „какви наказания трябва да бъдат наложени?“ Първото е свързано с възстановяването, второто с възмездието.

Но дали състрадателният възглед за Божията справедливост означава, че няма наказания за онези, които вършат зло? Разбира се че не. Въпросът не е дали Бог изпълнява или не присъда над нарушителите на закона, а как *Той* прави това.

Авдий 15 „Близко е денят, когато Аз, Господ, ще **съдя** всички безбожни народи! **Както си направил** на Израил, **така ще бъде направено и на тебе**. **Всичките ви зли дела ще паднат обратно върху собствените ви глави**.

Псалм 9:16 (KJV) Господ се познава *по присъдата, която изпълнява: Нечестивият е впримчен в делото на собствените си ръце*. Хигаюн. Села.

Нов подход към библейските учения за справедливостта (Ню Йорк, Ню Йорк: Добри книги, 2005 г.), стр. 12

Помирение чрез откровение

Бог изпъглява присъди срещу грешниците, като им позволява свободата да жънат това, което са посели; те изпитват естественото действие на принципа на *причината и следствието*. Както ученият по Стар завет Терънс Фретхайм каза:

„Божествената присъда правилно се разбира като ефект от човешкия грях ... В присъдата Бог действа в света чрез средства, включително човешки същества (в и извън общността на вярата) и, потенциално, всички нечовешки създания... Най-честият агент на божествената преценката е създаденият морален ред. Тоест Бог е създал света по такъв начин, че делата (независимо дали са добри или зли) ще имат последствия. Най-общо казано, връзката между действието и последствието се разбира по-скоро във вътрешни, отколкото във външни термини. Тоест последниците произтичат от самото деяние; не са наказание (или награда), въведено от Бог в ситуацията. Това, че добрите дела имат последствия, може да се нарече благословение; а това, че греховете имат последствия, може да се нарече осъждение.”⁵¹

Думата за съд в Псалм 9:16 [*sedeqah*] също се определя като справедливост⁵² и тази идея е отразена в няколко превода:

Псалм 9:16 ГОСПОД е известен със **своята справедливост. Нечестивите са хванати в капан от собствените си дела ...** (вижте също NIV, BSB, CSB и т.н.)

Същият този принцип е илюстриран в Галатяните:

Галатяни 6:7 Не се заблуждавайте – **не можете да се подигравате на Божията справедливост. Винаги ще жънете това, което засадите.**

Исус – окончателното откровение за Божията справедливост (Ис. 9:2-7; Йер. 23:5; Лука 4:17-18), дава две притчи, които ни показват как изглежда справедливостта. В история-

51 Terence E. Fretheim, *Бог и света в Стария завет: релационна теология на сътворението* (Nashville: Abingdon Press, 2005), стр. 160, 161, 163

52 *Речник на Стронг*, стр. 74

та за добрия самарянин (Лука 10:30-37) Исус учи, че показването на милост чрез действия на безкористна любов е това, което означава да въздадеш справедливост на *жертвите* на егоизма. В историята за блудния син (Лука 15:11-32) Исус ни показва как да въздадем справедливост на *извършителя* на егоизма: дайте им свободата да вървят по разрушителния път, който са избрали, оставете ги да страдат от естествените последици от действията си, щедро им простете, когато се покаят, и им покажете милост, като ги обичате безкористно.

Но защо Бог ни позволява да жънем болезнените резултати от грешните действия, които сеем? Той прави това по две причини.

Първо, подобно на бащата на блудния син (Лука 15:11-32), Бог позволява на непокорните Си деца да претърпят негативните последици от действията си, за да им помогне да осъзнаят, че вървят по грешен път. Той прави това с надеждата, че ще се опомнят и ще се помирят с Бог, Източникът на целия живот и радост.

Второ, Бог ни позволява да жънем това, което посеем, поради същата причина, поради която е погрешно да крадем реколтата от фермер. Би било *несправедливо* да им се отнеме свободата да жънат това, което са посели. Истинската любов и справедливост изискват Бог да ни позволи да вървим по собствения си път, крив или прав. „Справедливостта“ не „изисква“ да приложите евтаназия чрез изключване на животоподдържащи апарати, но изисква правото да му дадете избор да издърпа щепсела или не.

Никой лекар не може етично да ви наложи план за лечение, ако го откажете, независимо колко ефективен е той. Всичко, което може да направи, е да ви моли и да ви предупреди за последициите от недоверието ви. Но ако признаете (изповядате) грешката на вашите пътища, повярвайте, че лекарят има най-добрия ви интерес в сърцето си и го помолите да ви спаси, милостта ще се присъедини към справедливостта, докато лекарят дава своето лекарство, за да ви спаси. Въпреки това, ако упорствате да отхвърляте помощта на лекаря, справедливостта изисква той да се оттегли и да позволи неизбежните резултати да настъпят. От вас зависи

Помирение чрез откровение

да прецените характера на Великия лекар.

„... Най-високото възможно удоволствие се намира в най-съвършената **свобода**; и Бог е дал на човека най-голямата **свобода** да избира каквото пожелае. В този избор няма абсолютно никакво ограничение, поставено на човека от Господ. **Неговата строга справедливост се показва в това, че не се намесва в личното право на човека да избира какво ще има.** Бог знае, че само в Него човек може да намери своето най-висше благо, и затова се поставя пред човека в най-привлекателна светлина и го моли да Го приеме; но Той няма да навлезе с присъствието Си там, където не е желан. **Няма да принуждава волята на човека.** Като го е създал, Той му е гарантирал съвършена свобода и **Самият Той уважава правата, които е дал на човека.** **Опитът да се принудят хората да приемат Неговите пътища, колкото и да са съвършени, би означавало човекът да се лиши от тази свобода,** която е неотделима от Бог; и така би се провалила собствената Му цел...

„Божиите милости траят вечно, въпреки че има някои, които не ще получат нищо от тях. В Своята милост Той ги търпи дълго, но не можеше да търпи вечно бунт в Своите владения и да бъде справедлив към лоялните Си поданици. **Така че в справедливост не по-малко от милост към онези, които доброволно се поддават на Неговия контрол, Той трябва да остави нечестивите да понесат наказанието, за което са работили.** Наистина би било несправедливо към нечестивите да не им дадем това, за което толкова дълго и усърдно са работили. Те са се съвещавали заедно против Господа и против Неговия Помазаник, казвайки: „Нека разкъсаме оковите им и да отхвърлим въжетата им от себе си.“ **Цялото им желание е било да бъдат оставени на себе си и сега Бог им дава това желание. Но тъй като няма място във Вселената, където Бог да не е, единственото нещо, което остава за тях е изчезване от съществуване.** Затова четем: „Защото злосторниците ще бъдат отсечени; но

тези, които чакат Господа, ще наследят земята. Защото още малко време и нечестивите няма да ги има; да, ще прегледаш внимателно мястото му, и няма да го намериш.“ (Псалм 37:9-10)⁵³

Истинската любов изисква свобода на избора – тя не може да бъде принуждавана. Когато нещо от нея влезе във връзка, страданието е неизбежен резултат. То продължава, защото би било несправедливо Бог да премахне плодовете на нашия труд и защото други се стремят външно да насилват и принуждават съвестта на хората „в името на Бог“. Поради тези причини Бог поставя невероятна висока оценка на нашата свобода и това е очевидно, когато погледнем (1) как Бог „набира“ последователи и (2) как реагира на отхвърляне.

КАК БОГ СЪЗДАВА ПОСЛЕДОВАТЕЛИ

Диогнет 7.3–5 ³ Беше ли Той [Исус] изпратен, според вас, както всеки човек може да предположи, за да установи суверенитет, да вдъхне страх и ужас? ⁴ Не е така. Но с нежност [и] кротост ⁵ Той [Бог] Го изпрати [Христос], както един цар изпраща сина си, който също е цар. Той Го изпрати, както се изпраща Бог; изпрати Го като [човек] при човеците; **Изпрати Го, като Спасител, използвайки убеждаване, а не сила: защото силата не е атрибут на Бог...**⁵⁴

Можем да обобщим служението на Христос с две думи: учение и изцеление. Той винаги ходеше да прави добро; изцеление, хранене и благославяне на всички, които Го приемат. Чрез Своите думи и действия Той представи истината и любовта, за да *убеди* всички да Го приемат. В Божието Царство хората се обръщат чрез убеждаване – чрез представяне на истина и любов – не чрез сила:

53 EJ Waggoner, *Present Truth UK*, 23 февруари 1893 г., стр. 53, 55.

54 Джоузеф Барбър Лайтфут и JR Harmer, *The Apostolic Fathers* (Лондон: Macmillan и Co., 1891), стр. 507. Твърди се, че това послание е написано от „ученик [*mathetes*] на апостолите“ и „учител на езичниците“ (11:1). Някои смятат, че тази апология е написана около 130 г. сл. Хр., въпреки че апологетичният характер и някои елинистически теми предполагат композиция между 2-ри и 3-ти век.

Помирение чрез откровение

Исаия 1:18 (KJV) Елате сега и **нека разискваме заедно**, казва Господ...

Деяния 18:4 Всяка събота намираше Павел в синагогата, **опитващ се да убеди** евреите и гърците еднакво.

Римляни 14:5 (KJV) Един човек почита един ден над друг: друг почита всеки ден *еднакво*. **Нека всеки човек бъде напълно убеден в собствения си ум.**

Христос никога няма да ви принуди да ядете от дървото на живота, защото това е *несправедливо*. Но какво прави Той, когато бъде отхвърлен?

КАК БОГ РЕАГИРА НА ОТХВЪРЛЯНЕТО

Когато хората отхвърлиха Исус, Той разгневи ли им се, осъди ли ги и заплаши ли да излее огън от небето, за да ги погълне?

Лука 9:53–56 (KJV) ⁵³ И не го приеха, защото лицето му беше *като че* щеше да отиде в Ерусалим. ⁵⁴ И **когато учениците му Яков и Йоан видяха това, казаха: Господи, искаш ли да заповядаме огън да слезе от небето и да ги погълне, както направи Илия?** ⁵⁵ Но той се обърна и ги смъмри, като каза: **Не знаете на какъв дух сте.** ⁵⁶ Защото Човешкият Син не е дошъл да погуби човешките души, а да ги спаси. И отидоха в друго село.

Христос никога не се е стремял да унищожи онези, които са Го отхвърлили, защото Той знае, че всички, които отхвърлят Извора на живота – самия него – ще умрат от жажда.

Щом не унищожи онези, които Го отхвърлят, какво прави Той?

Матей 8:34–9:1 ³⁴ Тогава целият град излезе да посрещне Исус, но го **молеха да си отиде и да ги остави на мира**. ^{9:1} Исус се качи в една лодка и се върна през езерото в собствения си град.

Йоан 8:58–59 (KJV) ⁵⁸ Исус им каза: Истина, истина ви казвам, преди да е бил Авраам, аз съм. ⁵⁹ **Тогава те взеха камъни, за да хвърлят върху него; но Исус се скри и излезе от храма, като мина през средата им и така отмина.**

Когато бил отхвърлен, Христос се оттеглил и точно това Той учел учениците Си да правят:

Матей 10:14 Ако някое домакинство или град **откаже да ви посрещне или да изслуша посланието ви**, отърсете праха от краката си, когато си **тръгвате**.

Деяния 21:14 **Когато стана ясно, че не можем да го убедим, ние се отказахме** и казахме: „Да бъде Господната воля.“

Това не е просто начинът, по който Исус е работил в Новия завет, защото Бог винаги е бил последователен в отношението Си с човечеството (Мал. 3:6) и е „**същият вчера, днес и завинаги**“. Евреи 13:8. Имайки предвид това, когато хората отхвърлиха Исус в Стария завет, Той отговори ли по същия начин, както в Новия?

Числа 12:9 Господ им се разгневи много и **си отиде**.

Осия 4:17 **Оставете Израел на мира**, защото той е женен за идолопоклонство.

Второзаконие 31:16–17 ¹⁶ И Господ каза на Мойсей: Ти ще умреш и ще се присъединиш към бащите си. След като си отидеш, тези хора ще започнат да се покланят на чужди богове, боговете на земята, където отиват. **Те ще ме изоставят** и ще нарушат завета ми, който склучих с тях. ¹⁷ Тогава гневът Ми ще пламне против тях. **Ще ги изоставя, като скрия лицето Си от тях, и те ще бъдат погълнати. Ужасна беда ще ги сполети и в онзи ден те ще кажат: „Тези бедствия ни сполетяха, защото Бог вече не е сред нас!“** (Вижте също Езек. 39:17–24; Ис. 57:17, Пс. 60:1 и т.н.)

Исус „се скри“ (Йоан 8:58–59 KJV), когато беше отхвърлен от хората, и Бог *винаги се е* отнасял към отхвърлянето по този начин (въпреки че не винаги *изглежда* така): Той се оттегля и

Помирение чрез откровение

позволява на отхвърлящите Неговата милост да жънат това, което са посели. И естественият резултат от откъсването от Източника на живота е деградация и смърт.

Ако приемем живота на Христос като цялостно и пълно откровение на Бог (което според мен е наложително), тогава трябва да преразгледаме целия Стар завет в светлината на това – особено области, които изглежда противоречат на това откровение. Както Дейвид Докъри каза: „За Исус ключът към разбирането на Стария завет се намираше в собствения му живот и дело, тъй като всичко сочеше към самия Него.“⁵⁵ Истории като потопа, Содом и Гомор, язвите в Египет и т.н., - всички сме поканени от нашия любящ Баща да преразгледаме характера Му в светлината на Христос. Възможно ли е да сме повярвали на някои от същите лъжи за Божия характер, в които са вярвали и нашите духовни предци?

2 Коринтяни 3:14 (KJV) ... до ден днешен остава същото покривало при четенето на Стария завет; което се премахва в Христос.

Ще разгледаме някои от тези истории в тази книга, но е извън нейния обхват да изследваме всички привидни противоречия и аргументи. За щастие, много прекрасни ресурси по тази тема са достъпни на *fatheroflove-bulgaria.com*. Ние обаче ще разгледаме царствата на Сатана през цялата история, които ще покажат ясен контраст между Царството на светлината и Царството на мрака.

Свидетелството за Христос и то разпнат разкрива същността на Божието Царство, поради което Той е изобразен като заклания Агнец „всред престола“ на небето (Откр. 5:6). Това свидетелство за Христос разкрива надеждността на Бог, показвайки, че Той не е причината за човешкото страдание; Той допуска тези неща, за да разкрие заплатата на греха, лъжите на Сатана и истината, че Божият път е единственият път на живот, радост и мир.

Свидетелството на Христос е дървото на живота. Бог е Баща, а не фюерер; верността към Него се основава на се-

⁵⁵ Дейвид Докъри, *Библейска интерпретация тогава и сега: Съвременна херменевтика в светлината на ранната църква* (Гранд Рапидс: Бейкър, 1992), стр. 26

мейна любов и доверие, а не на страх; Неговите закони са разумни, а не безсмислени; и Неговата справедливост се демонстрира чрез даряване на свобода, а не чрез сила. Сатана казва, че Бог е потисник и тиранин с произволни правила, които се налагат чрез насилие. Тези лъжи и последвалото страдание направили така че вселената да постави под въпрос надеждността на Бог, но кръстът на Христос оправдава Божия характер, Неговите закони и надеждност. Но остава въпросът: ще повярваме ли на свидетелството на Змията или ще приемем свидетелството на Верния Свидетел? Твърдя, че трябва да приемем достоверността на откровението на Исус за характера на Неговия Отец (Откр. 14:12).

	Дървото на живота Царство Божие Свидетелство на Исус	Дърво на познанието Царството на Сатаната Свидетелство на Сатана
Бог е...	<i>баща</i>	<i>фюрер</i>
Божията система е...	<i>семейство</i>	<i>страх</i>
Божииите закони са...	<i>Разумни</i>	<i>Безсмислени</i>
Божията справедливост е	<i>Основана на свободата</i>	<i>Основана на силата</i>

ПЯСЪЧНИКЪТ НА САТАНА

Христос е предоставил достатъчно доказателства в подкрепа на твърденията Си, че Божиите пътища са праведни и надеждни, но това не е достатъчно. Не, за да уреди нещата веднъж завинаги, Обвинителят се нуждае от възможност да сподели своите доказателства - как изглеждат неговите „реформи“ на практика? Каква е неговата система в сравнение с Божията? Към живот и свобода ли е или към смърт и диктатура? За да отговори на тези въпроси, Бог трябва да позволи на Сатана да има:

1. Време да обясни и проведе кампания за новите си идеи.
2. Време да развие своите идеи и методи.

След като и двете системи са идентифицирани и разкрити, всеки трябва да реши (прецени) от чия система иска да бъде част и кой иска да го управлява.

Сатана прокарва своите идеи на земята и нашите първи родители накрая гласуваха за неговия възглед за Бог и неговата система при забраненото дърво. Принципите на Сатанинското правителство са били засадени в съзнанието на човечеството и непрекъснато растат като отровно растение: „Първо прокарва листна петура, след това се оформят житните класове и накрая зърното узрява.“ Марко 4:28. Нашата роля е да решим между плода на дървото на живота – Царството на Христос – и плода на дървото на познанието – Царството на Сатана.

Къде можем да видим развитието на принципите на Сатанинското царство? Получаваме намек за това, когато чуваме предложението на Сатана към Исус по време на Неговото изкушение в пустинята:

Лука 4:5–7 ⁵ Тогава дяволът го взе и му разкри **всичките царства на света** в един миг. ⁶ „Ще ти дам славата

на тези царства и властта над тях“, каза дяволът, „защото **те са мои, за да ги дам** на когото пожелае.⁷ Ще ти дам всичко, ако ми се поклониш.

Всеки християнин знае, че Исус отказа това предложение, но много християни пропускат другото нещо, което Исус не направи: Той не оспори твърдението на Сатана, че притежава царствата на света. Не само това, но три пъти Исус спомена Сатана като „владетеля на този свят“ (Йоан 12:31; 14:30; 16:11). По същество Исус казва, че Сатана е силно замесен в делата на световните царства и правителства.

Това не означава, че правителствата са напълно зли, защото „властните са постановени от Бога“ (Римляни 13:1 KJV); „Те са Божии слуги, изпратени със самата цел да накажат онези, които вършат нещо нередно.“ (Римляни 13:4). С други думи, „Бог използва правителствата така, както ги намира, във всичките им безбожни, бунтовнически начини, за да служи на собствените си провиденчески цели. Както Павел описва в Римляни 13 гл., тази обща цел е да се запази колкото е възможно повече законността и реда. Доколкото правителствата правят това, те правилно упражняват властта, която Бог им дава, и до тази степен са добри.“⁵⁶ Бог позволява на светските царства да управляват, защото те възпират външно безбожните си поданици да не нараняват своите съграждани.⁵⁷

Въпреки че Бог позволява на царете на земята да управляват масите, това не отменя факта, че Сатана е силно замесен в начина, по който тези царства работят. По този на-

56 Бойд, *Митът за една християнска нация*, стр. 20

57 Това беше и целта зад гражданските закони на Стария завет. Израел за първи път беше изложен на **системата за убиване с камъни** в Египет (Изход 8:25-26) и искаше да приложи тази система, преди Бог изобщо да я заповяда (Изход 17:3-4). Точно както Израел изискваше Бог да им даде цар като другите народи, въпреки че Бог знаеше, че това не е добра идея, така и те очевидно искаха системата за убиване с камъни, така че Бог „ги предаде на наредби, които не бяха добри, и присъди, чрез които не можеха да живеят“ Езекиил 20:25 (NKJV). Въпреки че Бог мрази смъртното наказание за Своите деца, Той също така вижда, че тези граждански закони са добри за външно възпиране на необърнатите хора да правят неща, които биха довели до широко разпространено страдание.

Пястъчникът на Сатана

чин, ако искаме да видим примери за методите и моделите на управлението на Сатана в контраст с тези на Христос, всичко, което трябва да направим, е да изучим малко история.

Но откъде да започнем да търсим в купата сено на историята? За щастие Бог е посочил няколко случая, които заслужават нашето внимание. Тези царства са очертани преди около 2500 години, когато Бог дава на вавилонския цар Навуходоносор сън относно възхода и падението на „най-великите“ сили в света.

ВАВИЛОН

В Данаил 2 глава четем за пророческия сън на Навуходоносор, който е основната времева линия на пророчеството. Подобно на много от нас днес, царят забрави съня си малко след като се събуди (Дан. 2:1-5). За разлика от много от нас обаче, Бог разкри съдържанието на неговия сън чрез пророк. Данаил разкри следното на царя:

Данаил 2:31–33 ³¹ „В твоето видение ти видя да стои пред теб огромна, блестяща **статуя на мъж**. Беше страшна гледка. ³² Главата на този образ беше от **чисто злато**. Гърдите и ръцете му бяха **сребърни**, коремът и бедрата му бяха **бронзови**, ³³ краката му бяха **железни**, а стъпалата му бяха комбинация от **желязо и глина**.

Не е нужно да спекулираме относно значението на този сън, защото Данаил каза, че „ще каже на царя какво означава“ (Данаил 2:36). Той продължава да обяснява, че златната глава символизира Навуходоносор и неговото царство Вавилон (ст. 38); гърдите и ръцете от сребро представляват царството, което ще ги завладее (ст. 39), а именно мидяните и персите (Дан. 5:28, 31); а коремът и бедрата от мед са царството, което завладява Мидо-Персия, а именно Гърция (Дан. 8:3-7, 20-21; 11:2-3). Железните крака са описани като четвъртото царство, което ще завладее Гърция - Рим.⁵⁸ По-късно Бог дава на Данаил повече подробности за тези царства чрез сън, описвайки ги като четири жестоки звяра

⁵⁸ *коментара* на Иполит Римски (170-235 г. сл. Хр.) върху Данаил (2.12.1-6).

(**лъв, мечка, леопард и страшен звяр** — Дан. 7 гл.), които съответстват на четирите метала.

Царствата от Вавилон до Рим са били като пясъчника на Сатана, където той е усъвършенствал принципите на своето управление, и тяхната история е записана, за да можем да изследваме неговите методи и плодовете от тях. Когато разгледаме историята на тези империи, откриваме няколко общи нишки, които съставляват „ДНК“-то на всяка зверска сила:

- Владетелят е **представител на боговете**⁵⁹
- който притежава както **политическа, така и духовна власт**
- докато упражнява **влияние върху цялия свят**.
- **Религиозни закони са създадени от религиозната власт**
- и се **прилагат от държавата**
- чрез **сила или принуда** (обикновено чрез смъртна заплаха).

Според Феликс Гуиран древен Вавилон е бил управляван от „божествен цар-жрец“, докато „**земните царе тогава са били само представители или викарии на Енлил (или Бел)**“.⁶⁰ Навуходоносор беше този „викарий“ в началото на пленничеството на Данаил и като такъв той създаде религиозни закони и ги наложи чрез ръката на държавата под смъртна заплаха. Виждаме това в историята за приятелите на Данаил и огнената пещ, в която история се разказва, че Навуходоносор създава закони, за да принуди хората да се присъединят към *фалшива система на поклонение* (изображение на царя).

„Навуходоносор не видя нищо неподходящо в заповедта за поклонение под заплаха от такова огнено унищожение. Дали самите богове не заплашиха с подобно възмездие тези, които си навлякоха недовол-

59 Мидо-Персийската или Ахеменидската империя е изключение от тази точка. Техните владетели не се имали за богове, а били слуги на боговете.

60 Феликс Гиран, *Енциклопедия на митологията Larousse*, стр. 53

Пясъчникът на Самана

ството им?

„Двадесет и пет века по-късно много от нас намират призива на царя към поклонение за невероятно жесток и нецивилизован. Но дали той беше по-жесток от апостол Павел — преди преживяването му по пътя за Дамаск — когато, „дишайки заплахи и убийство“, се опита да принуди хората да се подчинят на неговия страховит бог? И няма ли милиони в тази модерна епоха, които вярват в бог, който изисква не само тяхното подчинение, но дори тяхната любов и доверие – всички под заплаха, не само от смърт в пламтяща пещ, но и от вечни мъчения в пламъците?“⁶¹

Бог подкани хората на Навуходоносор (както Той говори на всички) да не убиват тримата евреи, но те отхвърлиха това внушение на Духа, търсейки вместо това да се спасят от гнева на царя. Еврейските момчета останаха лоялни към Бог – нещо, което е възможно само ако Духът на Христос е във вас. И така, когато отидоха да убият приятелите на Данаил, те в действителност разпнаха Христос чрез тях. Те отхвърлиха Христос, Дървото на живота, и знаем какъв е естественият резултат от такова решение.

Данаил 3:22 И тъй като царят, в гнева си, беше поискал толкова горещ огън в пещта, **пламъците убиха войниците, когато хвърлиха тримата мъже вътре.**

Бог не трябваше да нанася външно унищожение на онези, които искаха да Го убият в Неговия народ, защото това беше естественият резултат, който те пожънаха! Така виждаме как Божието правосъдие се изпълнява срещу онези, които преследваха неговия народ във Вавилон.

Псалм 9:16 **ГОСПОД е известен със своята правда. Нечестивите са в капан от собствените си дела ...**

Еремия 17:10 (KJV) Аз, Господ, изпитвам сърцето, *изпитвам* вътрешностите, **за да въздам всекиму според пътищата му и според плода на делата му.**

61 Максвел, *Слуги или приятели?*, стр. 45-46

МИДИЯ

Дарий Мидянинът, пълководецът на персийския цар Кир, помогнал за завладяването на Вавилон и временно царувал там като васален цар.⁶² През това време някои от принцовете в царството не харесваха Данаил, защото той беше „предпочитан пред президентите и принцовете...” Данаил 6:3. Уплашени, че Данаил ще ги надмине, те измислиха план да се отърват от него и да запазят статута и заплатата си. Направиха това, като повлияха на царя да издаде религиозен закон, който принуждаваше всеки да участва във фалшива система на поклонение или да бъде хвърлен в рова на лъвовете (Дан. 6:5-7).

Разбира се, Данаил не спря да се моли на своя Бог (въпреки че това беше незаконно), защото той знаеше, че връзката Му с Отец е неговият източник на живот, мир и радост. Точно както Бог почете верността на тримата приятели на Данаил, като свръхестествено показа, че е с тях в тяхното огнено изпитание, така също почете Данаил, като го защити по свръхестествен начин в рова на лъвовете (Дан. 6:20-22). Тъй като Данаил, подобно на своите приятели, живееше в хармония със закона на любовта, и Христос живееше в сърцата им чрез вяра, неговият небесен Баща го защити от злите планове на враговете му. И как Бог наказва онези, които искаха да унищожат Неговия народ? Точно както Христос отговори на Израел - когато Го отхвърлиха, Той си отиде (Мат. 12:14-15; Йоан 8:58-59; 12:36) и ги остави да пожънат това, което са посяли (Мат. 23:37-39).

Данаил 6:24 Тогава царят заповяда да арестуват мъжете, които злонамерено бяха обвинили Данаил. Заповяда да ги хвърлят в рова на лъвовете, заедно с техните жени и деца. Лъвовете се нахвърлиха върху тях и ги разкъсаха, преди дори да ударят пода на леговището.

62 Няколко учени идентифицират Дарий Мидиеца като историческия Угбару. Вижте „Търсенето на Дарий Мидянинът (приключено)“ на Уилям Х. Ший, или Времето на отговора на молитвата на Данаил и датата на смъртта на Дарий Мидянинът, *Журнал на Адвентното богословско общество*, том. 12, ст. 1, пар. 9 (2001), <https://tinyurl.com/5pk72phn>.

Пясъчникът на Самана

Бог не беше Този, който хвърли тези хора в рова на лъвовете, но техните грехове ги бяха отделили от Бог, така че Той не можеше да ги защити от гнева на царя. Тъй като не позволиха на Христос да ги защити, както кокошката пази пиленцата си (Мат. 23:37), те бяха предадени и унищожени от враговете си.

Езекиил 39:21, 23 (GNT) ²¹ Господ каза: „Ще позволя на народите да видят славата Ми и ще им покажа **как използвам силата си, за да изпълнявам справедливите си решения [съд / правосъдие]** ... ²³ израилтяните отидоха в плен поради греховете, които извършиха против мен. **Отвърнах се от тях и оставих враговете им да ги победят и убият в битка.**

Псалм 7:14–16 ¹⁴ Нечестивите замислят зло; зачеват беди и раждат лъжи. ¹⁵ **Копаят дълбока яма, за да хванат другите в капан, след което сами падат в нея.** ¹⁶ **Проблемите, които причиняват на другите, се обръщат обратно към тях. Насилието, което планират, се стоварва върху собствените им глави.**⁶³

Еклисиаст 10:8 (KJV) **Който копае яма, ще падне в нея; и който събори плет, змия ще го ухапе.**

ПЕРСИЯ

В персийското царството откриваме историята на Естир, млада еврейка, която се омъжва за цар Ксеркс (известен още като Асуир). Около пет години по-късно министър-председателят на Ксеркс, Аман (Естир 3:1), се появява на сцената. Аман, подобно на силата на Антихриста, помпозно се опита да издигне „себе си над всичко, което се нарича Бог или което се почита...“ (2 Солунци 2:4 KJV). Аман получи това, което искаше, когато царят прие закон, изискващ всички да се поклонят пред него (Естир 3:2), точно както Навуходоносор заповяда всички да се поклонят пред неговия образ. Но точно както Бог имаше верни деца във Вавилон, Той имаше и в Персия. Един слуга, който **отказа да се „поклони на звя-**

⁶³ В контекста, това се случва, след като Бог подготви Своя „меч“ и „смъртоносните си оръжия“, за да „изстреля огнените Си стрели“. (Псалм 7:12–13)

ра“, беше Мардохей. Това накара Аман да бъде „изпълнен с ярост [гняв] ... не беше достатъчно да се сложи ръка само на Мардохей. Той потърси начин да унищожи всички евреи. Естир 3:5-6.

Тук виждаме духа на големия змей. Когато Божиите хора позволяват на Христос да живее в и чрез тях, като по този начин проявява Своя характер, Сатана се изпълва с „голям гняв“ (Откр. 12:12 KJV) и се стреми да унищожи Христос в лицето на Неговия народ, точно както направи чрез Каин. Враждата на Сатана към Църквата, символизирана от чиста девица,⁶⁴ ще бъде особено проявена в края, точно както беше в началото:

Откровение 12:17 И змеят се разгневи на жената [Църквата] и обяви война на останалите ѝ деца – всички, които спазват Божиите заповеди и поддържат своето свидетелство за Исус [имат свидетелството на Исус].

Как Сатана ще се стреми да унищожи Божията заповед, която пази хората в последните дни? По същия начин той се опита да унищожи Божиите деца във Вавилон и Мидо-Персия – чрез религиозни закони, наложени от държавата. Въпреки това, същият Бог, който се намеси от името на Мардохей (Естир 6:1-3), е Този, който ще се грижи за децата Си, когато белегът на звяра бъде наложен (Откр. 7:1-3; 9:3-9).

След като си спомни, че Мордохей преди това е запазил живота му (такава е природата на „солта на земята“), царят искаше да го възнагради за неговата доброта, затова отиде при Аман и попита какво трябва да направи за такъв благороден човек.

Естер 6:4–10 (АМРС) ⁴ Царят каза: Кой е в двора? Аман току-що беше дошъл във външния двор на царския дворец, за да помоли царя да обеси Мардохей на бесилката, която беше приготвил за него. ⁵ И слугите на царя му казаха: Ето, Аман стои в двора. И царят каза: Нека влезе. ⁶ И Аман влезе. И царят му каза: Какво ще се направи на човека, когото царят

64 Ерем. 6:2 + Ис. 51:16; Мат. 25:1; Еф. 5:23–32; 2 Кор. 11:2

иска да почете? Аман си каза: На кого би се радвал царят да окаже почит повече от мен? ⁷ И Аман каза на царя: За човека, когото царят иска да почете, ⁸ нека се донесе царската дреха, която царят е носил, и конят, който царят е яздил, и царска корона да се сложи на главата му. ⁹ И нека облеклото и конят бъдат предадени в ръката на един от най-благородните принцове на царя. Нека облече човека, когото царят желае да почете, и да го преведе на кон през открития площад на града, и да провъзгласи пред него: Така ще се направи на човека, когото царят желае да почете. ¹⁰ **Тогава царят каза на Аман: Побързай да вземеш облеклото и коня, както каза, и направи така на юдеина Мардохей, който седи при царската порта. Не пропускай нищо, от това което си говорил.**

Аман искаше да се превъзнесе и да обеси Мардохей, но в крайна сметка думите на Исус се оказаха истина: „**Тези, които превъзнасят себе си, ще бъдат смирени, а тези, които се смиряват, ще бъдат издигнати.**“ Матей 23:12. Това е Божията справедливост в действие: ако „печем самопревъзнасяне, ще ядем смирен пай“.

Естир 7:9–10 (АМРС) ⁹ Тогава Харвона, един от слугите на царя, каза: Ето, бесилката, висока петдесет лакътя, която Аман направи за Мардохей, чието предупреждение спаси царя, стои в дома на Аман. И царят каза: Обесете го на нея! ¹⁰ **Така те обесиха Аман на бесилката, която беше приготвил за Мардохей. Тогава гневът на царя беше утаен [успокоен, Н7918].**

Когато Бог оставя нечестивите да пожънат това, което посеят, ние виждаме проявление на Неговия гняв (Ис. 54:7-8; 57:17). Той не прилича на гнева на Сатана, тъй като гневът на Сатана се успокоява само чрез изпълнение на неговата форма на справедливост без милост – чрез убиване на онези, които вървят против волята му.

По кой път да тръгнем? От кое дърво ще ядем? Ще разглеждаме ли методите на Сатана и Бог като едни и същи и ще участваме ли в Дървото на познанието? Или ще приемем Христос, Дървото на Живота, Който никога не е убил с гняв

никого, когато е бил отхвърлен?

ГЪРЦИЯ

След като Александър Велики завладява Мидо-Персийската империя, македонците стават известни. Както се казваше, че вавилонските царе са „наместници“ или представители на Енлил, така и Александър обожествява себе си като син на Зевс.⁶⁵ След като този „бог“ умря от алкохолизъм (или от малария, историците не са много сигурни за точната причина), царството му беше разделено между четиримата му генерали, като по този начин се изпълни пророчеството за четириглавия леопард (Дан. 7:6) и четирите рога на козелата (Дан. 8:8, 22; виж също Дан. 11:3-4).

Историята на гръцкото царство разкрива много прозрения за космическия конфликт между Христос и Сатана. За съжаление в канона на Писанието няма запис за тяхното взаимодействие с израилтяните. Въпреки това, имаме 1 Макавейска книга (написана между 103-76 г. пр. н. е.), която предоставя интересен и точен запис на историята (но не непременно теология).

След като Гърция беше разделена, Селевкий завзе територията на Израел. По-късно Антиох IV Епифан, който преди това е бил заложник в Рим (1 Мак. 1:10), става владетел на империята на Селевкидите (175 г. пр. н. е.) и царува като тиранин. Той ограби и опожари Ерусалим и взе в плен много евреи (1 Мак. 1:20-38). Не само това, но той — подобно на Навуходоносор, Дарий и Ксеркс — издаде религиозни декрети, забраняващи религиозната свобода и подчинението на Божиите закони.

1 Макавеи 1:41-49 (KJV) ⁴¹ Освен това **цар Антиох писа на цялото си царство**, че всички трябва да бъдат един народ, ⁴² и **всеки трябва остави законите си**: така всички езичници се съгласиха със **заповедта на царя**. ⁴³ Да, много от израилтяните *също се съгласиха с неговата религия и принесоха жертви на идоли и оскверниха съботата*. ⁴⁴ Защото царят беше изпра-

65 Самуел Ангъс, *Мистериозните религии и християнството: Изследване на религиозния фон на ранното християнство* (Ню Йорк, Издателска група Карол, 1989 г.), стр. 20.

Пясъчникът на Сатана

тил писма чрез пратеници до Ерусалим и градовете на Юда, **за да следват чуждите закони на земята,**⁴⁵ и забрани всеизгарянията, жертвите и възлиянията в храма; и им наложи да **оскверняват съботите и празничните дни ...**⁴⁹ *те можеха да забравят закона и да променят всички наредби.*⁵⁰ И всеки, който не искаше да направи според заповедта на царя, **такъв трябваше да умре.**⁶⁶

Когато Антиох отхвърли тихия глас на Бог (3 Царе 19:12) и направи тези неща, той на практика се откъсна от Източника на целия мир, знание и мъдрост. Резултатът? Лудост, напомняща за боантропията на Навуходоносор.⁶⁷ В крайна сметка Антиох, подобно на редица свои духовни предци, твърдял, че е проявление на боговете и изисквал поклонение като такъв - по този начин той добавил *Епифан*, което означава „Божия изява“, към името си. Но поради когнитивния му упадък някои от съвременниците му го наричат Антиох *Епиман* — Антиох „Лудият“ — игра на думи с името *Епифан*. Характерът на Антиох допълнително показва сатанинските принципи на себеизвисяване и принуда, които пораждат само нещастие и унижение, когато бъдат насърчавани.

Сатана не се променя много. Той само се адаптира според времето и мястото. Отново и отново той поставя владете-

66 Някои хора виждат оскверняването на храма от Антиох и последвалото очистване и повторно освещаване на храма около 3 години след това като изпълнение на Данаил 8:14, но математиката не съответства на това. Могат да бъдат посочени много причини защо приложението на Антиох като малкия рог от Данаил 8 гл. е неподходящо, но тук просто ще разгледаме изчислението. Пророчеството гласи, че в един момент храмът ще бъде пречистен след 2300 вечери и сутрини. Няколко тълкуватели смятат, че това означава 2300 вечерни и сутрешни жертви, или 1150 дни. Обаче Антиох оскверни храма на 15-ия ден от месец кислев през 145-та година (1 Мак. 1:54) и бе очистен и осветен отново на 25-ия ден от кислев през 148-та година (1 Мак. 4:52). Времето между тези две събития е или 1080 дни (при година от 360 дни) или 1095 дни (365 дни година). Очевидно нито един от тези периоди не отговаря на квалификациите за 1150 дни или 2300 дни. За алтернативно, духовно тълкуване, което има практическо приложение за вас днес, моля, вижте книгата *Умилостивение* (Баща на любовта, 2021 г.), от Ейдриън Ибънс, достъпна безплатно на fatheroflove-bulgaria.com.

67 „Боантропията е психическо разстройство, при което страдащите вярват, че е крава или вол.“ „Навуходоносор и боантропията“ (17 март 2021 г.), *The Pharmaceutical Journal*, <http://tinyurl.com/3w8z98zm>

ли, които твърдят, че представляват божественост, налагат закони на поданиците си, които противоречат на Божиите закони, и използват сила и смъртни заплахи, за да постигнат подчинение. Възможно ли е Сатана да е проектирал собствените си качества върху Бог, когато Го е обвинил, че е егоистичен, своеволен и тираничен?

В крайна сметка евреите свалят игото на гръцкото потисничество с помощта на Юда Макавей. Вместо да се довери на Бог за спасение от тази тирания, Юда изкова съюз, който ги обедини с Рим през 161 г. пр.н.е. (1 Мак. 8:1; Дан. 11:23). Този съдбоносен компромис бележи началото на незаконните отнoшения на Израел с Рим, които скоро се влошават.

РИМ

Докато Гръцката империя западаше, Римската империя се издигаше до господство. Данаил предсказал, че това царство ще бъде „силно като желязо“ — защото „желязото разбива и смазва всичко, което удари“. (Данаил 2:40). Рим наистина оправда тази репутация, поглъщайки всички околните нации с железните си зъби (Дан. 7:19), докато не обгради Средиземно море. Едуард Гибън описва желязната хватка на Рим, повтаряйки пророческите думи на Данаил:

„... изображенията от злато, сребро или мед, които можеха да служат за представяне на народите и техните царе, бяха последователно счупени **от желязната монархия на Рим.**⁶⁸

Царствата Вавилон, Мидо-Персия и Гърция имат уникален принос към цивилизацията, но също така поддържат сатанинските принципи на религиозна нетолерантност и държавно надмощие. Сега беше ред на римляните да оставят своя отпечатък в историята. Докато Сатана продължаваше да създава своя шедьовър на измама, Рим щеше да се окаже ефективно средство за обединяване на духовна и светска власт под знамето на духовния Вавилон. По време на желязното царуване на Рим Божият Син разкри принципите на

68 Едуард Гибън, *Упадъкът и разложението на Римската империя*, (Ню Йорк: Съвременната библиотека), том. 2, гл. 38, стр. 437-438, <https://tinyurl.com/2kytp5wd>

Пясъчникът на Сатана

Царството на Своя Баща в рязък контраст с тази сатанинска система.

Сатана беше съчетал своите фалшиви религии с държавата и Рим не беше изключение. Същата година, когато Помпей завладява Юдея през 63 г. пр. н. е., се случва друго важно събитие - Юлий Цезар е избран за службата на Pontifex Maximus, *главен председател на Римския колеж на понтификсите*.⁶⁹ По този начин, тъй като той запази тази позиция до смъртта си, Цезар беше не само глава на държавата като вечен диктатор, но и глава на „Църквата“. Този императорски култ узрява, когато Цезар е посмъртно обожествен от Сената, вяра, която е използвана от осинования му син, за да осигури политически и духовен контрол. Според Август, ако баща му е бил бог, тогава той трябва да е син на Бога! Така богохулното управление на Рим (във всичките му етапи) изпълни пророчеството:

Данаил 8:25 (KJV) И чрез политиката си той също ще направи хитростта да успее в ръцете му; и **ще се възвеличи в сърцето си** и чрез мир ще унищожи мнозина; **ще се изправи и срещу Княза на князете**; но ще бъде сломен без ръка.

Римските императори не само се възвеличиха по този начин, но също така се изправиха срещу Княза на князете, като разпнаха *истинския* Божи Син!

Христос беше разпнат в лицето на Своя народ (Мат. 25:40) от Вавилон до Гърция, но Той беше разпнат и в собственото Си тяло от Рим. Кръстът на Христос се появява всеки път, когато някой навреди на друг, който прави добро, тъй като всичко, което вършат добрите хора, е просто проява на Божия Дух, работещ чрез тях (Мат. 19:17; Фил. 2:13; Йоан 10:38; 14:10). Но коя система е преследвала Христос в Йерусалим? Същата, която систематично е преследвала Неговите деца през цялата история – *сюзът на църква и държава*.

Въпреки че езичеството и държавата са били тясно преплетени в Римската империя, преследването на Христос не е било подстрекавано от езичниците, а от самопровъзгласи-

69 „Pontifex Maximus“, *Ливий*, <http://tinyurl.com/yc8e63xd>

лите се деца на истинския Бог. За съжаление, същите хора, които трябваше да разпознаят своя Месия, станаха агенти на Сатана, изисквайки смъртта на Божия Син.

Основната причина евреите да се стремят да разпънат Божия Син е, че Той проявява характера на Бог по възможно най-ясния начин и това откровение е далеч от техните идеи. Евреите са гледали на Бог като „Воин“,⁷⁰ който ще смаже напълно враговете Си, ако Му пречат, поради което са очаквали Месията да бъде яростен политически радикал (като Юда Макавей или Варава), който ще поведе революция срещу римляните. Но Исус, първоначалният иконоборец, разби техните предубедени идеи, когато представя религия на благодатта и мира според която трябва да обичаме врага и да избягваме насилието. Животът на Христос беше светлина, която разобличи религиозното лицемерие по Неговото време и за да затвори пътя на тази светлина, „Църквата“ призова своя жесток любовник (Рим) да умъртви Божия Син – точно както Ева (символ на Църквата) отиде при Адам (символ на държавата) със забранения плод (изкривен възглед за Божия характер).

Точно както „мъдреците“ от Вавилон, Мидо-Персия и Гърция се стремяха да наложат своите религиозни догми чрез ръката на държавата, еврейските „мъдречи“ (Синедриона) също използваша римската държава, за да наложат своите закони. Но какво беше тяхното оправдание за това?

Йоан 11:47–50 ⁴⁷ Тогава главните свещеници и фарисеите свикаха висшия съвет. „Какво ще правим?“ – питаха се един друг. „Този човек със сигурност извършва много чудотворни знамения.“ ⁴⁸ Ако му позволим да продължава така, скоро всички ще повярват в него. Тогава римската армия ще дойде и ще унищожи както храма, така и нацията ни. ⁴⁹ Каиафа, който беше

70 Въпреки че Моисей описва Бог като Воин в Изход 15:3, Бог каза на Давид, че не му е позволено да построи храма, защото той „е бил човек на войната и е проливал кръв“. 1 Летописи 28:3. Вместо да опише Бог като Воин в Изход 15:3, гръцкият Стар завет (LXX), който авторите на Новия завет често цитират, описва Бог като „довеждащ войните до нищо...“ Исаия 42:13 също нарича Бога Воин, но гръцкият превод Го описва като Този, който „ще излезе и ще смаже войната...“

Пясъчникът на Самана

първосвещеник по това време, каза: „Не знаете какво говорите!⁵⁰ Вие не разбирате, че **за вас е по-добре един човек да умре за народа, отколкото целият народ да бъде унищожен.**

Лидерът на еврейската църква каза, че Исус трябва да умре за „общото благо“ на нацията. Те се страхуваха да не бъдат унищожени от Рим, така че, за да се спасят, те смятаха, че Рим трябва да убие Исус вместо тях! Не е ли интересно, че много хора се страхуват да не бъдат унищожени от Бог, така че, за да се спасят, те смятат, че Бог трябва да убие Исус вместо нас? Това е известно като *наказателно заместничество* и според мен е крайно осъдително.⁷¹

Ако само Израел имаше правилното разбиране за Божията справедливост, те можеха да бъдат спасени от последствията от своите действия. Божията справедливост се вижда в това, че ни позволява сами да избираме пътя си и да жънем това, което посеем. Какъв беше пътят, който избра Израел? Кой беше владетелят, който поискаха?

Йоан 19:15 „Махни го!“ извикаха те. „Далеч от него! Разпни го!“ „Какво? Да разпна вашия цар ли?“ – попита Пилат. „**Нямаме друг цар освен Цезар**“, извикаха главните свещеници в отговор.

Израел каза, че нямат друг съпруг освен Цезар, така че Цезар, вместо Христос, е техен защитник. Как тази връзка с Цезар приключи за Израел, когато тя се опита да подаде молба за развод? Подобно на насилствен съпруг, Рим не толерираше нейния бунт, така че той я унищожи напълно през 70 г. сл. н. е. Тогава римският генерал Веспасиан получи задача от Нерон да смаже еврейския бунт, което доведе до пълното заличаване на Йерусалим с огън.

Точно както онези, които хвърлиха приятелите на Данаил в огнената пещ, бяха погълнати от пламъците, които разпалиха, точно както онези, които изкопаха рова за Данаил, паднаха в него, точно както Аман беше обесен на бесилката,

⁷¹ За повече информация относно доктрината за наказателно заместничество и нейните недостатъци, моля, вижте книгата на Кевин Дж. Мълинс, *Бог ли е убил Исус, вместо да убие нас?* и тази на Ейдриън Ибънс *Умилостивение* достъпни на fatheroflove-bulgaria.com.

която направи за Мардохей, така и Евреите страдат от същия метод на екзекуция, който са наложили на Божия Син. Израел уби Христос чрез силата на Рим, така и те бяха смазани от Рим. И тъй като те използваша кръст, за да убият Исус, по време на обсадата на Йерусалим „500 евреи бяха разпъвани всеки ден в продължение на няколко месеца“ от римляните.⁷²

Притчи 1:30–31 ³⁰ Те отхвърлиха съвета ми и не обърнаха внимание, когато ги поправих. ³¹ **За това ще ядат горчивия плод на живота по свой собствен начин, задавяйки се от собствените си схеми.**

Те пожънаха това, което посяха, и така Божията справедливост беше удовлетворена. Да, евреите бяха осъдени от собствените си уста (Лука 19:22), когато казаха: „**Неговата кръв да бъде върху нас и върху децата ни.**“ Матей 27:25 (KJV).

Бог не задоволи Своята справедливост, убивайки онези, които Го отхвърлиха (това е методът на Сатана); Той просто позволи на Израел да отхвърли Източника на живот и защита, оставяйки ги да пожънат последствията от своето решение.

Матей 23:37 „О, Йерусалим, Йерусалим, град, който убиваш пророците и убиваш с камъни Божиите пратеници! **Колко пъти съм искал да събера децата ви, както кокошката пази пиленцата си под крилата си, но вие не ми позволихте.**

Начинът, по който Сатана се отнася към поданиците си (както се вижда от съдбата на Йерусалим), е невероятно жесток. Много искрени християни обаче имат слепота в преценката си за Бог, тъй като мнозина учат, че Божиите закони – като религиозните декрети на Вавилон, Мидо-Персия, Гърция и Рим – нямат присъщи последици. Или чуваме от амвона, че няма нужда от подчинение, тъй като Бог промени Своя морален кодекс, 10-те заповеди,⁷³ или че трябва да се

72 Peter Colón, „Crucifixion: The Exhumed Evidence“ (1995), *Israel My Glory*, <http://tinyurl.com/mrtbba34>.

73 Мисленето, че Божият закон може да бъде променен, показва, че ние го виждаме като произволен. Няма смисъл да се променя закон, който има присъщи последици, защото как бихме познавали пътя на безопасността без него? Това би било подобно на групово гласуване

подчиняваме на Бог, за да не ни изгори живи в „огнена пещ“, което би засрамило Навуходоносор (или и двете теории).

Възможно ли е да имаме концепция за Бог, която да изглежда много различна от Исус? Въпросът, който трябва да си зададем с молитва, е дали Бог е като Исус или като Навуходоносор? Дали Исус разкри Божията любов, докато Навуходоносор и Ксеркс разкриха Неговия гняв и справедливост? Или е вярно, че Бог наистина е точно като Исус? Животът Му беше ли *пълното* откровение за това какъв е Бог? Дори начинът, по който Той се ядосва и упражнява Своя гняв и справедливост? Дали Христовото свидетелство, че „който е видял Мене, е видял Отца...“ (Йоан 14:9) е всеобхватно, или не? Трябва да внимаваме как отговаряме, защото нашият отговор е разликата между това да ядем от Дървото на живота (откровението на Христос за Неговия Баща) или от Дървото на познанието за доброто и злото (твърденията на Сатана за Бог).

	Религиозни закони	Произведено от	За да	Наложено чрез	Наказание
Вавилон	Образ на поклонение	Цар	Издига себе си	условие	Огнена пещ
Медия	Молете се на царя	Мъдреци	Съхраняване на силата	условие	Лъвов ров
Персия	Поклони се на Аман	Цар	Издига себе си	условие	бесилка
Гърция	Нарушават съботата и т.н.	Цар	Съхранява силата	условие	Смърт
Рим	Нарушаване на съботата	Църква	Съхранява себе си	условие	Разпъване на кръст

за промяна на „закона“ за хидратацията. Ако спрем да вярваме, че питейната вода е от съществено значение за нашето благополучие, много хора ще страдат поради невежеството си.

ШЕДЬОВЪРЪТ НА ИЗОПАЧАВАНЕ

Когато проследихме последователността на нациите, изобразени в пророчеството, се появи модел. Във всяко царство („звяр“) бяха открити последователни нишки на ДНК:

- Владетелят е **представител на боговете**
- който притежава както **политическа, така и духовна власт**
- докато упражнява **влияние върху цялия свят**.
- **Религиозни закони създадени от църквата** (мъдреци)
- и се **прилагат с ръката на държавата**
- чрез **сила или принуда**.

Точно както *10 пръста на краката* произлизат от *4-тия метал желязо* (символизиращ Рим), така и *10 рога* идват от *4-тия звяр с железни зъби* (също Рим). Ето защо мнозина се опитват да възродят Римската империя (или друго царство), което да управлява света чрез десет лидери, като Антихристът води всички тях да наложат глобална, антихристиянска религия - и това е разбираемо. Този Антихрист е известен като „малкия рог“, който Данаил вижда да излиза от десетте рога:

Данаил 7:8 Докато гледах роговете, изведнъж между тях се появи друг малък рог. Три от първите рога бяха изкоренени, за да му направят място. Този малък рог имаше очи като човешки очи и уста, която се хвалеше надменно.

Данаил 7:23–25 ²³ Тогава той ми каза: „Този четвърти звяр е четвъртата световна сила, която ще управлява земята. Ще бъде различен от всички останали. Ще погълне целия свят, тъпчейки и смачквайки всичко по пътя си. ²⁴ Десетте му рога са десет царе... Тогава ще се издигне друг цар, различен от другите десет, който ще

Шедьовърът на изопачаване

покори трима от тях.²⁵ Той ще се противопостави на Всевишния и ще потиска светите хора на Всевишния. Той ще се опита да промени техните свещени празници и закони и те ще бъдат поставени под негов контрол за време, времена и половин време.

Преди се опитвах да разбера кой може да е този Малък рог и (заради постоянното ми използване на популярни евангелски медии) знаех, че трябва да потърся харизматичен владетел като Николай Карпатия⁷⁴, който да пристигне, да обяви християнството извън закона и да установи „Нов световен ред“. Не бях сам в спекулациите си, тъй като почти всеки ученолюбив евангелист имаше теории за всеки значим човек под слънцето. Бяхме сигурни, че Хитлер е *Антихристът*. И след това бяхме сигурни, че това е Роналд (6) Уилсън (6) Рейгън (6). А сега смятахме че е Хенри Кисинджър, Михаил Горбачов, принц Чарлз или Обама.

Има само една малка дупка в тези теории. Е, по-скоро като дупка с размер на 1500 години, разположена точно между падането на Рим и бъдещото царство на Антихриста, което търсихме. Поставихме тази „пропаст“ в статуята на Данаил 2, точно между железните крака и 10-те пръста на краката, въпреки че възходът и падението на предишните световни сили изобщо не е имало празнини – всяко царство веднага е последвано от следващото. И какво ще стане, ако вместо да прескочим историята след упадъка на Римската империя, погледнем около този период, за да видим дали нещо съвпада с това, което пророчеството казва, че ще се случи след това? Можем ли да намерим нещо подобно на описанието на антихриста от Малкия рог някъде след падането на Рим? И тъй като всички предишни царства са имали една и съща „ДНК“, има ли царства след падането на Рим, които съответстват на тяхното духовно потекло?

⁷⁴ Nicolae Carpathia е фигурата на Антихрист в поредицата *Left Behind* на Tim LaHaye.

5.1 ДЕСЕТТЕ РОГА

Какво могат да символизируют 10-те пръста на краката и рогата, прикрепени към Римската империя? Писанието често използва числата по символичен начин. Що се отнася до числото 10, то може да представлява *разделеното цяло*. Помислете за десетте девици – символ на *цялата Църква* (Мат. 25:1), която е *разделена* на много деноминации – и 10-те заповеди – обобщение на *цялото задължение на човека*, което е *разделено* на 10 специфики, определящи как да обичаме Бога и човека. Така 10-те пръста на краката и рогата биха могли да бъдат описание на разделението на някога обединената Желязна монархия. След падането на Рим през 476 г. сл. н. е.⁷⁵ империята вече не изглежда на Данаил като единно цяло, вместо това тя е символизирана като разпокъсано царство, „множество държави в контраст с единната империя на Рим.“⁷⁶ Броят на племенните кралства, които превзеха Рим, се колебаеше в историята, но средно беше около 10.⁷⁷ Ирландският проповедник Хенри Гратан Гинес описва ситуацията по следния начин:

„...единната империя на Рим трябваше да стане многократна, десетократна – общност от кралства, но все още римски свят. Тя трябваше да се разпадне не

75 Това е традиционната година, която отбелязва падането на Западната Римска империя.

76 Gerhard Pfandl, *Daniel the Seer of Babylon*, (Hagerstown, MD: Review and Herald, 2004), стр. 63. За повече информация относно естеството на 10-те рога и защо сме заели позицията, която имаме по отношение на 10-те рога, тъй като се отнася до историята, моля, направете справка с *книгата-източник на Хайди Хейкс AD 538*, (TEACH Services, 2010), глава 2. Други тълкуват десетте рога като специфични царства, които съставляват разделения Рим след падането му. Ако случаят е такъв, най-вероятните кандидати включват следното въз основа на критериите на текста: (1) британци, (2) англосаксонци, (3) франки, (4) бургундци, (5) суеви, (6) остготи, (7) лангобарди, (8) вестготи, (9) вандала, (10) Византия. За повече информация относно критериите, включени в създаването на този списък, моля, вижте Dojčin Живадинович, „Историко-библейски повторен анализ на „десетте рога“ в Данаил 7 гл.“

77 10 често се използва в Писанията като кръгло число (Бит. 31:7; Числа 14:22; 1 Царе 1:8 и т.н.) и трябва да се приема като такова тук.

Шедьовърът на изопачаване

на две, нито на четири, а на десет независими съжителстващи кралства, които трябваше да просъществуват повече от дванадесет века; вариращи непрекъснато по брой, степен и взаимна връзка; никога повече не се сливат в едно, никога не се разделят на четиридесет или петдесет фрагмента, никога не се формират в една голяма федерация като Съединените щати, но продължават в изолирана независимост, до средно десет на брой точно в края, притежавайки през цялото време доброволно подчинение на Рим под нов аспект.⁷⁷⁸

Но какво да кажем за „Малкия рог Антихрист“, който трябваше да се появи сред 10-те?

Когато погледнем историята след упадъка на Рим, ние наистина откриваме малка сила, израстваща от Желязната империя, която се разрасна до богохулни висоти и наследи същата „ДНК“ като своите предшественици. Кое царство **произлиза от Римската империя** (Малкият рог израства от четвъртия звяр) с владетел, който твърди, че е **представител на божеството с политическа и духовна власт**? Коя система е имала над себе си човек, който е направил тези твърдения и по същия начин е имал **влияние в цялата страна**, за да създаде **религиозни закони** и е използвал „царете на земята“ (Откр. 17:18) или **държавата, за да ги налага със сила и принуда**?

Всеки, който е добре запознат с историята, веднага ще разпознае, че властта, която описвам, е *римската църковно-държавна система*. Възможно ли е тези паралели да показват, че *средновековното папство* е антихристиянската сила, описана в пророчеството? Но преди да продължим, трябва да подчертая факта, че обичам *моите* братя и сестри католици. Не е моя работа да съдя и осъждам някого, а само посочвам удивителните паралели между пророческите записи и свидетелствата на историята. Ако вие, след като сте проучили тези неща, не сте съгласни с моите възгледи, няма проблем. Аз обаче най-малкото бих запазил тази перспектива предвид, защото какво ще стане, ако тя е правилна и

78 Henry Grattan Guinness, *Light for the Last Days: A Study Historic and Prophetic* (Лондон: Hodder and Stoughton, 1888), стр. 275

обсъжданите неща започнат да се сбъдват? Така че, преди да отхвърлим това като антикатолическа реторика, нека погледнем доказателствата, защото „Да отговаря някой, преди да чуе, е безумие и позор за него.“ Притчи 18:13

5.2 ДИСЕКЦИЯ НА ДНК-ТО НА АНТИХРИСТА

Всяка от зверските сили, описани от Данаил, поглъщаше характеристиките на онези, които завладяваше - като животни по-високо в хранителната верига - всяко усвояваше енергията и хранителните вещества на по-малките животни. Лъвът (Вавилон) е изяден от мечката (Мидо-Персия), която е победена от леопард (Гърция), който е „погълнат“ от ужасния **звяр, излязъл от морето** и имащ **десет рога** (Дан. 7:7) – известен още като Рим. Имайки това предвид, разгледайте забележителното описание на морския звяр в Откровение:

Откровение 13:1–2 ¹Тогава видях **звяр да се издига от морето. Имаше седем глави и десет рога**, с десет корони на рогата. И на всяка глава бяха написани имена, които хулеха Бога. ²Този звяр приличаше на **леопард**, но имаше крака на **мечка** и уста на **лъв**! И змеят даде на звяра собствената си сила и трон и голяма власт.

Какъв поразителен обрат към пророческото видение на Данаил! Това е смесен звяр, който, подобно на „Blob“ от 1958 г. или „Borg“ от Star Trek, асимилира характеристиките на своите предшественици – точно като Рим! Този звяр има седем глави, защото четирите предишни звяра имаха общо 7 глави.⁷⁹ И подобно на римския звяр от Данаил 7 гл., този звяр също излиза от морето и има десет рога (7:3, 7)! Но тази зверска сила не е просто Имперски Рим, както заключават много учени и претеристи.⁸⁰ По-скоро този звяр е Рим във *всички-*

79 Лъв (1 глава) + Мечка (1 глава) + Гърция (4 глави) + Рим (1 глава) = 7 глави.

80 Казвам, че този звяр е „не просто“ императорски Рим, тъй като е много вероятно първоначалната аудитория на Йоан да е видяла „символизма на глава 13 като разработка на система, която им е била позната. Те може и да са виждали сатанински сили зад могъществото

Шедьовърът на изопачаване

те му фази – както императорски, така и „християнски“.⁸¹

Писанието ни информира също, че седемте глави „са седем планини, на които седи жената“. Откровение 17:9. Неве­ро­ятно, но Рим е известен като „Градът на седемте хълма“. Някои твърдят, че базиликата Свети Петър всъщност е от западната страна на река Тибър, докато седемте хълма са от източната страна и те са прави. Въпреки това мнозина не са прави, като твърдят, че Рим не е градът на седемте хълма поради тази причина, тъй като официалното седалище или *катедрата* на папата не е в базиликата Свети Петър, а е в архибазиликата Свети Йоан Латеран, която наистина се нами­ра на една от седемте планини. Независимо дали планините са буквални или символизират правителства⁸² (или и двете), Рим все още отговаря на изискванията.

Когато разгледаме описанието на силата на Малкия рог и го сравним със звяра от Откровение 13 гл., виждаме след­ните паралели:

- И двамата възникват в силно населен район (Дан. 7:8, 24; Откр. 13:1; 17:15).
- И двамата говорят големи думи (богохулства) срещу Бог (Дан. 7:8, 25; Откр. 13:1, 5-6).
- И двамата преследват светиите в продължение на

на имперския Рим... Но докато допускаме, че първите читатели на книгата може би са приложили тази глава към имперския Рим и неговите системи на поклонение, самият текст ни насочва към по-късно време и по-християнско същество като истинско и пълно изпълнение на този текст.” Джон Паулиен, *Facebook Коментар на Откровение 13 глава*, стр. 20, <https://tinyurl.com/PaulienRev13>

81 Данаил 8 гл. по същия начин символизира „малкия рог“ като Рим в неговите езически и папски етапи.

82 „Планината“ може да символизира нация или сила в опозиция на Бог. Например вижте Еремия 51:25; Псалм 68:15-16; Исаия 57:7. Така 7-те глави могат да символизират 7 царства, манипулирани от Змея (Египет, Асирия, Вавилон, Мидо-Персия, Гърция, Езически Рим, Папски Рим, Последната световна сила [списъците варират]) или 7 фази на римското управление (Царска, консулска, децемвират, диктатура, триумвират, имперска и папска [списъците варират]).

1260 пророчески дни (Дан. 7:25;⁸³ Откр. 13:5⁸⁴).

- И двамата преследват светиите и ги побеждават през това време (Дан. 7:21; Откр. 13:7).

Този звяр е нов и разширен символ, описващ „Малкия рог“ Антихристът от Данаил 7 гл.

Какви са идентифициращите фактори на тази власт?

- 1) Това е „звяр“ (Откр. 13:1), който представлява **царство** (Данаил 7:23).
- 2) Има **човешка фигура** (Дан. 7:8).
- 3) Идва **от гъсто населеното море от хора** (Откр. 17:15) **в Стария свят** (Дан. 7:8, 24).
- 4) Щял да „говори големи думи против Всевишния“ или **да хули Бог** (Дан. 7:25).

Въпреки че богохулството има широк диапазон от значения, кои са някои ясни примери за богохулство в Писанието?

Йоан 10:33 Те отговориха: „Убиваме те с камъни не за добро дело, а за **богохулство!** Защото **ти, който си обикновен човек, твърдиш, че си Бог.**“

Според Библията, един от начините за извършване на богохулство е чрез фалшиво твърдение за равенство с Бог. Обвиненията на евреите ни дават и друго определение:

Лука 5:21 Но фарисеите и учителите по религиозен закон си казаха: „Кой мисли, че е той? **Това е богохулство! Само Бог може да прощава грехове!**“

Друга дефиниция на богохулството е да се претендира за божественото право да се прощават грехове. По този начин човекът начело на това царство трябва да твърди, че е Бог на земята и също така да твърди, че има силата да прощава греховете ни. Това ни води до следващата точка:

- 1) Това е не само политическа, но и **религиозна власт**. Тя изисква поклонение и го получава (Откр. 13:8).

83 Време (1 година), времена (2 години) и половин време (½ година) = 3,5 години x 360 дни на година = 1260 дни

84 42 месеца x 30 дни на месец = 1260 дни

Шедьовърът на изопачаване

2) Това е **световна сила** (Откр. 13:3).⁸⁵

Каква сила се е появила в Стария свят, изискваща поклонение, и имаща над себе си човек, който твърди, че е представител на Бог на земята и прощава грехове? Ако познавате римското папство, вие вече сте на ясно.

Кои са другите идентифициращи фактори за силата на Антихриста?

- 1) Е **разширение на 4^{-тия} звяр** от Данаил 7 гл., който символизира **Рим** (Дан. 7:7-8).
- 2) **Изкоренява 3 от рогата** [племенни царства] (Дан. 7:8).
- 3) Ще **преследва светите в продължение на 1260 пророчески дни** (Дан. 7:25; Откр. 13:5).

Нека разгледаме всеки от тези фактори и да видим дали римокатолическата система отговаря на тези характеристики.

(А) ЗВЕРСКА СИЛА С (Б) ГЛАВА НА ЧОВЕК

Звярът от морето е изобразен като такъв, който, според видението на Данаил 7 гл., е символ на царство (Дан. 7:23). Едно царство обаче винаги има владетел, който е идентифициран като глава или представител на империята. Например Данаил заявява, че Навуходоносор е „златната глава“ (Дан. 2:38), която символизира Вавилон. Следващото царство щеше да завладее златната глава, но Навуходоносор не беше завладян от Мидо-Персия, един от неговите наследници беше. По този начин можем да видим, че „звярът“ *се отнася преди всичко до царство и на второ място до главата на това царство*. Това разкрива, че Антихристът е система, политическа единица, с човек начело – човекът може да изчезне, но „звярът“ остава.

За съжаление, повечето хора не осъзнават, че папството не е само религиозна единица, но и политическа сила. Това е

85 Използвам израза „по целия свят“ в библейския смисъл. Тази сила е „световна“ *по своето влияние* — по същия начин, по който прецизните кралства са били „световни“ *по своето влияние*.

„царство“ и следователно звяр. Векове наред папата е действал както като духовен лидер на западното християнство, така и като политически суверен на папската държава. Като държавен глава, папата може да събира армии, да налага данъци, да издава закони, да подписва договори и да взаимодейства с други нации. Освен това папите „управляваха“ „кралете на Земята“ (Откр. 17:18), коронясвайки и сваляйки европейски монарси в продължение на повече от хилядолетие. Наистина, папството лесно пасва на описанието на „звяр“, а папата е фигурата на тази религиозно -политическа система.

(В) ВЪЗНИКНАЛ В СИЛНО НАСЕЛЕНИТЕ РАЙОНИ НА СТАРИЯ СВЯТ

Видяхме, че това царство ще се „издигне от морето“ (Откр. 13:1), което представлява „народи и множества, племена и езици“ (Откр. 17:15; срв. Ис. 17:12-13; 8:7-8) — тази сила ще произлезе от гъсто населен район. По-конкретно, тя ще се появи сред малките рога на четвъртия звяр от книгата Данаил – или разделената Римска империя, известна също като Европа. Римската църква израства в сърцето на разделената Римска империя, която е много населена - нещо, което не може да се каже за исляма, възникнал на Арабския полуостров.

(Г1) ТВЪРДИ, ЧЕ Е БОЖИ ПРЕДСТАВИТЕЛ НА ЗЕМЯТА

Дали папската власт (Г1) твърди, че е Бог на земята и (Г2) прощава грехове? Нека го чуем от самата нея. Папа Лъв XIII (1810-1903), заявява в своята папска енциклика *Praclara Gratulationis Publicae*, че „Ние държим на тази земя мястото на Всемогъщия Бог...“⁸⁶ Какво иска да каже с това? Нека позволим на някои от най-уважаваните католически авторитети и папи да хвърлят малко светлина върху този въпрос:

86 Лъв XIII, *Praclara Gratulationis Publicae*, енциклично писмо, уебсайт на Ватикана, 1894 г., <https://tinyurl.com/bdddmevr>

Шедьовърът на изопачаване

- В Декретите на папа Григорий IX (?-1241), които представляват каноничното право, четем:

„... **римският понтифекс не упражнява длъжността на човек, а на истинския Бог на земята** [*Romanus Pontifex (qui non puri hominis, sed veri Dei vicem gerit in terris)*]... ”⁸⁷

- Франческо Албертини (1469-1510), канон на базиликата Сан Лоренцо във Флоренция и капелан на кардинал Фацио Санторо в Рим, пише за папата:

„Чрез оракула на гласа на **света ти ще управляваш и с право ще заслужиш да бъдеш наречен бог на земята** [*habenas et merito in terris diceris esse deus*].“⁸⁸

- Христофор Марцел, архиепископ на Карфю казва:

„Защото ти [папа Юлий II] си наш пастир [Йоан 10:11], ти си наш лекар [Мат. 9:12], ти си наш управител [Мат. 2:6], ти си наш съпруг [Йоан 15:1], **ти най-накрая си друг Бог на земята** [*alter Deus in terris*].“⁸⁹

- Сеймон Бегний, епископ на Модруш в шестата сесия на пети Латерански събор, през 1513 г. пише:

„Но не плачи дъще на Сион, защото ето „Лъвът от племето на Юда, Коренът на Давид“ [Откр. 5:5] идва; ето, Бог издигна за теб спасител, който ще те спаси от ръцете на разорителите. Очаквахме те, **о, благословен Лъв, като спасител, който трябваше да дойде** [*Te Leo beatissime, salvatorem venturum speravimus*].“⁹⁰

- Луций Ферарис (1687-1763), италиански францискански канонист:

87 *Decretales D. Gregorij Papae IX* (Venetiis, Apud Socios Aquilae Renouantis 1605), стр. 156, <https://tinyurl.com/yvx8xkdv>

88 Франческо Албертини, *Мирабилия Рим. Opusculum [m] de mirabilibus noue et ueteris urbis Рим* (1510), стр. 53, <https://tinyurl.com/3e9sbrsv>.

89 Джован Доменико Манси, *Sacrorum Conciliorum* (Parisiis : Expensis H. Welter, 1902), стр. 761, <https://tinyurl.com/mtk6nmzx>

90 *Acta Conciliorum et Epistolae Decretales ... Summorum Pontificum* (Parisiis : Ex Typographia Regia, 1714), стр. 1687, <https://tinyurl.com/yw836kdz>

„Папата е с толкова голямо достойнство и възвишение, че **не е обикновен човек, а като Бог и Наместник на Бога** [*Papa tantæ prognosis dignitatis & celsitudinis, ut non sit simplex homo, sed quasi Deus и Vicarius Deus*]... Що се отнася до папската власт, **папата е сякаш Бог на земята** [*Papa est quasi Deus in Terra*], единственият суверен на всички верни на Христос, главен цар на царете, притежаващ изобилие от непрекъснатата власт, поверен от всемогъщия Бог да **управлява земните и небесните царства.**“⁹¹

- Папа Пий Х (1835-1914):

„**Папата** не е просто представител на Исус Христос, но той е **самият Исус Христос, скрит под булото на плътта. Говори ли папата? Исус Христос е този, който говори.**“⁹²

- Папа Йоан Павел II:

„**Не се страхувайте, когато хората ме наричат „Наместник на Христос“, когато ми казват „Свети Отец“ или „Ваше Светейшество“,** или използват титли, подобни на тези, които изглеждат като враждебни [т.е. в противоречие] на Евангелието. **Самият Христос заявява: „Никой на земята не наричайте свой баща; имате само един Баща на небесата. Не се наричайте „Господар“; имате само един господар, Месията“** (Матей 23:9-10). Тези изрази обаче са се развили от дълга традиция, ставайки част от общата употреба. **Човек**

91 Луций Ферарис, *Prompta Bibliotheca Canonica* (Venetiis : Apud Gasparem Storti , 1782), стр. 26, 27, <https://tinyurl.com/ys3y4wwn>.

92 „*Le pape n'est pas seulement le représentant de J.-C., mais ilest J.-C. lui-même , caché sous le voile de la chair. Le pape parle-t-il? c'est J.-C. qui parle. Le pape accorde -t-il une grace ou prouiznasям -t-il un anathème? c'est J.-C. qui prononce l'anathème ou qui accorde la grâce.*” От *Le Catholique National: organe des catholiques-chrétiennes de la Suisse romande*, 13 юли 1895 г. (Berne: Imprimerie Jent et Reinert, 1891), стр. 74-75, <https://tinyurl.com/4sarpfne> [източник на Бернския университет] и <https://tinyurl.com/3rhy3mba> [файл с източник]. Вижте също *Евангелско християнство*, 1 януари 1895 г. (Лондон: JS Phillips), стр. 15, <https://tinyurl.com/2h4bvfu7>

Шедьовърът на изопачаване

също не трябва да се страхува от тези думи.⁹³

Точно както лидерите на Вавилон, Гърция и Рим твърдят, че са представители на божеството, така и римският понтифекс твърдеше същото за себе си.⁹⁴

(Г2) ПРЕТЕНЦИИ ЗА ПРОЩАВАНЕ НА ГРЕХОВЕ

Добре известен факт е, че свещениците на Католическата църква твърдят, че имат властта да прощават грехове и това е, което йезуитският свещеник Джоузеф Дехарбе (1800-1871) заявява в своя Катехизис:

„2. Какво е тайнството на покаянието?

„Това е тайнство, в което **свещеникът, вместо Бог, прощава греховете ...**

„3. **Свещеникът** наистина ли прощава греховете или само заявява, че са опростени?

„**Свещеникът действително и наистина прощава греховете** в силата на властта, дадена му от Христос.“⁹⁵

(Д & Е) СВЕТОВНА ПОЛИТИЧЕСКА И РЕЛИГИОЗНА ВЛАСТ

Антихристиянският звяр от морето на последното време не само политически ориентиран, но има и религиозно из-

93 Йоан Павел II, *Прекрачване на прага на надеждата* (Ню Йорк: Алфред А. Нопф, 1994 г.), стр. 6. Вижте също Йоан Павел II, *Vita Consecrata*, енциклопично писмо, уебсайт на Ватикана, 1996, 46, <https://tinyurl.com/yc2b68j4>.

94 Католическите власти не само твърдяха това от векове, но това вярване беше разпространено сред много верни католици, като Франсоа Равайлак, убиец на крал Хенри IV. *Procez, exament, confessions et negations du meschant & execrable paricide François Ravailac sur la mort de Henry le Grand, & ce qui l'a факт entreprendre le malheureux acte* (Париж: Chez Jean Richer, 1611), стр. 39, <https://tinyurl.com/mu5zk7pn>

95 Joseph Deharbe, SJ, *Пълен катехизис на католическата религия*, 6-то изд. (Ню Йорк: Schwartz, Kirwin & Fauss, 1912), стр 279, <https://tinyurl.com/bddmjtpz>

мерение, тъй като пророкът от Патмос предсказва, че „ще му се поклонят всички, които живеят на земята, чиито имена не са написани в книгата на живота на заклания Агнец от създаването на света.“ Откровение 13:8. Думата „поклонение“ се определя по следния начин:

4352. προσκυνέω pr ò skun ěō , *pros- koo - neh ' -o* ; от 4314 и проб. дер. от 2965 (означава да целува, като куче, което ближе ръката на господаря си); (букв. или фиг.) да се проснеш в знак на почит (извършвам благоговение към, обожавам): — боготворение.⁹⁶

Определението за поклонение предполага почит и обожание, което се вижда в акта на целувка или куче, което ближе ръката на господаря си или, когато някой се покланя в знак на благоговение. В древността тази дума често е била „използвана за обозначаване на обичая човек да се покланя пред хора и да целува краката им или полите на дрехата им, земята и т.н.; персите правели това в присъствието на техния обожествяван крал, а гърците пред божество или нещо [което смятали за] свято.“⁹⁷ Това звучи като визуално описание на средновековното папство, тъй като „целуването на краката на папата е било редовна част от коронационния ритуал на императорите ...“⁹⁸

За съжаление, Писанието заявява, че „целият свят се чудеше след звяра“. Откровение 13:3. Папството не само има престиж сред католиците в Италия, но и по-голямата част от света обожават папа Франциск и хуманитарните усилия на неговата църква. Наистина, папството има представителство в почти всяко правителство на земята днес и има статут на постоянен наблюдател в Обединените нации.

„Папата е напълно уникален деятел в международните отношения (IR). Действайки донякъде като държава, папа Франциск в момента се радва на официални

96 Речник на Стронг, стр. 61

97 Уилям Арнд и др., *Гръцко-английски лексикон на Новия завет и друга ранна християнска литература* (Чикаго: University of Chicago Press, 2000), BDAG, стр. 882, προσκυνέω

98 Джек Хартнел, „The Middle Ages' Ultimate Sign of Loyalty“ (12 ноември 2019 г.), *The Atlantic*, <http://tinyurl.com/5b3pec5u>

Шедьовърът на изопачаване

дипломатически отношения с над 180 отделни държави по целия свят, от Албания до Зимбабве. В същото време папата е духовен лидер на Католическата църква, религиозна общност, наброяваща **повече от милиард души**. В резултат на този институционален статут, папата също е **голяма глобална знаменитост**, „първият гражданин на глобалното гражданско общество“ и широко признат участник в публични дебати около широк спектър от глобални политически проблеми.“⁹⁹

Римската църква е и е била световна политическа и религиозна сила, точно както заявява Откровението.

(Ж) РАЗШИРЯВАНЕ НА РИМСКАТА ИМПЕРИЯ

Въпреки че Римската църква днес има такъв престиж, малцина вземат предвид факта, че това образуване е може би *най-старата институция в света*, датираща от времето на Римската империя. Данаил пророкува, че силата на Малкия рог ще израсне от 4-тия звяр, който е Рим (Дан. 7:7-8). Историята записва факта, че:

„Могъщата католическа църква беше малко повече от това, което Римската империя кръсти ... Самата столица на старата Римска империя стана столица на християнската империя. Службата на Pontifex Maximus беше продължена в тази на папата.“¹⁰⁰

Pontifex Maximus е титлата, използвана от „божествения цар-свещеник“ на Рим и в крайна сметка е дадена на „божествения цар-свещеник“ на Римската църква – папата. Това се случва, когато император Грациан, по християнски причини, отказва тази исторически езическа титла, а епископът на Рим, Дамасус я прие. Императорът, като Pontifex Maximus,

99 Тимъти Бърнс, „Непреходната власт на папството: Папа Франциск и международните отношения“ (26 ноември 2019 г.), *Център за религия, мир и световни въпроси в Бъркли*, <http://tinyurl.com/mwn3zemz>

100 Александър Флик, *Възходът на средновековната църква и нейното влияние върху цивилизацията на Западна Европа от първи до тринадесети век* (Ню Йорк: GP Putnam's sons, 1909), стр. 148-149

е ръководил колегията на понтифексите; сега епископът на Рим ръководи колегията на кардиналите. По същия начин както Римската империя, така и Църквата разделят своята територия на „диоцез“ с представители (съответно управители и архиепископи), управляващи техните региони.

Католическата църква не само наследи структурната система на Рим, но също така наследи тенденцията на Рим да приветства боговете на царствата, които те завладяха, в своя пантеон. Това се вижда от факта, че папа Бонифаций IV превръща Пантеона в Рим в християнска църква, която впоследствие е посветена на Мария и мъчениците.¹⁰¹ Не само това, но те също асимилираха външните форми на езичеството, за да „обърнат“ езичниците – въпреки че може да се твърди, че Църквата е била обърната към езичеството вместо обратното.

Евсевий ни казва по различни начини, че **Константин, за да препоръча новата религия на езичниците, прехвърлил в нея [Римската църква] външните украшения, към които те били свикнали в собствените си [езически религии] ... използване на храмове и тези, посветени на определени светци, и украсени при определени случаи с клони от дървета; тамян, лампи и свещи; оброци при възстановяване от болест; светена вода; убежища; празници и сезони, използване на календари, шествия, благословии на нивите; свещеническите одежди, тонзурата, брачният пръстен, обръщането към изтока, изображения от по-късна дата, може би църковното песнопение и Kyrie Eleison, **всички са от езически произход и са осветени чрез приемането им в Църквата.**¹⁰²**

Покойният професор по религия в Харвардския университет, д-р Ървин Р. Гуденау, потвърди горното, когато заяви, че „[Католическата] църква направи всичко възможно, за да

101 Чарлз Джордж Херберман, *The Catholic Encyclopedia*, (Ню Йорк: The Encyclopedia Press, 1907), том. 2, стр. 661, <https://tinyurl.com/bdcutwcx>

102 Джон Х. Нюман, *Есе върху развитието на християнската доктрина*, (Лондон: Basil Montagu Pickering, 1878), р. 373, <https://tinyurl.com/yc7mhxfv>.

Шедьовърът на изопачаване

изкорени подобни „езически“ ритуали, но трябваше да капитулира и да позволи ритуалите, за да продължи само със замяната на името на местното божество с това на някой християнски светец.¹⁰³

(3) Изкоренени 3 царства

Следващият идентифициращ фактор е, че Антихристът ще изкорени три рога.

Данаил 7:8 Докато гледах роговете, изведнъж между тях се появи друг малък рог. Три от първите рога бяха изтръгнати с корена, за да направят място за него. Този малък рог имаше очи като човешки очи и уста, която се хвалеше надменно.

Десетте рога, които излязоха от четвъртия звяр – Рим – са символ на общото разпадане на Римската империя след нейното „падане“ през 476 г. сл. Хр. Това беше, когато германският водач Одоакър победи последния римски император Ромул Август и пое контрола над Италия. Нашествениците продължиха да атакуват Рим от всички страни, докато в крайна сметка той беше разделен на „десетте рога“, които според Дойчин Живадинович включват британци, англосаксонци, франки, бургундци, суеви, остготи, лангобарди, вестготи, вандали и Византия. Император Юстиниан обаче се появи на сцената през 500-те години и се опита да възстанови славата и територията на старата Римска империя на Запад и успя. Имайки предвид това, ще разгледаме времето на неговото управление, за да видим дали можем да намерим връзка между Римската църква и премахването на три от тези „рога“.

Изкореняването на едно царство се случва, когато неговият законодателен клон и средствата за прилагане на законите са демонтирани или направени неработещи. С други думи, когато една власт загуби независимите си закони, може да се каже, че е била „изкоренена“. Примери за този

103 Erwin Ramsdell Goodenough, *Religious Tradition And Myth* (New Haven: Yale University Press, 1937), стр. 56-57. Вижте също Henry Grattan Guinness, *Romanism And The Reformation From the Standpoint of Prophecy* (Торонто: SR Briggs, 1888), стр. 322-324, <https://tinyurl.com/4tfj8ppf>.

тип „изкореняване“ включват събития като разделянето и края на независимото полско управление в края на 18 век, разпадането на Съветския съюз през 1991 г. и промените на режима след бунтовете от Арабската пролет в началото на 2010 г. Имайки това предвид, изкореняването на кралство от Малкия рог ще се случи, когато римокатолическото религиозно законодателство измести „законите на страната“ в територии, които преди са имали религиозна свобода. В писмо от папа Хормисдас до император Юстиниан, датирано от февруари 519 г. сл. Хр., папството изглежда се самопосочва като силата зад завесата, която е отговорна за изкореняването на нейните врагове:

„Пътят към единството на църквата е ясен, предписанията за него са известни; свещениците, които обичат католическия мир, не трябва да отхвърлят католическото изповедание. Защото е **необходимо лъжата да не бъде само частично подобрена, но изтръгната с корен** [*radicitus amputari*]... Затова продължете напред, както вие (Юстиниан) сте започнали... Вашите чувства, както се появяват в писанията ви до нас, са от такъв вид, че не са необходими много увещания за **изпълнението на добрите ви намерения**.¹⁰⁴

Трите кралства, които папството искаше да изкорени, бяха вестготите, вандалите и остготите.¹⁰⁵ Защо то искаше да подкопае тези рога? - Защото всички те отхвърлиха първен-

104 Ото Гюнтер, *Epistuli Imperatorum Pontificum Aliorum ...* (Vindobonae : F. Tempsky , 1895), стр. 602, <https://tinyurl.com/mr3vjaww>

105 Има известен дебат относно идентичността на всеки изкоренен рог. За подробно обяснение защо са избрани те, моля, направете справка с *книгата-източник* на Heiks AD 538. Това биха били правилните идентичности на трите изкоренени рога, ако трябваше да бъдат изкоренени *преди* папството да получи светска власт през 538 г. (дата, която ще бъде установена, докато напредваме). Ако обаче трите рога трябваше да бъдат изкоренени *след* това събитие, както Дойчин Живадинович твърди, че тогава идентичността на трите рога ще бъде „*остготите*, победени от подкрепящите католиците византийци през 552/53 г. сл. н. е., *лангобардите* (завладени от католическите франки) през 774 г. сл. н. е. и *британците*, постепенно покорени от англоезичните саксонци (приели римокатолицизма) между 7-9 век.” Живадинович, „Историко-библейски повторен анализ на „десетте рога“ в Данаил 7 гл.“

Шедьовърът на изопачаване

ството на папата, отхвърлиха Бога на папата и поддържаха принципа на свободата на съвестта.¹⁰⁶ Според Грегъри от Тур, гало-римския историк, тези кралства „... **не се различават по нищо друго ... те използват едни и същи закони и практикуват обща религия. Защото всички те са от арианската вяра ...**”¹⁰⁷ „Арианската вяра”, спомената тук, е препратка към факта, че тези царства са били предимно нетринитарни. Трудно е да се определи точно какво са вярвали тези групи по отношение на връзката между Отец, Син и Светия Дух, тъй като повечето от техните първични източници са били унищожени от техните врагове, които вероятно са представили погрешно тях и техните учения по политически причини. Изглежда обаче, че те са вярвали, че Исус е буквалният Божи Син, който е бил роден или произлязъл (Йоан 16:28) от Отец в някакъв момент в миналото на вечността (Михей 5:2).

Независимо от нечий възглед за Троицата, ние твърдим, подобно на Павел, че трябва „всеки човек да бъде напълно убеден в собствения си ум“. Римляни 14:5. Не е наш дълг да принуждаваме някого да мисли или вярва точно като нас – ние трябва да живеем според Христовия метод за разширяване на Царството, като представяме истината, любовта и милостта. Този възглед за религиозната свобода беше поддържан от тези три кралства, когато папството се опита да ги изкорени. Вестготът Агилан свидетелства за това, когато каза: „*Не е престъпление една група хора да вярват в една доктрина, а друга група хора да вярват в друга ...*”¹⁰⁸ Помислете също за думите на остготския крал Теодорих относно свободата на съвестта:

106 Ако двата рога с остготите включват лангобардите и британците вместо вестготите и вандалите, това са малки промени, тъй като тези кралства са били изкоренени от агентите на папството по същите причини.

107 Прокопий, *История на войните*, прев. НВ Dewing (Harvard University Press, 1916), том. 2, кн. 3, гл. 2, стр. 11, <https://tinyurl.com/2пбjhjea>

108 Ицхак Хен, *Култура и религия в Меровингска Галия, 481-751 г. сл. Хр.* (Лайден, Холандия: Brill, 1995), стр. 14, цитирайки Григорий от Тур, *Историята на франките*, прев. Луис Торп (Хармъндсвурт, 1974), стр. 309-310

„Да се претендира за господство над съвестта означава да се узурпира прерогативът на Бог; по естеството на нещата властта на суверените е ограничена до политическо управление; те нямат право да наказват други освен тези, които нарушават обществения мир; най-опасната ерес е тази на суверен, който се отделя от част от своите поданици, защото те вярват не според неговата вяра.¹⁰⁹

Какви прекрасни думи, които красноречиво очертават отделянето на църквата от държавата.

Римската църква, от друга страна, никога не е била привърженик на религиозната свобода. Помислете например за вярванията, които папа Пий IX (1792-1878) осъжда в своята *Учебна програма на заблудите*. Тази учебна програма съдържа вярвания, които противоречат на папската доктрина, така че можете да обърнете обратно смисъла на тези елементи (както направих по-долу) и да разберете какви са социално-политическите вярвания на Ватикана:

„15. **Никой човек не е свободен да избира собствената си религия според съвестта си...** 24. **Църквата има властта да използва сила и има пряка и непряка политическа власт...** 55. **Църквата не трябва да бъде отделена от държавата, а държавата от църквата.** 77. **Католицизмът трябва да бъде единствената религия на държавата, като всички останали са забранени.**¹¹⁰

Папа Лъв XIII (1810-1903) също каза с ясни думи, че „... **неограничената свобода на мисленето и откритото изказване на мислите не е присъща на правата на гражданите и в никакъв случай не трябва да се счита за достойна за благоволение и подкрепа.**“¹¹¹

Папството желаше да наложи своите догми по целия свят, но това не можеше да бъде постигнато, докато тези

109 Милман, *История на латинското християнство*, том. I, кн. III, гл. 3, стр. 409

110 Пий IX, *The Syllabus of Errors*, енциклично писмо, уебсайт на Ватикана, 1864 г., <https://tinyurl.com/4re3vwkr>

111 Лъв XIII, *Immortale Dei*, енциклично писмо, уебсайт на Ватикана, 1 ноември 1885 г., <https://tinyurl.com/dk9wchj3>

Шедьовърът на изопачаване

ариански „еретици“ окупираха техните територии. Но уви, Църквата нямаше военни на свое разположение, за да се отърве от тази заплаха. Обаче всичко това се промени, когато те намериха своя меч в Хлодвиг I, крал на франките (по-късно известни като Франция). Историята записва, че Хлодвиг, първият езически крал, приел католицизма, „е бил вдъхновен от своя нов религиозен плам“¹¹² да води „религиозна война“¹¹³ срещу арианските вестготи от името на католическата вяра.

Разбира се, религията без подкрепата на огромна армия беше обречена да бъде победена и това се случи с арианските вестготи в битката при Вуйе. След като римската църква, чрез меча на държавата, завладява вестготите, франкският крал „предоставя бившите ариански параклиси на католическата църква, несъмнено заедно с притежанията на арианската църква“.¹¹⁴ Преди това вестготите са имали религиозна свобода, но след като католическият крал Хлодвиг подкопава тяхното кралство, към тях се прилага ново законодателство. Така те на практика са били „изкоренени“ от Римската църква чрез държавата.

Следващото арианско царство, което Сатана искаше да унищожи, бяха вандалите в Африка. Както обикновено, католическата църква работи за смъртта на това кралство зад кулисите. Падането на вандалите се случи по време на управлението на Юстиниан, който „мечтаеше за универсална империя“¹¹⁵ където „Една държава, един закон, една църква трябва да управлява света“, и той разсъждаваше, че „това може да бъде постигнато само чрез битка и насилие...“¹¹⁶ Нетърпеливият Юстиниан беше посъветван от Йоан

112 Доналд Л. Уосън, „Кловис I“, *Енциклопедия по световна история*.

113 Уолтър К. Пери, *Франките, от първата им поява в историята до смъртта на крал Пепин* (Лондон: Longman, Brown, Green, Longman's and Roberts, 1857), стр. 85

114 Алберт Хаук, *Kirchengeschichte Deutschlands* (Лайпциг: JC Hinrichs'sche, Buchhandlung, 1904), том. 1, стр. 136

115 Charles Diehl, *Justinien et la Civilization Byzantine au Vie Siècle* (Париж: Ernest Leroux, 1901), стр. 22, <https://tinyurl.com/42bre4c3>

116 August Knecht, *Die Religions- Politik: Kaiser Justinians I: Eine kirchengeschicht-liche Studie* (Disert: Würzburg, 1896), стр. 8, 12-13, <https://tinyurl.com/h9bshtm9>

Кападокийски да не води война срещу вандалите и беше временно умиротворен. Въпреки това, Малкият рог прошепна в ухото на кръвожадният император чрез католически свещеник, че Бог е заявил чрез сън, че Той „ще се присъедини към него [Юстиниан] във воденето на война и ще го направи господар на Либия. Когато императорът чу това, той вече не можеше да съдържа намерението си...“¹¹⁷ Тези думи доведоха до битката при Ad Decimum или битката при Картаген, която започна на 13 септември 533 г. сл. Хр., където генералът на Юстиниан, Велизарий, победи вандалския крал Гелимер.

Резултатът от тази битка? Не само победа за Юстиниан, но и за папството, тъй като „упражняването на всички еретични култове беше внимателно забранено“; арианските храмове, синагогите са превърнати в католически църкви; дори тайните срещи бяха забранени.¹¹⁸ Точно както Хлодвиг претендираше за правна юрисдикция над вестготите за Римската църква, Юстиниан направи същото срещу вандалите за папата – така вторият рог беше „изтръгнат с корен“ (Дан. 7:8).

Императорът, в стремежа си да установи своята универсална (католическа) империя и религия, трябваше да опустоши последното светилище на религиозната свобода: остготите. Папската власт също искаше да ги махнат от пътя, тъй като „Дори религиозната толерантност, която Теодорих имаше славата да въведе в християнския свят, беше болезнена и обидна за ортодоксалната ревност на италианците.“¹¹⁹ Така започна битката между остготите и Малкия рог. Кога съдебната власт на остготите е изместена от Юстиниан? Историята отбелязва, че решаващият фактор за това ще бъде резултатът от първата обсада на Рим (21 февруари 537 г. - март 538 г.). Въпреки че остготите се прегрупират след тази обсада многократно до 553 г., краят на обсадата през 538 г. е моментът, в който те губят юрисдикцията си в Италия:

117 Прокопий, *История на войните*, гл. 10, стр. 99

118 Charles Diehl, *L'Afrique Byzantine: Histoire de la Domination Byzantine en Afrique (533-709)*, (Париж, Leroux: 1896), стр. 39, <https://tinyurl.com/tz9899nr>

119 Гибън, *Упадъкът и разложение на Римската империя*, том. 2, гл. 39, стр. 467, <https://tinyurl.com/5ae7b8kc>

Шедьовърът на изопачаване

„Така завърши дългата обсада на Рим от Витигис [новият крал на остготите], обсада, при която числеността и мъжеството на готите бяха направени безполезни поради пълната неспособност на техния командир... **Той остави цветът на готската нация да загине ... С натежали сърца варварите... трябва да са подозирали меланхоличната истина, че са изкопали един гроб, по-дълбок и по-широк отколкото всички, гробът на готическата монархия в Италия.**¹²⁰

„Цялата нация на остготите се беше събрала за атаката и **беше почти изцяло погълната при обсадата на Рим.**¹²¹

Тази новооткрита съдебна власт на Запад е очевидна от факта, че през 538 г. Юстиниан заменя остготския преториански префект-губернатор, Касиодор, със своя, Фиделис, за да наблюдава страната.¹²² Тази дата е потвърдена в Новела 69 на Юстиниан, издадена на 1 юни 538 г., която доказва, че тази година е първата от 62 години, когато император е имал законова юрисдикция в Италия.¹²³

Въпреки че готическите войни продължават, докато остготите най-накрая са прогонени през 553 г., „тези по-късни битки и обсади не обезсилват центрираната върху папата правна система, която е въведена през 538 г. Дори след като Рим пада отново в ръцете на готите, те не контролират папството, тъй като по това време то действаше извън Рим... Папската система, поставена начело на християнския свят и

120 Томас Ходжкин, *Италия и нейните нашественици* (Лондон: Oxford University Press, 1885), том. 4, стр. 285

121 Gibbon, *The Decline and Fall of the Roman Empire* (London: W. Clowes and Sons, 1867), том. 4, стр. 421, <https://tinyurl.com/ytvjthw7>

122 Ходжкин, *Писмата на Касиодор, които са съкратен превод на Varieties epistolae Magnus Aurelius Cassiodorus Senator* (Лондон: Henry Frowde, 1886), стр. 50-51. За повече подробности защо годината 538 е правилна вместо 537 г. сл. н. е., моля, вижте Heidi Heiks, *Отговор на твърденията относно книгите-източници от 508 г. и 538 г. сл. н. е.* (2014), стр. 14-30, <https://tinyurl.com/ydryv6pz>

123 Дейвид Дж. Д. Милър и Питър Сарис, *Новелите на Юстиниан: пълен аотиран английски превод* (Cambridge University Press, 2018), новел 69, стр. 502, <https://tinyurl.com/4m6df3ub>. Вижте също Diehl, *Justinien et la Civilization Byzantine au Vie Siècle*, стр. 186

получила власт над живота и смъртта на еретиците чрез Кодекса на Юстиниан, траела на Запад повече от 1000 години...”¹²⁴

След като потисническият съюз на църквата и държавата беше циментиран, те можеха да прилагат своите религиозни закони, намиращи се в *Corpus Juris Civilis на Юстиниан*. Римските императори са издавали различни укази срещу езичеството от времето на Константин I, но никой, освен Юстиниан, не се е осмелил да предприеме стъпки, за да наложи реално тези укази.

„Юстиниан искаше да води последна, решаваща битка срещу останките на езичеството. Той започна атака от два ъгъла. Противопостави се едновременно на народното, практическо езичество от една страна и на интелектуалната, теоретична форма от друга. Неговата битка се отнасяше до идолопоклонството и езическата философия...

„**Абсолютна заповед за приемане на християнството** и свето кръщение е била нечувана до 6^{ти} век; такъв указ бил запазен за Юстиниан. Чрез този закон той отменя компетентността на княза като цяло и конкретно на християнския регент. **Тази заповед за насилствена религия**, изразена в началото на неговото управление, осигури насока за предстоящата му религиозна и църковна политика.

„Юстиниан се различаваше от предишните християнски императори, както беше споменато по-горе, също и по това, че **приведе постановените закони срещу езичеството в изпълнение**. Между теорията и практиката, сред неговите предшественици, преобладаваше противоречие. Част от законовите постановления, казва Шулце, се прилагаха само периодично. Думата и делото не съвпадаха във всички случаи — процес, който има аналози в политическата и религиозно-политическата история на всички народи. **Тенденцията към заплахата от наказание е била, както разкрива повторението на закона, просто сплашване, а не**

¹²⁴ Никълъс П. Милър, „Разбиране на 1260-годишното пророчество“ *Адвентен свят* (1 януари 2019 г.).

Шедьовърът на изопачаване

наложена; бруталното насилие беше далеч от общата посока на тази политика. При Юстиниан беше друго.¹²⁵

Църквата и държавата по същия начин забраниха всяка форма на християнство, която не се основаваше на Никейското вероизповедание на католиците - особено нетринитарното християнство. Прокопий потвърждава това, като очевидно цитира Новел 67, издаден на 1 май 538 г. сл. Хр.

**„Той [Юстиниан] заграби най-добрите и най-плодо-
родните имоти и забрани на арианите да упражня-
ват обредите на тяхната религия.**¹²⁶

Това беше годината, в която държавата наложи своите универсални религиозни закони в целия християнски свят, като интегрира религиозните догми на Църквата в техните граждански закони. Това е потвърдено в Кодекс I.3.44 от правните кодекси на Юстиниан, който е узаконен през 530 г. сл. н. е. и окончателно *наложен* универсално през 538 г. сл. н. е.:

**„Каквото и да забраняват светите канони, ние
също го забраняваме със собствените си закони.**¹²⁷

По този начин първичните източници показват, че папството (с помощта на държавата) е „изкоренило“ всички „еретици“, които стоят на пътя му към надмощие, точно както Господ е заявил чрез Данаил.

(И) ПРЕСЛЕДВАНЕ В ПРОДЪЛЖЕНИЕ НА 1260 ПРОРОЧЕСКИ ДНИ

След като обединението между църквата и държавата унищожи тяхната конкуренция и наложи техните религиозни закони в целия християнски свят през 538 г., всеки мо-

125 Knecht, *Die Religions-Politik*, стр. 31-32

126 Прокопий, *Тайната история на съда на Юстиниан*, в *Прокопий, буквално и изцяло преведена от гръцки за първи път* (Атина: Атинско общество, 1896), стр. 151

127 Фред Х. Блум, *Кодексът на Юстиниан: нов анотиран превод с компресиран паралелен латински и гръцки текст* (Cambridge University Press, 2016), кн. 1, 3.44, том. 1, стр. 119, <https://tinyurl.com/52t64xfw>

жеше да види по-ясно плодовете на сатанинското царство. Но защо Бог позволи това зло да продължи толкова дълго? Защо не помете цялата корумпирана система, която опетняваше името Му? Ако Бог се намеси, не би ли могъл да спаси милиони души, физически и духовно? Всичко това е вярно, но трябва да помним контекста, в който живеем духовно – ние сме в епицентъра на космическата борба между Божието царство и царството на Сатана. И двамата твърдят, че тяхната форма на управление и система от закони (или беззаконие в единия случай) е най-добрата. Както беше обсъдено по-рано, Бог знаеше, в безкрайната Си мъдрост, че най-добрият начин да отговори на твърденията на Обвинителя не беше като го унищожи или прогони, а като му даде време:

1. Време да обясни и проведе кампания за новите си идеи.
2. Време да развие своите идеи и методи, за да може всеки да прецени кой начин е по-добър.

Да, Бог е дал или позволил на Сатана да разполага с определено време, за да развие принципите си, така че цялата вселена и небесните интелигенти да могат да направят честна преценка кое Царство смятат за най-добро. Има ли някакви улики за времето, което Бог би дал, за да управлява тази система?

Данаил 7:25 (KJV) И той ще говори *големи* думи против Всевишния и ще изтощи светиите на Всевишния и ще мисли да промени времена и закони; и те ще бъдат **предадени в ръката му до време и времена и разделяне на времето.**

Определеният период от време, който Бог даде на Сатана за развитието на неговата принуждаваща система, беше „време“ (1 година), „времена“ (2 години) и половин време (6 месеца) – 3,5 години, или 42 месеца:

Откровение 13:5 Тогава на звяра беше позволено да говори големи богохулства срещу Бога. И **му беше дадена власт да прави каквото поиска в продължение на четиридесет и два месеца.**

Шедьовърът на изопачаване

И двата периода са 1260 дни.¹²⁸ Същата времева рамка е спомената на няколко други места в Писанието, което ни дава повече представа за този период от време:

Откровение 12:14 Но на нея [жената — Църквата] бяха дадени две крила като тези на голям орел, за да може да лети до мястото, приготвено за нея **в пустинята**. Там тя щеше да бъде обгрижвана и **защитена от змея за време, времена и половин време**.

Откровение 12:6 И **жената избяга в пустинята**, където Бог беше подготвил място, за да се грижи за нея **в продължение на 1260 дни**.

Тези два пасажа обясняват едно и също събитие, показвайки, че време, времена и половин време се равняват на 1260 дни. Не само това, но този пасаж ни информира, че през това време на потисничество Църквата, символизирана като жена (Йер. 6:2 + Ис. 51:16; Мат. 25:1; Еф. 5:23-32; 2 Кор. 11:2), е хранена и защитена до известна степен.

Знаейки продължителността на този период, сега можем да го приложим към пророчеството, което казва, че системата на Римска църква-държава ще царува 1260 дни. Но папството е царувало много по-дълго от това, така че това означава ли, че не се отнася за тях? Отговорът, както обикновено, се намира в Писанието:

Числа 14:34 „Понеже твоите мъже изследваха земята четиридесет дни, ти трябва да се скиташ в пустинята **четиридесет години - по година за всеки ден**, страдайки от последствията на греховете си...!

В този стих един ден е символ на една година. Същият принцип е използван в Езекиил:

Езекиил 4:4–6 ⁴ „Сега легни на лявата си страна и положи греховете на Израел върху себе си. Ти трябва да носиш греховете им през броя на дните, в които лежиш там на страната си. ⁵ Изисквам от теб да носиш греховете на Израел за **390 дни – по един ден за всяка година от техния грях**.⁶ След това се обърни и легни

¹²⁸ 3,5 години x 360 дни на година = 1260 дни = 42 месеца x 30 дни на месец.

на дясната си страна **40 дни – по един ден за всяка година от греха на Юда.**

Ако добавим 390-те дни за беззаконието на Израел към 40-те дни за беззаконието на Юда, получаваме 430 пророчески дни. Израел трябваше да носи беззаконието си в продължение на 430 години, което е точно толкова дълго колкото бяха в Египет:

Изход 12:41 (KJV) И в края на четиристотин и тридесетте години, точно в същия ден, всички Господни войнства излязоха от Египетската земя.

Може ли този принцип „ден за година“¹²⁹ да отключи 1260-те дни време на тирания от страна на Римската църква?

Ако добавим 1260 години към 538 г. сл. н. е. – годината, в която папството получи своята светска власт и наложи своите догми в целия християнски свят – стигаме до годината 1798. Случи ли се нещо значимо, свързано с папството, тази година?

Изследователите по история могат да разпознаят 1798 г. като годината, когато генералът на Наполеон Бертие премахна или „изкорени“ политическата власт на Ватикана – точно както направи с остготите преди 1260 години. От личния дневник на очевидеца кардинал Джузепе Антонио Сала, свещеник в Рим, когато генерал Бертие влезе в този град, четем:

„... Следобед генерал Червони отиде при папата и му каза, че римският народ е измолил френската нация да бъде освободена от потисничеството на папското правителство; че французите са им предоставили своята помощ; и че след като били освободени,

129 Този принцип е единственият начин да се осмисли 490-годишното пророчество относно Месията (Данаил 9:24-27) и се поддържа от повечето протестантски реформатори, включително хора като Джон Уиклиф, Джон Нокс, Уилям Тиндейл, Мартин Лутер, Джон Калвин, Улрих Цвингли, Филип Меланхтон, Исак Нютон, Ян Хус, Джон Фокс, Джон Уесли, Джонатан Едуардс, Джордж Уайтфийлд, Чарлз Фини, Ч. Х. Спърджън, Матю Хенри, Адам Кларк, Албърт Барнс и др. За повече информация относно валидността на принципа ден за година, моля, вижте „В защита на принципа година-ден,“ *Вестник на Адвентното теологично общество*, том. 23, бр. 1, (2012), стр. 3-17, <http://tinyurl.com/ye2yr99t>.

на папата остана само грижата за духовното.¹³⁰

Как хората в Рим били „освободени от потисничеството на папското правителство“? Правното основание за това се наблюдава в следния запис:

„Малката група римски републиканци се възползваха от шанса си. **Генерал Бертие беше тайно инструктиран да се направи република, без да изглежда, че французите са я направили.** На 15 февруари 1798 г., пет дни след пристигането на французите, републиканските лидери проведоха среща на пасището, което познаваме като Римския форум, изкачиха Капитолия, отпразнуваха политически ритуал около конната статуя на Марк Аврелий, издигнаха дърво на свободата, и транспаранти: „Религия и свобода“, „Суверенитет на народа“, „Свобода и равенство“, „Равенство и върховенство на закона“. Духовник целуна ствола на дървото на свободата, херцог Браски, племенникът на папата, положи гирлянд в краката му, някой раздаде трикольори. **Народът беше тържествено провъзгласен за суверен на Рим. На документа, подписан там, в присъствието на една наистина голяма тълпа, но без знанието на по-голямата част от Рим, беше основана правната основа на Римската република.** Събранието изпрати делегация до генерал Бертие, с молба за защитата му. Той дойде на Капитолия и заяви пред тълпата в името на Франция, че **признава временното правителство като правителство на всички папски държави и че ще осигури неговата независимост. До Директорията той изпрати съобщението: „Рим е свободен.“**”¹³¹

Да, след като гражданите на Рим обявиха своя суверенитет и независимост от Римската църква, френската власт им помогна със съдебна власт, за да постигнат тази цел. Генерал Бертие също публикува прокламация, в която Франция

130 Джузепе Антонио Сала, *Diario Romano, Miscellanea della Società Romana di Storia Patria* (Rim: presso la Società, 1882), том. 1, стр. 28, 32, <https://tinyurl.com/2ajfnpej>.

131 Оуен Чадуик, *Папите и европейската революция* (Oxford: Clarendon Press, 1981), стр. 463

официално обявява римляните за свободни и независими от Ватикана:

„Генералът на френската армия в Италия заявява, от името на Френската република, че **признава Римската република за независима и че същата е под специалната защита на френската армия**. Генералът на армията признава, от името на Френската република, временното правителство, което е предложено от суверенния народ.

„Вследствие на това **всяка друга светска власт, произтичаща от старото управление на папата, е потисната и той повече няма да упражнява никакви функции**.“¹³²

Религиозно ориентираният кодекс на Юстиниан, който беше наложен отвъд стените на Рим за първи път през 538 г., беше заменен от светския кодекс на Наполеон *точно* 1260 години по-късно през 1798 г. Не само това, но през 537 г. папа Силверий беше заточен и заменен с папа Вигил който беше верен на Юстиниан и неговия нов кодекс. 1260 години по-късно папа Пий VI е заточен от Наполеон. Както посочва професорът по църковна история Никълъс Милър, „Има ясна и паралелна симетрия в 1260-годишния период, *започващ* с папа, който е бил заточен и заменен с друг, избран лично от императора под егидата на нов правен кодекс (Кодексът на Юстиниан – този, който издига Римската църква до официален, правен приоритет) и *завършва* с папа, който е заточен от император и религиозен кодекс, който се заменя със светско правило (Кодексът на Наполеон, светска система, която отхвърля идеята за специално място на църквата).“¹³³

132 Ричард Дупа, *Кратко описание на подривната дейност на папското правителство 1798 г.*, 2 -ро изд. (Лондон: 1799), стр. 39-42, <https://tinyurl.com/4zccccze>

133 Милър, „Разбиране на 1260-годишното пророчество“ *Адвентен свят* (1 януари 2019 г.).

Точно както сеченето на монети на Юстиниан се промени през 538 г., така се промени и монетосеченето на Рим през 1798 г. Римската монета от 2 baiocchi от 1797 г. имаше папския герб с името на настоящия папа „PIVS SEXT“. [Пий VI], докато монетата от 2 baiocchi от 1798 г. носи революционната фасция и фригийската шапка с думите „REPVBLICA ROMANA“, показваща прехода от теокрация към република.

Шедьовърът на изопачаване

Откровение 13:10 (KJV) Който води в плен, *ще* отиде в плен; **който убива с меч, трябва да бъде убит с меч.** Тук е търпението и вярата на светите.

Едно от определенията за „меч“ в този пасаж е „съдебно наказание“.¹³⁴ Папството използва „меча“ на съдебното наказание чрез ръката на държавата, за да „убие“ всички „еретици“. Какъв меч са използвали? Хлодвиг, крал на франките. Франция, „най-голямото дете на папството“, беше първият държавен меч, който те размахаша. Въпреки това, в божествената справедливост, греховете на папството се върнаха върху неговата собствена глава, тъй като самата сила, която то използва, за да „изкорени“ – да разруши законодателната и съдебна власт на неговите опоненти, беше тази, която изкорени самото него! Както е казал Христос: „Тези, които използват меч, ще умрат от меч“. Матей 26:15. Така средновековната църква получава своята смъртоносна рана.¹³⁵

Не е ли това повтаряща се тема, която сме виждали във всеки случай, когато Сатана въвежда своето Царство на сила и насилие? Всяка отстъпническа религиозна сила в Царствата на Сатана, която се опитваше да принуди съвестта на Божия народ чрез религиозни закони и сила, претърпя смъртта, която искаха да наложат на Божия народ. Вавилонците, които хвърлиха приятелите на Данаил в огнената пещ, бяха погълнати от огъня, който запалиха; персите, които хвърлиха Данаил в рова на лъвовете, сами бяха хвърлени в него; Аман беше обесен на бесилката, която беше направил

¹³⁴ *Речник* на Стронг, стр. 46.

¹³⁵ Този пасаж за смъртоносна рана на главата на звяра изглежда е паралелен на пасажа за убиване с меч, ако хиастичната структура на Откровение 13:3-10 е точна:

Ранен в главата (3)

Поклонение (4a)

Води война (4b)

Богохулства (5a)

42 месеца (5b)

Богохулства (6)

Води война (7)

Поклонение (8)

Смърт от меч (10)

за Мардохей; Антиох се опита да откъсне евреите от Бога и впоследствие беше откъснат от Бога; евреите, които разпнаха Христос чрез Рим, впоследствие бяха разпнати от същата сила. Във всички тези сценарии греховете на нечестивите се върнаха като бумеранг върху собствените им глави. Случаят е същият и с папството – те се стремяха да използват френската държава, за да убиват враговете си и затова бяха убити от френската държава!

Като се има предвид това, очевидно Римската църква е изпълнила последната отличителна характеристика на антихриста Малкия рог: те упражняват политическа власт в продължение на 1260 години, от 538 до 1798 г., водейки „свещени“ войни, инквизиции, убийства и т.н. – всичко в името на Бог.¹³⁶ Така съюзът на Църквата и Държавата „изтощи светиите на Всевишния“ и те бяха „предадени в ръката му“ за „време и времена и половин време“ (Дан. 7:25).

Перфектен паралел за този период от време се вижда в историята на Ахав и Езавел. Ахав беше царят на Израел, който „вършеше зло пред Господа дори повече от всички царе преди него“ 3 Царе 16:30. Той тръгна по грешния път, когато „се ожени за Езавел... и започна да се прекланя пред Ваал“ 3 Царе 16:31. Ахаав „се продаде да върши зло пред Господа, **когото жена му Езавел подбуди**“. 3 Царе 21:25 (KJV). Да, Езавел (Църквата) подбуди Ахав (Държавата) да „**убие всички Господни пророци**“ (3 Царе 18:4), точно както папството подбуди царете на земята през Тъмните векове срещу протестантите.¹³⁷ И колко дълго Ахав и Езавел тъпкаха Божия народ? *1260 буквални дни* (Яков 5:17)!

Както споменахме по-рано, мнозина гледат към бъдеще-

136 Въпреки че тяхното време на преследване и власт беше съкратено „заради избраните“ (Мат. 24:22).

137 Помислете например за Албигойските кръстоносни походи (1208-1226), Валденските кръстоносни походи (1540-1570), клането в Мериндол (1545), Едикта от 1550 г. (1550-1560), делото на кралица Мери I (известна още като Кървавата Мери) (1553-1558), Клането при Вартоломеевата нощ (1572), Испанската армада (1588), Тридесетгодишната война (1618-1648), Ирландското въстание (1641), Великденското клане в Пиемонт (1655), отмяната на Нантския едикт (1685), и по-скорошния Хърватски Холокост, воден от римокатолическите усташи (1940-те години).

Шедьовърът на изопачаване

то когато търсят тази сила Малкия рог, предполагайки, че някой като Николае Карпатия ще пристигне на сцената, за да:

- направи християнството незаконно,
- забрани Библията,
- наложи „универсална“ религия, която всички ще бъдат принудени да приемат,
- за да се установи „Нов световен ред“.

Видяхме обаче, че това по същество вече се е случило. Всъщност през Тъмните векове Римската църква:

- използва ръката на държавата, за да преследва всички „еретици“, много от които бяха истински християни, вярващи в Библията,
- потискаше четенето на Библията,
- наложи „универсална“ религия (дефиницията на католицизъм е универсална религия¹³⁸), която всички бяха принудени да приемат,
- за да се установи „Старият световен ред“ от Тъмните векове.

5.3 САТАНИНСКО ПРЕДСТАВЯНЕ

Какъв е смисълът да минаваме през всичко това? Разбира се, важно е да идентифицираме „звяра от морето“ и Антихриста „Малкия рог“, но има и още. Йоан ни информира, че „змеят даде на звяра“ (папството), „своята сила и трон и голяма власт“. Откровение 13:2. Защо Сатана, „древната змия“ (Откр. 12:9), направи това? За да върши това, което е правил от самото начало: да маме.

¹³⁸ Алън Р. Бомхард, *Оксфордски речник на английската етимология* (Оксфорд: 1966), стр. 154, <https://tinyurl.com/25c2xprz6>

ЗА ОТЦА

В Откровение 12 гл. Змията е представена като преследваща Църквата (Откр. 12:13), но в следващата глава виждаме как тя променя стратегиите си. Вместо просто да преследва Църквата, тя се стреми да я измами. В Битие Змията представя погрешно Божия характер чрез нейните *думи* (Бит. 3 гл.), но в Откровение виждаме Змията да представя погрешно Божия характер чрез *олицетворение* (Откр. 13 гл.). След като Христос излезе на сцената и представи характера и управлението на Своя Отец, Сатана трябваше да промени стратегията си. Начинът, по който той ще се стреми да унищожи свидетелството за живота на Христос, е като накара собствените си „представители“ да дадат различно свидетелство в името на Христос. Това беше постигнато за първи път чрез сливането на императорския Рим с християнството. Да, Сатана се е опитал да замени Христос със системата *alter Christus*, „друг Христос“.¹³⁹ Точно както Исус беше представител на Своя Баща, така и папството беше представител на своя баща, Дявола – през цялото време твърдейки, че тяхната система е истинско откровение за Божия характер.

Паралели	Папският звяр	Божият син
<i>Описван като животно</i>	Откр. 13:1	Откр. 5:6
<i>Излезе от водата</i>	Откр. 13:1	Матей 3:16
<i>Прилича на един преди него</i>	Откр. 12:3+13:1	Йоан 14:9
<i>Има рога</i>	Откр. 13:1	Откр. 5:6
<i>Има корони</i>	Откр. 13:1	Откр. 19:12
<i>Беше написано име върху него</i>	Откр. 13:1	Откр. 19:16
<i>Леопард, мечка и лъв</i>	Откр. 13:2	Осия 13:4-8
<i>Сила, трон и власт</i>	Откр. 13:2	Матей 28:18, Откр. 3:21
<i>Беше ранен до смърт</i>	Откр. 13:3	Фил 2:8

¹³⁹ „Alter Christus“ е латинска фраза, която означава „друг Христос, -> използвана като епитет за католически свещеници“. „Алтер Христос“. Merriam-Webster, <http://tinyurl.com/3c7fnrkc>.

Шедьовърът на изопачаване

Смъртоносната му рана беше излекувана	Откр. 13:3	Матей 28:5-6
Целият свят учуден го последва	Откр. 13:3	Йоан 12:19
Беше почитан	Откр. 13:4	Мат. 28:16-17
3,5 години служение	Откр. 13:5	Йоан 2:13, 5:1, 6:4, 13:1
Световен авторитет	Откр. 13:7	Откр. 14:6
Размахваше меч	Откр. 13:10	Откр. 1:6
Последователите му имат името му на главите си	Откр. 13:16-17	Откр. 7:1-3; 14:1

Папството възприема модела и методите на Рим, като същевременно твърди, че е откровението на Бог и Неговото управление на земята. Папите от Средновековието възприели ролята на своите имперски предшественици, които управлявали „чрез указ, а не чрез убеждение; той управлява чрез заповед, а не чрез съгласие; той разчита на сила, а не на консенсус или народно признание. Връзката между императора и неговите поданици е като тази на господар и поданик, като първият издава заповеди, а вторият им се подчинява... Имперският модел се отразява във **възприемането на Бога от обществото**. По аналогия Бог е върховният деспот, Този, чиито постановления трябва да се спазват без съмнение, и владетелят, който не се отчита пред никого... **Бог е възприеман като върховен император**. Ако съгласието и отчетността са липсвали в човешкото общество, това е оправдано, защото тези елементи са отсъствали и в небесното правителство, по което е моделирано земното. Когато констелацията от Църква и държава прибягна до законодателство, принуда и преследване, тя го оправда като Божи метод. Църква, която издава догми, закони и анатемии в Божието име, се подчинява на бог, за който се смята, че управлява с императорски указ. Ако земният представител изглеждаше диктаторски, християнската държава просто се съобразяваше с пътищата на собствения си властен господар.”¹⁴⁰ С други думи, Римската

140 Тонстад, *Изгубеното значение на седмия ден*, стр. 446, 450, 451

църква сля Царството на меча с Царството на кръста.

Христос беше свидетелствал, че Бог е любящ Баща, а не като Цезар. Неговите поданици са семейство, а слуги на империята. Неговите закони са за нашето благополучие и носят присъщи последствия – те не са произволни демонстрации на върховенство. Той упражнява Своите закони и изпълнява справедливост и присъди чрез причина и следствие във връзка със свободата – Той никога не прибегва до насилие. Създава последователи, като им разкрива Своя саможертвен характер, а не чрез заплахи и принуда.

Вместо да обича враговете си и да бъде бастион на религиозната свобода, Римската църква избива безброй мъже, жени и деца, защото не се подчиняват на нейните догми. Колко хора са отказали дори да помислят за християнството поради кръстоносните походи, инквизициите, Свещените войни, гоненето на вещици и т.н.? Папството представи пред масите картина на Бог като Един, който няма да ви прости, освен ако не „платите цената“ (само тогава можете да излезете от чистилището), който изисква кръвна жертва, за да успокои гнева Си (наказателна замяна), който няма да се замисли два пъти дали да ви опустоши за непокорство към Него. Не само това, но тъй като средновековното папство се покланяше на бог, който измъчва „еретиците“ цяла вечност, те накрая направиха същото с „еретиците“ на земята по най-бруталните начини, които можете да си представите – и тази картина на Бог се поддържа от повечето християни днес. Това е единственият възглед за Бога, който много хора някога са имали, и аз не ги обвинявам, че отхвърлят подобна картина.

Така Йоан описва папството като звяр, който има „уста, която говори големи неща и богохулства“. Откровение 13:5 (KJV). Този звяр не само говори думи на богохулство, като твърди, че е представител на Бог на земята със способността да прощава грехове, но думата за богохулство също означава „Презрително, непочтително, умишлено и нахално изказване на клевета.“¹⁴¹ Папството, чрез погрешното си предста-

141 Доналд Милс, „Богохулство,“ в *Lexham Theological Wordbook*, изд. Douglas Mangum et al., Lexham Bible Reference Series (Bellingham, WA: Lexham Press, 2014).

вяне на Бог, „говореше ужасни думи на богохулство срещу Бога, **клеветейки името Му ...**” Откровение 13:6. Думата за „име“ показва не само титлата на дадено лице, но и неговата „**репутация**“, това, което се казва за него“.¹⁴² Да, Римската църква е клеветила Божието име – Неговата *репутация* и *характер* – точно както изобретателят на тази система е правил от самото начало. Какъвто бащата, такъв и синът (Йоан 8:44).

142 Джеймс Суонсън, *Речник на библейските езици със семантични домейни: гръцки (Нов завет)* (Oak Harbor: Logos Research Systems, Inc., 1997). Ясен пасаж, който приравнява Божието име с Неговия характер е Изход 33:19.

ОБРАЗЪТ НА ЗВЯРА

Бог не остави Църквата сама без никаква помощ, когато беше преследвана от Змията. Той я заведе в „пустинята“¹⁴. Там тя щеше да бъде обгрижвана и защитена от змея в продължение на **време, времена и половина време**.¹⁵ Тогава змеят се опита да удави жената с порой вода, който избълва от устата си.¹⁶ Но **земята** помогна на жената, като отвори устата си и погълна реката, която бликна от устата на змея (Откровение 12:14-16).

Както се казва в текста, Змеят не се отказа в този момент. Той се опита да внесе нова сила на сцената, която да му помогне в неговата измама. Земята е била съюзник на жената като място за убежище, но сега една сатанинска сила се издига **„от земята“** (Откр. 13:11) към края на 1260-те години папско преследване. Както ще видим, тази сила действа като „фалшив пророк“ и се опитва да измами Църквата и да я накара да приеме лъжите за Бог, въведени от първия звяр.

Това повдига въпроса: кого представлява този звяр от земята?

ИДЕНТИФИЦИРАНЕ НА ЗВЯРА ОТ ЗЕМЯТА

Книгата Откровение описва „звяра“ от земята със следните думи:

Откровение 13:11 Тогава видях друг **звяр** да излиза **от земята**. Имаше **два рога като тези на агне**, но говореше с глас на змей.

Както видяхме, звярът в пророчеството е символ на царство (Дан. 7:23). Точно както Йоан описва папското царство като звяра от морето, така и този втори звяр **(1) представлява царство**.

Това царство е описано като „излизащо от земята“. Какво

Образът на звяра

представлява земята? Преди това Йоан беше описал папството като произлизащо от „морето“ (Откр. 13:1), което, според неговия придружаващ ангел, представлява „**маси от хора от всякакъв народ и език**“ Откровение 17:15.¹⁴³ Звярът, който виждаме обаче, идва от обратната страна на морето – земята. Ако морето представлява силно населено място, тогава земята означава рядко населена област.

Йов 38:25–26 (KJV) Кой отваря потоци за дъждовния порой или път за светкавицата, за да навали над **безлюдна земя**, над пустиня, **където няма човек**,... (Вижте също Еремия 2:6; 51:43)

Имайки предвид горното, можем да сме сигурни, че това царство ще бъде (2) *установено в слабо населено място*.¹⁴⁴

А какво да кажем за агнешките рога на този звяр? Първо, агнето е млада овца, така че тази нация е (3) *млада страна* в сравнение с други нации, които съществуват от хилядолетия.

Агнето не само обозначава идеята за младост, но също

143 Вижте също Исаия 8:7-8; 17:12; 57:20; Еремия 46:7-8; 47:2; Езекиил 26:3; Псалм 144:7.

144 Допълнително доказателство, потвърждаващо тази позиция, се вижда, когато осъзнаем, че символите на Откровението на двата звяра, единият от морето, а другият от земята, най-вероятно са взети от културния мит за многоглавия морски звяр, наречен Левиатан (Йов 3: 8; 41:12-14; 27:1) и подобен на вол земен звяр, наричан Бегемот (Йов 40:15-24). Според еврейската апокалиптична литература Левиатан обитавал „бездните на морето“, докато Бегемот живеел в „безлюдната пустиня, наречена Dûidâin“, „сухата земя на пустинята“ (Енох 60:7-10; вж. 2 Ездра 6:49 -52; 2 Варух 29:4; Ап Абр 21:4). Тези същества са били скандално известни в древния Близък изток и тъй като първоначалните читатели на Откровение вероятно са били запознати с това предание, те биха свързали идеите. Виж Richard Bauckham, *Climax of Prophecy: Studies on the Book of Revelation* (Лондон: T & T Clark, 1998), стр. 189-190, 193; Bauckham, *Theology of the Book of Revelation*, стр. 89; Адела Ярбро Колинс, *Бойният мит в Книгата Откровение* (Мисула, Монтана: Scholars Press, 1976), стр. 164-165

Въпреки че индианците са населявали Северна Америка преди колонизаторите, техният брой е бил относително малък, особено в сравнение с гъсто населения Стар свят. Вижте Самюел Елиът Морисън, *Оксфордската история на американския народ* (Ню Йорк: Oxford University Press, 1965), стр. 15; Е. Принс Полс, „Индианец“, *Енциклопедия Британика*, 18 юни 2024 г., <https://tinyurl.com/34svx4ar>

така напомня за характера на Христос.

Йоан 1:29 На следващия ден Йоан видя **Исус** да идва към него и каза: „Ето! **Божият Агнец**, който носи греха на света!

Да, Агнето представлява кроткия, нежен и смирен характер на Исус и по този начин Той е символизиран повече от двадесет пъти в книгата Откровение. Символът агне представлява не само Христос, но и онези, които „следват Агнето, където и да отиде“. Откровение 14:4.

Лука 10:3 Сега вървете и помнете, че **ви изпращам като агнета** между вълци. (вж. Йоан 21:15 и 1 Петрово 1:9)

Ако едно царство изглежда „като агне“, можем да заключим, че **(4) повечето хора, които съставляват тази нация, изглеждат като християни**; тя има облика на християнска нация.

Този втори звяр също се появява по времето, когато първият звяр получава смъртоносната си рана в края на 1260-годишното пророчество (Откр. 13:5, 10-11). Следователно тази нация трябва **(5) да бъде създадена в края на 1700 г.**, когато папството получи смъртоносната си рана от френската нация. Изглежда, Джон Уесли е разбрал, че вторият звяр ще се появи скоро, тъй като пише през 1754 г., че тази сила „все още не е дошла, въпреки че не може да бъде далеч. Защото той трябва да се появи в края на четиридесет и двата месеца от възникването на първия звяр“ (Уесли също идентифицира първия звяр като папството).¹⁴⁵

Това царство в крайна сметка ще принуди света да влезе във фалшива система на поклонение (Откр. 13:12) и една нация може да направи това само ако е **(6) доминираща суперсила с мощно военно присъствие**.

За да обобщим, този звяр е описан като:

1. Царство
2. възникнало в слабо населен район,

¹⁴⁵ Джон Уесли, *Обяснителни бележки към Новия завет* (Ню Йорк: Carlton & Porter, 1754), стр. 704

Образът на звяра

3. сравнително млада нация,
4. основано и съставено от хора изповядващи християнството,
5. около края на 1700 г.
6. и сега е доминираща световна суперсила.

Кое съвременно царство е възникнало в края на 1700 г. в слабо населен регион като християнска нация, но сега е доминираща световна сила? Отговорът е ясен: Съединените американски щати.

6.1 ОТ АГНЕ ДО ЗВЯР

ПРАВДАТА ИЗДИГА НАЦИЯТА

Един от основните принципи, подобаващи за Агнето, върху които са основани Съединените американски щати, е *отделянето на църквата от държавата*. Тази идея извира от принципа на религиозната и гражданска свобода. Както Христос заявява, „дайте на кесаря това, което принадлежи на кесаря, и дайте на Бога това, което принадлежи на Бога“. Матей 22:21. Нито църквата, нито държавата имат право да се месят в сферата на религиозните убеждения. Този принцип идва направо от Царството Божие и се прояви в началото на космическата борба. Вместо да смачка Луцифер като буболечка, задето се осмели да постави под въпрос Владетеля на Вселената, Бог му даде свободата да го направи и не го преследва за това.

Много от бащите основатели на Америка са били живи в края на Тъмните векове, така че религиозното преследване от страна на установените църкви на Рим и Англия е било пряко в съзнанието им. Те добре разбираха опасностите от смесването на Църквата и Държавата, поради което още Първата точка на Конституцията заявява, че „**Конгресът няма да издава закони, зачитащи установяването на религия или забраняващи свободното ѝ упражняване ...**“ Може би разликата между гражданските и религиозните власти

могат да бъдат символизирани като двата рога на американския звяр.¹⁴⁶

Откъде идва идеята за отделяне на църквата от държавата? Когато се вгледаме в историята, откриваме, че тези принципи са естествен резултат от традиционните протестантски възгледи – особено **праведността чрез вяра**. В началото на протестантската Реформация Бог разкрива на Мартин Лутер (1483-1546) истината, че ние сме оправдани пред Бог, като избираме да се доверим на Него за спасение, вместо да се доверяваме на собствените си дела, за да „получим Неговото одобрение.“ Когато приемем Христос в сърцата си чрез вяра, *избирайки* да Го направим Господар на живота си, Той ще ни води по пътищата на праведността.

Ако същността на спасението се свежда до упражняване на вяра – като *изберем* да се доверим на Бог, че ще ни спаси и *изберем* да се подчиним на Неговия Дух – тогава отнемането на този избор чрез принуждаване на някого да „бъде добър“ или да приеме Христос означава да премахнем заедно с вярата и спасението, което идва с нея! По този начин протестантската доктрина за оправданието чрез вяра естествено води до принципа на **свободата на съвестта**. Мартин Лутер разбра това, когато каза: „Никой не трябва да бъде ограничен [принуждаван]. Свободата е самата същност на вярата.”¹⁴⁷ Всеки вярващ има право да се вслушва в повелите на съвестта си, защото съвестта е просто „тихият глас“ на Духа (3 Царе 19:12 KJV), който казва: „Това е пътят, по който трябва да вървиш“ (Ис. 30:21). Никой няма право да налага определени възгледи на другите. Отговорни сме единствено пред

146 Uriah Smith, *Съединените щати в светлината на библейските пророчества* (Battle Creek, MI: Seventh-day Adventist Publishing Association, 1874), стр. 77. Исак Бакус (1724-1806), виден баптистки свещеник, споделя подобни чувства, когато пише (почти 100 години по-рано), че двата рога символизират „църковните порицания и телесни наказания“. Isaac Backus, *Свидетелство на двамата свидетели, обяснено и подобрено* (Providence: 1786), стр. 11-13, <http://tinyurl.com/uscw68hp>.

147 Jean Henri Merle D'Aubigne, *История на Реформацията* (Ню Йорк: Робърт Картър, 1847), том. 3, стр. 66, <http://tinyurl.com/2f6uyy7e>. Въпреки че първоначално Лутер набляга на свободата на съвестта, по-късните му действия противоречат на това.

Образът на звяра

Бог за връзката си с Него.

Тъй като спасението е пряко между индивида и Бог, ние всички сме равни пред Него (Мат. 23:8); всички сме призвани да бъдем „свято свещенство, да принасяме духовни жертви, угодни на Бога чрез Исус Христос“. 1 Петрово 2:5 (KJV) (вж. 1 Петрово 2:9; Откр. 1:6; 5:10). Поради това, не е дълг на свещениците или пасторите да изпълняват религиозни задължения вместо нас, докато ние мислим само за светски дела. Признаването на духовната отговорност на всички е известно като **свещеничеството на всички вярващи**. Лутер формулира тази идея по следния начин:

„Чиста измислица е, че папата, епископът, свещениците и монасите се наричат духовно съсловие, докато принцовете, лордовете, занаятчиите и фермерите се наричат светско съсловие. Това наистина е измама и лицемерие. И все пак никой не трябва да се плаши от това и поради тази причина: всички християни са наистина от духовното съсловие и между тях няма разлика освен тази в службата.“¹⁴⁸

Жан Калвин (1509-1564) изгражда принципа на християнското равенство, като създава демократично църковно управление. В неговата система членовете на църквата избират и гласуват за своите лидери измежду себе си. Когато пилигримите дойдоха в Америка, те пренесоха тези демократични принципи от своите църкви в колониите, които създадоха – оформяйки ги като малки демократични, самоуправляващи се републики. Така принципът на **представителната демокрация** беше пренесен в Америка.

Комбинацията от горните принципи доведе до перфектната буря, която създаде изпратената от небето концепция за **отделяне на църквата от държавата**.¹⁴⁹ Тъй като всички сме равни в очите на Бог (свещеничеството на всички вяр-

148 Малкълм Б. Ярнел III, *Кралското свещеничество в английската реформация* (Oxford University Press, 2013), стр. 92

149 Не казвам, че вашите религиозни убеждения не трябва да определят политическите ви решения, но, че убежденията ви са точно това – те са *ваши*. Погрешно е държавата да пречи на религиозните убеждения на другите и е погрешно Църквата да прави същото.

ващи) и спасението е въпрос на лична връзка с Бог (правда чрез вяра), всеки трябва да има свободата да се вслушва в дадените му от Бога убеждения (свобода на съвестта). Никой човек, независимо дали е политик или пастор, не трябва да налага (с принуда, заплахи или насилие) своите духовни вярвания на друга група хора или да проявява специално отношение към една група за сметка на друга. Ако го прави, той би отрекъл, с действията си, принципите на духовното равенство (поставил се е над другите на съдийското място), свободата на съвестта (той отрича свободата на другите да служат на Бога, както намерят за добре), и в крайна сметка праведността чрез вяра (защото свободата е самата същност на вярата). Това нарушение на Божиите принципи никога не би се случило, ако хората имаха истинска и правилна представа за праведността чрез вяра.

НАЦИОНАЛНОТО БЕЗЗАКОНИЕ ВОДИ ДО НАЦИОНАЛНА РАЗРУХА

За съжаление, пророчеството заявява, че стената между гражданските и религиозните сили в Америка няма да остане непокътната завинаги, защото се казва, че Америка като гражданска сила, в крайна сметка ще принуди целия свят да „се поклони на първия звяр, чиято смъртоносна рана е била излекувана“ (Откровение 13:12). Въпреки че Америка първоначално изглеждаше като агне или нация, подобна на Христос, Писанието предупреждава, че тя ще **говори „с гласа на змей“** (Откровение 13:11).

Какво означава, че Америка ще говори „като змей“? Исус учи, че „**думите, които казвате, идват от сърцето...**“ Матей 15:18. Така каквото и да говори Змейт, то е просто откровение за това, което е в сърцето му. Какво откриваме в сърцето на архи-бунтовника?

Исаия 14:13–14 (KJV) ¹³ **Защото си казал в сърцето си: Ще се възкача на небето, ще издигна престола си над Божиите звезди; и ще седна на хълма на събрание-то, в страните на север:** ¹⁴ **Ще се изкача над висините на облаците; Ще бъда като Всевишния.** (вж. Ис. 47:10;

Образът на звяра

Езек. 28:2-6)

Принципът на самовъзвеличаване за сметка на другите е духът на Змията и е начинът на действие на световните царства. Това е антитезата на Христовото царство на кръста, тъй като Неговите граждани побеждават, като позволяват да бъдат ошетени в името на издигането на другите.

Виждали сме качества, подобни на Змей и Агне, стремящи се към надмощие в Америка от самото ѝ създаване. От една страна, Америка предостави убежище и свобода на преследваните народи. От друга, тя пороби милиони и безмилостно преследва индианците. Един от трагичните факти за тези несправедливости е, че религиозните лидери често дават „християнски“ оправдания за тези практики.¹⁵⁰

Тъй като Американската империя продължава да се разширява, така се развиват агне-подобните благословения, и змею-подобните проклетия. Ние освободихме потиснатите, като същевременно потиснахме свободните. Свалихме корумпирани правителства и геноцидни диктатори, които нямаха най-добрия интерес за своята нация в сърцето си, но свалихме правителства и добри лидери, които наистина имаха най-добрия интерес за своята нация в сърцето си – те просто не приложиха предпочитаната от нас икономическа, социална или военна политика.

„Например, през 1951 г. националист на име Мохамад Мосадек беше [демократично] избран за министър-председател на Иран. Когато убеди иранския парламент да национализира управляваната от Великобритания петролна компания, която изпомпваше по-голямата част от петрола в страната, американското ЦРУ спонсорира преврат, който го изхвърли от власт, затвори иранския парламент и наложи дикта-

150 Айзък Бакъс отбеляза, че протестантска Америка вече се е държала като змей чрез нейните откровено нехристиянски действия, които толерираха робство, геноцид, ненужна война и т.н. Бакъс писа, че “протестантският звяр е носил кръв и робство из света, с галери и елегантни кораби доколкото е правил г първият звяр... духовната тирания, дошла от Рим и Англия, продължава в няколко от Съединените американски щати. Исак Бакъс, *Безкрайното значение на покорството на вярата* (Бостън: 1791), стр. 26, <http://tinyurl.com/2s9jvbkf/>.

тор (известен като Шах). Шахът беше близък съюзник на Съединените щати и остана на власт близо 30 години с помощта на тайна полиция, която беше обучена от ЦРУ.

„Сега си представете, че през 1778 г. Лафайет е дошъл в Съединените щати и е помогнал на Бенедикт Арнолд да отстрани генерал Вашингтон, да затвори Континенталния конгрес и да установи диктатура, която е тясно свързана с Франция в продължение на 30 години. Не би ли било логично да се каже, че САЩ са станали част от Френската империя, въпреки че Франция всъщност не е окупирала страната? Ако Бенедикт Арнолд беше управлявал Съединените щати с желязна ръка в продължение на 30 години и след това беше свален от власт в революция, водена от Андрю Джаксън, нямаше ли хората на Съединените щати да смятат Франция за смъртоносен враг, а Джаксън за спасител на страната?“¹⁵¹

Америка, подобно на Римската империя, прилага политика, подобна на змея, от самото си създаване. И подобно на Рим, Америка все повече се облича в овчи кожи, за да оправдае действията си. Досега Църквата и Държавата са флиртували винаги, когато е било от полза за която и да е от страните. Но тепърва предстои да видим как политическите и религиозните сфери се сливат до такава степен, че Американската империя равномерно и активно да насърчава догмите на Църквата.

Докато Америка е проявявала характеристиките на змея, идва време, когато тя ще *бъде точно като* змея, който каза в сърцето си: „Ще бъда като Всевишния.“ Писанието казва, че духът на *религиозно* себевъзвеличаване ще бъде особено проявен в Америка в края на времето, тъй като тази някога велика нация ще принуди целия свят да участва в една фалшива система на принудително поклонение (Откр. 13:11-17) когато в крайна сметка „говори като змей“. И как "говори" един народ? — *Чрез неговото законодателство.*

151 Монте Л. Пиърсън, *Опасностите на империята: Римската република и Американската република* (Ню Йорк: Algora Publishing, 2008), стр. 7

Образът на звяра

Да, идва времето, когато църквите в Америка ще се издигнат над останалата част от нацията, установявайки се като „Божии представители“ чрез законово налагане на своите религиозни догми на масите със силата на меча.

Това ще се случи, когато принципът на праведност чрез вяра бъде унищожен от умовете на нацията, тъй като плодът на тази вяра – свободата на съвестта, духовното равенство, отделянето на църквата от държавата – впоследствие ще изгние, когато коренът изсъхне, и стълбовете на нашата нация ще се сринат.

Разбира се, тези принципи никога не са били високо почитани от невярващите светски власти, тъй като през цялата история повечето от световните кралства са се опитвали да контролират съвестта и да преследват християните, но това е нещо, което може да се очаква. Ето защо законите, забраняващи на държавата да се намесва в делата на Църквата, са жизненоважни.

Въпреки това, този процес на подкопаване плода на правдата чрез вяра действа в Църквата днес. Това е очевидно от факта, че различни гласове в нея призовават за съюз между Църква и държава, за да *могат* да създават религиозни закони и да принуждават съвестта. Разбира се, това не трябва да е голяма изненада, тъй като резултатът от вярата в лъжите на Сатана е изкореняването на доверието или вярата в Бог.

След като Америка отхвърли принципите на духовното равенство, свободата на съвестта, религиозната свобода, отделянето на църквата от държавата и демокрацията, тя ще изглежда точно като римската църква-държава през Тъмните векове. Тогава Америка ще изглежда като „бълващият вода образ“ на Римския звяр и точно както пророчеството заяви, ще каже на света да „**направи образ на звяра** [папството], който имаше рана от меч и оживя“. Откровение 13:14 (KJV).

Но как Америка ще се превърне в огледален образ на Ватикана?

6.2 ФАЛШИВИЯТ ДУХ

Какво означава да направиш „образ“ на нещо? Това означава да направиш подобие на нещо, точно както езичниците биха направили изваяни *изображения* на своите богове. Така че, ако Америка трябва да издигне „**образ на папството**“, това означава, че тя ще създаде огледален образ на римската йерархия.

Християните са призвани да се покланят на „Христос, който е **образ Божий**” (2 Коринтяни 4:4) и докато се спираме на Неговия характер, ще бъдем съобразени с Неговия образ (Римляни 8:29). Как става това?

2 Коринтяни 3:18 (KJV) Но ние всички, с открито лице, **гледайки** като в огледало **славата на Господа**, се **променяме в същия образ** от слава в слава, точно както **от Духа на Господа**.

Светият Дух извежда в ума ни характера на Христос и по този начин променя умовете ни в подобие на Христос, образ на Бог. При фалшификата протича обратният процес.

Точно както змеят е фалшификат на Отца, а папският звяр – фалшификат на Сина, Лъжепророкът на американизираното християнство е фалшификат на Светия Дух.

Паралели	Американски звяр	Свети Дух
<i>Агнешки</i>	Откр. 13:11	Йоан 16:13
<i>Говори като предишния</i>	Откр. 13:11	Йоан 16:13-14
<i>Дойде, след като друг преди него беше убит</i>	Откр. 13:10-11	Йоан 14-17; Деяния 2
<i>Упражнява правомощията на този преди него</i>	Откр. 13:12	Йоан 16:13-14
<i>Насочва поклонението към предишния</i>	Откр. 13:12, 15	Йоан 16:14
<i>Прави чудеса</i>	Откр. 13:13	

Образът на звяра

Огън от небето	Откр. 13:13	Деяния 2:2-4
Дава Живот/дишане	Откр. 13:15	Йоан 20:22, Бит. 1:27; 2:7
Бележи последователи	Откр. 13:16	Еф. 1:13; Откр. 7:3

В крайна сметка истинският Дух ще успее да направи образ на Сина (Римляни 8:29; Кол. 3:10), точно както Америка (фалшивият дух) най-накрая ще успее да направи образ на папството (фалшивият син). Да, тези, които получават печата на Бог чрез Духа, ще изглеждат точно като Христос, докато тези, които получават белега на звяра чрез Америка, ще изглеждат точно като звяра (ние ще изследваме повече за печата на Бог и белега на звяра в следващите глави).

Но как би могла Америка да създаде образ на звяра, системата, моделирана според папството?

ЧРЕЗ ГЛЕДАНЕ НА ЗВЯРА СТАВАМЕ ЗВЕРОПОДОБНА НАЦИЯ

Първо, трябва да разберем, че римокатолическият звяр (система) се състои от *индивиди*, които *виждат Бог по определен начин*. По-рано говорихме за това как Сатана представи погрешно Божия характер на Ева и тази промяна на парадигмата доведе до промяна в нейните мисли и чувства, което доведе до бунтовно поведение и отношение. По същия начин тези, които ще съставляват „образа на“ римския звяр, ще видят Бог през призмата на романизиран, цезариански Исус и като гледат този фалшив образ на Бог, те се трансформират в същото нещо (2 Кор. 3:18). Ето защо Бог ненавижда идолопоклонничеството, защото възприятието на човек за неговия обект на поклонение директно се пренася в поведението му. Ето защо псалмистът заявява, че „**тези, които правят идоли, са като тях**, както и всички, които се доверяват на тях“. (Псалм 135:18)

С други думи, онези, които се покланят на звяра, ще ста-

нат подобни на него индивиди, подражавайки на характеристиките на звяра. По този начин папският звяр се състои от хора, които виждат Бог до голяма степен по начина, по който Ева го видя след разговор със змията:

- Такъв, който въвежда произволни закони (които затова могат да бъдат променяни по прищявка)
- Един, който външно налага Своите закони чрез използване на сила и насилие
- Този, който ще изкорени и унищожи враговете Си, които не са съгласни с Него (без свобода на съвестта)

Но не беше ли папството на Малкия рог силата, която се стремеше да промени Божиите закони - което означава, че те са произволни? Римската църква не е ли приела религиозни закони и не ги ли е наложила чрез насилие? И нима папството не унищожи всеки, който протестира срещу неговите методи? Да, тези характеристики са на първия звяр — фалшивия, или романизирания, Христос, чието царство е както материално, така и духовно.

Дали нашият Баща е като римския папа? Това е въпросът, който всички трябва да си зададем. Дали нашият любящ Баща въвежда безсмислени закони, които променя по прищявка, за да подсигури Своя суверенитет? Използва ли насилие срещу децата Си, които не са съгласни с Него? Бих казал, че нашият Отец е точно като Исус, който обичаше враговете Си, обръщаше и другата буза, никога не нараняваше никого, който Го отхвърли, и не „дойде да разруши закона“ (Мат. 5:17). Ако това е Бог, на когото се покланяме, тогава ще станем като Него и ще подражаваме на тези безкористни принципи, насочени към другия. Но ако вярваме, че Бог е като папата, ние неизбежно ще се трансформираме в същия образ.

Йоан 16:2-3 (Библейска перифраза „лекарството“) ²
Те ще ви изключат и ще ви отлъчат и ще ви нарекат „зли“ и „еретици“; всъщност идва време, когато всеки, който ви убие, наистина ще мисли, че прави това, което Бог иска от него. ³ Те ще практикуват методи за погрешно представяне на това, което пре-

Образът на звяра

подавате, използвайки сила, сплашване и принуда – само **защото са приели лъжите на Сатана за мен и моя Баща** и вярват, че сме като тях.

Ако мислим, че Бог има произволни закони, които могат да бъдат променяни по прищявка, защото нямат присъщи последствия, тогава ще помислим да променим и Божия закон. Ако вярваме, че Бог управлява Своето правителство като папската държава, изгаряйки всички „еретици“ точно като Навуходосор, тогава какво би ни било необходимо, за да съобразим религиозните закони срещу онези, които вече презираме? Ако повечето хора в едно кралство имат духа на папството, ако имат „собствен папа“ на трона в сърцето си, те неизбежно ще издигнат образ *на папството* и ще вървят по същия път като тази организация. Да, образът на звяра е просто система, която е издигната от общност хора, които гледат на Исус като на Цезар и на Неговото царство като на Римската църква-държава. За съжаление, мнозинството от протестантите в Америка вече гледат на Бог като Малкия рог описан в пророчеството! Това се вижда от плодовете, които раждат.

Намерена е най-концентрираната група от хора, които виждат Исус като цезариански владетел, който произволно е променил Своите закони (подобни на императорските укази) на кръста, налага Своята „нова“ система от закони чрез сила и насилие и унищожавя всички „еретици“. В Америка днес новият етикет за това движение е „християнски национализъм“.

6.3 ХРИСТИЯНСКИЯТ НАЦИОНАЛИЗЪМ ДАВА ЖИВОТ НА ОБРАЗА НА ЗВЯРА

ИСУС И ДЖОН УЕЙН

„[Исус] е крал воин Ultimate Fighter с татуировка на крака, който язди в битка срещу Сатана, греха и смъртта на надежден кон, точно като всеки приличен уестърн от Пекос Бил до Стрелеца, Сиско Кид, Самотния Рейнджър, Бъфало Бил и Дивият Бил Хикок. Ако трябваше да видим Исус днес, щяхме да Го видим в слава, а не в смирение. Щяхме да видим Исус, който никога повече няма да търпи побой, но идва отново, за да изсипе една чаша върху непокаялите се, докато кръвта им потече по земята като грозде, смачкано в жестокостта на гроздовата преса.”¹⁵²

Това е типичният портрет на Исус в съзнанието на много евангелисти днес. Спомням си, че видях мой приятел в социалните медии да публикува снимки и видеоклипове, изобразяващи Джон Уейн като образ на Исус, който ще се върне, за да извърши „справедливост“ (известна още като клане) над всички, които отказват да Му се подчинят. В съзнанието на мнозина днес Исус и Неговите последователи бяха „нахални, обидчиви“ (Стайн), „разчитащи на себе си, състезателни“ (Мъроу), „пичове, които те удрят в носа“ (Дрискол) въпреки че „Павел казва, че онези, които са изпълнени със Светия Дух, ще бъдат любящи, търпеливи, мирни, мили и нежни“.¹⁵³ За да цитирам Дрискол отново ще кажа, че много християни биха предпочели да се покланят на „гордия борец“ Исус, който има „меч в ръката Си и ангажимента да направи някого да кърви“, вместо на „човек, когото могат да

152 Марк Дрискол и Гери Брешърс, *Vintage Jesus: Вечни отговори на навременни въпроси* (Wheaton, IL: Crossway Books, 2007), стр. 150

153 Брандън О'Брайън, „Исус за истински мъже, какво прави новото движение за мъжественост правилно и неправилно“ (18 април 2008 г.) *Християнството днес*, <http://tinyurl.com/2ddskevz>

Образът на звяра

победят“.¹⁵⁴

Фактът, че моят приятел в Instagram не е сам в концепцията си за Исус, е ясен от факта, че някой е написал цяла книга за това „как евангелистите са работили, за да **заменят Исус от Евангелията с идол на груба мъжественост и християнски национализъм** – или по думите на един съвременен свещеник, с „духовен гадняр“.“ Тази книга се казва *Исус и Джон Уейн*.

Исус каза, че ако сте Го видели, вие сте видели Неговия Отец (Йоан 14:9) – не *част* от Отца, а *целият* Отец. Животът на Христос беше свидетелството за характера на Неговия Баща, но ако Той не показва *всичко* за този характер (включително Неговия гняв, ярост и осъдителност), тогава Той се е провалил в мисията. Според авторите на цитата за насилствения татуиран Исус, картината на живота на Христос е „**непълно**“ откровение за самия Него¹⁵⁵ и следователно непълна картина на нашия небесен Отец. Когато хората, участващи в християнския национализъм (независимо дали го осъзнават или не), искат да се позоват на Писанието, за да санкционират насието и силата на техните политически и религиозни врагове, те обикновено посочват Стария завет и книгата Откровение.

В Откровение виждаме Христос да носи „дреха, потопена в кръв“ (Откр. 19:13), но чия е кръвта? Неговата собствена или тази на враговете Му?¹⁵⁶ Дали Той е извършител на насилие или жертва на него? Христос побеждава враговете Си, като бива убит, а не като убива. Когато Сатана съблече Христос на кръста, самият Сатана беше „съблечен гол“ пред наблюдаващата вселена. Лъжите на Лукавия бяха разкрити и характерът му беше разобличен – не чрез това Христос да мрази и убива враговете Си, а като ги обичаше и беше убит

154 Марк Дрискол в „7 големи въпроса: Седем лидери говорят за това, накъде се е запътила църквата“ (2007), *Relevant Magazine*, <http://tinyurl.com/jpj48tv>

155 Driscoll и Breshears, *Vintage Jesus*, стр. 150

156 В контекста на този пасаж дрехата на Христос е потопена в кръв *преди* възкръсналите нечестиви да започнат своята атака (Откр. 19:13, 19). Това е доказателство, че кръвта, която опетнява мантията Му, е кръвта, която Той проля на кръста, а не тази на Неговите врагове.

(Мат. 5:43-45).

ПЛОДЪТ НА ЕДИН ДЖОН УЕЙНОВ ИСУС

Какво се случи, когато Ева прие възглед за Бог, който не беше в хармония със свидетелството на Исус? Това доведе до инстинкта за самосъхранение и кулминира в насилие. Тази история се повтаря и в Римската църква. Какъв тогава би могъл да бъде резултатът от такава картина за Бог, каквато поддържат християнските националисти? Получих бегла представа за това, когато видях снимка на бесилката, поставена от някой във „Въстанието“ в Капитолията¹⁵⁷ с думите „В БОГА, НА КОЙТО ВЯРВАМЕ“, написани върху нея. Изразът „Бог, оръжия и Тръмп“ също идва на ум. Какво се случва, ако се покланям на Исус, който е „спасител, готов да поразии врагове, за да възстанови Америка като християнска нация със сила, ако е необходимо“?¹⁵⁸ Дю Мез обяснява произтичащото от това отношение на хората, които виждат Бог по такъв начин:

„Ако смятате, че някой на власт работи срещу целите на християнска Америка, тогава **не трябва да се подчинявате на тази власт и трябва да я изместите...** Тъй като залозите са толкова високи, **целите оправдават средствата.**“¹⁵⁹

Докато идеята за бунт срещу тираничната власт е в хармония с политическите мисли на нашите бащи-основатели, тя е в противоречие с духовните мисли на ранните църковни бащи. Наистина, бунтът срещу власт, която религиозно ви потиска, не е библейски, но е (исторически) йезу-

157 Поставих въстание в кавички, защото определението на тази дума е „акт или случай на бунт срещу гражданската власт или установено правителство“. Въпреки че това е *правно* вярно, то придава усещане за изключително насилие и действителен опит за сваляне на правителството, което не се случи.

158 Кристин Кобес Дю Мез, цитирана в статията на Джон Блейк „Едно „измамно християнство“ заплашва американската демокрация“ (24 юли 2022 г.), CNN, <http://tinyurl.com/mvm266jk>.

159 Пак там.

Образът на звяра

итски.¹⁶⁰ Да, идеята за сваляне на политическа власт, която противоречи на нечия религиозна система, е ясно католическа. Безброй католически свещеници учеха, че е духовен дълг на католиците да направят всичко необходимо, за да свалят „еретичните протестантски тирани“. По-долу е представена малка извадка на историческите учения на йезуитите по този въпрос.

Еманюел Са (1530-1596, португалски йезуитски свещеник):

„Бунтът на църковник срещу крал не е престъпление на държавна измяна, защото той не е подчинен на краля.“¹⁶¹

Франсиско Суарес (1548-1617, испански йезуитски свещеник):

„След като присъдата е била произнесена [от Рим срещу цар-еретик], той е напълно лишен от царството си, така че не може да го държи с никаква справедлива титла. Следователно от този момент той може да бъде третиран във всички отношения като тиранин и може да бъде убит от всеки човек.“¹⁶²

Робърт Белармин (1542-1621, италиански йезуитски свещеник, кардинал):

160 В исторически план йезуитите са били католически орден, създаден да унищожи протестантството с всички необходими средства, включително сваляне на протестантски правителства чрез подрив на дейност и насилие. Самият термин „йезуит“ стана тясно свързан с „хитрост; измама; лицемерие; изкривяване; измамни практики за постигане на цел“ според речника на Webster от 1828 г. Йезуитите са били известни с неща като двусмислие, убийства и дори окултизъм; според тях *ако целите са осветени, то и средствата са осветени*.

161 Емануелис Са, *Aforisms Confessariorum* (Coloniae : Sumptibus Petri Amorfortij, 1600), стр. 41, <http://tinyurl.com/yufwp9cd>, цитирано в Henry H. Norris, *The Principles of the Jesuits, Developed in a Collection of Extracts From Their Own Authors; към който има префикс Кратко описание на произхода на ордена и скица на неговия институт* (Лондон: 1839), стр. 216, <http://tinyurl.com/272uybmz>

162 Франсиско Суарес, *Defensio Fidei Catholicae в Apostolicae* (Coloniae Agrippinae: Apud Didacum Gomez de Loureyro Academiae typographum, 1613), кн. 6, гл. 4, ал. 14, <http://tinyurl.com/2dvmpbhp>, цитирано в Norris, *Principles of the Jesuits*, стр. 237

„Християните може да не толерират неверник или еретик [т.е. протестантски] крал, ако той се опитва да привлече своите поданици към своята ерес или изневяра. Но компетенция на суверенния понтифекс е да реши дали кралят ги привлича към ерес или не. Следователно понтифексът трябва да реши дали кралят трябва да бъде свален или не.“¹⁶³

Дори популярната фраза „целта оправдава средствата“ дължи произхода си от немския йезуит Херман Бузембаум (1600-1668), който заявява, че „...когато целта е законна, средствата също са законни [Cum finis est, etiam media sunt licita].“¹⁶⁴ Могат да бъдат дадени повече цитати от свещеници като Алфонсо Салмерон (1515-1585)¹⁶⁵, Луис де Молина (1535-1600),¹⁶⁶ Хуан де Мариана (1536-1624),¹⁶⁷ Габриел Васкес (1549-1604),¹⁶⁸ но вече представените цитати дават добра от-

163 Робърт Белармин, *Disputationes de Controversiis Christianæ Fidei, adversus humus temporis Hæreticos*, том. 1 (Parisiis, 1608; първоначално публикувано в Ingolstadtii, 1596), кн. 5, гл. 6 и 7, *De Romano Pontifice*, стр. 888, 891, цитирано в Norris, *Principles of the Jesuits*, стр. 219-220. Вижте също Робърт Белармин, *Tractus de potestate Sæmi Pontificis in temporalibus, adversus Гулиелмум Барклай* (Колония Agrippinæ: Sumptibus Bernardi Gualtheri, 1611), гл. 7, стр. 90, <http://tinyurl.com/mvksbeab>, цитирано в Norris, *Principles of the Jesuits*, стр. 229-230

164 Херман Бузенбаум, *Medulla Theologiae Moralis* (Неаполи: Apud Alexium Pellecium, 1748), стр. 539, <http://tinyurl.com/5dwhuw8t>. Вижте също J. Beaufort Hurlbert, *Целта оправдава средствата: Доказано от йезуитски автори, че е преподавано в продължение на 350 години* (Монреал: 1890), <https://tinyurl.com/p52zps>.

165 Доклад за конституциите на йезуитите, изнесен от г-н Луи-Рене дьо Карадук дьо Ла Шалоте, генерален прокурор на краля на парламента на Бретан, на 1, 3, 4 и 5 декември 1761 г., в послушание към Определението на съда от 17 август преди това – Превод от френското издание от 1762 г., цитирано в *A Glimpse Of The Great Secret Society* (London: William Macintosh, 1872), стр. 38-39, <http://tinyurl.com/3wan2has>

166 Пак там, стр. 40-41

167 Jaun de Mariana, *Rege et Regis Institutione, Libri Tres* (Moguntiae: Wechel, 1605), кн. 1, гл. 6, стр. 61, <http://tinyurl.com/pkdsfzy2>, цитирано в Norris, *Principles of the Jesuits*, стр. 224, 225

168 Габриел Васкес, *Commentariorum ac Disputationum in primam secundæ Sancti Thomæ*, том. 2 (Sumptibus Antonius Pillehotte, 1620), разп. 169, гл. 4, чл. 5, ал. 42, 43, <http://tinyurl.com/47xyuvvm>, цитирано в Norris, *Principles of the Jesuits*, стр. 235-236. Вижте също Giovanni

Образът на звяра

правна точка за всеки изследовател.

Имайки предвид всичко това, става ясно, че политическата основа, намираща се в християнския национализъм, е дълбоко вкоренена в католическите идеи. Всички аргументи, които популярните пастори дават, използвайки насилствена политическа реторика, са били използвани от древните йезуити и резултатите неизбежно ще бъдат същите.

Духът на християнския *национализъм* – същият дух на средновековното папство – се проявява все повече от ден на ден. Опитите на Църквата да използва държавата за налагане на нейните догми непрекъснато нарастват. На телевизионна конференция лидери на мега-църкви научиха последователите си на „Указът на стража“, базиран на техния „духовен авторитет“, който гласеше отчасти:

„Ние постановяваме това **Изпълнителната власт на Америка да почита Бог** и да защитава Конституцията.

„Постановяваме това **нашата законодателна власт (Конгреса) да пише само закони, които са справедливи** и конституционни.

„Постановяваме **нашата съдебна система да издава решения, които са библейски** и конституционни...“¹⁶⁹

Имайте предвид, че идеите в „Указът на стража“ не се ограничават до онези, които са отишли на малка църковна конференция. Журналистът Матю Шефийлд ни информира, че „Това не е просто някакво църковно събрание в затънтена гора. Това е национална конференция, свикана от Съвета за семейни изследвания, **крайнодесни лобисти, които редовно се срещат с най-висшите републиканци в правителството.** Събитието има за цел **да помогне на пастори да изградят политически машини.**“¹⁷⁰ Този „указ“ повдига въпроса: коя

Battista Nicolini, *История на йезуитите: Техният произход, напредък, доктрини и планове* (Лондон: Henry G. Bohn, 1854), стр. 192-193, <http://tinyurl.com/4b76sp6w>

169 „Устав за пазач“, *flashpoint.govictory.com*, <https://tinyurl.com/mpvcbve7>

170 Марк Фрауенфелдер, „Христофашистският „Указ за пазача“ на Кенет Копланд е направо от „Историята на слугинята“ (14 юли 2022 г.), <http://tinyurl.com/4dfvpdwf>

деноминация ще реши кои неща „почитат Бог“, „кои са праведни“ и кои „библейски“? Петдесетниците? Католиците? Мормоните? Баптистите?

Но още по-важният въпрос е: би ли искал Исус да поемем управлението в Негово име и да наложим нашите собствени тълкувания на Библията на другите? Много християнски националисти вярват в това, един от които е Шон Фойхт, бивш лидер на поклонението в църква Bethel и лидер на богослужението на популярното и влиятелно турне ReAwaken America.¹⁷¹

„... Ето защо ни казват „добре, вие сте християнски националисти, **искате Царството [небесно] да бъде правителството**“—да! „**Искате Бог да дойде и да изпревари правителството**“ – да! „Искате християните да бъдат единствените...“— Да, искаме! Нямахме да сме ученици на Исус, ако не вярвахме в това. Искаме Бог да контролира всичко! **Искаме вярващите да са тези, които пишат законите? Да, виновни по обвинението...**”¹⁷²

Идеята за поемане на светските правителства от Бог е пряко повлияна от „Новата апостолска реформация“ или накратко NAR. NAR е радикално движение, основано на християнския доминионизъм, което е „подгрупа на американското християнство, което е консервативно, политически активно и **вярва, че християните трябва в крайна сметка да поемат контрола над правителството.**“¹⁷³

Християнският доминионизъм, известен също като теология на господството, е (както повечето християнски националистически вярвания) вкоренен в римокатолическата теология: „През 1455 г. папска була (мандат или указ), озаглавена *Romanus Pontifex*, е издадена от папа Николай V, обявя-

171 За да видите частичен списък на силно влиятелните лектори на тези конференции, вижте статията в Уикипедия „ReAwaken America Tour“.

172 Right Wing Watch, „Шон Фойхт с гордост признава, че е християнски националист“, видеоклип в YouTube, 21 април 2023 г. , <https://tinyurl.com/2e576d5r>

173 „Какво е християнски доминионизъм?“, *Има въпроси*, <http://tinyurl.com/2p996sns>

Образът на звяра

вайки Доктрината на откритието, която отстоява правото на Римокатолическата църква да завладява всяка земя, заета от езичници и да унищожи жителите, ако не искат да се обърнат, както и да направи каквото е необходимо със земята и ресурсите за подпомагане на църквата.”¹⁷⁴ Вместо да се опитват да превземат чужди земи, окупирани от „неверници“ и „езичници“, религиозната десница се стреми да завладее американското правителство, което е окупирано от „безбожни либерали“ и демократи.

Някои наричат този привкус на християнския национализъм „християнски шерият“ („Charia“) или „американските талибани“, тъй като паралелът между рекламиращите Библията християни с оръжие, позиращи пред знамето на САЩ, изглежда иронично подобен на мюсюлманския екстремизъм - просто сменете знамената, заменете Библията с Корана и наричайте кръстоносните походи джихади. Статия на *Rolling Stones* от 1 септември 2022 г. предлага някои прозрения за произхода на NAR и техните възгледи:

„Верните на NAR приемат буквално заповедта, дадена от възкръсналия Исус на неговите последователи да „правят ученици от всички народи“. **Те гледат на християнството като на мисионерска вяра с явна съдба да завладее планетата ...**

„Религиозното движение е необикновено, казва Сноу, с това, че е „хипер политизирано“ и **буквално демонизира опонентите си**. Ако не сте защитник на тяхната теология, вие сте на страната на Сатана. **Те гледат на тези, които се противопоставят на християнския национализъм, като на засегнати от демони и гледат на тяхната борба за налагане на библейския ред като на „духовна война“**. Далеч от молитвата да бъдат грабнати в небето, както правят много други евангелисти, **привържениците на NAR очакват да царуват заедно с Христос** - като богати и облагодетелствани "царе и свещеници" - по време на дългото

174 Данутат Браун и Бен Крамлик, *Господство и съдба: Бъдещето на човека и Земята* (Maranatha Media, 2020), стр. 61, <https://tinyurl.com/DominionAndDestiny>

му небесно управление на Земята.^{175»176}

Точно както Римската църква-държава оправдаваше колонизацията на света с твърдението, че иска да обърне света, мнозинството от църквите в Америка, по същия начин и NAR се застъпват за насилствена, имперска експанзия на Американската империя, за да могат да „завладеят планетата“ за Христос.¹⁷⁷

Горната статия се позовава на Дъч Шийтс, виден лидер в NAR, и ни информира за това, което той в момента учи от-носно отделянето на църквата от държавата, християнския национализъм и Доналд Тръмп:

„68-годишният Шийтс е един от най-влиятелните

175 Идеята, че Милениумът ще настъпи на земята, не изглежда библейска, защото (1) светиите ще срещнат Христос във въздуха (1 Солунци 4:16-18); (2) Впоследствие Христос ще ги заведе в „многого жилища“, които е подготвил за тях в небето (Йоан 14:2, 3), където те ще живеят и царуват с Христос в продължение на 1000 години (Откровение 20:4); (3) след 1000 години Христос слиза със светиите (Юда 14) в Новия Ерусалим (Откр. 21:1:1-3), за да възкреси нечестивите (при 2^{рото} възкресение, Откр. 20:5-6) за присъдата на Великия бял трон; (4) след като „старата земя“ отмине и „новата земя“ бъде създадена (Исаия 65:17; 66:22; 2 Петрово 3:13; Откр. 21:1), изкупените „ще наследят цялата земя“ (Мат. 5:5) и ще живеят там завинаги с Бог и Неговия Син (Откр. 21:1-7; 22:1-5).

176 Тим Дикинсън, „Запознайте се с апостола на десния християнски национализъм“ (1 септември 2022 г.), *Rolling Stones*, <http://tinyurl.com/5ybksedz>

177 „Намеквайки за огромното население на Китай, един говорител твърди, че „Бог [е] хвърлил хиляди острови в Тихия океан като скъпоценни камъни“, с което той има предвид Филипинския архипелаг, „като стъпала, над които Колумбия, със звездите и ивиците в едната ръка и Христовия кръст в другата, може да премине към търговията, образованието и духовното спасение на половината от хората на това свят.‘...

„... В проповед в Денвър, Колорадо на 17 юни 1900 г., докато насилието продължава да ескалира в Китай [по време на Боксерския бунт], [епископ Ърл] Кранстън заявява, че потенциалът за обръщане на китайците към християнството си струва всяка цена в кръвопролитие и война. Той каза гордо, че ще "наруши всички договори, сключвани някога", за да постави американските сили "на преден план" срещу боксърите. Джефри Росарио, „Протестантският антиимпериализъм и оправдаването на боксърския бунт, 1899–1901 г.“, *Дипломатическа история*, том. 46, гл. 2 (април 2022), стр. 364, 365.

християнски гласове в Америка, **който настоява за край на отделянето на църквата от държавата**. Той е в челните редици на това движение в продължение на 20 години, но сега Републиканската партия дойде при него с нарастващ контингент, който възприема неговата визия за последните времена **на Америка като християнска теокрация**. На това събитие за поклонение на 1 юли Шийтс каза на тълпата: „**Трябва да обединим тези две арени – гражданската и свещената**. Те не са разделени в Писанието“, добави той, след което настоя, „Бог никога не е възнамерявал това да бъде отделно...“

„Уилям „Дъч“ Шийтс е водеща фигура във фундаменталистско движение, известно като **Нова апостолска реформация**, чиито последователи вярват, че **Америка е помазана от Бог, за да обърне света към християнството – ако е необходимо със сила**, – и те се стремят да ускорят завръщането на Исус и да **властват над Земята**. Тази божествена мисия, както те я виждат, ще бъде изпълнена, **когато истинските вярващи поемат контрола върху институциите на правителството на САЩ**. Техните съюзници на властови позиции включват **членове на Конгреса ...**

„Както много други проповедници на NAR, **Шийтс пророкува, че Тръмп ще бъде преизбран**. И след победата на Байдън Шийтс не призна грешката си. По-скоро, настоя той, резултатът е измама, извършена от Сатана, която няма да устои. „**Имаме пророчества, сънища, които Бог иска да даде на Тръмп осем години**“, настоя Шийтс в подкаст на списание *Charisma*. Шийтс настоя, че изборният резултат „ще бъде отменен и президентът Тръмп ще бъде върнат на поста за четири години“. Шийтс обаче предупреди, че последователите ще „трябва да прокарат това нещо“, настоявайки: „Вярвам, че там има **остатъчна армия**, която няма да позволи това да си отиде. И ние ще се погрижим Божията воля да бъде изпълнена.

„Шийтс продължи да използва метафори за война и насилие в навечерието на 6 януари. В подкаст от 9 но-

ември, озаглавен „Бог не е приключил с президента Тръмп“, **Шийтс попита слушателите си „Ще се бием ли или не? Божият избор ли е Тръмп или не?“** Той увещава: „Трябва да заемем позицията точно сега“ и да „воюваме и да върнем Божията воля и Божията личност обратно на служба“.

„До края на декември Шийтс се позоваваше на Полка с черни мантии, група колониални проповедници, които изиграха роля в Революционната война, и молеше Бог „да се бори за нас, както направи с нашите основатели“. **Шийтс постановява, че „предстои голямо партньорство между църквата и правителството“** и помоли своите последователи да „воюват с мен за нашата велика нация.“¹⁷⁸

Както е видно от горните статии, цветовете на много християнски националисти бяха особено изявиени, когато Тръмп стъпи на сцената на американската политика. Когато Тръмп излезе на сцената, политиката навлезе в църквите по по-ярък начин от преди.

„В ухажването на тази група, кампанията на Тръмп избра съюзници, които лесно превъзхождат американските евреи, мюсюлмани, будисти и сикхи взети заедно.

„Това, което сега е **мрежа от харизматични евангелски поддръжници на Тръмп, започна с приятелството между Тръмп и Уайт-Кейн**, ярък проповедник на просперитета от втория дом на президента, щата Флорида.

„Уайт-Кейн се натъкна на Тръмп по телевизията и го свърза с други високопоставени петдесетници и харизматици през 2016 г. Кампанията на Тръмп умело начерта спирките в конгрегации на мегацъркви като New Spirit Revival Center на Даръл и Белинда Скот в Кливланд и Международната църква в Лас Вегас, където кандидатът **Тръмп получи божествено помазание и пророчески благословии.**

178 Пак там.

Образът на звяра

„Въпреки че за Тръмп изглеждаше неуместно да получава такива благословии, **той все още беше възприемчив към молитвите, които описваха кандидатурата му за поста като божествено ръкоположена.**

„Докато беше на поста, Тръмп продължи да получава молитви за помазване, които го призоваваха като владетел, подобен на израелския цар Давид и царица Естир – библейски монарси с божествена цел.

„Тръмп твърдо поддържа тази интимност по време на първия си мандат. **Той направи ходове, които се харесват на дългогодишните приоритети и вкусове на харизматиците, включително подкрепа за Израел, просперитет, одухотворен авторитаризъм и откровен популизъм ...**“¹⁷⁹

Влиянието, което петдесетниците и харизматиците имаха върху възхода на Тръмп, който се възприема като „Божи помазаник“, е изумително. Тръмп разбира влиянието на евангелистите, поради което се е погрижил за техните вярвания и цели. Едно от вярванията, споменати в тази статия, е „одухотвореният авторитаризъм“, което е същността на „образа на звяра“ – идеята, че Църквата има духовна власт от Бог да насочва съответно всички клонове на правителството, същата власт, упражнявана от папството през Тъмните векове.

Протестантите искат *власт* и звярът е готов да я даде (Откр. 13:12, 14). Всъщност религиозната десница се грижи за техните желания, както е видно от следните думи на Доналд Тръмп по време на неговата президентска кампания през 2024 г.

„... бившият президент обеща да предаде властта на християнското националистическо движение в безпрецедентен мащаб ... Тръмп каза: „Ако вляза, вие ще използвате тази *власт* на ниво, което никога не

179 Ерика Рамирес и Лия Пейн, „Скритата религиозна база на президента Тръмп: петдесетни харизматични знаменитости“ (27 август 2020 г.), *Religion News Service*, <http://tinyurl.com/22ynaftw>

сте използвали преди.“¹⁸⁰

След като църквите се превръщат в освободени от данъци „политически машини“, човек трябва да се чуди как политиките могат да пренебрегнат това потенциално заграбване на власт.

ПОЛИТИЦИ И ВЛАСТ

Не само религиозните лидери и влиятелните лица се стремят да навлязат в политическата сфера, но политиките изглежда се грижат за религиозното право, за да спечелят тяхната подкрепа. Помислете за използването на Писанието в подкрепа на усилията на Америка по време на войната при администрацията на Буш:

„Бившият министър на отбраната Доналд Ръмсфелд постави **библейски стихове на върха на „Актуализацията на световното разузнаване“, представена на президента Джордж У. Буш ...**

„До снимка на американски танк стои цитатът: „Отворете портите, през които може да влезе праведната нация. Народът, който пази вярата. Исая 26:2.“

„Снимка на двама войници в молитва е придружена от цитата „Кого да изпратя и кой ще отиде за нас. Ето ме Господи, изпрати мен! Исая 6:8.“

„Снимка на американски танк при залез слънце е насложена върху нея, „Затова облечете пълното въоръжение на Бог, така че когато дойде денят на злото, да можете да устоите на земята и след като направите всичко, да устоите. Ефесяни 6:13.“¹⁸¹

180 Джон Куели, „Тръмп казва на десните християни, че ще имат власт на „ниво, което никога не сте използвали преди“ (25 февруари 2024 г.), *необработена история*, <https://tinyurl.com/4sd5ufpw>. Вижте също Right Wing Watch, „RWW News: Доналд Тръмп обещава на християнските националисти безпрецедентна политическа сила“, видео на YouTube, 23 февруари 2024 г., <https://tinyurl.com/mrb72xcb>

181 Стивън Уолдман, „Цитирани от Библията бележки за отбраната и свещената война“ (18 май 2009 г.), *Wall Street Journal*, <https://tinyurl.com/52vef38c>

Образът на звяра

За да събере религиозното право да подкрепи нахлуването в Ирак, Джордж У. Буш използва езика на Светото писание, описвайки Америка като на свещен „кръстоносен поход“ срещу мюсюлманските „злодейци“.¹⁸² Той каза, че **Америка е „светлината“**, която „свети в тъмнината и **тъмнината“ (нашите национални врагове)**, няма да я преодолее“.¹⁸³ Но чакай, мислех, че Библията казва, че *Исус* е Светлината на света?

„Има сила, чудотворна сила...“ Къде е тази чудотворна сила? В кръвта на Агнето ли е, както се казва в химна? Е, според Буш „Има сила, чудотворна сила в добротата, идеализма и вярата на американския народ.“¹⁸⁴ С други думи, Буш изтънчено (и често) казваше „**Америка = Исус**“, а на църквите не им мигна окото пред това крещящо идолопоклонство. Какъв поразителен пример за това как Съединените щати са използвали агнешкото наметало на християнството, твърдейки, че освобождават потиснатите, за да прикрият нашите програми.¹⁸⁵

182 Джордж У. Буш, „Потребителски клип: Буш – война срещу терора = кръстоносен поход“ (16 септември 2001 г.), *C-Span*, <https://tinyurl.com/49whprxp>

183 „Факторът Исус“, *PBS Frontline* (29 април 2004 г.)

184 Джордж У. Буш, Обръщение за състоянието на Съюза (28 януари 2003 г.), *Архив на Белия дом на Джордж Буш*, <https://tinyurl.com/y7hubcf8>

185 Освен ако, разбира се, американското правителство имаше предвид само алтруистичната цел да защити демокрацията от заплахата от терористи и нямаше нищо против факта, че Саддам Хюсеин реши да се откаже от долара в полза на еврото при продажбите на петрол. Но фактът, че е имало предвиден дневен ред, е добре документиран. Ричард Кларк, бивш съветник на Буш за борба с тероризма, разкри, че администрацията на Буш е започнала да обсъжда как да продължи с нахлуването в Ирак през януари 2001 г., осем месеца преди 11 септември (вижте неговата книга, *Against All Enemies: Inside America's War on Terror* (Ново). Йорк: Free Press, 2004)). И разбира се, нямаше абсолютно нищо подозрително в атаката срещу Световния търговски център, което помогна да се осигури повече оправдание за тази планирана инвазия. (За петминутен преглед на „теорията“ на конспирацията от 11 септември гледайте или прочетете информацията тук: <https://tinyurl.com/ype2bmm7> [някои от предоставените връзки са премахнати, но могат да бъдат намерени като ги поставите в Wayback Machine на archive.org]).

Толкова е жалко, че много църкви в Америка са се предали на тази парадигма Америка = Исус, тъй като тя нанася неизчислима вреда на тяхната мисия за разпространение на Евангелието. Когато Америка е представена на света като „християнска нация“ и продължава да прави неща, които са експлоататорски и потиснически за околните нации, презрението на хората е насочено не само към Америка, но и към християнството. Поради съюза между Църквата и Америка, хората по света „чуват евангелието като *лоша* новина, като *американска* новина, *експлоатираща капиталистическа* новина, *алчна, насилствена и морално декадентска* новина. Те не могат да видят красотата на кръста, защото всичко, което американското знаме представлява за тях, им пречи.¹⁸⁶

Правителството използва религиозното право за постигане на собствените си егоистични цели – те не са на страната на Църквата. Тя отказва да види това, и политиките виждат силата зад обслужването на тази ревностна група. Това е очевидно от кампанията на Доналд Тръмп през 2016 г., когато много политици използваха силно религиозна реторика, когато обсъждаха Тръмп, политиката и ролята на западното християнство и в двете. Много правителствени служители започнаха да казват неща като „Бог искаше Тръмп да стане президент“, „Тръмп е избраният“ и „ако християнският национализъм е нещо, от което трябва да се страхувате, те ви лъжат и го правят нарочно“¹⁸⁷ и т.н.¹⁸⁸ Разбира се, това незабавно ще им осигури подкрепата на всяка евангелска църква, която се ръководи от някой, който се придържа към християнски националистически чувства.

Все споменаваме християнския национализъм, но какво точно е той? Според Баптисткия съвместен комитет за религиозна свобода, основните вярвания на християнския национализъм могат да бъдат обобщени както следва:

1. Америка е божествено назначена от Бог нация,

186 Бойд, *Митът за християнската нация*, стр. 110

187 Patriot Takes (@patriottakes), Twitter, 3 юни 2022 г., 4:41 сутринта, <https://tinyurl.com/257wh83z>

188 VICE News, „Тръмп и неговите съюзници смятат, че е изпратен от Бог да бъде президент.“ Видео в YouTube, 27 ноември 2019 г., <http://tinyurl.com/ycy4uxnm>

която е християнска.

2. **Основателите на Америка**, вместо да искат да премахнат религията като обединител за нацията, **всъщност създаваха нация, основана на християнските принципи**,¹⁸⁹ с бели мъже като лидери.
3. Други (коренни американци, поробени африканци и имигранти) биха приели и отстъпили на този разказ за Америка като християнска нация и биха приели тяхното лидерство.
4. Америка има специално място не само в световната история, но и в библейските писания, особено по отношение на завръщането на Христос.
5. **Няма разделение между църква и държава.**¹⁹⁰

Разбира се, не всички християнски националисти се придръжат към тези вярвания, тъй като има многобройни варианти, но мнозина днес (както в политическата, така и в религиозната сфера) възприемат и проповядват тези принципи.

Американският представител за Колорадо, Лорън Бюбърт, е ярък пример за християнски националистически политик, заявявайки, че „**Църквата трябва да ръководи правителството**. Правителството не трябва да ръководи църквата – това не е възнамеряваното от нашите бащи-основатели и аз съм уморен от този боклук - **разделение на църквата и държавата ...**”¹⁹¹ Тези чувства не са само на няколко крайни личности, но те са рекламирани по същия начин от новия

189 Което е в пряко противоречие с доказателства като Договора от Триполи, който беше одобрен от Джордж Вашингтон и гласи, че „**Правителството на Съединените щати в никакъв смисъл не се основава на християнската религия ...**“ Имайте предвид, че според чл. VI от Конституцията, „всички сключени договори... ще бъдат върховният закон на страната...“

190 Баптистки съвместен комитет за религиозна свобода, *Доклад за християнския национализъм и въстанието от 6 януари*, (9 февруари 2022 г.) стр. 4-5, <https://tinyurl.com/bddw4a59>

191 Cornerstone, „Cornerstone Christian Center приветства американския представител в Конгреса Лорън Бюбърт.“ Видео в YouTube, 26 юни 2022 г., <https://tinyurl.com/yawd2ctn>

председател на Камарата, Майк Джонсън.¹⁹²

ПУКНАТИНИ В СТЕНАТА

Пукнатините в стената, разделяща Църквата и Държавата, се появяват навсякъде – просто чуйте нашата клетва за вярност или прочетете нашето национално мото. Оригиналът „Обет за вярност“ е написан през 1892 г. от баптисткия служител Франсис Белами, а фразата „Под Бога“ не е включена до 1954 г. благодарение на лобистка кампания, водена предимно от Католическите рицари на Колумб. По същия начин нашият национален девиз някога беше *E Pluribus Unum* (От многото, един), но от 1956 г. е „В Бог вярваме“ – същите думи, които се намират на валутата ни.

Също така вземете предвид факта, че през 2013 г. четиринадесет републикански законодатели в Северна Каролина предложиха Закона за защита на религията на окръг Роуън, който грубо атакува идеята за разделение между църква и държава. Основната част от тази резолюция гласи следното:

„РАЗДЕЛ 1. Генералната асамблея на Северна Каролина твърди, че **Конституцията на Съединените американски щати не забранява на щатите или техните филиали да създават закони, зачитащи установяване на религия.**

„РАЗДЕЛ 2. Общото събрание на Северна Каролина не признава решенията на федералния съд, които забраняват и регулират по друг начин щата Северна Каролина, неговите държавни училища или всякакви политически подразделения на щата да приемат закони, зачитащи установяване на религия.“

Конституцията наистина забранява *на Конгреса*, а не

192 Андрю Уайтхед и Самюъл Л. Пери, „Християнският национализъм на говорителя Майк Джонсън“ (27 октомври 2023 г.), *Time*, <https://tinyurl.com/2ksa9nt7>; „Майк Джонсън, потомствен евангелист, предлага избирането му за говорител на Камарата, ръкоположен от Бог,“ *Religion News Service*, <https://tinyurl.com/3j5tker8>; Гласът на надеждата на ученика с Алекс Т. Рей, „DVOH – Бог в политиката с Майк Джонсън“, видео в YouTube, 30 август 2016 г., <https://tinyurl.com/ydz7j4tw>

Образът на звяра

на *щатите*, да създават закони, зачитащи установяване на религия, но означава ли това, че би било *правилно* щатите да правят това? Катрин Стюарт, в книгата си *The Power Worshipers: Inside the Dangerous Rise of Religious Nationalism*, коментира горния законопроект, показвайки докъде могат да доведат подобни идеи:

„... Разпоредбата на конституцията на САЩ за разделяне на църквата от държавата, твърдят те, се прилага само за федералното правителство. Мислете за това като за нова разпоредба за анулиране, **насочена директно към Първата поправка. Законопроектът би позволил, да речем, на държавните училища да настояват директорите да докажат, че са били „новородени“.** Можеше да наложи на кандидатите за публични длъжности да докажат седмично посещение на църква и всички публични събрания да започват с молитви неверниците да опознаят Господ.

„... приемането на законопроекта не беше целта на упражнението. Спонсорите го предложиха, защото вярваха - с право - че **този вид поза е просто начин да се спечели популярност сред дясната евангелска база и да се спечели властта в Северна Каролина.**¹⁹³

Друга сила, която разрушава стената между църквата и държавата, е председателят на Камарата на представителите Майк Джонсън. Наскоро група представители на Конгреса поканиха Джонсън да говори за някои от техните опасения отнсно отделянето на църквата от държавата, но той отказа. Поради това те решиха да пуснат доклад на „бяла книга“, озаглавен „Говорителят Джонсън: Християнски национализъм в кабинета на говорителя?“, в който излагат някои от притесненията на своите колеги представители. Представителите са част от Групата за свободна мисъл на Конгреса (CFC), „група от двадесет членове на Конгреса, които отразяват религиозното многообразие на Америка – християни, евреи, мюсюлмани, индуисти, будисти, други вярващи и не-теисти“. Според техния документ те „споделят ангажимент

193 Катрин Стюарт, *Поклонниците на властта: Вътре в опасния възход на религиозния национализъм* (издателство Bloomsbury, 2020), стр. 20.

за защита на конституционното разделение на църква и държава; гарантиране, че публичната политика се основава на факти, наука и разум; и защита на религиозната свобода в Съединените щати и в чужбина.”

Въпреки че тази група, като мен, „уважава, празнува и цени неговото право [на говорителя Майк Джонсън] – и правото на всеки американец – свободно да практикува вярата си, както е гарантирано от Първата поправка“, те също се тревожат за част от неговия дневен ред. По-долу е същността на техните констатации и силно ви насърчавам да прочетете пълния документ и да разгледате доказателствата, които предоставят относно Джонсън и религиозната свобода, независимо от вашето мнение по други спорни въпроси, които те повдигат.

„Говорителят Джонсън е дълбоко свързан с политическата практика и философия на християнския национализъм, повече от всеки друг говорител в американската история. Той е прекарал десетилетия в работа, за да отрече, отхвърли и подкопае конституционното разделение на църква и държава... Той е прекарал голяма част от кариерата си в опити да наложи морални кодекси, основани на нечии култове. Той има дълга история на противопоставяне и подкопаване на гражданските права и свободи в името на религията. И си сътрудничи тясно с групи на омразата и християнски националистически екстремисти, за да прокара теократичен дневен ред, като трансформира нашата плуралистична конституционна република в „библейски одобрено правителство“.¹⁹⁴

Този дневен ред е изрично описание на пророческия „образ на звяра“, където „звярът“ е теократичното папско правителство, което твърди, че е „библейски одобрено правителство“, където няма разделение на църква и държава. Ако този дневен ред успее, Америка ще изглежда като образа на средновековното папство.

194 Група за свободна мисъл в Конгреса, „Говорителят Джонсън: Християнският национализъм в кабинета на говорителя?“ (11 януари 2024 г.), <http://tinyurl.com/2ntcdtv8>

Не само политическите и религиозните лидери смятат, че християнството трябва да влияе на законите на страната, но според проучване на Pew от 2021 г. беше установено, че **34% от групата на „белите евангелисти“ вярва, че федералното правителство трябва да спре да налага разделянето на църква и държава**, следвани от 31% от „високо религиозните християни“, вярващи в същото.¹⁹⁵ По същия начин, според доклад от 2020 г. на Pew Research Center, **„Почти половината от възрастните в Съединените щати вярват, че Библията трябва да влияе на законите**, като над една четвърт заявяват, че тя трябва да отменя волята на хората...“¹⁹⁶

6.4 ЖЕНАТА СЪС ЗАБРАНЕНИЯ ПЛОД ЯЗДИ ЗВЯРА

Както видяхме по-рано, Змията се опитва да унищожи символичната жена в Откровение (Църквата), като я преследва, но когато осъзнава, че кръвта на мъчениците е като евангелско семе, тя решава да промени стратегията си. Вместо първо да използва насилие, тя използва измама и съблазняване. Тя не можеше да завладее Църквата, но вероятно можеше да я поквари и съблазни. Точно както змията прелъсти Ева с духа на себевъзвисяване и сила (Бит. 3:5) чрез лъжи за Божия характер, така също тя се опита да прелъсти Христос, като Му предложи царствата на света. Там, където Христос победи, църквата в Рим се провали. Тя продаде първородството си за купа супа и размени скромните си дрехи за богатството на империята. Тя искаше да бъде християнка и да има силата и славата на този свят. Евсевий описва сцената на банкет на Константин за римското духовенство:

„Нито един от епископите не липсваше на императорския банкет... Божиите хора преминаха безстрашно и

195 „В САЩ много повече подкрепа, отколкото противопоставяне на разделянето на църквата и държавата“ (2021 г.), *Pew Research Center*, <https://tinyurl.com/d4vs59wr>.

196 Майкъл Грибоски, „Почти половината американци вярват, че Библията трябва да влияе върху законите на САЩ“ (2020), *The Christian Post*, <https://tinyurl.com/yicyfp67a>

влязоха в най-вътрешните кралски дворове. Някои след това се излегнаха с него [Константин], други се отпуснаха наблизко на кушетките от двете страни. Може да се предположи, че това е въображаемо представяне на царството на Христос и че това, което се случва, е „сън, а не факт“.¹⁹⁷

Тази сцена напомня за образи на евангелисти около Тръмп в Белия дом.

Днес християнският национализъм в Америка действа като духа на фалшивия пророк. Точно както Светият Дух осъществява съюза между Христос и Църквата, така и този нечестив дух се стреми да постигне съюз между Държавата и Църквата. Точно както Светият Дух се стреми да трансформира сърцата и умовете в образа на Христос, така духът на християнския национализъм се стреми да трансформира сърцата и умовете в образа на папския звяр. Тази американизирана, имперска форма на християнство - която изкушава християните да имат едновременно Христос и сила, кръст и меч - прилича все повече и повече на папството всеки ден.

Бог беше отвел Църквата на Тъмните векове в пустинята на неизвестността, за да я предпази от преследване. Към края на този период на преследване Бог заведе Църквата в пустинята на „земята“, където се появи Америка. Тук Църквата за дълго време е била свободна от преследването на папството. Въпреки това, когато папството падна през 1798 г., Америка като нация се издигаше и по този начин Сатана продължи плана си да поквари тази нация, опитвайки се да обедини Църквата с Държавата.

Какъв ще бъде резултатът от усилията на Сатана да поквари чистата жена от Откровение 12 гл.? Какво се случва, когато църквите в Америка получат властта, която политиките ѝ предлагат? Трагично е, че в Откровение 17 гл. виждаме резултата за Църквата и той е зловещо подобен на това, което видяхме в Откровение 12 гл.:

Откровение 17:3 И така, ангелът ме заведе в Духа в

197 Евсевий, *Животът на Константин*, прев. Аверил Камерън и Стюарт Г. Хол (Оксфорд: Clarendon Press, 1999), кн. 3, гл. 15, стр. 127, <http://tinyurl.com/2eusftva>

Образът на звяра

пустинята. Там видях една жена, седяща на червен звяр, който имаше седем глави и десет рога, и върху него бяха написани богохулства против Бога.

Жената – Църквата – която някога е била лоялна към Бог, е била съблазнена от погрешното представяне на Бог от Змията! Точно като Ева! Тази жена (Църква) сега се вижда да работи заедно със звяра (Държавата), който изглежда точно като папския звяр (и двамата имат седем глави, десет рога и са пълни с имена на богохулство или клевета – Откр. 13:1). О, как тази картина показва моралното падение на Църквата, която е легнала с държавата, като жена, която е изневерила на съпруга си Христос.

Тази картина на жена, яздеща звяр, е подходящо представяне *както на* ранната Църква, която е била съблазнена да обедини сили с Римската държава (звярът), така и ¹⁹⁸ Църквата на последното време, която ще бъде съблазнена да обедини сили със Съединените американски щати (образа на звяра).

Протестантските църкви в Америка са заблудени точно като Ева – от фалшива картина за Бог и Неговото правителство, която подбужда желанието за самоиздигане и власт. Жената, която държи *забранения плод в Едем*, перфектно изобразява съблазнителните клевети на Змията, точно както това прави жената, която държи *забраненото вино в Откровение*. Обединявайки силите си със Змията, Църквата е спечелила много богатство, престиж и власт (символизирано от нейните изискани бижута, Откр. 17:4), но е загубила своята чистота в процеса. И точно както Ева не запази забранения плод за себе си, а го сподели с хората, така и Църквата на последното време ще сподели своя фалшив възглед за Бог с човечеството. И тъй като насилието е резултат от вярата в лъжи за Божия характер, от обединението църквата и държавата в Рим, насилието ще бъде резултат и от обединението на църквата и държавата в Америка. Църквата замени по-

¹⁹⁸ „Откровението олицетворява и капсулира за аналитично изследване по-големия и по-късен процес, при който християнството,... [след] периода на Константин, парадоксално *се превръща в Рим*.“ Стивън Д. Мур, *Империя и Апокалипсис: Постколониализмът и Новият завет* (Шефилд: Шефилд Феникс, 2006), стр. 115

клонението на *ненасилствения Агнец* за *насилствен водач* и по този начин *преследваната Църква* се превръща в *преследваща Църква*; тя се опива от фалшиви възгледи за Бог, което я кара да стане „пияна от кръвта на светиите и от кръвта на мъчениците на Исус“. Откровение 17:6 (KJV). Когато Йоан видя тази сцена, той беше „**изключително ужасен**“ Откровение 17:6.¹⁹⁹

В началото Змията измами „целия свят“ (Адам и Ева) и краят няма да бъде различен (Откр. 12:9; 13:3). В Едем змията подведе *човека* чрез *жената*, която вкуси от забранения плод, като повярва *в лъжи за Божия характер*. В крайна сметка Сатана се опитва да заблуди цялото *човечество* чрез *църкви* (жени), които разпространяват *лъжи за Божия характер* (забранения плод), като представят погрешно Него и Неговото правителство.

	Битие	Откровение
Чиста жена	Преди грехопадението	Чиста жена / Църква (Откр. 12)
Силата зад звяра	Сатана зад змията (Откр. 12:9)	Змия зад папския звяра (Откр. 13:2, 4)
Символ на лъжата за Бог	Забраненият плод (Бит. 3:6)	Вино от Вавилон (Откр. 17:4; 18:3)
Чиста Жена Измамена	Падналата Ева	Паднала жена / Църква (Откр. 17 гл.)
Измаменият става агент на измамата	Ева се обединява със змията и дава плод на човека (Бит. 3:6)	Блудницата се обединява със Звяра и дава вино на човечеството (Откр. 14:8)
Предаден от партньор	Ева предадена от мъжа, когото прелъсти (Бит. 3:12)	Блудница, предадена от човечеството, което тя прелъсти (Откр. 17:16)

И какво ще прави този американски съюз на църква и държава с новооткритата си власт? Същото нещо, което съюзът на Църквата и Държавата направи във Вавилон, Мидо-Персия, Гърция и Рим – законодателствува и прилага

199 прев. Тонстад, *Откровение*, стр. 245

религиозни закони и фалшива система на поклонение. Този път обаче законите ще се прилагат под християнския флаг. Всичко това е символизирано в Откровение, когато Писанието казва, че Америка, земният звяр, ще принуди,¹⁶ всички, малки и големи, богати и бедни, свободни и роби, да получат белег в десницата си или на челата си:¹⁷ никой да не *може* да купува или продава, освен този, който има белега, или името на звяра, или числото на името му. Откровение 13:16–17. Но преди да можем да разровим какво точно представлява Белега на Звяра, първо трябва да разберем какво е Печатът на Бог, тъй като Белегът е фалшификат на Печата.

ПЕЧАТЪТ НА БОГ & ДЪРВОТО НА ЖИВОТА

7.1 2 ДЪРВЕТА И 2 ВЪЗГЛЕДА ЗА БОГ

Порано разгледахме първите урни за гласуване на земята, а именно двете дървета в Едем. Това бяха буквални физически дървета, но имаха и духовно значение. Писанието ни информира, че ако вземем от Дървото на живота, ще живеем вечно (Бит. 3:22). Някои смятат, че това означава, че дървото е било източник на живот и в известен смисъл е било за Адам и Ева. Дървото обаче не е имало живот, присъщ в себе си, тъй като Писанието заявява, че Бог е Източникът на целия живот (Деяния 17:25, 28; Пс. 36:9). Бог е Източникът на живота, а не дърво, и ние участваме в този живот, като сме в доверителна връзка с Него.

Йоан 17:3 И това е начинът да имаме вечен живот – да познаваме теб, единствения истински Бог, и Исус Христос, този, когото изпрати на земята.

Бог е Източникът на целия живот и Той може да избере да направи едно дърво канал на този живот, ако иска. Въпреки това, Библията ни казва, че крайният канал за Божия живот е чрез Неговия единороден Син:

1 Коринтяни 8:6 (KJV), но за нас *има само* един Бог, **Отец, от когото са всички неща**, и ние в него; и един Господ **Исус Христос, чрез когото са всички неща**, и ние от него.

Бог е този „от когото“ източникът на целия живот, а Христос е този, *чрез когото*, каналът, чрез който получаваме този живот. Бог счете за уместно да вложи живот в Своя Син и да Го направи единствения път към Отца (Йоан 14:6). Дървото на живота (и всичко друго, което дава физически живот) е символ на Христос. Яденето от дървото на живота

Печатът на Бог & гървото на живота

беше знак, че Адам и Ева се довериха на Бог като техен Доставчик, техен Източник на живот, и именно тази връзка на доверие ги свързваше с Бог и ги изпълваше с Неговия живот.

Всеки път, когато Адам и Ева ядоха от дървото на живота, те гласуваха за Бог като техен верен Баща, вярвайки, че Той има най-добрите им интереси в сърцето си и безкористно им дава всичко – те имаха свършена свобода и Неговите заповеди бяха в тяхна полза. Но когато погълнаха лъжите на Сатана за Бог, те вече не вярваха, че Той има предвид техния най-добър интерес, а по-скоро, че се опитва да ограничи свободата им с безсмислените Си правила. Те вече не вярваха, че Бог е *добър*, но сега смятаха, че Той е както добър така и зъл. Този, който дава живот и смърт! Докато духовно поглъщаха тези лъжи, те физически поглъщаха *забранения плод* от дървото за познаване на доброто и злото.

Резултатът от виждането на Бог през лъжите на Сатана беше страх към Бог, виждайки Го като Един, който ще ги унищожи, ако нарушат произволните Му правила. Тази парадигма породила дух на бунт в Адам срещу Христос, който по-късно се проявил в неговия син Каин. Каин преследва Авел, защото той прие праведността на Христос чрез вяра (Евреи 11:4) – по този начин Каин използва сила, за да разпъне насилствено Христос в лицето на Авел.

Действието на лъжите и принципите на Сатана беше видно в царствата на земята, където резултатът неизбежно беше бедствие. Христос дойде да разсее тези лъжи за Своя Отец и Неговото Царство, показвайки, че Бог наистина ни обича като надежден Баща, че Неговите правила не са произволни и че Бог цени безкрайно свободата на Своите създания. Животът и смъртта на Христос показват истинността на тези неща и Неговото свидетелство може да възстанови доверието ни в Бог, като по този начин ни свърже отново с Източника на живота. Всичко, което трябва да направим, е да се доверим на Христос и да Му позволим да ни води по пътя на живота.

2 ДЪРВЕТА — ФИЗИЧЕСКО И СЛЕД ТОВА ДУХОВНО

Еклисиаст 1:9 Историята просто се повтаря. Всичко е правено преди. Нищо под слънцето не е наистина ново. (вж. Ис. 46:10)

Всичко, което ще се случи, вече се е случило по различни начини в миналото. Божият народ винаги е бил изправен пред религиозно преследване от ръцете на корумпирани религиозни системи в съюз с държавата. По време на тези кризи всеки замесен имаше възможност да заеме позиция под знамето на едно от двете царства: Божието царство на безкористна любов и свобода или царството на Сатана на егоизъм и авторитарна сила.

Войната между тези две царства започна на небето и се пренесе на земята, като в началото цялото човечество (Адам и Ева) даде своя глас за техния владетел. Както беше в началото, така ще бъде и в края: един ден всички ще трябва да избират между тези две дървета. Точно както евреите настояваха за смъртта на Христос под прикритието на „общото благо“, силите от последното време ще се стремят да унищожат Божия верен остатък под същия претекст. Но това само допълнително ще прояви принципите на Сатана. Кабината за гласуване в началото беше две физически дървета, а кабината за гласуване в края ще бъде две духовни дървета. Първо идва физическото, а след това духовното (1 Кор. 15:46). Физическите предобрази – символи – са първи и те са следвани от духовни образи – субстанция.

Вместо да опишем двете кабинати за гласуване в крайна сметка като дървото на живота и дървото за познаване на доброто и злото, те са известни като *Божия печат* и *белега на звяра*.

7.2 КАКВО Е БОЖИЯТ ПЕЧАТ?

Много християни ревностно се опитват да декодират значението на белега на звяра. Това обикновено е безрезул-

Печатът на Бог & гървото на живота

татно, тъй като повечето не знаят кой е Звяра. За щастие, Бог ни е дал достатъчно доказателства, че Звярът от морето (известен още като Антихристът с малкия рог) е римокатолическата система. За да определим какъв е техният белег, първо трябва да разберем какво е Божият печат. Защо? Тъй като белегът на звяра е фалшификат на Божия печат²⁰⁰:

	ПЕЧАТ БОЖИЙ	БЕЛЕГ НА ЗВЯР
Знак на...	Бащата (Откр. 7:2; Мат. 16:16)	Звярът (Откр. 13:17)
Разположен...	На челото и ръката (Откр. 7:3; Вт. 6:8)	На челото ИЛИ на ръката (Откр. 13:16; 14:8-10)
Символизирано като...	Божие то име (Откр. 14:1)	Името на звяра (Откр. 13:17; 14:11)

ПЕЧАТЪТ НА БОГ Е НЕГОВОТО ИМЕ

Библията заявява, че праведните в края ще имат „**Печатът на Живия Бог**“ „**на челата си**“ (Откр. 7:2-3 KJV). Йоан във видение вижда тази група и ги описва като стоящи с Христос, Агнето, и „имат **името на Неговия Отец, написано на челата им.**“ Откровение 14:1 (KJV). Така *Печатът на Бог е Неговото Име.*

Това означава ли, че всички Божии хора ще получат татуировки на Божието еврейско име на челата си? Или има по-дълбока истина, която Бог се опитва да предаде?

БОЖИЕТО ИМЕ Е НЕГОВОТО ПРИСЪСТВИЕ

Какво е името на Бог? Както в научните, така и в периферните среди има много дебати около тази тема. Яхве ли е, Йехова или Яхуа? Еднакви ли са или различни? Кои са липсващите букви в тетраграматона? Как точно произнасяме „божието име“? *Трябва ли да произнасяме божественото име? Не съм фен на този дебат. Доволен съм да се отнасям към Бог*

²⁰⁰ <https://drive.google.com/file/d/1DhwNIi48sfDosHNgi1sMBjbXrjll2oRD/view?usp=sharing>

по същия начин, както нашият Съвършен образец винаги се е отнасял към Него: като наш Баща. Исус не се фокусира върху произношението, така че и аз няма да го направя.

Друга причина да избягвам този дебат е, че изглежда по-върхностен. Да, има значение за разбирането на истината за тези неща и прозренията, които можем да придобием от познаването на оригиналния иврит, могат да бъдат страхотни, но изглежда по този начин се опитваме да разберем „Божие-то име“ от много западна и легалистична гледна точка. Възможно ли е името на Бог да има по-дълбоко значение, което надхвърля превода и произношението? Мисля, че е така и мисля, че Библията е съгласна.

Писанията споменават Бог с няколко имена и обозначения, като Яхве (или каквато транслитерация предпочитате), Ел, Елохим, Адонай, Ел Шадай и т.н. Едно от по-интересните и пренебрегвани наименования на Бог е Неговото идентифициране с името Му. Майкъл Хайзер ни информира, че „Името“ функционира като заместваща дума за Яхве. В няколко случая Името е персонифицирано - то е *личност*. Той продължава, за да покаже как Божието име в Исая 30:27-28 и Псалм 20:1, 7 „е ясно представено принципно, като самия Яхве... Как става така, че псалмистът би се молил „Името“ да защитава някого? Израилтяните не биха получили голяма защита от поредица от съгласни (YHWH). Смисълът на псалма е, че **доверието в Името означава доверие в самия Яхве – той е Името.**²⁰¹

Това ни помага да разберем много библейски препратки към Божието име, които нямат смисъл, ако се приемат строго буквално. Например във Второзаконие четем, че Бог избра място, където да „постави името Си“ (12:5 KJV) и ще „направи името Му да обитава там“ (12:11 KJV). Надраскването на тетраграмата върху храма не поставя Бог там, както и изписването на „пица“ върху чинията не предлага незабавна доставка. Божието присъствие е това, което „запечатва“ името Му на дадено място. Когато Бог каза: „В Ерусалим ще поставя името Си“ (4 Царе 21:4 KJV), Той иска да каже, че присъствието Му ще бъде там, а не че някой ще изпише гра-

²⁰¹ Michael Heiser, *The Unseen Realm: Recovering the Supernatural Worldview of the Bible* (Bellingham, WA: Lexham Press, 2015), стр. 144-145.

Печатът на Бог & гървото на живота

фити „УНУН“ из целия град.

Имайки това предвид, когато Йоан видя 144 000-те с името на Отец на челата им, той трябва да е осъзнал огромните последици! 144 000 не са тези, които могат перфектно да прознаят еврейски имена, но това са тези, които са изпълнени с присъствието на Бог!²⁰² Но как ще изглежда това? Не се ли предполага, че всички християни са пълни с Божия Дух?

БОЖИЕТО ИМЕ И ПРИСЪСТВИЕ Е В ХРИСТОС

В Стария завет намираме много интересно споменаване на Бог, който поставя името Си в някогo:

Изход 23:20–22 (KJV) ²⁰ Ето, **изпращам ангел пред вас**, за да ви пази по пътя и да ви въведе на мястото, което съм приготвил. ²¹ Внимавайте на него и слушайте гласа му, не го дразнете; защото той няма да прости престъпленията ви; защото **Моето име е в него**. ²² Но ако наистина се покорявате на **гласа му** и изпълнявате **всичко, което говоря**; тогава ще бъда враг на враговете ви и противник на противниците ви.

Тук виждаме, че Бог поставя Неговото „име“ в Ангела, който води Израел през пустинята след Изхода; Той работеше в и чрез този Ангел, за да води народа Си. И кой беше този „Ангел“, чрез който Бог ги води? Според Павел „**скалата, която пъгуваше с тях ... беше Христос**.“ 1 Коринтяни 10:1-4. Пред-

202 Някои смятат, че 144 000 е буквален брой евреи в края на времето, докато други (включително и аз) смятат, че това е символ на Божиите лоялни деца в края на времето. Заемам тази позиция поради няколко причини. Първо, 12-те племена не съществуват днес, тъй като 10-те племена постепенно се смесват с езичниците по време на агресивната асирийска асимилационна кампания (4 Царе 17:6-23) и по този начин изчезват от историята. Второ, самото число 144 000 — тъй като е 12 x 12 x 1000 — свидетелства за неговата символична природа. Трето, след като Йоан чува за 144 000 (7:4), той *вижда* безбройно множество (7:9); по този начин 144 000 се приравняват на тържествуващата Църква (за повече относно дихотомията чуване/виждане ще говорим по-нататък). Голямото множество не изглежда да бъде онова което е изкупено през цялата история и по този начин да се отдели от 144 000, тъй като те са описани като онези, които преминават през голямото скръб в края (7:9, 13-14).

въплътеният Христос беше „Ангелът“ или пратеникът, който ги водеше!

Бог е Господар на небесните армии и Неговият Син е командир на армиите на Своя Отец. Когато Исус, „началникът на Господната армия,” се яви на Исус Навиев, Той каза на войника: „**Свали си сандалите, защото мястото, където стоиш, е свято.**” Исус Навиев 5:13-15. Това е същият език, използван за описване на сценария при горящия храст с Моисей, когато „ангелът Господен му се яви в пламтящ огън всред един храст... Когато Господ видя Мойсей да идва, за да погледне по-отблизо, Бог го извика от средата на храста” и Той каза на Моисей: „**Събуй сандалите си, защото стоиш на свята земя.**” Изход 3:2-5. Тук Ангелът (Пратеникът) на Господа – Христос – се идентифицира с Бога на Авраам, Исаак и Яков (Изход 3:6; срв. Съдии 13:21-22). Защо? Защото „**Бог беше в Христос**, примирявайки света със Себе Си” (2 Кор. 5:19). Когато Христос говореше, „**словото, което**” се чу, не беше Негово собствено, а Отец говореше чрез Него. Йоан 14:24, 10 (KJV).

Тъй като Божието име – или присъствие – е в Неговия Син, Той беше единственият, който можеше съвършено да провъзгласи Божието „име“ на света, поради което Той можеше да каже на Своя Отец: „**Изявих името Ти**“ (Йоан 17:6 KJV), или както ясно се казва в NLT, „разкрих те“. Христос изяви името на Своя Отец, като разкри *характера Му*. Вие не може да отделите някое от неговия характер.

ЗНАКЪТ НА БОЖИЕТО ПРИСЪСТВИЕ – ПРАВДА

Ако искаме да избегнем белега на звяра в крайна сметка, трябва да имаме Божието име написано на челата си; трябва да бъдем изпълнени с Божието присъствие. Но как можем да разберем дали сме изпълнени с Божия Дух? По същия начин, по който знаем, че дървото е в жива връзка с почвата, слънцето и дъжда - чрез плодовете, които дава.

Галатяни 5:22–23 ²² Но **Светият Дух произвежда този вид плодове в живота ни: любов**, радост, мир, търпение, благост, доброта, вяръност, ²³ кротост и себеобуз-

Печатът на Бог & гървото на живота

дание. **Няма закон срещу тези неща!**

Първият плод на Духа е любовта, а „**любовта е изпълнението на закона**“. Римляни 13:10 (KJV) (вж. Римляни 13:8; Гал. 5:14; Як. 2:8).²⁰³ Това е важно, защото Христос обясни Божиите любящи закони като за „начинаещи“.

Матей 22:37–40 ³⁷ Исус отговори: „**Да възлюбиш Господа**, своя Бог, с цялото си сърце, с цялата си душа и с целия си ум.“ ³⁸ Това е първата и най-голяма заповед. ³⁹ Втората е също толкова важна: „**Обичай ближния си** като себе си.“ ⁴⁰ **Целият закон и всички изисквания на пророците се основават на тези две заповеди.**

Първата плоча, съдържаща първите четири заповеди, описва как *да обичаме Бог*, докато втората плоча, с последните шест заповеди, ни казва *как да обичаме ближните си*.

Павел (който каза, че любовта е изпълнението на закона) ни описва как изглежда любовта, когато човек изпълнява този закон на любовта:

1 Коринтяни 13:4-6. „Любовта е търпелива и мила. Любовта не е ревнива, самохвална, горда ⁵ или груба. Тя не търси своя собствен начин. Не е раздражителна и не пази данни, за несправедливост. ⁶ Не се радва на несправедливостта, но се радва винаги, когато истината победи.“

Представете си, че живеете в свят, в който всеки обича Бог и ближния си във висша степен, където всеки е като описанието на Павел за любовта! Тъй като тя е централната характеристика на Бог (1 Йоан 4:8, 16) и Неговите закони са любов, ясно е, че Божиите закони са просто копие на Неговия характер. Където е Божието присъствие, там ще бъде и Неговият характер на любов.

На планината Синай, след като даде отново 10-те заповеди – закона на любовта – Бог каза следното:

²⁰³ Поликарп, ученикът на Йоан, по същия начин потвърди важността на „любовта към Бога и Христос и към нашия ближн“, заявявайки пред Филипянците, че „ако някой прави това, той е изпълнил заповедта на правдата; защото този, който има любов, е далеч от всеки грях.“ Поликарп 3.3. Лайтфут и Хармър, *Апостолските отци*, стр. 178

Второзаконие 6:6–8 (KJV) ⁶ И тези думи [10-те заповеди — законът на любовта], които ти заповядвам днес, ще бъдат в сърцето ти: ⁷ и ще учиш усърдно на тях децата си и ще говориш за тях, когато сядаш в къщата си, и когато вървиш по пътя, и когато лягаш, и когато ставаш. ⁸ И да ги вържеш за знак на ръката си и да бъдат като превръзка между очите ти.

Божият закон (характер) на любовта трябва да бъде *знак* между очите или на *челото* на Неговия народ – точно както Божият печат е на челото на 144 000! Когато обичаме като Бог, това е *знак*, че сме Негови деца (Мат. 5:44-45) и сме изпълнени с Неговото присъствие!

Подчинението на Божия закон на любовта също се описва като праведност (Пс. 119:172), докато отсъствието на любов се описва като неправда (1 Йоан 3:4 + 1 Йоан 5:17; срв. Евр. 1:9; 1 Кор. 15:34). Онези, които са пълни с Духа на Христос и пребъдват в Него, ще „ходят, както Той ходеше“. 1 Йоан 2:6. Как ходеше Исус?

Йоан 15:10 Когато се подчинявате на Моите заповеди, оставате в Моята любов, точно както **Аз се подчинявам на заповедите на Моя Отец и оставам в Неговата любов.**

Да, в крайна сметка „**това запечатване означава външно то проявление на характера ...** В царуването на Антихриста доброто и злото, правдата и грехът, идват в най-пълното си проявление и антагонизъм. Характерът в крайна сметка навлиза в етапа на финала.“²⁰⁴

7.3 КАК ДА ПОЛУЧИМ БОЖИЯ ПЕЧАТ

На този етап въпросът в много умове е, как мога да спазвам Божия закон и да бъда праведен? Мислех, че това е невъзможно? Очевидно не е невъзможно да бъдеш праведен, тъй като Писанието описва много хора, които са изпълнили закона на любовта. Говори се за „праведния Авел“ (Мат.

²⁰⁴ Р. Х. Чарлз, *Откровението на св. Йоан* в „Международен критичен коментар“ (Единбург: Т. & Т. Clark, 1920), том. 1, стр. 205-206

Печатът на Бог & гървото на живота

23:35) и Ной, който също беше „праведен човек“ (Бит. 6:9); Захарий и Елисавета, живели точно преди раждането на Христос, и двамата били „праведни в Божиите очи, старателно се подчинявали на всичките Господни заповеди и разпоредби“. Лука 1:6. Павел също каза, че езичниците, с които той сподели Евангелието, също са „постигнали правда“ (Римляни 9:30; 6:17-22 KJV). Не би трябвало да е трудно да се повярва, че Библията има предвид това, което казва, когато заявява, че мисията на Христос е да „премахне греха“ (Римляни 8:3 GNT), да „спаси народа Си от “техните грехове.” Матей 1:21.

Защо Исус дойде да ни спаси от нашите грехове? Защо Той иска да спрем да грешим? Дали защото Той е непрестанен перфекционист, който няма да толерира никакви отклонения от Неговата суверенна воля? Не, Исус иска да ни спаси от греховете ни, защото са опасни. Бог не убива, но грехът го прави. Грехът е като отровния плод, който Бог ни предупреждава да не ядем, и ние се бунтуваме срещу Неговите любящи забрани, когато Му нямаме доверие. Забраненият плод е деградирало възприятие за Бог и този фалшив възглед за Него ни кара да не Му се доверяваме и впоследствие да се бунтуваме срещу Неговия закон на любовта.

В Едем нашите първи родители повярваха на лъжите на Змията и впоследствие бяха отчуждени от Бог, Източника на живота, защото доверието им в Него беше пречупено (Ефесяни 4:18). Тъй като не се довериха напълно на Бог, те пренебрегнаха предупрежденията Му и започнаха да живеят извън хармония с Източника на живота и мъдростта, което доведе до проклятието на греха – деградация и смърт.

Цялото човечество е нарушило Божиите закони, защото на дълбоко подсъзнателно ниво сме погълнали отровните лъжи и погрешни представи на Змията. Единственият начин да бъдем излекувани (*оправдани*)²⁰⁵ е като престанем да кон-

²⁰⁵ Някои гледат на оправданието предимно като на правен въпрос, което означава, че някой е законово прав пред Бог чрез помилване, което се получава чрез вяра. Но какво ще стане, ако гледаме на оправданието предимно като на изцелителен въпрос, което означава, че някой е установен в отношения с Бог, като Му се доверява? Това изглежда логично, тъй като Исус се фокусира върху изцелението на хората, а не върху коригирането на правни въпроси. Всъщност думата „спасение“ (*sōzō*) в Евангелията се използва за обозначаване на

сумираме отровата (лъжите на Сатана) и получим противотровата. Каква е противотровата срещу лъжите на Сатана за Бог? Истината за това какъв е Той в действителност – която беше разкрита в живота и смъртта на Исус, „верният и истинен свидетел” (Откр. 3:14). Ако вярваме, че Бог изглежда точно като Исус – че е готов да положи живота Си, за да докаже, че ни обича като Баща и Приятел, за да спечели доверието ни – и приемем Неговото предложение за приятелство, тогава нашата някога прекъсната връзка с Него е излекувана и ние сме помирени с Него (оправдани).

Когато сме изцелени (оправдани), ние ще се подчиняваме на Божиите закони (Римляни 2:13), но няма да правим това, за да бъдем изцелени (оправдани) (Гал. 3:11). Едно дърво дава плод, *защото* е плодно дърво, а не за да *стане* плодно дърво. С други думи, приятелите на Бог действат като Него, но вие не ставате приятел на Бог, като действате като Него, а като Го видите такъв, какъвто е и Му се доверите.

Докато прекарваме време с нашия нов Приятел и Му се възхищаваме, Неговият характер ще се отрази върху нас. Така ще проявим Неговия характер, „не чрез сила, нито чрез мощ, но чрез духа ми, казва ГОСПОД на Силите.” Захария 4:6 (KJV). Това е от решаващо значение, защото ние нямаме сили в себе си да правим това, което е правилно (Рим. 3:10-12; 7:18; 8:7). Ще мислим и действваме като Исус само след като сме свързани с Източника на доброто и любовта (Мат. 9:17) чрез вяра.

И когато казвам вяра в Бог, нямам предвид просто интелектуално съгласие с истината. Според Исус, Авторът и Завършителят на вярата (Евреи 12:2), най-великият пример за вяра, който Той видя, беше когато римски офицер Го помоли да изцели слугата му. Той не просто призна, че Исус има сили от Бог като фарисеите (Йоан 3:2), но се привързва към Христос като личен Спасител, *доверявайки се и разчитайки* изцяло на Неговото Слово, че ще изпълни обещаното.

изцеление на хора от техните болести (Матей 9:21-22; Марк 5:23, 28, 34; 6:56; 10:52; Лука 8:36, 48, 50; 18:42) и изцеление на хората от греха (Мат. 1:21; 13:15; Марк 3:4; 8:35; 13:13; 16:16 и т.н.). Вижте също Пс. 41:4; 103:2-4; Е. 53:5; Еремия 17:14; Мал. 4:2; и т.н.

Печатът на Бог & гървото на живота

Матей 8:5–10⁵ Когато Исус се върна в Капернаум, един римски офицер дойде и го помоли, ⁶ „Господарю, младият ми слуга лежи в леглото, парализиран и в ужасни болки.“⁷ Исус каза: „Ще дойда и ще го изцеля.“⁸ Но служителят каза: „Господи, не съм достоен да влезеш в дома ми. **Просто кажи думата от мястото, където си, и слугата ми ще бъде изцелен.**“⁹ Зная това, защото съм под ръководството на моите висши офицери и имам власт над моите войници. Трябва само да кажа „Върви“ и те отиват или „Ела“ и те идват. И ако кажа на моите слуги: „Направете това“, те го правят.¹⁰ Когато Исус чу това, той се учуди. Обръщайки се към тези, които го следваха, той каза: „**Истината ви казвам, такава вяра не съм виждал в целия Израил!**“

Спасителната вяра е дълбоко *доверие в Бог* и предаване на и отказ от всякакво *доверие в себе си*. С други думи, да имаме *вяра означава да се доверим и да бъдем зависими от Бог* като деца, които се доверяват на своя любящ баща.

Ако аз, като дете, напълно се доверявам на родителите си, ще подчиня волята си на тях, като им позволя да ме отгледат и да направят избор вместо мен. По същия начин, когато едно Божие дете чуе „нежния шепот“ (3 Царе 19:12) на своя Баща, който казва: „Това е пътят, по който трябва да вървиш“ (Ис. 30:21), то няма да се бунтува (Ис. 50:4-5), но ще *избере да се покори и предаде* на Бог (Яков 4:7), като се доверява и разчита изцяло на Него. Обичам това малко стихотворение, тъй като то идеално ни показва какво означава да се доверим (или да не се доверим) на Бог:

*„Докато децата носят своите счупени играчки
Със сълзи, за да ги поправим,
аз занесох счупените си мечти на Бог,
защото Той беше мой приятел.*

*Но тогава, вместо да Го оставя
на мира да работи сам, аз се мотаех наоколо
и се опитвах да помогна с начини, които бяха мои.*

*Най-накрая ги грабнах обратно и извиках:
„Как можа да си толкова бавен“
„Дете мое“, каза той, „Какво можеш да направя?“*

Ти всъщност никога не си ги пускал.”

– Лаурета П. Бърнс

В това стихотворение детето първоначално изразява доверие към Бог, че ще поправи това, което е счупено, но по-късно проявява недоверието си в Него, като се опитва да направи нещата по свой начин. Ако глината не остане готова за оформяне, ако не се подчиним напълно на Божия напътстващ глас, Грънчарят не може да ни трансформира в това, което Той е предопределил да станем.

Когато се доверим на Бог като Баща и Приятел, разчитайки на Него за всичко, Той изпраща Своя Дух в сърцата ни (Еф. 3:17), който ни говори и ни учи да живеем като Исус. Когато се подчиним на Неговите пътища и изберем да слушаме гласа Му, Той ще живее Своя закон на любовта в и чрез нас.

Йоан 15:4–5 ⁴ Останете в Мен, и Аз ще остана във вас. Защото **пръчката не може да даде плод, ако е отсечена от лозата, и вие не можете да бъдете плодови, ако не останете в Мене.** ⁵ Да, аз съм лозата; вие сте клоните. **Тези, които останат в мен, и аз в тях, ще дадат много плод.** Защото без мен не можете да направите нищо.

2 Коринтяни 6:16 (KJV) ... **вие сте храмът на живия Бог; както Бог каза, ще се заселя в тях и ще ходя в тях;** и Аз ще им бъда Бог, и те ще бъдат Мои люде. (вж. Йоан 3:21; 14:10; Мат. 10:20; Рим. 5:19; Пс. 31:19; Ис. 54:17)

Ето как Христос е „направен за нас... правда“ (1 Коринтяни 1:30 KJV), как Неговото послушание в и чрез нас ни прави праведни (Римляни 5:19) и защо Той носи името „**ГОСПОД НАША ПРАВДА**“ (Йер. 23:6 KJV). Исус е каналът на цялата правда – всички любящи мисли и действия. Само като приемем Неговия Дух – Неговото присъствие – в нашите сърца и умове, можем да носим плода на праведността.

Цялата битка на християнското ходене не е да „вършим правилното“, а да вярваме, да се доверяваме на Бог. Така Христос заявява: „Това е единственото дело, което Бог иска

Печатът на Бог & гървото на живота

от вас: Вярвайте в този, който Той е изпратил.“ Йоан 6:29. Харесва ми как д-р Тимъти Дженингс обяснява горното в своята Парафраза на Библията „Лекарството“:

Йоан 6:29 Бог не изисква да извършите някаква работа или задача, за да се насладите на пълно изцеление на ума, помирение с Него и вечен живот. **Всичко, което той изисква от вас, е следното: повярвайте на истината, която съм дошъл да разкрия — което ще доведе до изгонването на лъжите на Сатана от умовете ви, вярата в Бог ще бъде възстановена и ще бъдете изцелени от Божията творческа сила — така че да можете да живеете вечно.**

Нашата работа е да се доверим на Бог чрез откровението на Христос. Ето защо Павел съветва Тимотей „да се хване за вечния живот“, като се бори „в добрата битка на вярата“ (1 Тим. 6:12 KJV). И затова той каза в края на дните си, че самият той „се е борил с добра битка“ – защото е „опазил вярата“. 2 Тимотей 4:7 (KJV). По подобен начин онези, които получават Божия печат, са описани като такива, които „**пазят... вярата на Исус**“. Откровение 14:12. Това не само означава, че те ще имат **вяра в Исус**, но и че ще приемат **вярата на Исус** – доверието, което Христос имаше в Своя Отец. Това ниво на доверие може да бъде получено само чрез пълното вярване, че Исус е верен Свидетел, който напълно разкрива благонадеждния характер на Бог (това е **верността на Исус**).²⁰⁶

206 Преводът „вярата в/на Исус“ като „вярност на Исус“ вече се прави от много учени. Виж Sigve K. Tonstad, *Saving God's Reputation: The Theological Function of Pistis Christou in the Cosmic Narratives of Revelation* (Library of New Testament Studies, том. 337. Edinburgh: T&T Clark., 2006); Ричард Б. Хейс, „Вярата на Исус Христос: Изследване на подструктурата на разказа в Галатяни 3.1-4.11“ в *поредицата дисертации на Дружеството по библейска литература*, бр. 56 (Chico, CA: Scholars Press, 1983; repr. Grand Rapids: Eerdmans, 2002); Дъглас А. Кембъл, „Реториката на правдата в Римляни 3.21-26,“ *Journal for the Study of New Testament Supplement Series* 65 (Шефилд: JSOT Press, 1992); NT Wright, *Paul and the Faithfulness of God* (2 том; Лондон: SPCK, 2013 г.), стр. 836-851; Сигве К. Тонстад, „πίστις Χριστοῦ: Да четем Павел в нова парадигма“ в *Семинарни изследвания на университета Андрюс*, том. 40, бр. 1, (2002), стр. 37-59, <http://tinyurl.com/yc2z8jm9>; Майкъл Бърд и Престън М. Спринкъл (ред.), *Вярата на Исус Христос: Екзегетични, библейски и теологични изследвания* (Пийбоди, Масачузетс:

Ако продължаваме да се доверяваме на Бог, чрез Христос, с цялото си сърце, без да зависим от собственото ни разбиране, Той ще ни насочи и ръководи в пътищата на правдата (Притчи 3:5-6; 8:20).

НОВОРОЖДЕНИЕТО

Изборът да отдадем себе си и да разчитаме само на Христос, който да ни води, се споменава в Писанието като умираше за себе си и живот в Христос и е известен също като „ново раждане“.

Галатяни 2:20–21 ²⁰ Моето старо аз беше разпнато с Христос. **Вече не аз живея, а Христос живее в мен. Така че аз живея в това земно тяло, като се доверявам на Божия Син**, който ме възлюби и даде Себе Си за мен. ²¹ Не считам Божията благодат за безсмислена. Защото, ако спазването на закона можеше да ни направи прави пред Бога, тогава нямаше нужда Христос да умира.

Когато умрем за нашите егоистични пътища („стариият човек“) и приемем Христос като Господар на нашия живот, като Му се доверим да ни управлява, тогава Той и Неговият Отец ще дойдат в сърцето на покаялия се грешник и ще направят Тяхното „обиталище в него.“ Йоан 14:23 (KJV). Тогава същият Исус, който изпълни Божия закон на земята (Мат. 5:17), като безкористно обичаше Бог и другите (Рим. 13:8, 10), ще продължи да изпълнява любящия закон на Своя Отец в и чрез нас, като по този начин ще ни направи праведни! Тогава доброто, което правим, вече няма да бъде от нас самите, а **Бог ще „работи във вас, давайки ви желанието и силата да правите това, което Му е угодно“**. Фил. 2:13. По този начин, **„чрез покорството на един мнозина ще станат праведни“** (Римляни 5:19 KJV) – Христос се стреми да бъде послушен чрез всички нас, но само онези, които предават живота си на Христос, могат да имат Неговата правда, действаща в и чрез тях. Това преживяване е Новото раждане и Новият Завет:

Евреи 10:16 **„Това е новият завет, който ще направя**

Хендриксън, 2009 г.).

Печатът на Бог & гървото на живота

с Моя народ в онзи ден, казва Господ: **Ще положи законите Си в сърцата им и ще ги напиша в умовете им.**^{«207}

Божият закон е написан на сърцата ни, когато Христос е въведен там. Когато изберем да направим Исус водач на живота ни чрез вяра – чрез доверие и зависимост от Него – ние сме направени праведни от Неговия обитаващ Дух. Така някога поквареното дърво става праведно и естествено ще ражда плода на Духа! Каква е нашата роля? Доверете Му се (Йоан 6:28-29) и се подчинете на Неговия напътстващ глас (Яков. 4:7; Рим. 6:13; 12:1) – подтика да правите добро и да се въздържате от зло. Това е правда чрез доверие.

Псалм 37:5–6 (KJV) ⁵ (λ) **Предай пътя си на Господа; Довери се на него;** и той ще го изпълни. ⁶ **И Той ще изведе правдата ти** като светлина, и правосъдието ти като плаadne.

207 Старият Завет се стреми да установи *нашата собствена праведност*, като се доверим на *делата си* (Римляни 10:3), казвайки „**Ще направим** всичко, което Господ е заповядал...“ Изход 19:8. „Едно старозаветно преживяване е външна религия, гравирана само върху камък (в гранит), а не вкоренена в сърцето. Едно старозаветно преживяване преминава през движенията на религията с непреобрънатото сърце... Това е религия на „плътта“, представена от опита на Павел преди обръщането – „като законна правда, безукорна“ (Филип. 3:4-6). Той взема „святая, праведен и добър“ закон на Бог и го превръща в легалистичен инструмент за духовно робство и смърт, в писмо, което убива...“ Skip MacCarty, *In Granite of Ingrained?* (Berrien Springs, MI: Andrews University Press, 2007), стр. 81

Новият завет, обратно, е доверие в Бог, което води до написването на Неговите закони и *Неговата правда* в нас – това е *дело на Бог*. Бог само иска от нас да „слушаме“ Неговия напътстващ глас (впечатления от Духа) и да ценим („пазим“) Неговите думи (Изх. 19:5 GNV, WYC, JUB, YLT) – ако Му вярваме безусловно, ще позволим Му да ни води и Той ще напише законите Си в сърцето ни чрез Духа (сравнете Мат. 12:28; Лука 11:20; Изход 31:18; Евр. За повече информация относно естеството на двата завета, моля, вижте **Премахване на булото: Славата на Евангелието в заветите** (Libertador San Martin: Daniel Edgardo Bernhardt, 2022), от Daniel Bernhardt, <https://tinyurl.com/RemovingTheVeil>; EJ Waggoner, *Евангелието в Галатяните* (1888), <https://tinyurl.com/Gospel-in-Galatians>; AT Jones, *The Two Covenants in Galatians* (1900), <https://tinyurl.com/Covenants-in-Galatians>. Вж. Робърт Рейбърн, „Контрастът между старите и новите завети“ (докторска дисертация, Университет на Абърдийн, 1978 г.).

В ЗАКЛЮЧЕНИЕ...

Печатът на Бог -> Неговото име -> Неговото праведно присъствие

- Божият печат = Неговото име (Откр. 7:2-3; 14:1)
- Божието име = Неговото присъствие (Ис. 30:27-28; Пс. 20:1, 7; Втор. 12:5, 11)
- Божието присъствие = Неговият характер (Изх. 34:1-7)
- Божият характер = Неговият закон в Христос (1 Йоан 4:8 + Мат. 22:37-40; Рим. 13:8; Гал. 5:14; Яков 2:8)
- Божият закон в Христос = правда (1 Йоан 3:4; 5:17; 1 Кор. 15:34)
- Цялата правда се намира в Христос (Рим. 3:10-12; Мат. 19:17; Гал. 2:20-21; Фил. 2:13; Рим. 5:19; Ефес. 3:17; 1 Кор. 1:30; Йеремиа 23:5-6)

Следователно

- **Божият печат = Праведното присъствие на Христос**

... което получаваме от:

- **Приемане на Христос в сърцето чрез пълно доверие и зависимост от Бог (Фил. 2:13; Рим. 5:19).**

В крайна сметка Печатът на Бог е Неговото име, присъствие, характер, закон и правда – всичко това се намира в Христос. Божието име е в Христос, Бог обитава в Него, Божият характер е разкрит чрез Него, Божият закон е възвеличен от Него и Божията праведност се намира в Него. Ние получаваме всичко това, когато приемем дара на Христос в сърцето си, като Му се доверим.

Знаейки, че Печатът на Бог (Неговата праведност/безкористен характер) е „отпечатан“ в ума ни от Духа на Христос (Неговото присъствие), сега разбираме защо Павел ни съветва винаги да се вслушваме в молбите на Духа и Неговия тих глас:

Ефесяни 4:30 (KJV) И не оскърбявайте **Светия Божи**

Печатът на Бог & гървото на живота

Дух, чрез който сте запечатани за деня на изкуплението. (вж. Еф. 1:13; 2 Кор. 1:21-22)

Ако получим Христовия Дух, ще бъдем „укрепени в сила... във вътрешния човек” (Ефесяни 3:16). Ето как действаше дървото на живота. Ако Адам и Ева се доверяваха на Бог, разчитайки на Него за всичко, те щяха да участват в Неговия живот чрез канала на дървото на живота, което щеше да им даде сила. Да, **приемането на Христос и Неговата правда в сърцето чрез доверие в Него (вяра) е еквивалентно на получаване на плода от дървото на живота чрез доверие в Него (вяра)!** Ако нашите първи родители искаха да живеят, те трябваше да отидат при дървото на живота и да получат неговия плод, който ги изпълваше с живот; ако искаме да получим Божия печат и да бъдем праведни, трябва да отидем при Христос, Дървото на живота, и да приемем Неговия Дух, който ни изпълва с праведността на Христос.

7.4 ВРЕМЕ ЗА ЗАПЕЧАТВАНЕ

Знаейки, че яденето от дървото на живота е символ на приемането на Божия Дух и Неговата праведност, е интересно да се отбележи, че физическото дърво на живота на новата земя ще дава своите плодове в определено време:

Откровение 22:2 ... От всяка страна на реката растеше дърво на живота, даващо дванадесет реколти плодове, с нова реколта всеки месец. Листата се използваха за лечение на народите...

Само тези, които са спазвали Божиите заповеди, ще могат да получат този плод в определено време (Откр. 22:14). По същия начин, ако позволим на Христос да спазва Неговите заповеди в и чрез нас, ще можем да участваме в Христовия Дух в допълнителна степен в определено време! Как така?

Дървото на живота в средата на райската градина (Бит. 2:9) даваше на Адам и Ева животворящ плод в определено време, докато те вървяха в хармония с Божия закон на любовта. По същия начин има заповед в средата на Десетте заповеди, която ни насочва към нашия Животодадел.

Изход 20:8–11 ⁸ „ **Не забравяйте да спазвате съботния ден, като го освещавате.** ⁹ Имате шест дни всяка седмица за обикновената ви работа, ¹⁰ **но седмият ден е съботен ден за почивка, посветен на Господа вашия Бог.** На този ден никой от домакинството ви не може да работи. Това включва вас, вашите синове и дъщери, вашите слуги и слугини, вашия добитък и всички чужденци, живеещи сред вас. ¹¹ **Защото за шест дни Господ направи небето, земята, морето и всичко, което е в тях; но на седмия ден си почива.** Ето защо Господ благослови съботния ден и го отреди като свят.

Заповедта за съботата ни насочва към поклонението на Създателя, нашия Източник на живот!

Към тази заповед е свързано специално време, когато Създателят на вселената се стреми да се доближи до нас по различен начин. Но не забранява ли тази заповед просто работа в събота? Къде пише, че Творецът се стреми да се доближи до нас по специален начин в този ден?

ОФОРМЯЩИЯТ И ИЗПЪЛВАЩ БОГ

В началото „земята беше безформена и празна“ (Бит. 1:2), така че Бог, подобно на Художник, започва да *формира* платна и да ги *изпълва*. Той *формира* деня и нощта (ден 1), морето и небето (ден 2), земята и растителността (ден 3). Тогава Бог *изпълва* тези платна. Той *изпълва* деня със слънцето и нощта с луната и звездите (ден 4); Той *изпълва* морето с морски обитатели и небето с небесни птици (ден 5); и накрая *изпълва* земята със сухоземни животни и хора (ден 6).

Бог създаде човека, като първо *оформи* тялото му (Бит. 2:7), след което Го *изпълни* с диханието на живота (Бит. 2:8). След като Адам се яви на бял свят, Бог му нареди да назове всички животни (Бит. 2:18-20). Срещайки всеки вид животно, Адам трябва да е забелязал, че те идват по двойки - мъжки и женски - всяко със съответния спътник; „но за Адам не се намери другар, който да отговаря на него.“ Битие 2:20 (NET). Така Бог *оформи* специално платно в сърцето на Адам, което

Печатът на Бог & гървото на живота

изпълни, като създаде Ева. "Най-последно!" мъжът възкликна: „Ето някой като мен!“ Битие 2:23 (GNT).

Защо Бог преведе Адам през това преживяване? Възможно ли е Бог да учи Адам, който е създаден по Негов собствен образ (Бит. 1:27), че Бог е Същество, което желае връзка с творението Си?

ЗНАК ЗА БОЖИЕТО ПРИСЪСТВИЕ

След като Бог завърши Своето дело на Сътворението, Писанието казва, че Той си „почина“ (Бит. 2:2). Тази дума не само обозначава физически край на сътворяването, но подсказва за една картина „на пристигането на кораб, който влиза в пристанището след дълго пътуване, влак, който спира на гара... съдържа **очакването на някой, който копнее да види друг**. Ако почивката има конотация за паркирането на кола, спирането показва момента на самото пристигане. В контекста на разказа за сътворението спирането сочи към **радостта да бъдеш с някого ...** Когато Бог прекратява работата по сътворяването, освещавайки седмия ден, виждаме как **Той влиза в трайна връзка с творението.**²⁰⁸

Така разбираме, че като върхов камък на Сътворението, Бог *формира* специален ден и го *изпълва с присъствието Си!* Подобно на Баща, който се прибира у дома, за да се срещне с децата Си след дълъг работен ден, Бог навлиза в човешкото преживяване по специален начин на седмия ден, желаейки да прекара качествено време с онези, които са създадени по Негов образ, за да им покаже, че ги обича. На този ден Бог ни показва, че не сме създадени с изричната цел да работим, а за да имаме взаимоотношения. Нашата стойност не идва от това, което сме постигнали – Адам и Ева, като новородени бебета, имаха безкрайна стойност в очите на Бог, преди дори да имат шанс да опитат да заслужат това! Да, Бог създаде това специално време за човечеството, за да го изпълни с присъствието Си, за да ни покаже, че ни обича и иска да прекара време с нас.

208 Тонстад, *Изгубеното значение на седмия ден*, стр. 32-33

Форма	Изпълване
Ден 1: Ден и нощ	Ден 4: Слънце и луна (и звезди)
Ден 2: Вода и небе	Ден 5: Риби и птици
Ден 3: Земя и растителност	Ден 6: Животни и хора
Ден 7: Съботен ден	Ден 7: Божието присъствие

Фактът, че нашият небесен Отец присъства в съботата, е явен от самата дума:

САББАТ

Да, нашият Абба – Отец – е в съботата! Възможно ли е това да е свързано с факта, че 144 000 имат името на Отец на челата си (Откр. 14:1)?

Допълнително доказателство, че Създателят се доближава до нас в съботата, се крие във факта, че Бог е направил седмия ден „свят“. Когато Мойсей беше при горящия храст и Христос заповяда на Мойсей да „събуе сандалите си, защото **стоиш на свята земя**“. (Изх. 3:5), какво направи това място свято? То беше свято, защото Създателят на Вселената беше там. По същия начин, когато Исус Навиев срещна Командира на Господното войнство, както е записано в пета глава на Исус Навиев, той каза: „Събуи сандалите си, защото **мястото, където стоиш, е свято**“ (Исус Навиев 5:15), защото Христос беше там.²⁰⁹ По същия начин Бог описва седмия ден от седмицата, събота, като „святата събота“. Ако присъствието на Христос е това, което прави нещо свято, тогава това, което прави съботния ден свят, е също така присъствието на Христос!

Изход 33:14 (KJV) И той каза: **Моето присъствие ще отиде с вас и ще ви дам почивка.**

²⁰⁹ Фактът, че „началникът на Господната армия“ е бил преди въплъщението Христос, е очевиден от това, че Исус Навиев Му се покланяше без да бъде укорен за това (Исус Навиев 5:14), за разлика от други обикновени ангелски същества (Откр. 19:10; 22:8–9). Вижте също Изход 3:2-6; Съдии 13:21, 22; 1 Коринтяни 10:1-4.

ЗНАК ЗА ДОПЪЛНИТЕЛНИТЕ БОЖИИ БЛАГОСЛОВЕНИЯ – ДУХОВНИ ЖЕРТВИ

Бог илюстрира концепцията за допълнителните мерки на Неговото присъствие в определени моменти чрез системата за жертвоприношения. Всеки ден Израел принасяше животни, брашно и масло на Господ, а Числа 28:3-6 очертава количеството от всяко, което се предлагаше всяка сутрин и вечер. Всяко от тях сочи към Христос – Божият Агнец (Йоан 1:36; Откр. 7:17), живият Хляб от небето (Йоан 6:41, 51) и символичното масло на Христовия Дух (Изд. 29:7; Лука 4:18)

Тези физически жертви и приноси трябваше да престанат сред вярващите при смъртта на Христос (Дан. 9:27) и трябваше да бъдат заменени с „духовни жертви“ (1 Петр. 2:5), които започват в определени моменти, но продължават за неопределено време. Да, ние сме съветвани да „представим телата си в жертва жива“ (Римляни 12:1 KJV), заедно с „жертвата на хвала към Бога“ (Евреи 13:15), както и „плода на нашите устни“ (Осия 14:2 KJV). Жертвите бяха отнети, но специалните времена остават. Вместо вечерни и сутрешни жертви, ние трябва да имаме вечерно и сутрешно поклонение – специално тихо време с Бог преди и след сън.

Броят на жертвите обикновено беше постоянен всеки ден от седмицата, но имаше един ден, който се отличаваше: съботата ! Да, всеки седми ден жертвите се удвояваха (Числа 28:9-10)! Така виждаме, че в съботния ден имаме възможността да получим двойно повече благословии, които обикновено са ни достъпни! Тъй като всички духовни благословения са „в Христос“ (Еф. 1:3 KJV), двойните благословения означават двойно количество от Христовия Дух!

В началото Бог благослови човечеството (Бит. 1:22, 28) и „съботния ден“ (Изд. 20:11). Той никога не благославя някой друг ден от седмицата – само седмия ден събота. И така, когато ние, върху които вече почива Божието благословение, стигнем до седмия ден, върху който почива друго благословение, откриваме *две благословения, налични за нас!* Да, на седмия ден имаме възможност да се насладим на благословия, която обикновено не е налична.

„Хлябът на присъствието“ (Изх. 25:30) в светилището също демонстрира специалния начин, по който Христовото присъствие се дава в съботата.

„Терминът „присъствен хляб“ е буквално „хляб на присъствието“; и означава Христос, "истинският хляб, който слезе от небето и дава живот на света". Следователно този хляб на присъствието означава присъствието на Христос с целия народ – дванадесетте племена – на Израел. **Това, че хлябът е винаги там, означава присъствието на Христос винаги с неговия народ. Но този хляб на присъствието винаги е бил там само като е бил обновен и се е обновявал всяка събота. И по този начин Бог щеше да научи хората тогава, и сега, и завинаги, че неговото присъствие в Христос се подновява за вярващия всяка събота. Когато съботата отmine, обаче, неговото присъствие все още пребъдва през всички дни от седмицата до следващата събота, когато се подновява; и така се изпълнява писанието. „Моето присъствие ще тръгне с теб и ще ти дам почивка.“** Изход 33:14.²¹⁰

Но какво означава „повече от Божието присъствие“ и „допълнителни благословии“ в определени моменти? Не трябва ли да приемаме всеки ден като събота? Защо трябва да прекарам един „специален“ ден с Бог, когато съм с Него всеки ден? Опитайте да използвате този аргумент пред съпруга си, когато иска да отидете на среща, и вижте как вървят тези разсъждения.

Има нещо специално, когато отделите времена - като годишнини - да прекарате с човека, когото обичате. По време на тези специални моменти вие получавате „допълнителни благословения“ просто от това че сте в присъствието на любимия си по специален начин („допълнително присъствие“) – благословия, на която не можете да се наслаждавате всеки ден от работната седмица. Откривам, че когато имам възможност да се наслажда на моменти като тези със съпругата ми, често научавам нещо ново за нея и връзката ни се задълбочава. Бог иска да прекара специално време с вас и това е

210 AT Jones, *The Great Nations of To-day* (Battle Creek, MI: Review and Herald Publishing Company, 1901), стр. 213

Печатът на Бог & гървото на живота

възможност за вас да Го опознаете повече и да се влюбите повече в Него. Той определи датата и би било жалко, ако продължаваме да се колебаем!

ЗНАК ЗА ПРАВЕДНОСТ ЧРЕЗ ВЯРА – ВОДАТА НА ЖИВОТА

Идеята, че Божият Дух се излива в допълнителна степен в съботата, се вижда и във видението на Езекиил за храма (Езек. 40-48). Във видението той видя вода, изтичаща от Божия трон от светилището през източната порта (Езек. 47:1). Тази вода от Божия трон беше източникът на живот за дърветата край реката, карайки ги да дават плод (Езек. 47:12).

Езекиил видя тези живи води, идващи от Божия трон през източната порта, но Бог беше казал, че тази порта ще бъде отворена само в определено време:

Езекил 46:1 „Това казва Суверенният Господ: Източната порта на вътрешния двор ще бъде затворена през шестте работни дни всяка седмица, но ще бъде отворена в съботните дни и в дните на новолунието.

Точно както дървото на живота дава плод всеки месец, така и водата на живота излиза от Божия трон в определено време, не само в началото на всеки месец, но също и на седмия ден събота!

Но какво символизира водата на живота, която се дава в точно определено време?

Йоан 7:37-39 ³⁷ В последния ден, кулминацията на празника, Исус застана и извика към тълпите: „Всеки, който е жаден, нека дойде при Мене! ³⁸ Всеки, който вярва в мен, може да дойде и да пие! Защото Писанието заявява: „Реки от жива вода ще потекат от сърцето му.“ ³⁹ (Когато каза „жива вода“, той говореше за Духа ...) (Вижте също Ис. 44:3; Езек. 36:25 –27; Йоан 4:10–14; Откр. 22:1)

Водата на живота е символ на Христовия Дух – самият Негов живот и праведност – които Той предава на онези „дървета“,

които Го приемат чрез вяра! Ние имаме достъп до тази жива вода по всяко време, но Господарят на съботата излива Духа Си в допълнителна степен в съботата. По този начин съботата е знак за праведност чрез вяра, тъй като дарът на Духа в съботата може да бъде приет само чрез доверие в Божието слово!

Езекил 47:12 Плодни дървета от всякакъв вид ще растат от двете страни на реката. Листата на тези дървета никога няма да покафенят и да паднат, а по клоните им винаги ще има плодове. **Всеки месец ще има нова реколта, защото те се напояват от реката, изтичаща от Храма.** Плодовете ще бъдат за храна, а листата за лечение.” (сравнете с Откр. 22:1-2)

Дърветата не дават плод, за да са здрави, а са здрави, защото получават живата вода, която ги прави здрави и впоследствие те дават плод! Всички, които приемат Божия Дух, естествено ще носят „плода на Духа“²¹¹ Ако приемете Словата (Духа, Йоан 6:63) на Бог (вместо клеветите на Сатана) и се спрете на Неговия характер, вие ще бъдете **„като дървета, посадени по брега на реката, даващи плод всеки сезон. Листата им никога не изсъхват и те преуспяват във всичко, което правят.“** Псалм 1:1-3.

ЗНАК ЗА БОЖИЯТ НАДЕЖДНОСТ В КОСМИЧЕСКИЯ КОНФЛИКТ

Както видяхме, съботата е символ, който има невероятно богати библейски значения, прикачени към него. Бих искал да продължа да се гмуркам в дълбините на съботата като знак, но също така не искам да правя тази книга по-голяма от необходимото. Но какъв е общият знаменател на съботата? *Бог в Христос*. По-долу има частична диаграма, показваща ясната връзка между Отец, Сина и съботата.

211 В паралелното видение на Йоан в Откровение 22:1-2, вместо да вижда множество дървета, той описва дървото на живота, получаващо вода от Божия трон, което го прави да дава 12 вида плод, по един всеки месец. Тъй като водата е Духът, плодовете могат да бъдат символ на плода на Духа, който, според превода на Вулгата на Галатяни 5:22, се състои от 12 плода!

Печатът на Бог & гървото на живота

Съботата сочи към...	Бог...
Божие присъствие (Изх. 33:14)	Поставя Неговото присъствие в Христос (Йоан 10:38; 14:10)
Божията почивка (Бит. 2:2; Евр. 4:4-5)	Дава почивка в Христовото присъствие (Мат. 11:28)
Божията святост (Бит. 2:3)	Събуване в Христовото присъствие (Изх. 3:4-5; Исус Навин 5:13-15)
Божията благословия (Бит. 2:3)	Поставете всички благословения в Христос (Еф. 1:3; Деяния 3:26)
Бог като Създател (Изх. 31:17)	Създаден изцяло чрез Христос (1 Кор. 8:8; Евр. 1:2; Еф. 3:9)
Божие избавление (Втор. 5:15)	Избавя чрез Христос (Лука 4:18; Гал.1:4; 2 Кор.3:17)
Божие осветление (Изх. 31:12)	Осветава чрез Христос (Изх. 29:43; 1 Кор. 1:30)
Божията творческа сила (Изх. 20:11)	Показва сила чрез Христос (Еф. 2:10; 1 Кор. 1:24)
ИЗТОЧНИК — „от когото“	КАНАЛ — „чрез когото“

Присъствието на Създателя носи почивка, святост, благословения и творческа сила за освобождаване от греха и осветяване - и Бог дава всичко това чрез Христос, чийто Дух е в съботата.

В началото Бог беше заявил, че Неговото дело на сътворението (което посочва съботата) беше „много добро“. Битие 1:31. Въпреки това, скоро след това Змията се появи на сцената и наклевети Божия характер, твърдейки, че „раят“, който Той е създал, „не е много добър“. В отговор на тези лъжи Христос „се роди и дойде на света, за да свидетелства за истината“ (Йоан 18:37) – особено истината относно надеждния характер на Неговия Отец – и Неговият живот и смърт бяха свидетелството Му. Като дойде да обитава сред нас, Той показа, че Бог желае да прояви снизхождение и да влезе във връзка с нас чрез времето. Като обикаляше и лекуваше все-

ки, с когото влезе в контакт, особено отхвърлените и потиснатите, Той разкри Божията съзидателна и възстановителна сила, както и Неговата грижа за Своето творение. Чрез себеотричащия се живот и смъртта на Христос, ние също виждаме Божията творческа сила в подкрепата на тези, които се доверяват на Него. Във всички тези неща доказателствата сочат една голяма, подчертана тема: *Божията вярност и любов.*

Тъй като Христос винаги предава истината за Божията вярност и Христовият Дух е в съботата, съботата също трябва да предава истината за Божията вярност. Чрез съботата виждаме, че Бог желае да прояви снихождение и да влезе в създадения ред на нещата чрез времето (Бит. 2:2). Божията заповед за всички, включително потиснатите и нечовешки творения, да почиват в съботата (Изх. 20:10) показва, че Бог се грижи за *цялото* Си творение. Специалната работа на Христос за изцеление в събота²¹² показва, че съботата (от грехопадението) не е предназначена да бъде пасивно преживяване, а опит за навлизане в живота на другите и да бъдем благословение за тях чрез взаимоотношения. Съботата също така ни напомня не само за почивката на Христос след Неговото дело на сътворението, но и за Неговата почивка след изкуплението и пресътворяването – Той си почива в съботата, след като приключи с разкриването на характера на Своя Отец на кръста, и ние физически ще почиваме с Него по време на небесната събота, след като всички неща са били възстановени. Тъй като всички тези неща свидетелстват за Божията надеждност, е безопасно да се каже, че *съботата също е знак за Божията любов и вярност.*

По време на опита на Израел в пустинята, съботата имаше за цел да изпита и изгради тяхното доверие в Бог. Преди това те са живели в система на потисничество, където е

212 Евангелията записват 7 чудеса на изцеление, извършени от Христос в събота, където той изцелява [1] куц човек (Йоан 5:1-18), [2] човек, обладан от демон (Марк 1:21-28), [3]] Тъщата на Петър (Марк 1:29-31), [4] мъж с деформирана ръка (Марк 3:1-6), [5] сляп мъж (Йоан 9:1-16), [6] осакатена жена (Лука 13:10-17) и [7] мъж с водянка (Лука 14:1-6).

Печатът на Бог & гървото на живота

трябвало да се справят сами. В пустинята обаче Бог им даде свобода от това потисничество и впоследствие им осигури храна под формата на манна. Новоосвободените евреи бяха свикнали да работят за хляб, така че излизането да го събират всеки ден беше нормално за тях.

Но Бог промени нещата в края на всяка седмица, Той каза на Израел да събере два пъти повече в петък, отколкото в останалите дни, защото в събота няма да има. Всъщност Той им каза, че „В съботния ден всеки трябва да остане на мястото си. Не излизайте да събирате храна на седмия ден. Изход 16:29. Това би било голямо изпитание за вярата на Израел. Всичко, което познаваха в Египет, беше борбата за самосъхранение. С приближаването на съботния ден те трябва да са си задавали много въпроси. Ще гладуват ли? Ще се развали ли допълнителната манна, която събират, както през останалата част от седмицата (Изход 16:20)? Могат ли да разчитат, че Бог ще ги поддържа, или трябва да излязат и да се оправят сами?

Когато настъпи съботата, Бог поддържаше Своята страна от уговорката, като по чудодееен начин запази манната от разваляне (Изход 16:24). Той беше верен. Израелтяните обаче не бяха. Фактът, че много от тях все още не вярваха на Бог, беше очевиден, когато „някои от хората все пак излязоха на седмия ден“, за да намерят храна (Изход 16:27). Те не вярваха, че Бог ще се погрижи за тях и затова се провалиха на „теста“.

Това не беше произволен изпит, за да се види дали ще бъдат послушни, но беше начин да извадят на светло това, което беше в сърцето им (Втор. 8:2). Беше необходимо заради тях самите. Много от тези бивши роби бяха заседнали в робския си манталитет на самосъхранение, конкуренция и недоверие към властта. Една от целите на това съботно чудо беше да ги „изпита“, за да се види дали вярват на Бог или не. Той вече знаеше какво има в сърцата им, но много от тях не осъзнаваха недоверието, което изпитваха към Бог.

През цялото време в пустинята Бог *винаги* се е грижил за тях – доказвайки, че е напълно верен и надежден. Тези, които са се научили да се доверяват на Бог през тези 40 години, ще спазват съботата като знак, че имат вяра в Божията надежд-

ност и разчитат на Него да ги поддържа. Преминаването на този „тест“ ще разкрие на всички в космическата борба, че са застанали на страната на Бог, вярвайки, че Той заслужава доверие.

Този съботен тест не е по-различен от „теста“ в Едем. Всеки път, когато Адам и Ева ядяха от дървото на живота, те заявяваха, че се доверяват на Бог и разчитат на Него да ги поддържа. Те застанаха на страната на Бог в спора за характера Му, вярвайки, че делата Му са „много добри“. Но, когато ядоха забранения плод, те просто направиха това, което направи Израел в пустинята, когато търсеха манна в съботата. И двата акта на неподчинение бяха признаци, че вече не се доверяват на Бог – вярваха, че Неговите дела са „не много добри“; че Той е и „добър и зъл“ и че трябва да работят за собственото си благополучие.

Последната точка във великата борба е по същия въпрос: Божият характер и надеждност. Дали се покланяме на благосклонен Създател или на цезариански наставник? Преди Израел да успее да влезе в Ханаан, те трябваше напълно да се доверят на Бог и знакът за тази връзка на доверие беше почивката и поклонението пред Него в събота. По същия начин, преди духовният Израел да може да влезе в небесния Ханаан, трябва безусловно да се доверим на Бог и знакът за това ще бъде нашето поклонение на Създателя в събота.

Описанието на последния конфликт в Откровение (12-14 гл.) е съсредоточено върху това на кого се покланяме, поради което „поклонението“ се споменава седем пъти в Откровение 13 и 14 гл. (Откровение 13:4, 8, 12, 15; 14:7, 9). Всеки пасаж описва по-голямата част от света, покланящ се на Бог през призмата на поквареното (римско имперско) християнство – възглед, който облича Бог с атрибутите на змея вместо с тези на Агнето.

За разлика от седемте препратки към фалшивото поклонение, в тези глави откриваме един призив към истинско поклонение:

Откровение 14:7 ... „Поклонете се на този, който е направил небето, земята, морето и всичките водни извори.”

Печатът на Бог & гървото на живота

Това, което е особено интересно в този призив към истинско поклонение, е стихът, който се съдържа.

Изход 20:8, 11 ⁸ „Не забравяйте да спазвате съботния ден, като го освещавате... ¹¹ Защото за шест дни **Господ направи небето, земята, морето и всичко в тях**; но на седмия ден си почина. Ето защо Господ благослови съботния ден и го отреди като свят.

Както отбелязва Джон Паулийн, „Решаващата централна точка в описанието на последната криза в Откровение е пряка алюзия към Изход 20 гл. Следователно **вниманието към заповедта за съботата е идеалният отговор на Божия последен призив за поклонение...**“²¹³ Заповедта за съботата е „идеалният отговор на Божия последен призив за поклонение,” точно защото съботата сочи към Божия характер, разкрит от Исус!

Това връщане към съботата не се вижда само чрез този словесен паралел, но и чрез структурен паралел. Борбата в края се съсредоточава около типа Бог, на когото ще се покланяме, а заповедите, свързани с поклонението на истинския Бог, са част от първите четири от Десетте заповеди:

1. **Не се покланяйте на фалшиви богове** (Изх. 20:3)
2. **Не се покланяйте на изображения** (Изх. 20:4-5)
3. **Не злоупотребявайте с Божието име / не представяйте Бог погрешно** (Изх. 20:7)
4. **Помнете съботния ден** (Изход 20:8-11)

Тъй като змеят се стреми да унищожи поклонението на истинския Бог и да накара целия свят да се покланя на самия него, не е изненада, че намираме директни нарушения и фалшификации на всяка от първите четири заповеди:

1. **Поклонение на звяр** (Откр. 13:4, 8)
2. **Образ на звяр за поклонение** (Откр. 13:14-15)
3. **Хули срещу Божието име / представя Бог погрешно**

213 Jon Paulien, „Revisiting the Sabbath in the Book of Revelation,” *Journal of the Adventist Theological Society*, том. 9, е. 1, чл. 18 (1998), стр. 182-183, <https://tinyurl.com/2cy7cz9j>.

(Откр. 13:1, 5, 6)

4. **Налага белег на звяра** (Откр. 13:16-17)

Нарушенията на първите три заповеди са ясни, но как белегът на звяра нарушава заповедта за съботата и действа като фалшив печат на Бог?

Глава 8

БЕЛЕГЪТ НА ЗВЯРА И ДЪРВОТО НА ДОБРОТО И ЗЛОТО

Божият печат, символизиран като Неговото име, е прератка към Неговото праведно присъствие, което получаваме чрез вяра. Знак за това е седмият ден събота, тъй като на този ден ние получаваме Божия Дух по специален начин чрез вяра – така съботата капсулира същността на Божия печат. Но какво да кажем за белега на звяра? Нека преминем през процеса за разпознаване природата на Божия печат, за да видим какво можем да научим.

ЗНАКЪТ НА ИМЕТО МУ

Тъй като мнозина не спират да обмислят духовната природа на Божия печат, те приемат, че белегът на звяра ще бъде някакъв физически знак, като татуировка или микрочип, на челото или ръката. Вместо да правим това, трябва да сравняваме духовните неща с духовните (1 Кор. 2:13).

Точно както Печатът на Бог е символизиран като Неговото име, така и белегът на звяра – папството – също е символизиран с „име“.

Откровение 14:11 (KJV) И димът от тяхното мъчение се издига до вечни векове; и които се покланят на звяра и неговия образ, и всеки, който получи **белега на името му**, нямат почивка денем и нощем. (вж. Откр. 13:17)

ИМЕТО ИЛИ ХАРАКТЕРА НА ЗВЯРА

Точно както името на Бог представлява Неговия Дух и характер, така и Името на Звяра е знак за духа и характера на звяра. Какъв е характерът на звяра? След като разгледахме

произхода на звяра от Вавилон до Рим, трябва да сме запознати с неговия „генетичен състав“. Това са характеристиките, които сме виждали от зверовете в историята:

- Владетелят е **представител на боговете**
- който притежава както **политическа, така и духовна власт**
- докато упражнява **влияние върху целия свят**.
- **Религиозни закони са създадени от религиозната власт**
- и се **прилагат чрез ръката на държавата**
- посредством **сила или принуда**.

В основата на всички тези характеристики е специфично убеждение и цел: недоверие към Бог и желание за себевъзвеличаване. Ева яде от забранения плод, защото беше направена да не се доверява на Божията доброта и искаше да заеме възвишена позиция „като бог“. След като взе участие в тази философия, естественият резултат беше страх от Бог, съдейки Го като потискащ; това води до борба или бягство с цел самосъхранение, което в крайна сметка води до използване на сила и насилие, за да се защитим от този, който не заслужава доверие.

Всяко от тези царства в историята също не се доверяваше на Бог и се стремеше да се издигне над всички останали. Те се страхуваха да не загубят авторитета си от онези, които смятаха за заплаха за установената им власт, и за да запазят царството си, прибегнаха до жестоко преследване на всички инакомислещи. Създаването и насилственото прилагане на религиозни закони е просто проява на недоверие към Божиите методи на управление, което поражда духа на страх, осъждение и насилствено себепревъзнасяне.

Божият печат е правда чрез вяра. Вярата (доверието в Бог) е коренът, Светият Дух е сладката вода на живота, а праведността (подчинението на Божия закон на любовта) е плодът. Обратното е вярно за белега на звяра: недоверието към Бог е коренът, изкривената представа за Бога е горчицата вода, а неправдата (неподчинението на Божия закон на

Белегът на звяра и гървото на гоброто и злото

любовта) е плодът. В крайна сметка, бунтовният плод на недоверието към Бог и самопревъзнасянето – страх, осъждане, самосъхранение и насилие – ще завладее по-голямата част от човечеството, точно както стана в дните на Ной.

8.1 ЗАБРАНЕНИЯТ ПЛОД & ЗНАМЕТО НА ЗВЯРА

ФИЛОСОФИЯ НА 2-ТЕ ДЪРВЕТА

Двете дървета в Едем бяха не само две урни за гласуване, но и две знамена, представляващи Христовото царство на доверие в Бог или царството на Сатана на недоверие. Както беше в началото, така ще бъде и в края. Този път обаче двете кабинни и знамената са духовни. Кабината за гласуване на дървото на живота заявява, че *Божиите закони не са произволни*, а имат естествени последствия и че истинската свобода и радост могат да бъдат изпитани само когато се отдава съвършено послушание на Бог. Разумно е да *се доверите на Божието Слово*, дори ако все още имате въпроси. Яденето от дървото на живота също показва, че нашите първи родители *са зависели от Бог за цял живот и безусловно са Му вярвали*.

Яденето от дървото за познаване на доброто и злото, от друга страна, беше знак или белег, че те вярват на лъжите, които Змията каза за Бог. Те ядоха от забранения плод, защото вярваха, че Божията забрана е *произволна*. Те гледаха на този закон като на бreme и робско иго, което ненужно ги възпираше от упражняването на тяхната „свобода“. Вместо да се довери на това, което Бог ясно ѝ беше казал, Ева *издигна собствените си разсъждения над Божието Слово*, за да отхвърли това, което Той беше заповядал. Тя *се довери на себе си вместо на Божието Слово*. Защо? Защото сега вярваше, че е естествено безсмъртна и че никога няма да умре. Нямахше нужда да бъде толкова стриктна в спазването на Неговите закони, защото тя така или иначе не можеше наистина да умре. Не трябваше да зависи *от* Бог и да следва Неговите закони – можеше да упражнява своята *независимост от Бог*,

а яденето от дървото на доброто и злото беше „знаме“ или знак за нейната независимост.

Духовното дърво на живота днес е Христовият Дух на доверие и подчинение, който се намира в съботния ден. В този ден се срещаме с нашия Възлюбен и с нашия Баща, за да си починем в лоното Му, с нашия приятел за обяд и с нашия лекар за седмичния ни преглед и лекарства. *Това е всичко друго, но не и произволно.* Всъщност това е от съществено значение за здравата връзка с Него! Нуждаем се от Неговата любов и Неговия Дух, така че ако Той каже, че мога да дойда и да получа специални подаръци от Него в определено време – точно както дървото на живота дава плод в определени моменти – би било изключително пагубно за връзката ми с Него, ако пропусна това допълнително благословение. Той е Източникът на нашия живот, защото в Него живеем, движим се и съществуваме!

Ако съботата е символичната кабина за гласуване и духовното дърво на живота днес, какво е духовното дърво на доброто и злото? Какъв е *белегът* или знамето на царството на звяра, което капсулира антитезата на Божия печат? За да узнаем това, нека да разгледаме какво друго казва Библията за същността на белега на звяра.

НАВУХОДОНОСОР И БЕЛЕГЪТ НА ЗВЯРА

Кризата с белега на звяра в Откровение 13 гл. е илюстрирана в историята, записана в Данаил 3 гл., където цар Навуходоносор издига изображение на себе си и приема религиозно законодателство, принуждаващо хората да се покланят на това изображение.

Данаил 3 гл.	Откровение 13 гл.
Мощно царство (ст. 1)	Мощно царство (ст. 11-12)
Изгражда изображение (ст. 1)	Изгражда изображение (ст. 14)
Изображението е 60 x 6 (ст. 1)	Изображение, свързано с 666 (ст. 18)

Белегът на звяра и гървото на добротата и злото

Събира ВСИЧКИ хора (ст. 4)	Събира ВСИЧКИ хора (ст. 16)
Заповядва поклонение (ст. 5)	Заповядва поклонение (ст. 15)
Смъртен указ (ст. 6)	Смъртен указ (ст. 15)

Образът на Навуходоносор е 60 лакътя на 6 лакти. $60 \times 6 = 360$. Това е числото на зодиака с неговите 36 по-малки богове, всеки от които управлява 10 градуса на небето. Всички тези богове бяха еманации на **бога на слънцето**, което беше обобщено чрез сумиране на броя на всички по-малки богове. $1+2+3+4+5\dots +33+34+35+36 = 666$

Изображението, създадено от Навуходоносор, беше направено изцяло от злато, докато изображението, което Бог му показва в Данаил 2 гл., имаше само глава от злато. Това показва как белегът на звяра ще бъде **фалшификат на Божията истина**. От горната таблица можем също да видим, че **могъщи царства ще се стремят да наложат белега на звяра**, който е свързан с **поклонението** на символично изображение, което се основава на езическото **поклонение на слънцето**. Всички ще бъдат принудени да следват тази отстъпническа система на поклонение, която ще **противоречи на Божия закон**.

Видяхме, че същността на Божия печат (правда чрез вяра) е в съботата (защото тя демонстрира правда чрез вяра), така че какво е фалшификат за този ден на поклонение, който противоречи на Божия закон, основава се на слънце - поклонение и капсулира същността и плода на недоверието към Бог и превъзнасянето на егото? Какво ще кажете за неделята (SUN-day – ден на Слънцето)? Това е фалшификат на седмия ден събота, който противоречи на Божия закон. Свързан е с поклонението и има историческа връзка с поклонението на слънцето²¹⁴, а християнските националисти се опитват да го наложат със закон (както ще видим). Разбира се, белегът на звяра не може да бъде просто празнуване в неделя, защото **Бог има много изпълнени с Духа деца**, които вярно ходят на

²¹⁴ Shelby Vernon McCasland, „The Origin of the Lord's Day,” *Journal of Biblical Literature*, том 49, бр. 1 (1930), стр. 65-82

църква всяка неделя, защото смятат, че това е, което Бог иска да правят.²¹⁵

В Откровение, белегът на *звяра* е *религиозен закон, който* накрая ще бъде *наложен от световна сила (подобния на агне звяр)*. Може ли национален (и след това международен) неделен закон, започващ със законови ограничения (Откр. 13:17) и завършващ със смъртното наказание (Откр. 13:15), да *бъде белег на царството на звяра?*

НЕДЕЛЯТА И ФИЛОСОФИЯТА НА ЗАБРАНЕНИЯ ПЛОД

Може ли един наложен неделен закон да бъде символ на дървото за познаване на доброто и злото, точно както съботата е символ на дървото на живота? Може ли празнуването на неделята да разкрие, че сме били измамани от лъжите, които Сатана ни е казал за Бог и Неговото управление, точно както яденето на забранения плод разкрива, че Ева е повярвала в лъжите на Сатана за Бог? Ако погледнете назад към лъжите, в които Ева повярва за Бог, които я накараха да вкуси от забранения плод, скоро ще стане очевидно, че голяма част от християнския свят днес се покланя в неделя вместо в събота по същите причини.

Бог определи дървото на живота в средата на Градината (Бит. 2:9) да бъде канал на живота и по подобен начин Той определи, седмият ден събота, който е в средата на Божия закон,²¹⁶ да бъде канал на Неговия Дух. „Тестът“ между дървото на живота и дървото на доброто и злото изглежда про-

215 Един от (ако не и) първите, които свързаха спазването на неделята с белега на звяра, беше Томас Тилам, баптистки свещеник, през 1657 г. Според Тилам, седмият ден събота „в тези последни дни се превърна в последния голям спор между светиите и Човека на греха, Променияният времена и закони [Дан. 7:25].“ Томас Тилам, *Съботата от седмия ден, търсена и празнувана* (Лондон: 1657), стр. 1, <https://tinyurl.com/y7r7cctd>

216 От 319-те думи в превода на KJV на 10-те заповеди (Изход 20:2-17), 159-та дума се намира в първата клауза на заповедта за съботата (няма реална разлика между преводите). Заповедта за съботата също е в средата на 172-те думи на еврейския текст.

Белегът на звяра и гървото на гоброто и злото

изволен, точно както „тестът“ между съботата и неделята изглежда произволен. Да, катехизисът на Триидентския събор казва толкова, когато обяснява „защо християните спазват не съботата, а Господния ден“.

„Другите заповеди на Декалога са предписания на естествения закон... ние не сме инструктирани от естествения закон да се покланяме на Бог в събота, а не в който и да е друг ден.“²¹⁷

Логично е да избягваме убийствата, кражбите, лъжите и т.н., но съботата не е нещо, което можем да изведем от нашите наблюдения върху природата. Това е най-силният аргумент за пренебрегване на заповедта за помнене на съботата. Въпреки това, идеята да използваме „естествения закон“ като наш морален компас се проваля трагично, когато осъзнаем, че „принципите на поведение, за които се смята, че произтичат от природата на нещата, често са **културно обусловени**. Философите са спорили за справедливостта на **робството**, основано на естествения закон... Тома Аквински, наблюдавайки пътищата на природата като кралската пчела сред пчелите, заключава, че... **монархията** е най-добрата форма на управление... Той също така осъжда религиозната свобода, вярвайки, че **смъртното наказание за ереста е диктувано от природата**... Концепциите за „естествен закон“ следователно не са над културните условия и опитите да се изведат универсални принципи за живот, са уязвими за огромни капани.²¹⁸ Според мнението на мнозинството в християнския свят, заповедите, които не се основават на естествения закон, като съботата, по подразбиране са *произволни*.

Историческите провали на моралния компас на „естествения закон“ са засенчени от най-добрата витрина на границите на естествения закон в Райската градина. Тук Бог беше дал на човечеството закон, който не им се разкрива естествено: не яжте забранения плод. За да подведе човечеството, Змията намеква, че тази заповед е произволна и потисническа (Бит. 3:1-5). Нищо в природата не каза на Ева, че не-

217 *Катехизис на Триидентския събор*, прев. преп. Дж. Донован (Балтимор: Lucas Brothers, 1829 г.; публикувано за първи път през 1566 г. при папа Пий V), стр. 264, <http://tinyurl.com/23j9ymjj>

218 Тонстад, *Изгубеното значение на седмия ден*, стр. 427

подчинението на Божията заповед е неморално; всъщност природата сякаш свидетелстваше за обратното, тъй като Ева „видя, че дървото *беше* добро за храна и приятно за очите, и дърво желателно, за да направи *човек* мъдър“ (Бит. 3:6 KJV).

Целта на Змията беше да убеди човечеството, че Божиите закони са произволни и потиснически, и по този начин да представи погрешно Законодателя като произволен и потиснически. Знакът, че нашите първи родители са приели клеветите на Змията, беше да ядем от дървото на познанието, вместо от дървото на живота. По подобен начин Змията е накарала по-голямата част от християнския свят да пренебрегне заповедта за съботата, защото природата не я поддържа. Подобно на заповедта за въздържане от забранения плод, четвъртата заповед се възприема като произволна и целият свят вижда Бог като Един, който от време на време създава произволни закони, за да демонстрира висшата Си сила и суверенитет.

Да се гледа на Божиите закони като произволни естествено води до убеждението, че те се нуждаят от външен съдия и палач, за да ги наложи. Този възглед за Бог се засили, когато Римската империя се „християнизира“ и предишните методи на управление бяха транспонирани върху Божиите методи на управление. Когато Римската църква достигна господство през Тъмните векове, папата и неговото правителство стават видимото проявление на Бог и Неговото правителство в очите на света. Така змията, чрез папския звяр, „изговори ужасни думи на богохулство срещу Бог, клеветейки името му“. (Откровение 13:6)

Змията накара Ева да повярва, че Божията забрана за дървото на доброто и злото е робско иго, което произволно ограничава нейната свобода, и по подобен начин мнозина днес гледат на заповедта да се пази съботата свята вместо неделя като произволно робско иго, което накърнява тяхната „свобода в Христос“. Ева със сигурност е смятала, че трябва да има правото да яде от всяко дърво, което иска (въпреки че тя просто искаше да яде забранения плод), точно както мнозина днес отстояват правото да пазят всеки ден като „събота“ (въпреки че искат богослужение в неделя). Ева постави собствените си разсъждения над ясната Божия заповед, за да

Белегът на звяра и гървото на гоброто и злото

може да прави това, което иска, точно както мнозина използват собствените си разсъждения вместо ясното „Така казва Господ“, за да излязат от спазването на седмия ден събота.²¹⁹

В края яденето от дървото, което Бог забрани, действаше като знак за независимост от Бог, точно както неделното поклонение е знак за независимост от авторитета на Божието Слово. Философската основа зад неделята е философската основа зад забранения плод – факт, който показва прехвърлянето от съботата към неделята.

ЗАБРАНЕНИЯТ ПЛОД	НЕДЕЛЯ
Заповедта за въздържане от плодове изглежда произволна и ограничаваща свободата	Заповедта за въздържане в неделя изглежда произволна и ограничаваща свободата
Ограничението се разглежда като обременителен робски ярем	Ограничението се разглежда като обременителен робски ярем
Не е нужно да ядем от Дървото на живота за препитание, тъй като сме безсмъртни - знак за независимост	Не е необходимо да спазваме съботата за Духа, тъй като сме безсмъртни — знак за независимост
„Можем да ядем от всяко дърво, което пожелаем“	„Можем да съблюдаваме всеки ден, който пожелаем“
Бог каза да не ям, но аз виждам това по различен начин	Бог каза да спазваме съботата, но аз го виждам по различен начин

219 Най-често използваната аргументация е, че Христос е възкръснал в неделя, и затова се покланяме в неделя, за да почетем това. Прекрасно е да си спомним такова важно събитие, но никъде в Божието Слово Той не каза, че поради това свещеността на съботните часове е била прехвърлена. Това е просто човешко разсъждение над Божието Слово.

ДЪРВОТО НА ЖИВОТА	СЪБОТАТА
В средата на градината	Средата на заповедите
Сочи към Източника на живота – Създателят	Сочи към Източника на живота – Създателят
Канал на живота от Бог	Канал на Духа от Бог
Предоставяне на плодове в определени часове	Дух, даден в определени времена
Яжте плодове, като се доверите на Бог	Получете Духа, като се доверите на Бог
Възможност за развитие на характера / Освещение	Възможност за развитие на характера / Освещение
Естествени последици, ако плодовете не се ядат	Естествени последици, ако Духът не е получен

Имайки това предвид, помислете какво казва самото папство - Звярът – чиято единствена цел е да клевети и да представя погрешно характера на Бог – *знакът за неговата власт* над Божието Слово е:

„... [Католическата] църква промени спазването на съботата в спазване на неделята ... Протестантите, които казват, че се основават на Библията и само на Библията, и че не вярват на нищо, което не е в Библията, трябва да бъдат по-скоро озадачени от спазването на неделята, когато Бог ясно каза: „Пазете свят съботния ден.“ Думата неделя не се среща никъде в Библията, така че, **без да знаят това, те се подчиняват на авторитета на католическата църква.**²²⁰

„Първата заповед в Библията е тази за освещаването на седмия ден: Бог благослови СЕДМИЯ ДЕН и го освети. Битие 2:3. Тази заповед е потвърдена от Бог в Десетте заповеди: Помнете съботния ден, за да го освещавате. СЕДМИЯТ ДЕН е съботата на Господа твоя Бог. Изх. 20 гл. От друга страна, Христос заявява, че не е дошъл да разруши закона, а да го изпълни. Матей 5:17. Самият той спазваше съботния ден: Лука 4:16.

220 Н. Canon Cafferata, *The Catechism Simply Explained* (Лондон: 1935), стр. 89. <http://tinyurl.com/2bzcerah>

Белегът на звяра и гървото на гоброто и злото

Неговите ученици също го спазваха след Неговата смърт: Те почиваха в съботния ден според заповедта. Лука 23:56.²²¹ И все пак с цялата тази тежест на *авторитет* от писанията за спазване на съботата или седмия ден свят, протестантите от всички деноминации, превръщат този ден в светски и прехвърлят задължението му към първия ден от седмицата или неделята. Какви *правомощия* имат да правят това? **Никакви, освен неписаното слово или традицията на католическата църква ...**²²²

„... **Защо те [протестантите] почитат първия ден от седмицата вместо седмия?** Защо кръщават деца? Противно на техните принципи, **те трябва да гледат извън Библията към гласа на традицията**, която не е човешка, а божествена, защото е гарантирана от божественото, **непогрешимо свидетелство на Католическата църква ...**

„Какъв библейски авторитет има за промяна на съботата от седмия в първия ден от седмицата?

„Кой даде на папата *властта* да променя Божия заповед?

„**Ако Библията е единственото ръководство за християните, тогава адвентистите от седмия ден са прави, когато спазват съботата с евреите.** Но католиците се учат какво да вярват и правят от божествения, непогрешим **авторитет**, установен от Исус Христос, **католическата църква ...**

„Не е ли странно, че тези, които превръщат Библия-

221 Фактът, че ранната църква, както евреи, така и езичници, е спазвала седмия ден събота, е явен от следните пасажи: Деяния 13:14, 42; 16:13; 17:1-2; 18:3, 4, 11. Това, че Павел никога не е учил, че Моралният закон е бил или може да бъде отменен, е засвидетелствано в Римляни 3:31; 6:1-2; Рим. 7:7, 12; 1 Кор. 7:19.

222 Преп. Джон Милнър, *Край на религиозните противоречия: в приятелска кореспонденция между религиозно общество на протестанти и римокатолически бог; Адресирано до преподобния лорд епископ на Сейнт Дейвид, в отговор на Протестантския катехизис на негова светлост*, (Лондон: Keating, Brown, and Co., 1818), том. 1, стр. 119-120, <http://tinyurl.com/5n6fpdya>

та в свой единствен учител, непоследователно следват по този въпрос **традицията на (Ред.: Католическата) църквата.**²²³

„Протестантите често се присмиват на авторитета на църковната традиция и искат да бъдат ръководени само от Библията; но те също са били ръководени от обичаите на древната църква, които не намират основание в Библията, а почиват само на църковната традиция! Удивителен пример за това е следният: Първата положителна заповед в Декалога е **„Помнете съботния ден, за да го освещавате“** и тази заповед е била прилагана от евреите в продължение на хиляди години. **Но съботният ден, чието спазване Бог заповяда, беше нашата събота.** И все пак кой от католиците или протестантите, с изключение на няколко секти, като **„баптистите от седмия ден“**, някога са спазвали тази заповед? **Никой.** **Защо тогава Библията, на която протестантите твърдят, че се подчиняват изключително, не дава разрешение за замяната на седмия ден от седмицата с първия.** Тогава въз основа на какъв авторитет те са направили това? **Явно въз основа на авторитета на същата католическа църква,** която те изоставиха и чиито традиции осъждат.²²⁴

223 Bertrand L Conway, *The Question Box* (Ню Йорк: The Columbian Press, 1910), стр. 75-76, 254, 255. <http://tinyurl.com/pctf297w>.

224 Джон Л. Стодарт, *Възстановяване на изгубената вяра* (1922 г.), стр. 80. <http://tinyurl.com/3e4777d5>

За повече цитати, казващи същото, моля, направете справка към следните препратки: Джеймс Кардинал Гибънс, *Вратата на нашите бащи* (1917), стр. 72-73, <http://tinyurl.com/5yfs62m9>; Bertrand L Conway, *The Question Box* (Ню Йорк: The Columbian Press, 1910), стр. 75-76, 254, 255. <http://tinyurl.com/pctf297w>; Джон Антъни О'Брайън, *Вратата на милиони: пълномощията на католическата религия* (Хънтингтън, Индиана: Нашият неделен посетител (1955), стр. 472-473, <http://tinyurl.com/yuuuhbnp>; Джон Антъни О'Брайън, *Разбиране на католическата вяра* (1956), стр. 13, 156-157, <http://tinyurl.com/yc2shvfs>, SJ, *This is Catholicism: A Comprehensive and Lucid Explanation of the Catholic Faith in Question and Answer Form* (1959), стр. 325, <http://tinyurl.com/2tttnuma>; Питър Гайерман, *Катехизис на католическата доктрина за Вярващия* (Сейнт Луис, Мисури: В. Herder Book Co., 1946 г.), стр. 50-51, <http://tinyurl.com/fnwnhyrd>, *Спазване на съботата*, (Нашвил, Тенеси: The

Белегът на звяра и гървото на гоброто и злото

Ето го, точно от устата на звяра е казано, че неделята е знак, знаме и белег на властта на папството. По-голямата част от пазителите на неделята нямат представа защо ходят на църква в неделя и това е точно както Сатана иска. Той иска целият свят да гледа на съботата като на строг, произволен и легалистичен закон, вместо изпълнена с любов възможност за допълнителни благословения. И той иска целият свят да бъде уловен в традицията съботата да бъде пропускана. Не само това, но ако гледаме на съботата като на строг, произволен, легалистичен и потиснически закон, тогава какво говори това за моя възглед за Бог, който е дал този закон в началото? Не идва ли един произволен закон от произволен законодател?

Интересно е да се отбележи колко важна е традицията за хората в наши дни. Много от тях са като съвременни „свещени крави“. Възможно ли е това да е причината гръцката дума за „традиция“ в Новия завет, *paradōsis* (Гр. 3862), да се използва за числото 666,²²⁵ числото на звяра? Традицията сама по себе си не е грешна, но определен тип традиция е грешна според Исус:

Матей 15:3, 7–9³ Исус отговори: „А **защо вие, чрез вашите традиции, нарушавате преките Божии заповеди?** ...⁷ Лицемери! Исаия беше прав, когато пророкува за вас, защото той писа: ⁸ „Тези хора ме почитат с устните си, но сърцата им са далеч от мен. ⁹ Тяхното поклонение е фарс, защото **те проповядват идеи, създадени от човека, като заповеди от Бог.**“ (вж. Колосияни 2:8)

Broadman Press, 1940 г.), стр. 49, <http://tinyurl.com/4n6rjtja>.

225 P⁽⁸⁰⁾ A⁽¹⁾ R⁽¹⁰⁰⁾ A⁽¹⁾ D⁽⁴⁾ O⁽⁷⁰⁾ S⁽²⁰⁰⁾ I⁽¹⁰⁾ S⁽²⁰⁰⁾. Други думи в Библията, които съответстват на числото 666 са гръцката дума за „богатство“, *εἰρηδρία* (Гр. 2142, Мат. 26:24-25) и мъж на име „Сетур“ (Евр. 5639, Числа 13:13), което означава скрит или мистериозен. Числото 666 също се появява на две други места: 666 таланта злато, които Соломон спечели (3 Царе 10:14) и 666 деца на Адоникам (Ездра 2:13). Адоникам е комбинацията от „Адони“ [Евр. 113] и „кам“, [Евр. 6965]. В Изход 15:7 думата „кам“ е преведена като „тези, които се надигат [кам] срещу теб [Бог].“ По този начин „числото на звяра“ символизира царство, което поставя силно ударение върху традициите и богатството, има мистерии и се надига срещу Бог.

ЗНАКЪТ НА НЕДЕЛНИТЕ ЗАКОНИ

Двете дървета бяха не само духовни урни за гласуване, но щом веднъж се консумира от плода им, те също се превърнаха в две знамена, които показват под чия власт сте – кого слушате и на кого се доверявате. Докато Адам и Ева се доверяваха на Бог, те бяха поданици на Неговото Царство и яденето от дървото на живота беше знак за този факт. Като алтернатива, винаги когато нашите първи родители не вярваха на Бог и се доверяваха на лъжите на Сатана, те ядяха от дървото му и ставаха негови поданици под неговото знаме. По същия начин съботата е знак, че се доверяваме на Бог като Източник на живота, чиито закони са принципите, върху които функционира този живот. Неделята, от друга страна, е знаме, което се носи от хора, които вярват в лъжите на Сатана за Бог (съзнателно или несъзнателно) – че Бог и Неговите закони са произволни и че Божието Царство действа като това на Звяра. Точно както двете дървета разкриват на чия страна сте в космическата битка, така и двата дни разкриват същото.

Но обикновеното спазване на неделята *не е* белегът на звяра, тъй като Писанието заявява, че белегът на звяра ще бъде придружен от *законови и икономически ограничения* (Откр. 13:16-17). Много честни Божии деца ходят на църква в неделя, защото никога не са знаели, че съботата е Божият ден. Други смятаха, че тя е премахната, защото техните пастори, които „са скрили очите си от моите съботи“ (Езек. 22:26), им казвали това. Много пастори и църковни ръководители не разбират философията зад неделното богослужение и фините последици, които такова вярване има върху нечие виждане за Божия характер. Но когато неделните закони започнат да се прилагат и налагат с насилие, всеки ще види духа зад философията на забранения плод и ще бъде принуден да направи избор: дали ще се съгласи с такава система, или ще заеме своята позиция сред Божиите деца, „които пазят Божиите заповеди и имат свидетелството на Исус Христос. Откровение 12:17 (KJV). За да обобщим, **белегът на звяра ще бъде „умишлено, съзнателно одобрение в последното време на принудителното спазване на неделята**

Белегът на звяра и гървото на добротата и злото

в противовес на ясната светлина по въпроса за съботата и в хармония с класическия римокатолицизъм. Като такъв, белегът на звяра е доказателство за личен характер, узрял в противопоставяне на Бог.²²⁶

БЕЛЯЗАН НА РЪКАТА ИЛИ ЧЕЛОТО КАТО АДАМ ИЛИ ЕВА

Когато тези неделни закони започнат да се прилагат, ще се съгласите ли с тази сатанинска система на силата и принудата и ще понесете ли „Божия гняв“ (жънейки последствията от своите действия), или ще изберете да получите допълнително благословение от Божието присъствие, но изтърпявайки човешкия гняв (потенциални мъчения и смърт)? Тези, които не са основани на Божието Слово и нямат пълно доверие в Него и Неговите пътища, неизбежно ще получат белега на звяра. Някои ще се съгласят с тази авторитарна теокрация, защото вярват, че насилственият подход и принудата са правилният начин да се правят нещата, докато други ще се съгласят с нея, защото е по-лесно, отколкото да се съпротивляваш и да търпиш парични глоби, лишаване от свобода и в крайна сметка смърт. Тези, които наистина вярват в тази система, напълно са погълнали лъжите на Сатана – те се покланят на Звяра и неговия фалшив образ – и впоследствие ще бъдат „жигосани“ с белега на Звяра на челото си, което е символ на ума, или мислите (Римляни 7:25). Тези, които се присъединят към тази нова система търсейки лесен път, ще получат белега на звяра на ръката си, което съответства на техните дела (Пс. 28:4; Йер. 25:14).

Първата група напълно се поддава на лъжите на Сатана и е измамена, докато втората не е непременно убедена, че това е правилният път. Тези, които вярват в лъжите на Сатана, ще водят в пътя на тази нова система, ще установят закони и ще убедят дори тези, които не са убедени да се съгласят

226 К. Мервин Максвел, „Белегът на звяра“, в *Симпозиум върху Откровението: Екзегетични и общи изследвания, книга 2*, изд. Франк Б. Холбрук, том. 7, поредица Данаил и Комитетът за Откровение (Силвър Спринг, Мериленд; Библейски изследователски институт на Генералната конференция на адвентистите от седмия ден, 1992 г.), стр. 44

с нея. Това е същата ситуация, в която са се озовали нашите първи родители. Писанието казва, че Ева е била измамена от змията и е повярвала напълно на лъжите ѝ, но Адам не е (1 Тим. 2:14). Ева, тази, която повярва на лъжите, убеди Адам да вземе участие. Тя е символ на падналата Църква в края (Йер. 6:2 + Ис. 51:16; Мат. 25:1; Еф. 5:23-32; 2 Кор. 11:2), а Адам е символ на останалото човечество. Ева представлява онези, които получават белега от лъжите на звяра на челото си, докато Адам представлява онези, които получават белега на лъжите на звяра на ръката.

ИСУС БЕШЕ ПРЕСЛЕДВАН ЗА ПРЕСТЪПВАНЕ НА СЪЗДАДЕНИ ОТ ЧОВЕКА СЪБОТНИ ЗАКОНИ

Колкото и невероятно да звучи, един ден мъже и жени ще установят и наложат спазването на неделята под смъртна заплаха. Това обаче не трябва да ни изненадва, след като видяхме методите на Сатана от Вавилон до Рим, тъй като всяка световна сила в пророческия поток от време е налагала религиозните закони чрез ръката на държавата със смъртно наказание. Защо ще се случи това? Заради същата причина, поради която се е случвало през цялата история — хората имитират този, на когото се покланят.

Защо еврейската църква започна да преследва Христос? Защото Той не приличаше на бога, на когото се покланяха. Те се покланяха на бог, който създава произволни правила и смазва всеки, който му се противопостави. Тъй като гледаха на Бог по този начин, те подражаваха на това поведение, като наложиха на хората много произволни ограничения и тежести. Една от основните беше тази на произволните *закони за съботата*. Исус дойде, за да разкрие истинската природа на законите на Своя Отец и като такъв премахна техните произволни закони за съботата. Да, „първите открити стъпки, които фарисеите и законодателите някога са предприели срещу Исус Христос, за да му навредят по някакъв начин, са били предприети, защото Той не е спазвал съботата според тях. Това беше спорът между Христос и тях; и в този момент

Белегът на звяра и гървото на доброто и злото

всичко останало бе изтълкувано превратно.”²²⁷

Марко 2:23–3:6 **В един съботен ден**, когато Исус минаваше през житните ниви, учениците Му започнаха да късат зърнените класове, за да ядат. ²⁴ Но фарисеите казаха на Исус: „Виж, **защо те нарушават закона, като жънат зърно в събота?**” ... ²⁷ Тогава Исус им каза: „**Съботата е създадена, за да отговори на нуждите на хората**, а не хората да отговорят на изискванията на съботата. ²⁸ Така **Човешкият Син е Господ и над съботата!**” ^{3:1} Исус отново влезе в синагогата и забеляза мъж с деформирана ръка. ² Тъй като **беше събота**, враговете на Исус го наблюдаваха внимателно. Ако той излекува ръката на човека, **те планират да го обвинят, че работи в събота.** ³ Исус каза на човека с деформираната ръка: „Ела и застани пред всички.“ ⁴ След това той се обърна към своите критици и попита: „Законът разрешава ли **добри** дела в съботата или това е ден за вършене **на зло?** Дали това е ден за **спасяване на живот** или за **унищожаване?**“ Но те не искаха да му отговорят. ⁵ Той ги огледа гневно и беше дълбоко натъжен от коравосърдечието им. Тогава каза на човека: „Протегни си ръката“. И така, човекът протегна ръката си и тя беше възстановена! ⁶ **Веднага фарисеите си отидоха и се срещнаха с привържениците на Ирод, за да намислят как да убият Исус.**

Христос беше пазител на съботата, но беше преследван като нарушител на съботата, докато онези, които Го преследваха, твърдяха, че пазят съботата, но всъщност бяха нейни нарушители! В деня на Христос спорът беше свързан с това дали Божиите идеи за съботата трябва да преобладават или човешките идеи за нея.²²⁸ Както беше тогава, така ще бъде и

227 А. Т. Джоунс, *Христос и фарисеите* (Международна асоциация за религиозна свобода, 1894 г.), стр. 10

228 Исус никога не е нарушил съботата, но е нарушил създадените от човека традиции на фарисеите, които те са налагали като закон, опитвайки се да разкрие истинската природа на закона на Своя Отец и впоследствие да промени тяхното възприятие за Божия характер. „Спорът зад този привидно незначителен въпрос е дали фарисейската традиция... е Божие откровение за човека и обвързващо за всички евреи... Според Устната Тора, както я имаме сега в Мишна (Шабат 7:2),

накрая. Ето защо „свидетелството на Исус“, което Той даде чрез живота Си, също се описва като „духът на пророчеството“. Откровение 19:10 (KJV). Животът на Христос на земята разкрива какво ще се случи в края на времето.

Евреите се покланяха на бог, който беше източник на живота и смъртта, доброто и злото. Така те взеха от дървото на доброто и злото и знакът за това беше тяхното отхвърляне и разпъване на Господаря на съботата. За да наложат своите фалшиви закони за съботата, те използваха ръката на държавата и разпънаха Христос вместо тях. Точно така в крайна сметка отстъпническите църкви ще се опитат да използват меча на държавата, за да преследват всеки, който не спазва смятаната от тях за подходяща „събота“.

Тъй като по-голямата част от християнския свят също се покланя на бог, който налага своите закони чрез заплахи за изтезания и смърт, те в крайна сметка ще имитират това поведение, ако смятат, че е необходимо за запазване на традициите си. Така отново ще се изпълнят думите на Христос:

Йоан 16:2–3² Защото ще бъдете изгонени от синагогите и идва време, когато онези, които ви убиват, ще мислят, че вършат свята служба за Бога.³ Това е така, защото те никога не са познавали Отца или мен.

Тъй като тези хора не познават Бог и Неговите пътища, те ще бъдат трансформирани в нещо, което е много различно от Него.

Имаме много ясни примери за това какво ще се случи в бъдеще в историята на всяко царство от Вавилон до папския Рим. Там виждаме как тези царства налагат религиозните закони и как трябва да реагират Божиите хора. Един от най-ярките примери е преследването на християните през Тъмните векове от Католическата църква, когато тя налагаше религиозни догми чрез ръката на държавата и измъчваше или изгаряше живи всички „еретици“, които можеше. Така

тридесет и девет категории от м.лакха (работата) е забранена на Шабат... Дейвид Х. Стърн, *Еврейски коментар на Новия завет: Придружаващ том към еврейския Нов завет А*, електронно изд. (Clarksville: Jewish New Testament Publications, 1996), Матей 12:2.

Белегът на звяра и гървото на гоброто и злото

че, преди да разгледаме настоящите религиозни и политически движения, обсъждащи неделните закони, нека обърнем внимание на неделните закони, прилагани от папството през Тъмните векове.

8.2 ЗВЯРЪТ ПРЕЗ ТЪМНИТЕ ВЕКОВЕ

536 г. сл. Хр., две години преди последният от трите рога да бъде изкоренен, се смята от много историци за най-лошата година в човешката история. Касиодор, очевидец на тези събития, описва случилото се през 538 г., като пише, че „Слънцето, първата от звездите, **изглежда е загубило обичайната си светлина и изглежда със синкав цвят**. Чудим се как така **не виждаме сенки от телата си по обяд**, не усещаме могъщата сила на топлината му, и **явленията, които съпътстват затъмнение, продължило цяла година**.²²⁹ Много историци описват тази година като „Вулканичната зима от 536 г. сл. Хр.“, която „беше най-тежкият и продължителен епизод на климатично охлаждане в Северното полукълбо през последните 2000 години“.²³⁰ Димът от вулканите в крайна сметка закриваше слънцето в продължение на цяла година! Мнозина днес със сигурност смятат, че е глупаво да тълкуват това събитие като предзнаменование за предстоящи тъмни неща, но същото може да се каже за свръхестествената тъмнина, която предшества смъртта на Христос на кръста:

Матей 27:45 По обяд настана тъмнина по цялата земя до три часа.

Точно както имаше тъмнина, водеща до смъртта на Христос, така също имаше тъмнина, водеща до духовна пародия.

Около две години след началото на тази тъмнина Христос беше духовно разпънат от римския съюз между Църква и държава, тъй като на 7 май 538 г. – *началото на 1260-годишното пророчество* – Католическата църква направи директна атака срещу Божия закон чрез третият Орлеански синод:

229 Ходжкин, *Писмата на Касиодор*, стр. 518-520

230 „Вулканична зима от 536 г.“, *Уикипедия*, <http://tinyurl.com/5n7mru6>

„Третият Орлеански синод, подобно на втория, **не беше просто провинциален [местен] синод**, тъй като в него взеха участие епископи от няколко църковни провинции... Събраните епископи декларират **целта си да възстановят старите закони на църквата и да преминат към нови.**“²³¹

28-ият канон на този синод е невероятно стряскащ:

„28. Като се има предвид убеждението на хората, че **не трябва да пътуват в Господния ден [неделя]** с коне, или волове и каруци, или да приготвят нещо за храна, или да правят нещо, благоприятно за чистотата на къщите или хората... Но **от селската работа**, т.е. оран, култивиране на лозя, жътва, косене, вършеене, разчистване на тръни или жив плет, **ние преценяваме, че е по-добре да се въздържате**, за да могат хората по-лесно да идват в църквите и да имат свободно време за молитви. **Ако някой бъде намерен да върши забранените по-горе дела, нека бъде наказан, не както могат да наредят гражданските власти, а както могат да решат църковните власти.**“²³²

Заедно с неделния закон на Орлеан, Кодекс III на Юстиниан, който включва различни неделни закони, също беше наложен в целия християнски свят през 538 г. сл. н. е., след като Юстиниан възвърна правната юрисдикция в Италия:

„2. ... **Всички съдии и хората в града трябва да почитат и работата на всички занаяти трябва да бъде прекратена, в светата неделя ...**

„9. ... (1) Ето защо постановяваме, че **светият Господен ден [неделя] винаги ще бъде почитан и освободен от всички изпълнения на присъди...** (2) Де-

231 Чарлз Джоузеф Хефеле, *История на църковните съвети* (Единбург: Т. и Т., 1895), том. 4, стр. 204-209

232 Йоан Доминик Манси, *Sacrorum Conciliorum: Nova et Amplissima Collectio* (Флоренция: 1763), том. 9, стр. 19 (канон 28), <https://tinyurl.com/2jj5mkcc>. Превод от АН Lewis, *Критична история на неделното законодателство* (Ню Йорк: Appleton, 1888), стр. 64. Неделият закон на Константин от 321 г. сл. н. е. позволява на фермерите да продължат да изпълняват задълженията си в неделя, но това ново допълнение дори поставя извън закона някога освободените фермери.

Белегът на звяра и гървото на добротата и злото

нят няма да бъде отворен за театър, състезания на цирка или съзливна гледка на диви зверове... (3) **Ако някой... наруши разпоредбите на този закон под претекст за обществен или частен бизнес, трябва да претърпи загуба на поста си и конфискация на имуществото.**²³³

През 538 г. сл. н. е., за първи път в историята, религиозен закон, който директно атакува Божия закон, е *наложен* универсално в целия християнски свят.²³⁴

Така виждаме действието на Малкия рог, когато „**поваля истината на земята ...**” Данаил 8:12 (KJV). И каква истина е отхвърлена?

Псалм 119:142 (KJV) Твоята правда е вечна правда, и **Твоят закон е истината.**

Не само Божият закон е истина, но ние знаем, че **Христос е истината** (Йоан 14:6). И Христос, и законът могат да бъдат описани като истина, защото Божият закон е просто препис на Христовия характер на безкористна любов. Следното пророчество на Данаил конкретно показва кой закон е отхвърлен от римската власт:

Данаил 7:25 Той ще **се противопостави на Всевишния** и ще потиска светите хора на Всевишния. **Ще се опита да промени техните свещени празници и закони** и те ще бъдат поставени под негов контрол за

233 Blume, *Кодексът на Юстиниан*, кн. 3, 12.2, 9, том. 1, стр. 643-647

234 Милър и Сарис, *Новелите на Юстиниан*, новел 9, стр. 157-159. Преходът, настъпил през 538 г., се проявява върху последващите монети на Юстиниан, тъй като „През 538 г. Юстиниан I помоли сечачите неговите монети да не издават никакви монети в бъдеще, представяйки го повече като войник. Вместо това, от 538 г., той трябваше да бъде с кръст в ръка върху глобус на света в ръката си, тъй като се смяташе по-скоро за теолог, а не за войник. Има още една промяна, която Юстиниан I искаше да въведе върху своите монети. На тях не е поставена дата преди тази година, но от 538 г. те трябваше да поставят годината на неговото царуване върху монетата. 12-ага година на Юстиниан I или XII, както се вижда на тази монета, е точно 538 г. Keum Young Ahn, et al., „538 AD and the Transition from Pagan Roman Empire to Holy Roman Empire: Justinian's Metamorphosis from Chief of Staffs to Theologian,” *International Journal of Humanities and Social Science*, vol. 7, бр. 1 (2017), стр. 66.

време, времена и половин време.²³⁵

Една нация говори чрез своето законодателство, а Римската църковно-държавна система говори, или законодателства, богохулства, когато мисли да промени Божия закон! Кой закон смята папството да промени? Законът, отнасящ се до *времето*, което е съботата! Да, конкретната заповед, която папството и държавата хвърлиха на земята, беше четвъртата заповед относно съботата. Църквата не само атакува съботата, но преследваше и самия Христос, защото, както видяхме, Неговият Дух е в съботата!

Не само Израел се разведе с Христос в полза на държавата, но духовният Израел, Църквата, направи същото, когато отхвърли съботата заради неделата. Както видяхме, Христовият Дух е в съботата, така че когато отхвърлим този дар на близко общение, който Бог предлага, това пронизва сърцето на Бог и Неговия скъп Син. Точно както слънцето спря да грее в часовете, водещи до смъртта на Христос на кръста, така то спря да грее в годините, водещи до този неделен закон, тъй като това беше духовно разпъване на Христос. Защо слънцето спря да грее до смъртта на Христос? Тъй като то е символ на живота на Бог в Христос, който дава живот на всички, и когато Христос, „слънцето на правдата“ (Малахия 4:2), беше „угаснало“, то отговори по същия начин. Наистина, греховете на човечеството засегнаха земята и я накараха да се опита да „повърне“ нечестивите от устата си (Лев. 18:25).

РЕТРОСПЕКЦИЯ КЪМ СОДОМ И ГОМОР

Силовите и насилствени действия на незаконния съюз на църквата и държавата доведоха до силно и насилствено вулканично изригване. Писанието изглежда загатва, че „огънят от небето“, който унищожи Содом и Гомор, е действал по подобен начин, тъй като показва, че районът близо до това място е бил силно нестабилен:

235 Наред с неделните закони, кодексът на Юстиниан също съдържаше други закони относно спазването на Великден, който зае мястото на библейския празник Пасха.

Белегът на звяра и гървото на гоброто и злото

Битие 14:10 Както се случи, долината на **Мъртво море беше пълна с ями с катран**. И докато армията на царете на Содом и Гомор бягаше, някои паднаха в ямите за катран, докато останалите избягаха в планините.

Второзаконие 29:23 ²³ Те ще възкликнат: **Цялата земя е опустошена от сяра и сол!** Това е пустош без нищо засадено и нищо растящо, дори стръкче трева. **Това е като градовете Содом и Гомор, Адма и Севоим**, които Господ унищожи в силния Си гняв.

Древногръцкият историк Диодор Сицилийски (1-ви век пр. н. е.) пише относно района на Мъртво море, където се намират Содом и Гомор, че „... **произвежда асфалт в изобилие ... и от центъра му извира веднъж годишно голяма маса асфалт ...**”²³⁶ Страбон (63 пр. н. е. – 24 г. сл. н. е.), географ от първи век, също записва, че земята около Мъртво море, включително Содом показва много доказателства за факта, че е разположена на голяма разломна зона и е силно разрушителна. Той пише, че Мъртво море „е пълно с асфалт“ и че „страната е огнена“. Също така ни информира, че хората, живеещи в този регион, са знаели, че градовете около тази област често страдат в резултат на неприветливия пейзаж:

„... защото близо до Моасада [близо до Мъртво море] могат да се видят... **разрушени селища тук и там; и затова хората вярват на често повтаряните твърдения на местните жители, че някога е имало тринадесет обитаеми града в този регион, на които Содом е бил метрополия ... и поради земетресения и изригвания на огън и горещи води, съдържащи асфалт и сяра, езерото прекрачи границите си и скалите бяха обгърнати от огън; и що се отнася до градовете, някои бяха погълнати, а други изоставени от онези, които успяха да избягат.**”²³⁷

Всичко това би имало смисъл, тъй като Содом е известен

²³⁶ Диодор Сицилийски, *Bibliotheca Historica*, том. 2, bk 2, 48.6, прев. от CH Oldfather (Лондон: William Heinmann, 1935), стр. 43-44, <https://tinyurl.com/2yj7zmp7>

²³⁷ Страбон, *География*, XVI:2.42, 44, р. 293-294, <https://tinyurl.com/5b56kz24>

с това, че е сексуално неморален град и след като Бог обяви, че неговите устави забраняват всякаква сексуална неморалност в Левит 18:6-24, той каза какво ще се случи, ако те осквернят земята с греховете си:²³⁸

Левит 18:25–28 (КJV) ²⁵ И земята е осквернена; затова Аз посещавам [Евр. 6485, наблюдавам] беззаконие то и върху нея и *самата земя избълва своите жители*. ²⁶ **Затова трябва да пазите повеленията Ми и съдбите Ми** и да не извършвате никоя от тези мерзости; *нищо* някой от вашия собствен народ, нито някой чужденец, който живее между вас; ²⁷ (защото всички тези мерзости са вършили хората на земята, които *са били* преди вас, и земята е осквернена;) ²⁸ **За да не избълва и вас земята**, когато я оскверните, както избълва народите, които *бяха* преди вас.

Исаия 24:3–6 ³ Земята ще бъде напълно опразнена и разграбена. Господ каза това! ⁴ Земята скърби и изсъхва, земята запустява. Дори най-великите хора на земята са изгубени. ⁵ **Земята страда за греховете на своите хора, защото изопачиха Божиите инструкции, нарушиха законите му и нарушиха вечния му завет.** ⁶ **Затова проклетие поглъща земята.** Хората трябва да платят цената за греха си. **Те са унищожени от огън** и само няколко са останали живи. (Вж. Ос. 4:1-3)

Исаия предполага, че проклятието на греха засяга земята пропорционално на греховете на хората. Когато Каин уби Авел, Бог обяви, че сега той е прокълнат. Дали това проклетие идва „от“ Бог? Според Създателя, откъде наистина идва това проклетие:

Битие 4:11 (КJV) **И сега ти си проклет от земята**, коя-

238 Експерименти като този с *ориза* показват факта, че думите ни влияят на нещата около нас. В експеримента оризът се поставя в два стерилизирани, херметически затворени буркана и след това някой ще говори, в продължение на приблизително един месец, думи с любящ тон на единия буркан и думи с тон на омраза на другия. Оризът, на който се е говорило с омразен глас, ще плесеняса много по-бързо от буркана, който е „чул“ любящи думи. Ако „езикът може да донесе смърт или живот“ (Притчи 18:21), представете си какво могат да направят нашите действия!

Белегът на звяра и гървото на гоброто и злото

то отвори устата си да приеме кръвта на брат ти от своята ръка.

Проклятието не идва от Бога, а от самата земя!

По същия начин, когато нашите първи родители съгрешиха, Бог заяви: „**Проклетата да е земята заради вас ...** тръни и бодили ще ражда...” (Бит. 3:17-18 RSV). Мнозина днес представят Бог като активно налагащ свръхестествено проклятие върху земята, но думата за „проклятие“ съдържа няколко предупреждения, които са изключително важни за разбиране:

„Глаголът (проклинам) под формата на страдателно причастие *Qal* служи като съществително, което обозначава състояние, предизвикано от външен агент, което в този случай не е посочено или което е най-малкото двусмислено... **текстът не подкрепя твърдението, че YHWH Елохим е проклетел земята (3:17).** Страдателната форма на причастие на глагола означава, че **земята е в състояние на проклятие, което може да е следствие от човешко действие, а не непременно наказанието на YHWH Elohim ... YHWH не налага проклятието, строго погледнато; по-скоро Той признава и заявява състояние, което е станало. YHWH Елохим не е изрично агентът на проклятието.**”²³⁹

Жънем проклятия *от* земята, защото сме посяли грях.

За съжаление като Адам, ние сме прехвърлили отговорността за последствията от нашите действия върху Бог (Бит. 4:13), вместо да поемем отговорност за тях. Трябва ли да вярваме на свидетелството на Ламех, първият полигамист (Бит. 4:19), който твърди, че Бог е активната причина за проклинането на земята (Бит. 5:29)? Или трябва да вярваме на Исус, който каза, че „Някой враг е направил това!“ Матей 13:24-28.

239 Юджийн Комбс, „Прокле ли е Бог земята? Недоумение на тълкуването в Битие 1-5,” в *Ascribe to the Lord: Biblical & Other Essays in Memory of Peter C. Craigie*, *Journal for the Study of the Old Testament Supplement Series* 67 (Sheffield: JSOT Press, 1988), p. 276-277, 285, <http://tinyurl.com/57t9mhu6>. Вижте също Кенет А. Матюс, *Битие 1-11:26* в „Новия американски коментар“ (Нашвил: Broadman & Holman, 1996), p. 252

Бог, за разлика от човека, поема отговорността за наказанията на Своите деца и позволява да бъде описан като извършител на тези неща. Защо? Защото Той *позволява* тези последствия да се развият. Ето защо Бог често е описан като активно *вършец* това, което *позволява*. Помислете за прозрението на Bullinger:

„С еврейския идиом (а също и със съвременната употреба) се казва, че човек прави това, което позволява да се прави. За примери вижте Пр. 4:21; 5:22. Ер. 4:10. Ез. 14:9; 20:25; Мат. 11:25; 13:11. Рим. 9:18; 11:7, 8; Йов 2:6. Бог разрешава, но предложението е на Сатана (Яков. 1:13-14)...”²⁴⁰

Вместо активно да закоравява сърцата (Изход 4:21; Римляни 9:18), Той просто им позволява да бъдат закоравявани. Той не мами (Еремия 4:10) и не изпраща заблуди (2 Солунци 2:11), но позволява тези неща да се случват. По този начин, вместо Бог да бъде Този, който активно създава проклятието, Той просто е позволил греховете на човека да повлияят негативно на земята. Ето защо в книгата Левит се казва, че поради греховете на човека **„земята е осквернена; затова въздавам²⁴¹ беззаконието ѝ върху нея и самата земя избълва жителите си.”** Левит 18:25.

Човекът, ' *âdâm* , е направен от земята, ' *â dâmâh* (Бит.

240 Ethelbert Bullinger, *The Companion Bible* (Sevierville, TN: CT Haywood, 2005), стр. 24, <https://tinyurl.com/wcwz38ef>. Вижте също Bullinger, *Figures of Speech Used in the Bible: Explained and Illustrated* (London: Eyre & Spottiswoode , 1898), стр. 821, <http://tinyurl.com/5d86jbrz>. Това е известно като „идиоматична употреба на глаголи“, а друг свързан еврейски идиом е „метонимия на субекта“. Това литературно средство е било използвано и от други древни близкоизточни езици, както е видно от техните разкази за завоевания. За пример вижте K. Lawson Younger, *Ancient Conquest Accounts: A Study in Ancient Near Eastern and Biblical History Writing, Journal for the Study of the Old Testament Supplement Series 98* (Sheffield: JSOT Press, 1990), стр. 192-193, <http://tinyurl.com/5n8726db>. За повече относно разрешаващия смисъл вижте Трой Дж. Едуардс, *Разрешителният смисъл: съвети и помощ за тълкуване на Библията, което оправдава Божия характер на любовта* (2017 г.).

241 Две от дефинициите на „посещение“ са „надзираване“ или „избявяне“ (Евр. 6485), като и двете са в хармония с откровението на Христос – Той позволи последствията от действията на нечестивите.

Белегът на звяра и гървото на гоброто и злото

2:7), и впоследствие е неин микрокосмос или миниатюрен модел. Например както земята, така и човешкото тяло са съставени от около 70% вода; и двете имат кръвоносна система, в която циркулира животоподдържаща течност (вода и кръв); и двете имат разнообразни екосистеми от безброй организми, които изпълняват различни функции, като например образуване на храносмилателни пътища, които разграждат или усвояват органична материя, за да асимилират по-добре хранителните вещества обратно в телата ни или в земята.

Но какво се случва, ако нашият телесен терен стане „покварен“ или заразен с неорганична и токсична материя? Започва да се отървава от това, което не трябва да е там. Например, ако ядете нещо лошо и получите хранително отравяне, причината ще има следствие. Вашето тяло се стреми да се отърве от „лошите неща“ през единия или другия край! Това е естественото „наказание“ за нарушаване на закона за здравето.

„Когато хората се разболеят, те нарушават някакъв закон; но наказанието има за цел да направи човека по-добър. Това е целта му. Ако не бяха наказателните удари, щяхме да грешим през цялото време. Но те **идват като корекция, а не като произволно наказание. Наказанието е просто следствие от греха. Това е естествена последица от нещата, които човек е направил, а не нещо произволно.**²⁴²

Когато нарушаваме законите на здравето и покваряваме телата си, естественият резултат са непостоянни реакции и точно това се случва, когато човек покварява земята с „токсичната материя“ на греха. Точно както има връзка между нашите действия и здраве, така има тясна връзка между нашите действия и останалата част от творението, както красноречиво се изрази Сигве Тонстад:

„Показателно е, че **настроението на земята се описва като надежден барометър за духовното и морално състояние на жителите. Беззаконието и социалната**

242 *Ежедневен бюлетин на Генералната конференция*, 18 февруари 1897 г., стр. 75, пар. 15

несправедливост изпращат вълни от дисхармония в цялото творение, регистрирани вярно по скалата на Рихтер на изтерзаната душа на природата. След поредица от примери за такава несправедливост, пророк Осия твърди, че поради жестокостта на хората „земята скърби и всички, които живеят в нея, изчезват; полските зверове и небесните птици и морските риби умират“ (Осия 4:3).²⁴³ „Докога ще жалее земята и тревата на всяко поле? пита Йеремиа повече от век по-късно, наранен от **същата връзка между етиката и екологията** (Ерем. 12:4)... **гърчовите на земята отразяват нарушаването на моралния ред и късогледото управление на човечеството.**“²⁴⁴

Но ако някой е супер болен и развие смъртоносна треска, добрият лекар ще се опита да попречи на треската да убие пациента. По същия начин нашите грехове влияят негативно на земята и единственото нещо, което спира треската, кипяща под земната кора, да не избухне, е задържащата ръка на Великия лекар.

Ако е вярно, че нашият грях „ехти навън и засяга цялото, разтърсвайки“ „тази паяжина на един свят“ „с различна степен на интензивност“²⁴⁵ – ако е вярно, че има симбиотична връзка между човешкия живот и творението – и покорството на Божиите закони помага да се поддържа структурата на вселената,²⁴⁶ тогава историята за Содом и Гомор се променя

243 Според Ханс Валтер Волф „присъдата произтича не от преките действия на самия Яхве, а от „органична структура на реда“, „сфера, в която действията на човек имат съдбоносни последици“... Тази концепция е резултат от „синтетичния възглед за живот.“ *Осия: Коментар върху книгата на пророк Осия* (Филадельфия: Fortress Press, 1974), стр. 68

244 Тонстад, *Изгубеното значение на седмия ден*, стр. 392

245 Fretheim, *Бог и свят*, р. 19

246 В древен Израел „справедливото устройство на обществото — отразено в неговите закони — беше поставено в тясна връзка със сътворението на света. **Нарушаването на тези закони се смяташе за нарушение на реда на сътворението.** Следователно това имаше тежки последици за всички аспекти на световния ред, не на последно

Белегът на звяра и гървото на доброто и злото

драстично. Вместо Бог да каже „Спрете да съгрешавате или ще ви убия“, Той всъщност казва „Спри да съгрешаваш или ще се самоубиеш“, „Не искам да умреш, казва Суверенният Господ. Обърни се и живеи!“ Езекиил 18:32. Бог възпираше разрушителните сили на природата (Откр. 7:1-3) толкова дълго, колкото можеше, за да могат тези хора да променят пътищата си, но в крайна сметка Той трябва да позволи на всички тях да изберат своя собствен път, защото това е Неговата справедливост и присъда:

Псалм 9:16 ГОСПОД е известен със своята справедливост. Нечестивите са в капан от собствените си дела ...

Галатяни 6:7 Не се заблуждавайте – не можете да се подигравате на Божията справедливост. Винаги ще жънете това, което засадите.

Нямаме представа колко дължим на Христос за Неговата закрила над нас. Какво помага на супервулкана в Йелоустоун да изгасне? Какво възпира нечестие то на правителствени лидери, които могат да пратят света в ядрен холокост в един момент? Въздържаният Дух на Бог е този, който предотвратява настъпването на тези бедствия, точно както Той беше този, който възпираше предстоящото унищожение на Содом и Гомор. Библията ни казва, че два от градовете, които бяха унищожени заедно със Содом и Гомор, се наричаха Адма и Цевоим (Втор. 29:23). Според Писанието, как са били съборени тези градове? Осия ни съобщава:

Осия 11:8 (KJV) Как да те предам, Ефреме? Как да те оставя, Израилу? Как да те направя като Адма? Как да те поставя като Цевоим? Сърцето ми се обърна в мен, разкаянията ми пламнаха заедно.

След като жителите на една нация напълно се откажат от Духа на Христос, Той е принуден да ги „предаде“ на естест-

място върху сферата на природата, заплашвайки света с хаос. Затова знаем, че има симбиотична връзка между етичен ред и космически ред. Terrence E. Fretheim, „The Plagues as Ecological Signs of Historical Disaster“, *Journal of Biblical Literature*, vol. 110, бр. 3 (есен, 1991), стр. 385-396

вения резултат от техните избори,²⁴⁷ тъй като Той е джентълмен, който никога не би наложил себе си на другите и не би им навредил насила, заради това че са Го отхвърлили. Всичко, което Той някога би направил, е да ни позволи да вървим

247 Има много дебати за това как Содом и Гомор са били унищожени. Учените са предложили алтернативни възгледи, които изглеждат в по-голяма хармония с изнесените от нас пасаж и характера на Бог, разкрит в живота на Христос. Някои теоретизират, че унищожаването на тези градове може да е причинено от вулканично изригване или земетресение или мълния (огън от небето), които са запалили битумни находища под земята (тъй като линията на разлома на Мъртво море минава близо до предполагаемото местоположение на градовете). Независимо от спецификата, изглежда най-вероятно греховете на хората да бъдат върнати върху собствената им глава и те да бъдат „унищожени със [от] земята“. Битие 6:13 (KJV).

Някои казват, че Бог се е намесил свръхестествено, за да ги убие с огън буквално (за разлика от хиперболично) „от небето“, позовавайки се на наличието на серни топки (нодули) в предполагаеми места на градовете, посочени в Писанието (тази информация обикновено се събира от необосновани TikTok и YouTube видеоклипове). Това обаче е в противоречие както с науката, така и с живота на Христос, който смъмри учениците Си, че смятат, че е добре да извикат огъня от небето, за да унищожи враговете им (Лука 9:54-56).

Наличието на серни топки не доказва, че дадено място е там, където са били Содом и другите градове, тъй като серни топки са открити на няколко места, като Тайван (виж Zhigang Zeng, Chen-Tung A. Chen, Xuebo Yin *и др.* „Произход на естествена сярна топка от хидротермалното поле Kueishantao край брега на североизточен Тайван: Доказателства от следи и състава на редкоземни елементи - *Азиатски науки за Земята*, том 20 (2011), <http://tinyurl.com/bddbb4a5>). Хората са изследвали серните топки в района на Мъртво море и са открили, че те са образувани от процес, наречен *бактериална сулфатна редукция*, при която бактериите метаболизират серните съединения и впоследствие образуват серни възли. Вижте Tom Bishop, Alexandra V. Turchyn и Orit Sivan, „Огън и жупел: Микробно медирано образуване на елементарни серни възли от изотоп и изследване на основните елементи в Палео-Мъртво море“, *PLoS ONE*, том. 8, бр. 10 (2013), <http://tinyurl.com/5fa9z9t9>; Ади Торфщайн и Александра В. Турчин, „Степени и цикли на намаляване на микробния сулфат в свръхсоленото Мъртво море през последните 200 г. Kurs от седименти $\delta^{34}\text{S}$ и $\delta^{18}\text{O}$ “ *Frontiers in Earth Science*, vol. 5 (2017), <http://tinyurl.com/4vj9je8d>; (SO 4) Elan J. Levy, Camille Thomas, Gilad Antler *и др. нар.* „Засилено намаляване на микробния сулфат в дълбокото Мъртво море по време на отлагането на сапропел 1 в Средиземноморието в ранния холоцен“, *Geobiology*, vol. 20, е. 4 (2022), стр. 518-532

Белегът на звяра и гървото на добротата и злото

по нашия собствен път.²⁴⁸

По подобен начин Бог умоляваше Римската църква и държава от самото им създаване, но когато те започнаха да отхвърлят и преследват Христос в лицето на онези, които Неговият Дух привличаше, природата започна да повръща своите обитатели. Тъй като насилието се натрупваше и изригваше в сърцата на „Божиите представители“ към „еретиците“, тази вражда се отразяваше обратно към тях в естествения свят. Вулканите, които изригнаха, накараха светлината от слънцето да бъде възпрепятствана, точно както насилието на Църквата и държавата направи светлината на Христос да бъде помрачена. Резултатът от липсата на слънчева светлина беше, че това причини по-студен сезон и на свой ред провал на реколтата и последващ глад - както бе във физическото, така стана и в духовното. Когато светлината на Евангелието беше затворена за масите от Църквата, любовта на мнозина охладня (Мат. 24:12) и естественият резултат беше духовен глад, който накара мнозина да умрат от духовно недохранване.

След като започнаха да се прилагат „универсалните“ неделни закони, „случайно“ дойде друго бедствие: *чумата на Юстиниан*. Как се случи това? — Причина и следствие. Студеното време, причинено от липсата на слънчева светлина и топлина, донесе плъхове и бълхи в къщите, което помогна за заразяването на много хора, точно както липсата на любов в много сърца накара злите духове да ги „заразят“ допълнително с егоизъм. И тъй като Юстиниан помогна за установяването на повече търговски пътища и линии за доставки, беше много по-лесно за разпространението на болестта. Тази

248 Мисля, че **потопът** се случи по подобен начин като унищожаването на Содом и Гомор, но в световен мащаб. Доказателство за това се вижда, когато сравним принципа на въздействието на човека върху земята със следните пасажи: Битие 6:11-13; Йов 22:15-17; Исаия 54:7-9. За повече информация относно потопа, моля, вижте Adrian Ebens, *Agape: Откровение за любящия характер на Отец* (Баща на любовта, 2017), гл. 13, <https://tinyurl.com/AgapeBook>; Грег Бойд, *Crucifixion of the Warrior God: Interpreting the Old Testament's Violent Portraits of God in Light of the Cross* (Минеаполис, Минесота: Fortress Press, 2017), том. 2, стр. 1121-1142

вълна от бубонна чума избухна само три години след като започнаха да се налагат неделните закони! Вулканичната активност, липсата на слънчева светлина, гладът и епидемията създадоха перфектната буря, която доведе до смъртта на милиони. Какъв поразителен начин да представим Тъмните векове на света.

Глава 9

ПРЕДСТОЯЩАТА КРИЗА

Пророчеството ни информира, че историята ще се повтори и че друг универсален неделен закон ще върне света обратно в „модерна тъмна епоха“, с последствия, които не можем да проумеем.

Преди да продължим, трябва да добавим факта, че е невъзможно да бъдем 100% сигурни как ще се развие всеки детайл от този последен конфликт, тъй като пророчеството се разбира най-добре, когато се изпълнява или погледнато назад (Йоан 13:19; 14:29). Например Исаия пророкува, че Бог „ще махне с ръка над река Ефрат и ще изпрати силен вятър, за да я раздели на седем потока, така че лесно да може да се пресече пеша. Той ще направи магистрала за остатъка от своя народ, остатъка, идващ от Асирия, точно както направи за Израел преди много време, когато се върнаха от Египет. Исаия 11:15-16. Това пророчество звучи така, сякаш Бог свръхестествено ще пресуши Ефрат, за да освободи Своя заточен народ. Но когато дойде времето това пророчество да се изпълни, откриваме инженерите на Кир да отклоняват реката, за да завладеят Вавилон.

Израел можеше да бъде уверен, че Ефрат ще пресъхне, но би било добре за тях да бъдат отворени за различни начини, по които това може да се случи. По същия начин вярвам, че можем да бъдем уверени *какво* ще се случи в крайна сметка, но трябва да бъдем внимателни, когато теоретизираме *как* ще се случи това. Имайки предвид това, нека разгледаме някои от популярните движения днес, които активно се застъпват за неделните закони.

Белегът на звяра все още не съществува, но една сила работи зад кулисите, за да го създаде. Ако нашето тълкуване на последните събития показва, че сме близо до времето, когато този знак ще влезе в сила, трябва да има някои доказателства

за това. И така, има ли доказателства?

Някои твърдят, че неделните закони биха нарушили 1^{-вата} клауза на конституцията, но всъщност зависи от това как вие (или по-точно Върховният съд) тълкувате клаузата за установяване, която забранява на правителството да прави какъвто и да е закон, „зачитащ установяване на религия“.²⁴⁹ Хората са измислили хитър начин да заобиколят тази клауза: заявете, че целта на вашия закон е светска, а не религиозна. Професорът по право Дъг Линдър обяснява как поставянето на религиозните закони в светска рамка е начин да се заобиколи забраната за такава клауза:

„Трудните конституционни въпроси са представени от закони, които имат **силна религиозна цел за приемане на закон** или приемане на правителствена практика, **но държавата може също така да изтъкне някакво светско оправдание за въпросния акт.** *McGowan срещу Мериленд*, като се има предвид конституционността на **щатския закон за затваряне в неделя**, е такъв случай. **Ясно е, че решението да се изисква затваряне на определени търговски обекти в неделя (вместо, да речем, вторник) има [очевидно] нещо общо с библейския съвет „Помни съботата и я освещавай“.** Но Съдът установи, че светските ползи от наличието на еднакъв почивен ден, позволяващ планиране на обществени дейности, свободни от много работни конфликти, **преобладават над всички днешни религиозни цели или ефекти и по този начин законът за затваряне в неделя е конституционен.** Eighth Circuit използва подобен анализ в *Clayton*, поддържайки забраната за танци в училищния район на Пърди, Мисури, намирайки светска цел дори когато имаше достатъчно доказателства, че политиката за забрана на танците се поддържа в отговор на натиска

249 За повече информация по темата за неделните закони, тъй като тя се отнася до клаузата за установяване, вижте Шон Съгън, „Клаузата за установяване и неделните закони“ (23 май 2024 г.), *American-Sentinel*, <https://tinyurl.com/4pjz8prp>

Предстоящата криза

от страна на консервативни местни църковни групи.²⁵⁰

Днес много християнски националисти се стремят да установят неделните закони по религиозни причини, като твърдят, че имат светска цел. Помислете какво каза Стивън Улф, автор на „Случаят за християнския национализъм“, относно плановете за предстоящо неделно законодателство:

„Искам да кажа, че дори Върховният съд през 19-ти век потвърди, че законите за шабат са добри и разбирам, че това все още всъщност е допустимо днес, защото те го възприемат като, нали разбирате, ден за почивка – **той не е религиозен и само по себе си това всъщност е нещо светско.** Така че мисля знаете че, **ако това е, което съдът иска да каже, добре—все пак ще кажа, че е религиозно** и затова... Мисля, че [трябва] да имаме закони за шабат за тази цел—за **религиозна цел ...** Доколкото разбирам въпреки това, той [неделният закон] се счита за конституционен като светска цел. Така че... ако даден окръг или град искат да приемат тези [неделни] закони, те, както разбирам, **ще трябва да го оформят като вид светска цел.** И ако искат да направят това, тогава добре, **пак постигате същата цел.** И това има светска цел, така че без изцяло да лъжете, това е по-добрата цел, по-висшата цел ще бъде, нали знаете, посещението на църква - поклонение на Бог.²⁵¹

ЕКОЛОГИЧНАТА КРИЗА

Едно от оправданията, които хората използват за неделните закони, е, че те могат да послужат в борбата с изменението на климата. Когато в големите градове бяха въведени блокировки за COVID-19, хората видяха, че замърсяването е намалено, защото много големи предприятия бяха затво-

250 Дъг Линдер, „Оценяване на религиозно базирани или религиозно мотивирани закони“, *Университет на Мисури*, <http://tinyurl.com/d4w4nbxs>

251 BiblicalHope, „Откъси от валденсите“ видео в YouTube, 55:30-57:27, 7 октомври 2023 г., <https://tinyurl.com/y98kus37>

рени и малко хора шофираха.²⁵² Идеята е неделните закони драстично да намалят замърсяването и да ни помогнат да се борим с изменението на климата по същия начин. Възщност има организации, създадени специално за застъпване на тази програма. Една такава организация е известна като „Проектът Green Sabbath“, който казва на уебсайта си с големи удебелени букви:

„Няма ли *какво* да направите за околната среда?

Нищо може да е едно от най-добрите неща, които можете да направите.

Един ден всяка седмица. Не правете *нищо*.²⁵³

Същият този дневен ред беше видян по време на мащабната служба „Климатичната неделя“, която се проведе в Глазгоу, Шотландия, в навечерието на Конференцията на ООН за изменението на климата през 2021 г. Според уебсайта „Climate Sunday“:

„В навечерието на COP26 в Глазгоу **над 2200 църкви и църковни групи** в цяла Великобритания и Ирландия **участваха в инициативата Climate Sunday Initiative, обръщайки внимание на изменението на климата чрез провеждане на неделни служби за климата, ангажирайки се с практически действия и говорейки за климатичната справедливост.**

„Климатичната неделя беше финансирана от **коалиция от 31 деноминации и благотворителни организации**, членове на Мрежата по проблемите на околната среда (EIN) на Църквите заедно във Великобритания и Ирландия (СТВІ). Коалицията, макар и ограничена във времето, имаше за цел да остави трайно наследство от църкви, ангажирани с продължаващи действия. Нейните членове ще продължат да предоставят възможности на местните църкви да превърнат действията в областта на климата в значителна част от

252 Питър Ейткен, „Карантините за коронавирус, заповедите за оставане у дома водят до спад на замърсяването, установяват проучвания“ (29 март 2020 г.), *Fox News*, <http://tinyurl.com/4d7fny4k>

253 *Green Sabbath Project*, <http://tinyurl.com/4bmszmbj>.

Предстоящата криза

тяхното ученичество и мисия и да допринасят за усилията на гражданското общество за **осигуряване на адекватни национални и международни действия**.²⁵⁴

Някои от партньорските организации, изброени на техния уебсайт, включват организации и църкви като Green Christian, World Vision, The Church of England, The Methodist Church, Baptists Together, The Church of Scotland, The United Reformed Church, The Church in Wales, The Salvation Army, Young Christian Climate Network, Църквата на Ирландия, **Католическата агенция или Отвъдморското развитие и Католическата епископска конференция на Англия и Уелс** и много други.²⁵⁵ Това движение получи допълнителна сила от католическото списание *The Tablet*, което каза: „С началото на G7 светът се нуждае от „климатични недели“ ... **повече от всякога**.“²⁵⁶

Папа Франциск също „влиза в крак с времето“, тъй като свързва идеята за неделните закони с климатичната криза в своята енциклика от 2015 г. „Laudato Si, за грижата за нашия общ дом“.

„В неделя нашето участие в Евхаристията има особено значение. **Неделя**, подобно на еврейската събота, е предназначена да бъде **ден, който лекува** отношенията ни с Бог, със себе си, с другите и със **света** ... Законът за седмичната почивка забранява да работите на седмия ден, "така че вашият вол и вашето магаре да може да си почине и синът на слугинята ви и на чужденеца да може да се освежи“ (Изход 23:12). Почивката отваря очите ни за по-голямата картина и ни дава подновена чувствителност към правата на другите. И така денят за почивка, съсредоточен върху Евхаристията, хвърля светлина върху цялата седмица и **ни мотивира към по-голяма грижа към природата**

254 Климатичната неделя, <http://tinyurl.com/mr2m2feb>

255 ЧЗВ, климатични недели, <http://tinyurl.com/4f7xzfc>

256 Анди Аткинс, „Когато G7 започва, светът се нуждае от „климатични недели“ и „природни християни“ повече от всякога“ (11 юни 2021 г.), *The Tablet*, <http://tinyurl.com/3uktw6np>

и бедните.²⁵⁷

Наистина, една от целите на седмия ден събота е да ни напомним да се грижим за бедните и околната среда, както папа Франциск правилно посочи. Съботата е напомняне, че по-малко облагодетелстваните и дори нечовешките творения имат право на достойнство и почивка – и този факт е неразривно свързан с характера на Бог, който е запазен в паметта на седмия ден. Неделята обаче няма библейски принос към подобни дискусии.

Писанието е ясно, че нашите грехове и жестокост имат пряко въздействие върху земята (Бит. 6:12; Лев. 18:25-28; Ис. 24:4-6) и не е нужно да търсим надалече, за да намерим доказателства за това. В книгата Откровение изрично ни се казва, че тези, които са отхвърлили Божия Дух в крайна сметка, са тези, които „унищожават земята” (Откр. 11:18).²⁵⁸ Начинът за изцеление на света е чрез представяне на истината за Божия характер, природата на Неговите закони и естествените последици от приемането или отхвърлянето на Христос – всички те са разкрити в кръста на Исус. След като това е ясно показано, всеки трябва да има свободата да избере своята страна. Виждането на Създателя в светлината на Исус ще промени вашите мисли и чувства към Неговото творение и тези мисли и чувства впоследствие ще повлияят на вашите действия. Сюзън Ййстман, коментирайки изявлението на Павел, че нечовешкото творение с нетърпение очаква изявата на Божиите синове (Римляни 1:18-32), дава прекрасно тълкуване за това как Божиите деца могат да повлияят положително на света:

„Когато Божиите деца са изкупени чрез евангелието, те започват да си възвръщат законното господство над сътворения свят (Бит. 1:28-30; Пс. 8:5-8); казано по-съвремененно, техният променен начин на живот и

257 Франсис, *Лаудато Си*, сек. 237, енциклопично писмо, уебсайт на Ватикана, 24 май 2015 г., <https://tinyurl.com/bdhy3w8x>

258 За да научите повече за въздействието на човека върху природата и как сегашният път, утъпкан от света, е неустойчив, моля, вижте книгата *Господство и съдба: Бъдещето на човека и Земята*, достъпна безплатно тук: <https://tinyurl.com/DominionAndDestiny>

Предстоящата криза

преработена етика започват да възстановяват екологичната система, която е била извадена от равновесие поради погрешни действия ([Рим.] 1:18-32) и грях (Рим. 5-7).²⁵⁹

Използването на сила е в противоречие с характера на Бог и приемането на неделните закони няма да спаси планетата, а ще я поквари. Не можем да принудим съвестта да се опита да спаси планетата (както са се застъпвали предишни папи и природозащитници), но можем да се опитаме да убедим ума.²⁶⁰

„ВЪРНЕТЕ СИННИТЕ ЗАКОНИ“

Идеята за установяване на неделата за „общото благо“ не е нищо ново и непрекъснато набира сила в Америка. Исторически тези закони са известни като „Сини закони“, които се определят от Уикипедия като „закони, ограничаващи или забраняващи определени дейности в определени дни, обикновено неделя в западния свят. Законите бяха приети първоначално по религиозни причини, специално за насърчаване на спазването на християнския ден за поклонение, но оттогава започнаха да служат и на светски цели.”²⁶¹ През цялата история неделните закони, които по своята същност са религиозни, са се изплъзвали от клаузата за установяване, с твърдението, че служат на светска цел.

В статия от 2020 г. от *Catholic Crisis Magazine* озаглавена „**Върнете синните закони**“, карантините за COVID са свързани с идеята за неделните закони:

„Въпреки това американците в онези ранни дни на карантина – след като мъглата от тяхното преяждане с Netflix се изпари – се събудиха с изненадана оцен-

259 Сюзън Ийстман, „Чий апокалипсис? Идентичността на Божиите синове в Римляни 8:19,” *Journal of Biblical Literature*, том. 121, бр. 2 (2002), стр. 263-277

260 За повече информация относно връзката между библейския екологизъм и съботата вижте Sean Sutton, „For God so Loved the _____“ (25 май 2024 г.), *Father of Love*, <https://tinyurl.com/35zz6bee>

261 „Сини закони“, *Уикипедия*, <http://tinyurl.com/2bn7u3sw>

ка за това, което по-ранните поколения са смятали за нормално: **неделните закони**, иначе известни като сини закони. Тъй като Америка се връща към нормалността, **ние трябва да обмислим отново тези закони и техните многобройни ползи.**²⁶²

Възраждането на сините закони не е нещо, което се ограничава само до Америка, тъй като тази идея се насърчава по целия свят. През 2021 г. беше написана статия, в която се говори за насърчаването на неделните закони във Филипините:

„Други барангаи в град Себу, където процентът на заразяване с Covid-19 се покачва, трябва да последват това, което Barangays Guadalupe и Lahug направиха при **затварянето на всички заведения в неделя** ... Може би правителството трябва да преосмисли и да **наложи отново „Закона за синята неделя“.**”²⁶³

Канадският политик и кмет на Гуелф, Онтарио, Кам Гътри, изрази идеята си за повторно налагане на сините закони във връзка с COVID:

„Просто излагам това за разглеждане: След като изригаме #COVID—19, **бих предложил всичко отново да бъде затворено в неделя**, за да можем да оценим важността на това какво наистина означава да си вземем пауза в забързания си живот. Мисля, че нашето тяло, ум и душа ще ни бъдат благодарни.“²⁶⁴

Неделните закони се разглеждат от много страни по света, включително Папуа Нова Гвинея (2018),²⁶⁵ Малайзия (2020),²⁶⁶

262 Кейси Чок, „Върнете сините закони“ (17 юни 2020 г.), *Crisis Magazine*, <http://tinyurl.com/yttudfap>.

263 Елиас Л. Еспиноза, „Еспиноза: Повторно въвеждане на „Закона за синята неделя““ (2021), *Yahoo! Новини*, <https://tinyurl.com/mvf462n2>

264 Cam Guthrie (@CamGuthrie), Twitter, 21 март 2020 г., 21:46 ч., <https://tinyurl.com/bdhe4djd>

265 „Неделята трябва да бъде ден за почивка“ (2018), *The National*, <https://tinyurl.com/3b9kz22b>

266 Елиас Л. Еспиноза, „Неделята трябва да бъде ден за почивка със семейството – Хана Йео“ (2020), *The Borneo Post*, <https://tinyurl.com/axce5хсп>

Предстоящата криза

Полша (2019),²⁶⁷ Самоа (2020),²⁶⁸ Германия (2020),²⁶⁹ Сърбия (2020),²⁷⁰ Антигуа и Барбуда (2019),²⁷¹ Турция (2021),²⁷² Хърватия (2023),²⁷³ Холандия (2023)²⁷⁴ и др.²⁷⁵

ИЗТОЧНИКЪТ НА САНТИМЕНТИ КЪМ НЕДЕЛНИЯ ЗАКОН

Източникът на тези сантименти трябва да е очевиден вече – те произтичат от повелите и дневния ред на Рим. Самият католически *катехизис* гласи, че „**християните трябва да**

267 Даниел Тилес , „Забраната за търговия в неделя в Полша ще се разшири от началото на 2020 г.“ (2019), *NotesFromPoland.com*, <https://tinyurl.com/k7pbn324>

268 „Премиерът на Самоа иска да забрани неделната търговия“ (2020), *Talenei.com*, <https://tinyurl.com/2ysdafcj>.

269 „По-голямата част от германците казват, че магазините трябва да са затворени в неделя“ (2020), *Evangelical Focus*, <https://tinyurl.com/47ca9fn8>

270 Снежана Ракич, „Профсъюзите настояват за забрана на работата в неделя“ (2020), *Сръбски монитор* , <https://tinyurl.com/3h8rd9w5>

271 Латришка Томас, „Долната камара приема законопроекта за официалните празници (изменение) 2019 г.“ (2019 г.), *Antigua Observer*, <https://tinyurl.com/mr3v7fuf>

272 „Спорът се разгаря, тъй като турските търговци искат затворени молове в неделя“ (2021), *Daily Sabah* , <https://tinyurl.com/mrr6wtt9>

273 „Законът за затваряне в неделя на Хърватия влиза в сила“ (2023), *Christian Network Europe*, <https://tinyurl.com/3харсксс>. Вижте също: „Хърватия върви към свободна от работа неделя“ (2020), *Хърватска седмица*, <https://tinyurl.com/5n8rv5hv>

274 „Swarfiets призовава градските съвети да възстановят неделите без автомобили и използва AI, за да предвиди резултата“ (2023 г.), *Наблюдение на тенденции*, <https://tinyurl.com/yc5fes8z>.

275 Европейският неделен алианс наскоро (2024) издаде манифест за „постигане на общ почивен ден за работниците в ЕС“, приканвайки „заинтересованите политици да подкрепят“ тяхната програма. Вижте European Sunday Alliance, „Манифест на Управителния комитет на Европейския неделен алианс по повод изборите за ЕС през 2024 г.“, <https://tinyurl.com/y9pm365s>

търсят признаване на неделята и светите дни на Църквата **като законни празници**.²⁷⁶ Това не трябва да е изненадващо, тъй като начинът на действие на Ватикана е бил да налага своите религиозни догми с помощта на мечата на държавата. Папа Йоан Павел II (1920-2005) се съгласи с катехизиса, когато каза в своята енциклика *Dies Domini*:

„...Християните естествено ще се стремят да гарантират, че **гражданското законодателство** зачита тяхното задължение да **освещават неделята**.“²⁷⁷

Дори в днешни времена папите на Рим се стремят да въведат законодателство по целия свят, правещо неделята задължителен почивен ден. Съобщава се, че папа Бенедикт XVI (1927-2022) казва:

„Обществото рискува да бъде поробено от работа и трябва да възстанови традиционния почивен ден [неделя], каза снощи папа Бенедикт XVI... Той също каза на католическите политици и законодатели, че основните католически ценности не подлежат на обсъждане и **те трябва да се чувстват длъжни да въведат и подкрепят закони въз основа на тези стойности**.“²⁷⁸

Няколко католици, които са видни в гражданската сфера в Америка, подхванаха дневния ред на тяхната църква. Например римокатоликът Сохраб Ахмари използва платформата си като сътрудник на *The Catholic Herald*, *First Things*, *New York Post* и *The Wall Street Journal*.

„Загубата на шабат [да се разбира: неделята] като **ден за почивка и поклонение** ни направи по-малко свободни, животът ни стана по-напрегнат и нещастен. **Време е да възстановим законите на синия Шабат**, твърдя аз в есе за Шабат на *The Wall Street Journal*...“²⁷⁹

276 *Катехизис на Католическата църква* (2019), <https://tinyurl.com/4ndntt2m>, стр. 528, #2188.

277 Йоан Павел II, *Dies Domini*, сек. 67, енциклично писмо, уебсайт на Ватикана, 31 май 1998 г., <https://tinyurl.com/58vy5bdt>

278 Барни Зварц, „Върнете си деня на почивка, призовава папата“ (2017), *Епохата*, <https://tinyurl.com/2p2bkdney>

279 Сохраб Ахмари (@SohrabAhmari), Twitter, 7 май 2021 г., 10:06 су-

Предстоящата криза

Чад Пекнолд, професор в Католическия университет на Америка и постоянен богослов в базиликата Света Мария, също следва инструкциите на Йоан Павел II да създаде „гражданско законодателство“, което гарантира „задължението“ на християните да „пазят неделата свята“:

„Доказано е, че тези [неделни] закони са тясно свързани с религиозната практика, създавайки дискретни промени в стимулите за посещаване на религиозни служби... отмяната на тези закони намали религиозното участие ... законите, подкрепящи християнската преданост, не противоречат на общото благо на Рим, но са положително в негов интерес. Така е и за нас днес.“²⁸⁰

Това не трябва да е изненадващо, тъй като Пекнолд публикува неща в своя Twitter като снимки на папа Йоан Павел II, казвайки „Папа, св. Йоан Павел II, молете се за нас!“²⁸¹

НАПРАВЕТЕ НЕДЕЛЯТА ОТНОВО ОСВЕЖАВАЩА

Римокатолиците обаче не са единствените, които отдават почит на принципите на папа Йоан Павел II.

„Последната каскада **на Кайние Уест**²⁸² вдигна ада.

„Самопровъзгласилият се за „най-великият творец, който Бог някога е създал“ в понеделник носеше тениска с изображение на папа Йоан Павел II и думите **„ЖИВОТЪТ НА БЕЛИТЕ Е ВАЖЕН** на гърба.

„След като се разходи на подиума за колекцията Balenciaga на Demna по време на Седмицата на модата

тринта, <https://tinyurl.com/3wwbd5n9>

280 Чад Пекнолд, „Да преобърнем нашето отчаяние“ (2022 г.), *пост-либерален ред*, <https://tinyurl.com/55d8fuf4>

281 Чад Пекнолд (@cpecknold), Twitter, 7 май 2021 г., 21:52 ч., <https://tinyurl.com/3rcy9e29>

282 За тези, които не са запознати кой е Кайни Уест, той е един от най-слушаните рапъри в света.

в Париж в понеделник, Уест представи своя собствен Узу Модно събитие Szn 9.

„На черната му тениска бяха написани думите „Seguiremos Tu Ejemplo“, което в превод означава **„Ние ще последваме вашия пример“**, под снимката на папата.“²⁸³

Как Кайние Уест следва примера на папата? Като „правим неделята отново освежаваща“. Като домакин на собствените си неделни служби, които отговарят на вкусовете на младежта:

„Кайние Уест внесе нов смисъл в църковното богослужение с неделната служба. Тема за евангелска музика, която след това е изпълнена с неговата собствена музика, танци и знаменитости от VIP списъка... Неделната служба започна през януари тази година (2019 г.). Всяка седмица Капуе изпълнява заедно с госпъл хор и група на живо. Той дори изнася проповед и също така има проповед като гост... Сътрудници като Тайлър Създателят, Кид Куди, СуНи Принсът и Чарли Уилсън се появиха и, разбира се, семейството на Кардашиян са предани посетители... Други знаменитости, които се отбиха, включват Кати Пери, Орландо Блум, Рик Рубин, Дипло, Кортни Лав, Лил Дики, Фонзуърт Бентли, Дейвид Летърмен и Бейби Фейс... Ким [Кардашиян — съпругата на Капуе по това време] **се кълне, че неделната служба не е религиозна, въпреки името си.** [В едно интервю тя каза] „Всъщност няма молитва... няма проповед, няма думи, **това е просто музика и това е просто чувство.**“²⁸⁴

Изглежда, че „новото значение“, което Кайние е внесъл в неделните служби, е това на музикален концерт, което прави неделната служба нещо, което милиони фенове биха искали да посетят.

През октомври същата година Кайние издаде и своя

283 Кару Ф. Даниелс, „Кайние Уест носи риза с образа на папа Йоан Павел II с надпис „White Lives Matter“ на шоуто на Yeezy“ (2022), *New York Daily News*, <https://tinyurl.com/bdhtxycs>

284 XXL, „Обяснена неделната служба на Кайни Уест“, видеоклип в YouTube, 19 април 2019 г., <https://tinyurl.com/528bfffj>

Предстоящата криза

„Gospel“ албум „Исус е Цар“, който включва песен, озаглавена „Затворен в неделите“ – препратка към факта, че Chick-fil-A винаги е затворен в неделя. Точно както цар Навуходоносор използва музиката като сигнал, че е време хората да се поклонят на образа, който е издигнал (Дан. 3:7), музиката ще играе централна роля в дневния ред на неделния закон.

СВЕТСКИ НЕДЕЛНИ ЗАКОНИ?

Интересно е, че много лидери, които насърчават каузата за неделното законодателство, сега се стремят да го установят въз основа на граждански принципи, твърдейки, че религията не е свързана ни най-малко. Фактът е, че цялото неделно законодателство в историята на човечеството винаги е произлизло от религиозни твърдения. Историята на император Константин през 321 г. сл. Хр., *Corpus Juris Civilis* на Юстиниан и енцикликите на папите показват истинската основа на неделните закони.

„... Някои сега твърдят, че неделното законодателство не се базира на религиозна основа. Това твърдение е в противоречие с фактите от всички векове. Всеки закон за неделата произтича от религиозно чувство... Всяка забрана, която се появява в законодателството за неделата, се основава на идеята, че е погрешно да се правят забранените неща в неделя... Да се каже, че настоящите закони за неделя не се занимават с деня като религиозна институция, е да се отрече всеки факт в историята на подобно законодателство. Това изявление е плитка уловка.“²⁸⁵

Някои правителствени служители се застъпват за неделно законодателство, основано на светски проблеми, като COVID-19 и изменението на климата, но други открито се застъпват за такива закони с цел издигане на религията и

285 Ейбрам Хърбърт Луис, *Критична история на неделното законодателство от 321 до 1888 г. сл. н. е.* (Ню Йорк: D. Appleton, 1888), стр. viii-ix, <https://tinyurl.com/359wnprx>

Дори първият неделен закон през 321 г. сл. н. е. е постановен от Константин, за да „може нежно да доведе всички хора към благочестие“. Евсевий, *Животът на Константин*, кн. 4, гл. 18, стр. 159

морала. Един от най-ярките коментари, направени по тази тема, беше от сенатора на Аризона (2015-2021), Силвия Алън. В комисията по бюджетните кредити на Сената, докато обсъждаше законопроект за оръжията, тя отиде толкова далеч, че каза, че вместо да спорят за законопроекти за оръжия, те трябва да обсъждат закон, според който всички са принудени да ходят на църква в неделя:

„Душата е покварена. И как ще се върнем към морално новорождение в тази страна, не знам... Вероятно ние [сенаторите] трябва да обсъждаме **законопроект, изискващ всеки американец да посещава църква по свой избор в неделя**, за да видим дали можем да се върнем към морално новорождение.”²⁸⁶

ПРОЕКТ 2025

Напоследък приказките за неделните закони се тиражират и обсъждат в контекста на *Проект 2025*. Какъв е този проект? По същество това е план, разработен от десен мозъчен тръст, Heritage Foundation, с политики, които трябва да се приложат от следващия консервативен президент през 2025 г. в рамките на първите 180 дни на поста му, за да могат да „спасят страната от хватката на радикалната левица“²⁸⁷ чрез „демонтиране на измамната административна държава“.²⁸⁸

„Проектът за президентски преход през 2025 г. се организира от The Heritage Foundation и **надгражда дългогодишния „Мандат за лидерство“ на Heritage**, който е силно влиятелен за президентските администрации от ерата на Рейгън. Съвсем наскоро **администрацията на Тръмп разчиташе в голяма степен на „Мандата“ на Heritage за политически насоки, като възприема почти две трети от предложенията**

286 End-Times-Prophesy, „Американският сенатор иска законопроект за мандат за посещение на църква в НЕДЕЛЯ!“, видеоклип в YouTube, 29 март 2015 г., <https://tinyurl.com/4437j2hh>

287 „Относно проект 2025“, *проект 2025*, <https://tinyurl.com/43t4adeb>

288 Кевин Робъртс (@KevinRobertsTX), Twitter, 17 юли 2023 г., 10:38 сутринта, <http://tinyurl.com/2wnca7sv>. Робъртс е президент на The Heritage Foundation.

Предстоящата криза

на Heritage докато е едва в рамките на една година власт.²⁸⁹

Коя е една от целите на дневния ред? Сигурен съм, че вече знаете отговора. Последният проект на „Мандат за лидерство“ обяснява:

„**Съботна почивка.** Бог определи съботата като ден за почивка и до съвсем скоро юдео-християнската традиция се стремеше да почете този мандат чрез морални и **правни разпоредби за работа в този ден.** Освен това споделяният почивен ден дава възможност на семействата и общностите да се насладят на свободното време заедно, а не като отделни индивиди, и осигурява по-здравословен ритъм на живот за всички. За съжаление, този общ почивен ден е ерозирал под натиска на консуматорството и секуларизма, особено за работниците с ниски доходи.

„**Конгресът трябва да насърчи общата почивка,** като измени Закона за справедливите трудови стандарти (FLSA), за да изисква на работниците да се плаща час и половина за часове, отработени в събота. **Този ден по подразбиране ще бъде неделя,** с изключение на работодателите с искрено религиозно спазване на съботата в различно време (напр. петък залез слънце до събота залез слънце)...²⁹⁰

Тук виждаме как неделното законодателство отново надига глава. Разбира се, това предложение може да изглежда безобидно, но трябва да го разгледаме в светлината на пророчеството, тъй като то може да е стъпало към нещо по-опасно. Този дневен ред е изготвен от Джонатан Бери, който „ръководи регулаторната служба в Министерството на труда на САЩ“ и „участва в Службата за правна поли-

289 „Проект 2025 публикува цялостно ръководство за политики, „Мандат за лидерство: консервативното обещание“ (2023), *heritage.org*, <https://tinyurl.com/3mnjyr2>.

290 The Heritage Foundation, „Мандат за лидерство: Консервативното обещание“ (Вашингтон, DC: 2023), стр. 589, <https://tinyurl.com/3dv8fa3z>.

Клаузата за освобождаване в края показва просто *толерирание* на вярата вместо признаване на *правата на човека*.

тика на Министерството на правосъдието“. „Той също така е служил като главен съветник на новоизбрания президент Тръмп, като съветва по етика и правна политика.“²⁹¹ Чуйте какво има да каже той за този аспект на Проект 2025:

„ ...това е по-конкретно идеята за **насърчаване на почивката в събота [неделя] чрез обезсърчаване на търговията в събота [неделя]**... Това би било насърчение, подтик към почивка - наистина за един вид координиране на търговската дейност за останалите шест дни от седмицата... ”²⁹²

Имайки предвид всичко това, идеята, че Америка може един ден да въведе религиозни закони, принуждаващи хората да се покланят по определен начин, както е пророкувано в Откровение 13 гл., вече не изглежда толкова пресилена.

Откровение 13:11–12 (KJV) ¹¹ И видях друг звяр [**Америка**] да излиза от земята; и имаше два рога като на агне и **говореше като змей**. ¹² И той упражняваше цялата власт на първия звяр пред него и **караше земята и онези, които живеят на нея, да се покланят на първият звяр**, чиято смъртоносна рана беше излекувана.

В края на деня въпросът, който трябва да си зададем, е следният: на кой Исус се покланяме? Покланяме ли се на насилствения Исус (Ис. 53:9; Мат. 5:38-39), който подкрепяше хората (Мат. 5:17), радваше се и възвеличаваше законите на Своя Отец (Пс. 40:8; Рим. 7:22; Ис 41:21)? Дали Исус, на когото се покланяме, побеждава злото с доброто (Рим. 12:21), водеше война, като разкриваше истината (Откр. 2:16; 19:15 + Евр. 4:12) и като стана жертва на насилие (Откр. 5:6; 19:13; Кол. 1:20)? Не приема ли нашият Исус само интелигентно поклонение, отдадено доброволно (Ис. 1:18; Деян. 18:4; Рим. 14:5)? Не наказва ли нарушителите на закона, като ги предава да пожънат това, което посеят (Пс. 9:16; Гал. 6:7) в гнева Си (Езек. 22:31; Рим. 1:18-19; 24-27)? И не измъчва ли Той враговете Си с духовния огън на любовта (Римл. 12:20; Пес. на

²⁹¹ Джонатан Бери, *Федералисткото общество*, <https://tinyurl.com/33wuc9c8>

²⁹² BiblicalHope , „Откъси от валденсите“ видеоклип в YouTube, 54:29-55:02, 7 октомври 2023 г., <https://tinyurl.com/y98kus37>

Предстоящата криза

песните 8:6-7; 1 Йоан 4:18)?

Или несъзнателно сме се покланяли на различен образ на Бог – образа на звяра? Дали картината на Исус в умовете ни представя погрешно Него и характера на Неговия Отец и естеството на Тяхното управление? Приписваме ли характера на сатанинското царство на Божието? Покланяме ли се на жесток Исус, който промени законите на своя баща (Дан. 7:25), който побеждава враговете си със зло – като отнема живота им (Марко 3:4; Откр. 13:15)? Исус, на когото се покланяме, води ли война чрез насилие (Откр. 13:7, 15) и използва ли смъртни заплахи, за да получи поклонение (Откр. 13:15)? Наказва ли нарушителите на закона, като ги преследва и убива в гнева Си (Дан. 3:6; Ест. 2:1; Откр. 12:17)? И измъчва ли враговете си с буквален огън както правеха Сатана и неговите последователи през тъмните векове (Откр. 9; Йов 1:12, 16)? Ако нашата картина на Исус прилича повече на втората, може да сме били измамани да се покланяме на фалшив Христос – звярът и неговия образ. Въпрос на време е да станем напълно като този, на когото се покланяме.

	ОБРАЗ НА БОГ (ДЪРВОТО НА ЖИВОТА)	ОБРАЗ НА ЗВЯ- РА (ДЪРВОТО НА ПОЗНАНИЕТО)
ХАРАКТЕР	Без насилие	Насилствен
БОЖИЯТ ЗАКОН	Непроменим	Променен
ПОБЕЖДАВА	Чрез добър живот	Чрез насилствено отнемане на живот
ВОДИ ВОЙНА	Като е убит	Чрез убиване
ПРОЗЕЛИТСТВА	Чрез убеждаване	Чрез принуда
НАКАЗАНИЕ	Иманентно	Наложено
ГНЯВ	Стъпка назад	Настъпление
МЪЧЕНИЯ	Духовен огън	Буквален огън

НАЦИОНАЛЕН СЛЕД ТОВА МЕЖДУНАРОДЕН

Точно както множество *местни неделни закони* са били прилагани в различни части на Римската империя от 4^{ти} до 6

-ти век, така също има многобройни *местни неделни закони*, които са включени в книгите на различни щати на САЩ. Но 1260-годишното бедствие на Тъмните векове не започва, докато не бъдат унищожени и последните врагове на зверовете и техните неделни закони не са наложени универсално в целия християнски свят. По същия начин не може да се каже, че белегът на звяра е приложен, докато Америка не наложи *общонационален неделен закон*. Както папата и Юстиниан, всъщност *налагат* нещата, които дотогава са били само на книга. А след това предприемат последните стъпки за изпълнението им – наказването на всички нарушители на тези произволни закони - точно както направиха вавилонският цар Навуходonosор, мидянинът Дарий, гръкът Антиох, съюзът на Синедриона (Църква) и Рим, и унията на Римската църква с папската държава. Наистина, след като протестантските църкви в Америка се обединят с държавата, за да издадат закон и наложат своите религиозни догми, първо в Америка, а след това и навсякъде, образът на Римокатолическата (Универсална) църква ще бъде напълно оформен. Тогава най-накрая ще се изпълнят ужасните думи на пророка:

Откровение 13:15–17 (KJV) ¹⁵ И той [протестантска Америка] имаше силата да даде живот на образа на звяра [съюз на църква и държава, който има фалшива представа за Исус], така че образът на звяра да проговори [законодателства] и накара онези, които не искат да се покланят [да се подчиняват, Рим. 6:16] на образа на звяра да бъдат убити. ¹⁶ И той принуди всички, *малки* и големи, богати и бедни, свободни и роби, да получат белег на дясната си ръка [действия] или на челата си [вярвания]: ¹⁷ и никой да не *може* да купува или продава, освен онзи, който имаше белега или името на звяра, или числото на името му.

След като проучихме темата за подобния на агне звяр и белега на звяра, бихме могли да перифразираме следния пасаж относно последната криза по следния начин:

Откровение 13:11–17 (Перифраза на лекарството) ¹¹
След това видях различен звяр да излиза от земята. Имаше два рога като агнешки рога, но говореше като змей — което символизираше нова сила, възникваща

в друга част на земята, която първоначално насърчава агнешки принципи на свобода, но в крайна сметка практикува змейски методи на принуда.¹² Докато първият звяр наблюдаваше, **вторият звяр упражни всички тактики на първия звяр и накара света да практикува неговите методи, като по този начин отдаде почит на първия звяр, чиято смъртоносна рана беше излекувана.**¹³ Звярът изискваше всеки да избере на кого да се покланя – символизирано от чудото с призоваването на огъня от небето.¹⁴ Поради удивителния акт на ограничаване на религиозните свободи и икономическата принуда, която му беше дадена власт да упражнява, той измами целия свят. **Той им заповяда да сформират коалиция от религиозна и политическа власт, за да наложат своя път, който беше моделиран по пътищата на първия звяр.**¹⁵ Имаше ресурсите и способността да превърне тази коалиция в жива реалност – подходящ модел в чест на първия звяр. Той дори наложи смъртно наказание за всички, които отказаха да практикуват неговите методи.¹⁶ **Принуждава всеки – слаб или силен, богат или беден, свободен или роб – да направи избор. Някои избраха да вярват, че методите на звяра са благочестиви и те бяха белязани в умовете си като звяра. Други избраха да се присъединят към звяра заради удобство и печалба и бяха белязани с делото на ръцете си.**¹⁷ Никой не можеше да купува или продава, освен онези, които избраха методите на звяра и по този начин се маркираха като „лоялни“, като възприеха неговия характер и бяха причислени към неговите последователи.

КРАЙ НА КОСМИЧЕСКАТА БОРБА

10.1 ТАЙНАТА НА БОГ, МАРИЯ МАГДАЛЕНА, И 144 000

В крайна сметка всички ще ядат плодовете на едно от двете „дървета“ – те ще проявят един от двата характера поради възгледите си за Бога. Бог ще позволи белега на звяра да излезе, за да разкрие разликата между естеството на Неговото царство и това на Сатана. Докато една група вижда Бог като Цезар или средновековния папа, който е използвал насилие, за да накаже еретиците за „общото благо“, друга група ще се покланя на Бог, който изглежда точно като прекрасния, ненасилствен Исус.

ХРИСТОС СЕ ПРОЯВЯВА В ПЛЪТТА

144 000 ще имат ясно разбиране за характера на Бог, защото са приели напълно „свидетелството“, което Исус, Верният Свидетел, даде относно Своя Отец. Те са били осветени от истината на Христос, Словото (Йоан 17:17) и по този начин са „опрали дрехите си в кръвта на Агнето и са ги избелили“. Откровение 7:14 (вж. Еф. 5:26). Те са позволили на кръвта (Живот/Дух²⁹³) на Христос да влезе в светилището на душата им и да очисти сърцето им от всички грехове и фалшиви идеи за Божия характер.²⁹⁴

Когато Азът бъде напълно детрониран от сърцето и разпънат, тогава Христос ще възпроизведе съвършено Своя характер на безкористна любов в Своите деца и по този начин ще бъде оформен отвътре (Гал. 4:19) и „тайната сред езичниците“, или невярващите, „която е **Христос във вас, на-**

293 Битие 9:4; 1 Йоан 5:8

294 Малахия 3:1-3; 1 Петър 2:5; Матей 21:12

Край на космическата борба

деждата на славата“ (Кол. 1:27 KJV) ще се изяви пред цялата вселена. Точно както Бог беше напълно изявен в тялото на Христос преди 2000 години чрез вяра, така Той ще бъде напълно изявен в тялото на Христос, Неговата Църква, в края (Рим. 8:3-4; 2 Кор. 4:7-11; Гал. 2:13).

Когато обаче светлината на Божия славен характер се види в лицето на 144 000, нечестивите ще се опитат да ги унищожат. Когато Христос се явяваше в плътта (1 Йоан 4:2; Гал. 1:15-16) на Авел, Данаил и неговите приятели, Мардохей и т.н., това винаги водеше до гнева на змея и последващо проявление на неговия Сатанински характер. Точно преди Исус да отиде на кръста, виждаме най-забележителната демонстрация на това, което Църквата от последното поколение – 144 000 – ще преживее в края на времето.

МАРИЯ МАГДАЛЕНА, ПРЕДОБРАЗ НА 144 000

Точно преди разказа за последната вечеря четем, че Исус каза на учениците Си, че „след два дни... Човешкият Син ще бъде предаден да бъде разпънат“ (Мат. 26:2). Учениците обаче не можеха да повярват, че Христос ще падне толкова ниско и ще позволи да умре с най-унизителната и ужасна смърт (защото те не биха направили това). По същия начин малцина днес обмислят факта, че Христос е разпъват отново (Еврей 6:6) и страда всеки път, когато човечеството страда в резултат на отхвърлянето на Неговия ръководещ Дух (Исая 63:9). Тъй като учениците не искаха да обмислят идеята да бъдат смирени и послушни до смърт, те бяха слепи за случващото се. Ние обаче четем за един човек, който разбира значението на думите на Христос и виждаме през какво преминава.

Йоан 12:3 Тогава Мария взе съд от дванадесет унции скъп парфюм, направен от есенция от нард, и помаза краката на Исус с него, като избърса нозете Му с косата си. Къщата се изпълни с аромата.

Тук виждаме Мария Магдалена, „жена, която водеше неморален живот в града“ (Лука 7:37 REB), как дава всичко, което имаше, на Христос. Тя се изпразни напълно от себе си,

защото разбра нещо от това, което Христос трябваше да страда (Йоан 12:7), и нейната благодарност извади един от най-великите актове на любов, които светът някога е виждал от простосмъртен. Тази жена е символ на 144 000, които ще видят Христос и Него разпнат, ще разберат нещо за Неговите непрекъснати страдания и ще имат такава благодарност към своя Спасител, че ще умрат за себе си и ще бъдат изпълнени с пълнотата на Христос.

НЕГОДУВАНИЕТО НА СИНА НА ПОГИБЕЛТА

Благоуханието, което изпълваше къщата, беше подходящ символ на божествената любов на Христос. Но това не беше приятна миризма за необърнатите сърца на религиозните водачи, защото четем, че Симон фарисеинът каза: „Ако този човек беше пророк, щеше да знае каква жена го докосва. Тя е грешница!“ Лука 7:38. Дори „**учениците**“, изповядващите се за последователи на Христос, „**се възмутиха**“ от Мария (Мат. 26:8), точно както Каин беше възмутен от Авел.

След това Юда, който се преструваше, че се грижи за бедните, но търсеше само обогатяване (Йоан 12:6), отговори драматично:

Матей 26:14–15 (KJV) ¹⁴ **Тогав**а един от дванадесетте, наречен **Юда Искаротски, отиде при главните свещеници** ¹⁵ и *им* каза: Какво ще ми дадете и **аз ще ви го предам?** И те се споразумяха с него за тридесет сребърника.

Проявлението на Христовия Дух в Мария накара привидните последователи на Христос да бъдат възмутени срещу нея и Юда да работи зад кулисите, за да организира смъртта на Христос. Както е било, така ще бъде и накрая.

Когато 144 000, подобно на Мария, изявят характера на Бог поради своята благодарност и разбиране на кръста, „последователите на Христос“ или неосветените църкви ще бъдат възмутени срещу тях. По същия начин, синът на погибелта, папството – образът на Юда (Йоан 17:12; 2 Сол. 2:3) – ще работи зад кулисите, за да насърчи съюза между Църквата и Държавата, за да ги „разпгне“ за това, че са сло-

Край на космическата борба

мили своя човек - създадоха закони за съботата, точно както евреите започнаха да преследват Христос за нарушаване на създадените от човека закони за съботата (Марк 2:23–3:6; Йоан 5:1–16). Както в миналите векове, нечестивите ще вярват, че унищожаването на верните на Бог е за „общото благо“ на всички. Но те са заслепени от измамите на Сатана и ще пожънат гибел. В Откровение последствията от световното отхвърляне на Христовия Дух са описани като Последните язви.

10.2 ПЪРВИТЕ ЯЗВИ – ПОСЛЕДСТВИЯТА ОТ ГРЕХА НА ЕГИПЕТ

Когато нечестивите разпънаха Христос преди 2000 години, греховете на хората рикошираха обратно върху тях и техните врагове чрез земята; националното вероотстъпничество на Израел доведе до глад (Деяния 11:27-28²⁹⁵), мор и тяхното национално унищожение с меч. Когато Римската църква-държава забрани съботата, те духовно разпнаха Господа на съботата, тъй като Неговият Дух е в съботата. Когато това беше направено, земята също беше покварена и отново отговори с глад и чума. Техните врагове също докарваха меч върху тях в продължение на стотици години. В Христос „всичко се държи заедно“ (Кол. 1:17 RSV), но извън Христос всичко се разпада. Това е моделът, който виждаме отново и отново в историята. Светът избира да спре да яде от Дървото на живота (свидетелството на Христос за Бог) и да вземе от дървото на познанието (свидетелството на Сатана за Бог), а естественият резултат е смърт и унищожение от всякакъв тъгъл, тъй като те са отхвърлили единствения Източник на живот и защита. Този модел също е поразително демонстриран в историята за освобождението на Израел от Египет.

След като Израел е бил в плен на египтяните в продължение на 400 години, те са приели различни аспекти на ре-

295 Йосиф Флавий (*Юдейски Древности*, 20:2:5) и Тацит (*Аналите на императорския Рим*, 12:43) също описват глада, който се е случил, водещ до пълното унищожение на Йерусалим.

лигията им. Очевидно те са забравили съботата, тъй като Мойсей помогна за прилагането на реформите за съботата:

Изход 5:4–5 (KJV) ⁴И египетският цар им каза: Защо вие, Мойсей и Аарон, пускате народа от делата им? Нека носят своето бреме. ⁵И фараонът каза: Ето, хората на земята сега са много и ти ги караш да си починат [шабат, Евр. 7673] от тегобите си.

Господ предупреди фараона, че резултатът от отказа да позволи на народа Му да бъде освободен ще доведе до язви (Изход 5:3). Но вместо да се вслуша в това предупреждение, фараонът избра да отхвърли Дървото на живота и да яде от дървото на силата и принудата на Сатана, като прилага *съботни закони* и принуждава Божиите хора да нарушават съботата (Изход 5:6-9). Ето защо Откровението казва, че Господарят на съботата е бил духовно „разпънат“ в Египет (Откр. 11:8) – защото египтяните са отхвърлили присъствието на Христос и са Го преследвали в лицето на Неговия народ. И когато те страдаха от последствията от своето решение, Христос страдаше с тях, защото „Във всичките им страдания Той страдаше“ (Ис. 63:9 KJV). Да, Христос беше там и страдаше с този бунтовнически народ, но „ние ги счетовме“ като „поразени от Бога и наскърбени“. Исая 53:4 (KJV). Бог не е измъчвал и убил Сина Си на кръста, но е позволил на Исус да страда от жестоките последици на греховете на Израел. По същия начин Бог не е измъчвал Своя Син в лицето на египтяните, но е позволил на Сина Си да изстрада последствията от техните грехове заедно с тях.

Въпреки това, относно язвите в Египет, псалмистът заявява, че Бог „хвърли върху тях яростта на **гнева Си, гняв**, негодувание и беда...“ Псалм 78:49 (KJV). Но *как* Бог хвърли Своя „гняв“ и „негодувание“ върху тях? По същия начин ли и ние показваме гнева си? Или Божиите пътища са по-високи от нашите пътища и Неговите мисли са по-високи от нашите (Ис. 55:9)?

Думата за Божия „гняв“ е еврейската дума „аф“, която е същата коренна дума, описваща Божието „дълготърпение“ (анаф) към онези, които Го отхвърлят. Тази дума означава интензивно и тежко дишане (скръб) през ноздрите, като чо-

Край на космическата борба

век, който ридае за изгубен любим. Виждаме това в живота на Христос, когато Той отиде да изцелява в съботата, но създадените от човека правила на фарисеите забраняваха на хората дори да извършват дела на служба и изцеление в събота. Когато Христос ги срещна, Писанието казва, че „Той ги погледна **гневно** и се **наскърби дълбоко** от коравосърдечието им...” Марко 3:5. Неговият гняв или скръбта Му също се демонстрират, когато Той позволява на нечестивите да вървят по пътя, който Той знае, че не е най-добър за тях (вж. Изход 4:10, 14; Числа 11:4, 10, 31-32; 1 Царе 8:19-20 + Ос. 13:9-11), защото това Му носи много скръб. Относно Божия гняв, Павел пише в Римляни 1 гл., че „**Божият гняв**“ е **изявен** срещу нечестивите когато Той ги „**предаде**” на техния грешен начин на живот, защото техните грехове им навличат „подходящото наказание”. Римляни 1:18, 24, 27 (ISV) (вж. също Второзаконие 31:16-17; Пс. 78:58-62; 89:46; 106:40-42; Ис. 54:7-8; Езек. 22:31; Мъдрост Соломонова 11:16).²⁹⁶

По подобен начин, когато Египет изрично отхвърли присъствието на Създателя (Евреи 1:2) и Поддържащия (Евреи 1:3) цялата природа, Той беше принуден да ги „предаде” на унищожение.

Псалм 78:48–50 (KJV) ⁴⁸ **Предаде** и добитъка им на град, и стадата им на нажежени мълнии. ⁴⁹ Той хвърли върху тях яростта на гнева Си, гняв, възмущение и беда, като изпрати [освобождавайки, Евр. 4917] зли ангели сред тях. ⁵⁰ Той направи път на гнева Си; **не пощади** душата им от смърт, но **отдаде живота им на язвата** [чума, Евр. 1698];

Обърнете внимание как се казва, че Бог „не пощади“ египтяните от последствията от техните действия и позволи на

296 Ако желаете добра, достъпна информация относно Божия гняв, моля, вижте Джей А. Шулбърг, *Действията на нашия нежен Бог* (Баща на любовта, 2019 г., fatheroflove-bulgaria.com), <https://tinyurl.com/GentleGod> (по-специално глава 13) и Кевин Дж. Мълинс, *Бог ли уби Исус, вместо да убие нас?* <https://tinyurl.com/DidGodKillJesus> (по-специално глава 3). За по-подробна дискусия по тази тема, моля, вижте Boyd, *Crucifixion of the Warrior God*, vol. 2, гл. 15, „Божествено айкидо: Кръстът като разкритие на Божия гняв“, <http://tinyurl.com/2u9jeazb>

зли ангели да дойдат сред тях. Когато стих 48 казва, че Бог хвърли върху нечестивите „горещи гръмотевици“, използваната дума е „решеф“, която е не само общо съществително, но и собствено име: **„Решеф беше войнствен, агресивен бог, който използваше болести, за да атакува хората, но който също би могъл да лекува. В Египет Решеф първоначално е бил почитан като божеството, което е подкрепяло фараона в битки, но след това е бил призоваван главно поради болест и ежедневни нужди.“**²⁹⁷ Египет се покланяше и принасяше жертви на този фалшив бог, „Но аз казвам, че нещата, които езичниците жертват, те жертват на демоните, а не на Бог.“ 1 Коринтяни 10:20. Вкоренен в поклонението на демоните, Египет в крайна сметка беше оставен на разрушителните сили и „защитници“, които те почитаха, когато отхвърлиха Христовия Дух.

Второзаконие 32:37–38 ³⁷ Тогава той ще попита: **„Къде са техните богове, скалите, към които избягаха за убежище? ³⁸ Къде са сега онези богове, които ядяха тлъстината от жертвите им и пиеха виното от приносите им? Нека тези богове се надигнат и ви помогнат! Нека ви осигурят подслон!**

За съжаление, доверието им в Решеф за подслон от заплатата на греха беше погрешно.

Когато Израел отхвърли Христос, греховете на нацията засегнаха земята и предизвикаха голямо земетресение. По подобен начин, когато потисническата църковно-държавна система от Тъмните векове наложи неделния закон в целия християнски свят, резултатът беше провал на реколтата, глад и мор – всяко едно водещо към следващото, от духовна причина до следствие. Когато Египет също направи закони, забраняващи спазването на съботата, резултатът беше същият, но по-ясно изразен.

Има много теории за това *как точно* са се появили язвите в Египет. Повечето християни вярват, че Бог свръхестественно е донесъл смърт и унищожение на Египет, но това е в про-

²⁹⁷ Maciej M. Münnich, *Богът Решеф в древния Близък изток* (Mohr Siebeck, 2013); виж също Вилем ван дер Хорст, *Речник на божествата и демоните в Библията* (Brill, 1999), стр. 333

Край на космическата борба

тиворечие с начина, по който Той се е отнасял с човечеството през цялата история. Видяхме, че Бог, когато бъде отхвърлен, позволява на нечестивите да пожънат това, което са посяли, бавно оттегляйки Своето присъствие и ограничаваща сила над различните разрушителни сили на природата и техните врагове, както физически, така и духовни. Поглеждайки към историята, Божиите присъди се случват, когато Бог се оттегли и позволи да се развият верига от събития, в които нечестивите ще бъдат наказани, като жънат това, което са посяли. Когато разгледаме кумулативния характер на язвите, ще видим веригата от причина и следствие в действие:

1. Вода превърната в кръв
2. Жабешко нашествие
3. Хапещи насекоми („въшки“)
4. Мухи
5. Болен добитък
6. Циреи
7. Градушка
8. Скакалци
9. Тъмнина
10. Смърт на първородните

В първата язва откриваме, че Нил е разболян и причинява масово изселване на жаби, които гъмжат на тълпи по земята. Скоро след това много от жабите вероятно се дехидратирали и умрели, което накарало египтяните да ги съберат „на големи купчини и ужасна воня изпълнила земята“. Изход 8:14. Когато тези жаби бяха отстранени от тяхната екосистема, неконтролираната популация от насекоми и мухи бързо щяла да се размножи и да бъде привлечена от жабешките трупове. Не би било изненадващо да открием, че редица от тези насекоми носели болести със себе си и ги предавали на добитъка и хората в Египет, причинявайки циреи.²⁹⁸ Друг фактор, който може да причини заболяване сред животните

298 Като например мухата *Stomoxys calcitrans*, потенциално носител на *Bacillus anthracis* (антракс), който може да причини циреи. Walter C. Kaiser Jr., *A History of Israel: From the Bronze Age through the Jewish Wars* (Nashville, TN: Broadman & Holman Publishers, 1998), p. 98

и хората, е питейната вода, която е била замърсена с бактерии или токсини.

Но как може да започне поредица от събития като тази? Как може водите на Нил „естествено“ да се превърнат в кръв? Първо, възможно е авторите на Писанията често да са описвали нещата *така, както са изглеждали*. Това е известно като „феноменален език“. Пример за това е, когато Исус заявява, че „звездите ще падат от небето“ в последните дни. Матей 24:29. Малцина биха сметнали, че този пасаж учи, че звездите в небето ще се изместят и ще паднат на земята. Повечето биха разбрали, че Христос описва с това как едно събитие, като метеоритен дъжд, би изглеждало за нас. За човешкия поглед водите станаха червени като кръв, и затова се казва, че **реките „се превърнаха [хафак] в [ло] кръв [даун] ...”** Изход 7:17 (KJV). Същите думи се използват за описание на времето, когато **луната ще бъде „превърнатата [хафак]... в [ло] кръв [даун] ...”** Йоил 2:30-31 (KJV). Никоой не вярва, че луната буквално ще се превърне в кръв, а по-скоро, че тя ще изглежда червена като кръв.

Друга причина да вярваме, че Нил не се е превърнал в буквална кръв, се вижда от факта, че „египтяните копаеха около реката за питейна вода...” Изход 7:24 (KJV). Тук е очевидно, че египтяните са копаели „проникващи кладенци“.

„По същество просмукващият кладенец е дупка, изкопана в земята, близо до водоизточник, който минава под естествената подземна вода. Водата от подземните води се просмуква през земята и в дупката, която сте изкопали. Ако дупката е изкопана на правилното разстояние от първоначалния водоизточник, водата ви е естествено пречистена.”²⁹⁹

Изглежда, че това ясно обяснява какво са правили египтяните, но има един проблем – технологията за филтриране на питейна вода от кръв не би съществувала преди хиляди години и кладенецът не би попречил на нейното попиване. Просмукващ кладенец би работил само ако водите са замърсени — нямаше да работи, ако водата беше се превърнала в

²⁹⁹ „Виж добре“, Университетът за оцеляване, <http://tinyurl.com/n92828hv>.

Край на космическата борба

буквална кръв.

Но какво може да причини такава катастрофа, която да направи реките да изглеждат като кръв? Има много теории, една от които е вулканичното изригване на Санторини, едно от най-големите вулканични изригвания в човешката история, което „изригна с мощност, равна на два милиона атомни бомби от типа на Хиросима“³⁰⁰ за което някои твърдят, че се е случило близо около времето на Изхода.

„Тази теория твърди, че язвите наистина са били **резултат от вулканично изригване** на остров Санторини в южната част на Гърция около 1620-1600 г. пр.н.е. Микробиологът Сиро Тревисанато, автор на *The Plagues of Egypt: Archaeology, History and Science Look at the Bible*, твърди, че древните египетски медицински текстове подкрепят тази идея.

„Ветровете щяха да отнесат вулканичната пепел в Египет в някакъв момент през лятото и **токсичните киселини във вулканичната пепел щяха да включват минерала цинобър, който би могъл да превърне реката в кърваво червен цвят**, твърди Тревисанато. Натрупаната киселинност във водата би накарала **жабите** да изскочат и да търсят чиста вода. **Насекомите** биха заровили яйца в телата на мъртви животни и оцелели хора, което генерира ларви и след това възрастни насекоми. Тогава вулканичната пепел в атмосферата би **повлияла на времето**, докато **киселинният дъжд** вали върху кожата на хората, което на свой ред **причинява циреи**. Тревата **би била замърсена, отравяйки животните**, които са я яли. Влагата от дъжда и последвалата **градушка**³⁰¹ биха създали **оптимални условия за възпроизвеждането на ска-**

300 „Изригване на Тера/Санторини“ (1989), *Лаборатория за реактивни двигатели*, <https://tinyurl.com/4e8zvhsn>

301 Според Дороти Виталиано, „... седмата язва, градушката и светкавицата често се свързват с вулканични изригвания. Малките частици пепел могат да служат като кондензационни ядра за градушка, а силните електрически заряди са често срещани в пълния с пепел въздух. Джефри А. Лий, „Обяснение на язвите в Египет“ в *Skeptical Inquirer*, том. 28, бр. 6 (2004), стр. 54, <http://tinyurl.com/5n7mahmy>

калците. Вулканичните изригвания също биха могли да обяснят няколкодневния **мрак** [от пепелта, закриваща слънцето]...

„Какви доказателства има за това? Пемзата, която е камък, направен от охладена вулканична лава, е открита по време на разкопки на египетски руини, въпреки че в Египет няма вулкани. Анализът на скалата показва, че идва от вулкана Санторини, предоставяйки **физически доказателства, че пепелта от изригването на Санторини е достигнала египетските брегове.**³⁰²

Друг правдоподобен сценарий, който би могъл да обясни червените води, включва „цъфтеж на токсични сладководни водорасли, известни като *Oscillatoria rubescens*, за които се знае, че са съществували преди 3000 години и все още причиняват подобни ефекти днес. Водораслите се размножават в бавно течащи топли води с високи нива на хранителни вещества и когато умрат, оцветяват водата в червено. Когато настъпи „Червеният прилив“, рибата ще умре по няколко причини, но „Жабите имат естествена защита под формата на протеин, известен като саксифилин“^{303 304} така че жабите няма да умрат толкова бързо, колкото рибите и следователно могат да избягат от токсичните води (докато умрат от дехидратация).³⁰⁵ Независимо дали вулканът, водораслите или нещо друго са били физическата причина за замърсените води, последвалите резултати са по същество еднакви.³⁰⁶

302 Оливия Б. Уаксман, „Наистина ли са се случили 10-те язви в Египет? Ето 3 теории” (2019), *Време*, <https://tinyurl.com/59vvrpyuz>

303 Джо Шварц, „Десетте язви: природни бедствия или божествена намеса?“ (2019), *Макгуил*, <https://tinyurl.com/33j5cz55>

304 „Мощната защита на жаба-бик срещу токсични червени приливи“ (2019), *Berkeley Labs*, <https://tinyurl.com/53kdv3p3>

305 Стресът от околната среда също може да причини ускоряване на метаморфозата на поповите лъжички. Това, в съчетание с по-малко хищници, може да е причинило масовото изселване на жаби.

306 Вредният цъфтеж на водорасли (HAG) обаче не би причинил градушка и тъмнина, така че някои предполагат, че язвите може да са резултат от цъфтежа на водораслите във връзка с изригването на Санторини или някакъв друг феномен. Виталиано изследва тази теория в своята творба *Легенди на Земята; Техният геоложки произход* (Bloomington: Indiana University Press, 1973), стр. 252-259

Край на космическата борба

Независимо от това как се е развила тази верига от събития, изглежда ясно, че е настъпила верижна реакция. Това е важен урок за нас днес. Колко от нас не осъзнават ефекта на пеперудата, който нашите навици оказват върху самите нас, нашите съседи и околната среда? Докато проучвах темата за това как цъфтежът на водораслите може да направи водата да изглежда като кръв, бързо разбрах, че това все още е проблем днес. Бързо търсене на „цъфтеж на червени водорасли“ или „червени приливи“ в Google дава безкраен набор от съвременни апокалиптични изображения на кървави води. Тези цъфтежи обикновено убиват големи количества морски живот, като произвеждат токсини, изчерпват кислорода, блокират слънчевата светлина или запушват хрилете на различни риби. Това е трагично не само за животните, но има пагубни последици за икономиката на различни общности. Например, ново проучване установи, че икономиката на Флорида е загубила около „2,7 милиарда долара поради цъфтежа на червения прилив, настъпил през 2018 г....“³⁰⁷ Това не е нещо абстрактно, но е истинско финансово напрежение за засегнатите. Но какво точно причинява тези цъфтежи?

Просто казано, водораслите цъфтят с прекомерни темпове, когато са „прехранени“ с азот и фосфор – двата основни компонента в животинския тор.

„... Изчислено е, че **всяка минута, близо 2 милиона паунда екскременти се произвеждат от животни, отглеждани в CAFOs** [Операции за концентрирано хранене на животни] в САЩ

„За разлика от човешките отпадъци, торът от CAFO **не се третира** и обикновено се изхвърля в подземни ями или лагуни, които са широки няколко акра. Там се съхранява до прилагането му като тор върху нивите. Но количеството отпадъци, произведени във фабричните ферми, **не може лесно да се абсорбира, което води до прекомерно прилагане и оттичане** на оборския тор — и всички химикали, токсини и бактерии, които съдържа — в местните водни пътища. Също

307 Робин Уайт, „Флорида загуби 2,7 милиарда долара за една година поради червени приливи“ (29 януари 2024 г.), *Newsweek*, <http://tinyurl.com/5bdm2yy4>

така е обичайно ямите или лагуните да изтичат, да се отворят или да прелеят, замърсявайки подпочвените води. Животновъдството е водещият замърсител на реките и потоците в САЩ, вторият по големина източник на замърсяване на влажните зони и третият по големина източник на замърсяване на езерата.

„В резултат на това SAFO имат сериозни въздействия върху здравето на водната среда, тъй като **прекомерните концентрации на хранителни вещества от оборския тор, като азот или фосфор, могат да направят водата необитаема или да причинят вредно цъфтене на водорасли**. Селските общности разчитат в голяма степен на кладенци за подпочвена вода за питейна вода и Националната инвентаризация на качеството на водата на Агенцията за опазване на околната среда от 2000 г. установи, че 29 държави конкретно идентифицираха SAFO като допринасящи за влошаване на качеството на питейната вода. Разходите за почистване от SAFO са стрували на общинските водни системи над 1,1 милиарда долара през последните 10 години.“³⁰⁸

Трагичната практика на фабрично земеделие доведе до огромни печалби за малцина, но на каква цена? Тази индустрия не само доведе до огромно страдание на животните и околната среда, но дори нашите близки страдат поради това - особено хората в бедни и цветнокожи общности. Пръскането на необработени животински изпражнения в средите на тези общности е довело до „всичко - от отровени кладенци и намалена стойност на имотите до съкратена продължителност на живота, както и до по-високи нива на физически и психически здравословни проблеми за жителите“.³⁰⁹

308 „Въздействието на фабричното земеделие върху водата, въздуха и климата“, ASPCA, <http://tinyurl.com/m88sc7zv>. Вижте също Ann Alexander, „One More Nasty Consequence of Factory Farming: Runaway Algae“ (11 август 2016 г.), *Natural Resources Defense Council (NRDC)*, <http://tinyurl.com/23dv77fa>; Кайл Рабин, „Токсичен цъфтеж на водорасли и селско стопанство: 5 неща, които трябва да знаете за тяхната връзка“ (2017), *Калкулатор за воден отпечатък*, <http://tinyurl.com/yc7dcjv4>.

309 Джейми Бергер, „Как чернокожите жители на Северна Каролина

Край на космическата борба

Точно преди водите да се превърнат в кръв (в потенциален цъфтеж на водорасли), Библията казва, че фараонът е накарал хората да спрат да си почиват и е казал на техните ръководители „да **ги натоварят с повече работа**“ (Изход 5:9). Работата, с която бяха натоварени, беше производството на тухли, което включваше правене на глина от почвата около Нил, процес, който вероятно имаше непредвидени екологични въздействия върху земята, ако не ѝ се даде време за почивка. Възможно ли е експлоататорските закони на фараона, които са засегнали евреите, да са засегнали и самата земя? Възможно ли е непрекъснатото производство на тухли – подобно на непрекъснатите САFO – да е причинило изтичане на богата на хранителни вещества почва и торове в Нил, което впоследствие да предизвика цъфтеж на водорасли? Ако е така, тогава алчното потисничество и експлоатация на фараона върху неговите роби и земята е рикоширало обратно върху собствената му глава. В тази парадигма Божия апел към фараона да освободи робите и да им даде (и на земята) почивка не беше само за тяхно добро, но и за негово собствено! Независимо какво е предизвикало цъфтежа на водораслите, винаги трябва да имаме предвид учението на Христос – когато потиснатите страдат, Той страда (Мат. 25:40); ако помагаме за увековечаване на експлоатиращи индустрии и несправедливост, ние увековечаваме страданията на Христос в тези хора.³¹⁰ Нека не забравяме този урок за причина и невидимо следствие, който Бог иска да научим от тези язви.

Някои може да предполагат, че язвите в Египет са били *само* резултат от природни бедствия и че Бог няма нищо

плащат цената за евтиния бекон в света“ (1 април 2022 г.), Vox , <http://tinyurl.com/2njem3nh>

310 Трябва също така да се отбележи, че много фермери в промишленото земеделие са също толкова жертви на обстоятелствата, колкото и тези извън системата; те заслужават нашето състрадание и съпричастност. Много от тези хора са блокирани в тази система и не могат да излязат от нея по финансови причини и не знаят как да се измъкнат или какво биха направили, дори ако излязат. Един добър пример за това беше отглежданият пилета фермер Крейг Уотс, чиято борба беше представена в документалния филм от 2017 г. „Яденето на животни“. За щастие той, заедно с много други, успя да се измъкне от индустрията на фабричното земеделие, като преобразува своя птичарник в съоръжение за отглеждане на гъби на закрито.

общо с това, но това би било погрешно мнение, което отхвърля много аспекти на библейския разказ. Първо, нека разгледаме факта, че Библията записва, как всяка язва изглежда започва, когато Моисей или Аарон използват жезъла си. Струва си да се отбележи, че този жезъл е бил използван, за да даде знаци на фараона, че посланието за освобождение е от единствения истински Бог.

Изход 7:10 И Моисей и Аарон отидоха при фараона и направиха това, което Господ им беше заповядал. **Аарон хвърли жезъла си пред фараона и неговите служители и той се превърна в змия!**

Дали това беше просто произволна демонстрация, за да се покаже Божията сила? Или в този акт имаше по-дълбок символ? Джей Шулбърг в своята кратка книга, озаглавена „Действията на нашия нежен Бог“, предлага интересно обяснение относно духовното значение зад използването на жезъла:

„Моисей трябваше да отиде пред фараона като Божи представител. **Божията цел в тази демонстрация беше тя да бъде повече от проста демонстрация на сила; това беше илюстрация за идентифициране на истинския разрушител. Когато Моисей, като Божи представител, държеше жезъла в ръката си, той символизираше природните сили под Божия контрол. Никакво зло не можеше да сполети Египет, докато Божията защитна ръка възпираше разрушителните сили на природата. Когато Мойсей хвърли жезъла, той се превърна в змия, символ на злото и унищожението. Това символизира силите на природата извън контрола на Бог и под контрола на Сатана - разрушителят ...**

„Ако в който и да е момент след началото на язвите фараонът се беше отклонил от предизвикателния си курс и беше пуснал израилтяните да си тръгнат, Бог щеше да поеме контрола над природните сили отново и язвите щяха да свършат. Упоритият владетел не прави това и Египет беше оставен в разруха. Ролята на Бог в язвите на Египет става ясна, когато разгледа-

Край на космическата борба

ме символичното послание, което Бог даде чрез жезъла и змията.³¹¹

Какво се случи, когато Аарон пусна змията? Тя изяде другата змия – каква поразителна илюстрация за саморазрушителната природа на греха!³¹²

Бог беше истинският защитник на Египет, възпирайки опустошителните природни сили, но периодично премахваше този щит в определени моменти, които щяха да бъдат обявени от Моисей и Аарон предварително, за да покажат, че тези събития не са *просто* природни бедствия, а че наистина бяха присъди от Бога. Например, след като водите станат замърсени, изглежда, че Бог е потискал разрушителните елементи в тях, докато е поддържал животворните свойства

311 Джей А. Шулбърг, *Действията на нашия нежен Бог* (Баща на любовта, 2017), стр. 28-29, <https://tinyurl.com/GentleGod>

312 Бойд сравнява това изображение във връзка с унищожаването на фараона при преминаването на Червено море. Фараонът е символизиран като змей (; 32:2), точно както в концепцията на Древния Близък Изток Червено море също е символизирано като анти-творчески, космически противник на Бог (вж. *chaoskampf*), често изобразяван като Дракон/Змия и често наричан *Ям* (вж. Пс. 74:13-14; 77:16, 106:13-14; Исая 51:9-10; Авакуум 3:14-15; и т. н.) През тази призма Писанията показват, че „Бог поведе тази битка не като се ангажира с насилие, а като изправи една форма на зло (Червено море, буйни води, Раав, *Ям*) срещу друга форма на зло (фараон/Египет, „боговете на Египет“ [Изход 12:12])... след като Бог оттегли „Божия ангел“ и „облачния стълб“, фараонът сякаш изпрати армията си право в устата на космическия змей, докато те преследваха израилтяните. В този момент Яхве оттегли ограниченията си над *Ям* и позволи на „морето“ да се „върне на мястото си“ (Изход 14:27). С други думи, на антитворческото предизвикващо хаос чудовище беше позволено да направи това, което то винаги копнее да направи – а именно да погълне всичко, което може (вж. Ав. 3:14-5)... разказът, чиято кулминация е поглътаният змей в Червено море започна в двора на фараона със змей, който поглъща други змейове. Бойд, *Разгъването на бога-войн*, том. 2, стр. 1174, 1176, 1177 (за пълно обсъждане вижте страници 1168-1185). Вижте също по-дългата и съкратена форма на Грегъри Бойд от 2 тома *Crucifixion of the Warrior God*, озаглавена *Cross Vision: How the Crucifixion of Jesus Makes Sense of Old Testament Violence* (Minneapolis, MN: Fortress Press, 2017), гл. 14, „Драконова война, която поглъща дракони“, <https://tinyurl.com/4ayh9nf3>. Ибънс добавя дълбочина на смисъла към интерпретацията на Бойд в творбата си *Mirror Principle* (Father of Love, 2023), гл. 24-25, <https://tinyurl.com/Mirror-Principle>.

на водата, до определеното време, когато Той освободи разрушителните елементи във водата, за да свършат своята работа. Това може да е причината водите, които дори бяха в съдове (Изход 7:19),³¹³ също да се превърнат в „кръв“ – те вече бяха замърсени с токсини, но Бог беше възпрепятствал протичането на химичните реакции, така че когато премахна защитата Си, водата щеше да стане червена като кръв и невероятно горчива. Бог, който има силата да трансформира молекулярния състав на водата във вино (Йоан 2:6-9), може лесно да попречи или да позволи химическите реакции на замърсената вода.

Но какво да кажем за последната язва - смъртта на първородните? Били са представени различни теории, които се стремят да обяснят тази язва, като например идеята, че първородните деца от мъжки пол са имали първо бране на зърно, което може да е било отровено или заразено от предишните язви. Независимо *как* това се е случило физически, Богът на небето показва основния източник на тази смърт:

Изход 12:23 (KJV) Защото Господ ще мине, за да поразии египтяните; и когато види кръвта по прага и по двата странични стълба, Господ ще мине през вратата и няма да позволи на **унищожителя да влезе в къщи-те ви, за да ви удари.** (вж. Евреи 11:28)

Кой унищожии децата? Змеев или Агнето? Унищожителят или Бог? Кой е изрично идентифициран като Унищожител в Писанието? Христос заявява, че целта на Сатана е „да краде, да убива и да унищожава“. Йоан 10:10. Също така четем в 5-та тръба на Откровение, че Сатана, ангелът на бездната, е известен **„на иврит като Абадон, а на гръцки като Аполион — Унищожителят“**. Откровение 9:11. Сатана е Разрушителят, Христос е Възстановителят. Междузаветната Книга на юбилеите също описва смъртта на първородните в Египет като настъпила **„когато всички сили на Мастема [Сатана] бяха пуснати да убият всички първородни в земята на Египет**, от първородния на фараона до първородния на пленената слугиня във мелницата и на добитъка.“ Юбилеи 49:2.

Но стихът, който току-що разгледахме, Изход 12:23, не

313 Думата „съдове“ в текста обаче е добавена от преводачите.

Край на космическата борба

казва ли, че „Господ ще премине, за да поразии” първородните? Вярно е, но кой унищожи Израел? Бог беше казал: „**Няма да ги пожаля, нито ще се смиля над тях, нито ще им покаже милост, но ще ги унищожа.**“ Еремия 13:14 (KJV). Въпреки че Бог е описан като този, който активно би ги убил, всичко, което Той наистина направи, беше да ги предаде на „Навуходоносор, царя на Вавилон, и... техните врагове... и **той няма да ги пожали, нито ще им покаже милост, нито ще се смили.**“³¹⁴ Еремия 21:7 (KJV). Това е един от многото примери в Библията, където „Бог и Божиите представители... са... обект на едни и същи разрушителни глаголи.“³¹⁴ Така Бог поразии първородните в Египет по същия начин, по който „поразии” Своя истински Първороден, Исус (Марко 14:27) – като *позволи* на Унищожителя да ги поразии. И на двете места Бог позволи на Невинния да страда от ръцете на нечестивите, за да *разкрие* истинския характер на Унищожителя, така че светът да може да се помири с Бог.

Христос, Божият Агнец, искаше да защити както египтяните, така и евреите, като ги покрие с кръвта Си, но те не Му позволиха. Това става по-забележимо в гръцкия Стар завет (LXX), където се казва, че „кръвта ще ви бъде знак върху къщите, в които сте, и **Аз ще видя кръвта и ще ви защита,** и там няма да бъде върху вас язвата на унищожението...”³¹⁵ Кръвта на Агнето е животът на Христос (Бит. 9:4; Лев. 17:11 и т.н.), а животът на Христос е праведен. Следователно да бъдеш „покрит“ с кръвта е символ на приемането на праведността на Христос чрез вяра! Но ние можем да приемем праведността на Христос само ако (1) изповядаме скритата си вражда срещу Него и (2) видим безкористната Му любов – и двете са демонстрирани в заколването на Агнето и кръста. Ето защо празникът Пасха, където Агнето ще бъде заклано и Безквасният хляб, където квасът, символ на греха, ще бъде премахнат от къщата (сърцето), се описва като специален знак (като Божия печат):

Изход 13:9 Този годишен празник [Пасха] ще бъде видим знак за вас, като белег върху ръката или че-

314 Terence E. Fretheim, *Creation Untamed: The Bible, God, and Natural Disasters* (Grand Rapids: Baker Academic, 2010), p. 53

315 *Септуагинта* на Бренгън, Изход 12:13

лото ви. Нека ви напомня винаги да рецитирате това учение на Господ: „Със силна ръка Господ те избави от Египет.“

Когато 144 000 бъдат покрити с праведния живот или кръвта на Христос чрез вяра и са получили Божия печат, Бог няма да позволи на Унищожителя да ги измъчва, защото те са намерили убежище в тайното място на Всевишния (Пс. 91:1).

Псалм 91:3–11 (KJV) ³ Той със сигурност ще те избави от примката на ловеца и от зловещия мор. ⁴ Той ще те покрие с перата Си и ще имаш надежда под крилето Му; Неговата истина *ще бъде твой щит и защита.* ⁵ Няма да се уплашиш от нощния ужас; *Нито от стрелата, която лети през деня;* ⁶ *Нито от мор, който ходи в тъмнината;* *Нито от разрушението, което погубва по пладне.* ⁷ **Хиляда ще паднат до теб, и десет хиляди от дясната ти страна; но няма да се доближи до теб.** ⁸ **Само с очите си ще гледаш и ще видиш наградата на нечестивите.** ⁹ Защото си направил Господа свое прибежище, Всевишния, свое жилище; ¹⁰ **Никакво зло няма да те сполети, нито мор ще се приближи до жилището ти** ¹¹ **Защото той ще заповяда на ангелите Си за теб, да те пазят във всичките ти пътища.**

В крайна сметка всички, които изберат да служат на някого освен на Бог, ще бъдат унищожени от тази сила. Точно както Израел беше окончателно унищожен от техния духовен враг – римляните – когото бяха избрали вместо Христос, точно както египтяните бяха унищожени от техния духовен враг – Сатана – когото бяха избрали вместо Христос, така и целият свят ще бъде накрая унищожен от своя духовен враг, на когото са избрали да се подчиняват вместо на Христос. Той в крайна сметка е принуден да предаде всичко на лидера, когото изберат, и ще бъде разкрито, че този, на когото са се покланяли като лечител и защитник, не е нищо подобно.

Каквито и да са физическите „причини“ за язвите, духовната причина и урок остават: когато отхвърлим Бог и Неговите пътища, Той е принуден да ни „предаде“, за да пожънем това, което сме посяли. Някои виждат участието

Край на космическата борба

на натуралистични обяснения в тези язви като атака срещу свръхестественото дело на Бог, но това не е необходимо, тъй като Богът на Израел е Създателят. Идеята, че Бог е могъл да унищожи египтяните, като им е позволил да пожънат естествените резултати от това, което са посяли в земята, не може да омаловажава вестта за нас днес – единственото място за безопасност и живот е при Христос, Дървото на живота. Единствената причина, поради която в момента не страдаме от разрухата на цялата природа, е, че животворящият и подкрепящ Дух на Бог все още е на земята. Но ако резултатът от отхвърлянето на Божия Дух на местно ниво в *Египет* доведе до язви, които опустошиха нацията им, какво би станало, ако *целият свят* отхвърли Божия Дух?

10.3 ПОСЛЕДНИТЕ ЯЗВИ – ПОСЛЕДСТВИЯТА ОТ ГРЕХА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

Откровение 14:9–10 (KJV) ⁹ И *третият* ангел ги последва, казвайки със силен глас: Ако някой *се* поклони на звяра и на неговия образ и приеме белега му на челото си или на ръката си, ¹⁰ той ще пие от **виното на Божия гняв**, което се излива без примес в чашата на Неговото негодувание...

Откровение 16:1 (KJV) И чух силен глас от храма, който казваше на седемте ангела: Идете и излейте **чашите на Божия гняв** върху земята.

Мнозина приемат, че последните язви са преломната точка за Бог - време, когато Той най-накрая ще освободи целия Си гняв. Това обаче не е така по няколко причини. Първо, Бог ли е този, който би наказал тези, които не искат да имат връзка с Него? В областта на взаимоотношенията това се нарича злоупотреба, а в сферата на политиката диктатура. Според свидетелството на Исус относно Божията справедливост, Бог е поддръжник на религиозната свобода; Той дава свобода на всеки да избере коя страна предпочита и няма да се намесва външно или да принуждава избиращите със

заплахи.

Второ, ако погледнем циклите от 7, които предхождат 7-те язви (7 печата и 7 тръби), ще видим сатанински агенти, активни във всеки от тях, докато Бог е пасивният агент, който ограничава и разхлабва силите на тъмнината.

7-ТЕ ПЕЧАТА И ДЕМОНИЧНИЯТ ЕЛЕМЕНТ

В 7-те печата виждаме четири конници, имащи цветовете бяло, червено, бледо-зелено и черно. Първият конник е описан като притежаващ „лък; и му се даде венец и той излезе като победител и да победи.” Откровение 6:2 (KJV). Мислех, че това е препратка към Исус, тъй като бялото обикновено представлява чистота и Исус също е изобразен на бял кон в Откровение 19 гл. Там обаче той е изобразен с меч, а не с лък,³¹⁶ и много венци (*diadēma*), но нито една корона (*stēphanōs*). По същия начин, в контекста на печатите, Агнето вече е описано като победител (Откр. 5:5), но този конник все още се опитва да победи. Възможно ли е тази фигура на бял кон да е символ на Сатана и неговите маскирани месии, които се представят като ангели на светлината (2 Кор. 11:14-15)? Това изглежда е така, тъй като Христос, в Своята беседа на Елеонския хълм, очертава първите четири конника като [1] **фалшиви месии** (Откр. 6:2), [2] **войни** (Откр. 6:4), [3] **глад** (Откр. 6:5-6) и [4] **смърт** (Откр. 6:8):

Матей 24:4–9 ⁴ Исус им каза: Не позволявайте на никого да ви заблуди, ⁵ защото [1] **мнозина ще дойдат в мое име, казвайки: „Аз съм Месията“. Ще излъжат мнозина.** ⁶ И ще чуете за [2] **войни** и заплахи от войни... Ще има [3] **глад** и земетресения в много части на света. ⁸ Но всичко това е само първата от родилните болки и предстоят още. ⁹ „Тогава ще бъдете арестува-

316 „...може да е уместно да се отбележи, че в целия Стар завет има известна тенденция да се поставят лъкът и стрелата във връзка с *враговете* на Израел. Най-значимият пасаж в това отношение е Езекил 38-39 гл., разказът за Гог и неговите армии. Много по-късно в книгата на Йоан ще се цитира Гог по име...” Върнард Елър, *Най-разкриващата книга на Библията: Извличане на смисъл от Откровението* (Гранд Рапидс, Мичиган: Eerdmans, 1974), стр. 86

Край на космическата борба

ни, преследвани и [4] **убити**. Ще бъдете мразени по целия свят, защото сте мои последователи.

Бог не *причинява* тези трагедии, но Той ги *допуска*. Това е изрично посочено във втория печат:

Откровение 6:4 (RSV) И излезе друг кон, яркочервен; **на неговия ездач беше разрешено [*did ō mi*] да отнеме мира от земята**, така че хората да се избиват един друг; и му беше даден [**разрешен, *didōmi***] **голям меч**.

Наистина, Йоан често използва думата „позволено“, за да опише „божественото разрешение, дадено на злите сили да извършват престъпното си дело – обитателите на бездната (IX. 1, 3, 5), звярът (XIII. 5, 7), и лъжепророкът (XIII. 14, 15)... От това следва, че **и четирите ездачи представляват злини, които не са пряко причинени от волята на Бог, но толерирани само с негово позволение ...**”³¹⁷ Наистина, „Бог не желае действието да се случи, но **желае другата страна да покаже своите цветове**. Разкриването е въпрос на необходимост (1:1; 4:1; 11:5; 17:10; 20:3; 22:6).“³¹⁸

7-ТЕ ТРЪБИ И ДЕМОНИЧНИЯТ ЕЛЕМЕНТ

Сатанинското „ДНК“ се среща в цялата последователност на Тръбите, като по същия начин уличава Сатана, а не Бог, като причинител на тези страдания. 5^{-та} тръба прави този факт болезнено ясен:

Откровение 8:13–9:1 (KJV) ^{8:13} И видях и чух един ангел да лети през средата на небето и да казва със силен глас: **Горко, горко, горко на обитателите на земята** поради другите тръбни гласове на трите ангела, които

317 GB Caird *The Revelation of St. John* (Peabody, MA: Hendrickson Publishers, 1993), p. 81, <http://tinyurl.com/28kydxtc>. Друга причина да вярваме, че тези конници представляват сатанински, а не божествени действия, е фактът, че мъчениците под олтара, символизирани в петия печат, викат *поради липса на божествено действие*. Ако първите четири печата представляват Божието дело за отмъщение срещу нечестивите, защо тези в петия печат питат защо Той все още не е отмъстил за тяхната кръв (Откр. 6:10)?

318 Сигве К. Тонстад, *Откровение* (Гранд Рапидс, Мичиган: Бейкър Академик, 2019), стр. 125

тепърва ще прозвучат.^{9:1} И петият ангел затръби и видях **една звезда да пада от небето на земята**; и **на нея беше даден** [разрешено, *didōmi*] **ключът от бездната**.

Ето ясна препратка към падането на Сатана на земята и небесното съчувствие към онези, които живеят там, където е кацнала Змията:

Откровение 12:9, 12 (KJV)⁹ **И големият змей беше изхвърлен**, онази *стара* змия, наречена дявол и Сатана, който мами целия свят: **той беше хвърлен на земята** и неговите ангели бяха *изхвърлени* с него...¹² Затова веселете се, небеса, и вие, които живеете в тях. **Горко на обитателите на земята** и морето, защото дяволът слезе при вас с голям гняв, защото знае, че има *малко* време.

Тази паднала звезда, която отваря бездънната пропаст и води армия от демонични духове, очевидно е активната причина за „язвата“ на тази Тръба (Откр. 9:20). Ако имаме нужда от още повече доказателства за сатанинската кауза на разрушителните Тръби, ние вече научихме, че падналата звезда, която води тази армия, е Унищожителят (Откр. 9:11; Йоан 10:10).

	Ис. 14:12-20	ОТКР. 9	ОТКР. 12
ПРЕДМЕТ	звезда	звезда	Сатана
ПРОИЗХОД	рая	рая	рая
ДЕЙСТВИЕ	Спускане	Спускане	Спускане
СЛИЗАНЕ ДО	Земя/Яма	Земя/Яма	Земята
ХАРАКТЕРИСТИКА	Разрушител	Разрушител	Преследвач

Шестата тръба също показва ролята на злите ангели в края, тъй като четем, че на ангела, който е надул шестата тръба, е заповядано да **”освободи четирите ангела, които са вързани при голямата река Ефрат.”**¹⁵ **Тогава четирите ангела... бяха пуснати**, за да убият една трета от всички хора на земята...¹⁹ Силата им беше в устата им и в опашките им. Защото **опашките им имаха глави като змии**, със силата да нараняват хората. Откровение 9:14-15, 19. Точно както на Сатана, върховният фалшификат на Христос, беше *позволе-*

Край на космическата борба

но да вземе мира от земята (Откр. 6:4), тези змийски ангели, които преди това бяха сдържани, в крайна сметка ще бъдат *освободени* и ще им бъде позволено да проявят сатанинското царство на мрака.

Това „погубване“ ни показва как Божиите ангели „причиняват“ унищожение по Божия заповед:

Откровение 7:1–3 ¹ Тогава видях **четири ангела**, стоящи на четирите ъгъла на земята, **които спираха четирите вятъра**, за да не духат върху земята, нито върху морето, нито дори върху някое дърво. ² И видях друг ангел да идва от изток, носейки печата на живия Бог. И той извика на тези четири ангела, на които беше дадена власт да навредят на земята и морето, ³ „Чакайте! **Не наранявайте нито земята, нито морето, нито дърветата, докато не поставим печата на Бог върху челата на неговите слуги.**”

Как тези Божии ангели „нараняват“ земята, морето и дърветата? Чрез *освобождаване* на ветровете – силите на разрушението – когато Бог им заповяда. И какво се случва след глава 7, когато Божиите хора са запечатани? След това виждаме унищожение, идващо върху земята, морето и дърветата (Откр. 8:7-11). Въпреки това, дори в този момент Бог все още възпира силата на Сатана да навреди на някое от Неговите деца, които вярват в Христос, тъй като Той позволява само на падналия ангел и неговите слуги да господстват над онези, които са застанали на негова страна – „само хората, които не са получили Божия печат на челата си.” Откровение 9:4.

Също така си струва да се отбележи, че тези тръби, причинени от демонична дейност, са описани като *язви* (Откр. 9:20). Това повдига въпроса: ако Сатана и неговите поддръжници са отговорни за смъртта, унищожението и язвите на 7-те печата и 7-те тръби, кой ще бъде отговорен за последващите язви?

7-ТЕ ПОСЛЕДНИ ЯЗВИ — БОЖИЯТ ЧИСТ ГНЯВ

Последните язви са правилно описани като Божия гняв. Единственият проблем е съвременната, римска интерпрета-

ция на гнева. Ако гледаме на Бог като на владетеля на Рим, тогава Неговият гняв се проявява чрез заличаване на всички инакомислещи. Но според свидетелството на Исус, Неговият гняв и присъди се проявяват, когато Той позволява на нечестивите да пожънат това, което са посели, и да понесат саморазрушителните последствия от греховете си, които рикошират обратно върху тях – всичко с цел откровение. Това определение на гнева има много примери в цялото Писание, включително Откровение.

Езекиил 22:31 (KJV) Затова излях яростта Си върху тях; изгорих ги с огъня на **Моя гняв; техните собствени пътища възложих на главите им**, казва Господ Бог. (вж. Рим. 1:18-19; 24-27; Второзаконие 31:16-17; Пс. 89:46; 106:40-42; Ис. 54:7-8).

Откровение 13:10 (KJV) **Който води в плен, ще отиде в плен; който убива с меч, трябва да бъде убит с меч...**

Откровение 16:6 **Тъй като те проляха кръвта на Твоите свети хора и Твоите пророци, Ти им даде кръв да пият. Това е тяхната справедлива награда.** (вж. Откр. 11:18; 18:6; 22:18-19)³¹⁹

Точно както първите язви напредват, докато Бог постепенно отдръпва защитаващата Си ръка, така и Божиите ангели, които възпират разрушителните сили на Сатана, човека и природата, ще разхлабят хватката над тези неща и ще предадат нечестивите на естествените резултат от отделянето им от Източника на защита и живот. Ето защо язвите, които се изливат, са описани като „**чашата, пълна с Божия гняв**“. Откровение 15:7. Бог, в Своя „гняв“, ще позволи на тези, които Го отхвърлят, да пожънат последствията от пътя, който са избрали, точно както позволи на египтяните да по-

319 Някои може да се изкушат да прочетат тези пасажии през призмата на Стария завет на *lex tallionis*, принципът око за око (закон за възмездие). Но Исус отхвърли този принцип и го замени с принципа да не се отговаря на насилието с насилие (Мат. 5:39-45). Тези пасажии не казват, че ако нараните някого, Бог ще ви нарани; вместо това те казват, че нараняването на някого естествено ще доведе до обратна реакция (принцип, който сме виждали да се разиграва от Вавилон до края на времето).

Край на космическата борба

жънат унищожение и да бъдат изхвърлени от земята, която те оскверниха и поквариха със своя грешен и разрушителен начин на живот.

С това разбиране не само последните язви са прояви на Божия гняв, но и предишните печати и тръби също са били проявления на Неговия гняв. Единствената разлика е, че в последните язви Неговият гняв е *несмесен с милост*, докато в предишните Печати и Тръби Неговият гняв е *смесен с милост* — Бог все още ограничава докъде могат да стигнат силите на тъмнината (Откр. 6:6; 7:1; 9:4), но накрая Той ще им даде свободно управление.

„При първоначалните **присъди с печата**, например, **морето е напълно защитено** от разрушителния агент (Откр. 7:3). При **присъдите с тръби** се дава по-малко защита и на агента е позволено да превърне **една трета от морето в кръв, убивайки една трета от живота му** (Откр. 8:8-9). В **съдебните решения** обаче „елементите на съдържаност и ограничение... са изчезнали“. В този момент Бог отговаря на упорития отказ на хората да се покаят, като оставя разрушителните космически сили да си намерят пътя, в резултат на което **„всяко живо съществуване в морето умря“** (Откр. 16:3, курсив добавен).⁴³²⁰

ПРОГРЕСИЯ НА БОЖИЯ „ГНЯВ“ В ПОСЛЕДНОТО ВРЕМЕ

Печати	Тръби	Чаши
1/4 Унищожени -> Най-голямото за- държане на Сатана (Откр. 6:8)	1/3 Унищожени -> <i>По-малко ограни- чаване на Сатана</i> (Откр. 8:7-8)	ВСИЧКИ СА УНИЩОЖЕНИ <i>Без ограничение за Сатана</i> (Откр. 16:3)

Язвите са наказание от Бог, но Той наказва с това, което позволява – и Той позволява тези неща, за да може сатанинската страна на спора напълно да се демаскира пред наблюдаващата вселена.

320 Бойд, *Разпъването на бога-войн*, том. 1, стр. 609-610

Тъй като Бог е отхвърлен от света, Той е принуден да махне подкрепящата Си ръка от земята. Тогава последните язви ще бъдат изляти върху нея, карайки я да се върне обратно към първоначалното си състояние преди сътворението, когато беше „безформена [Евр. №8414] и празна [Евр. №922] и тъмнина покриваше дълбоките води...” Битие 1:2. Физическата тъмнина, която съществуваше преди сътворението, свидетелстваше за духовната тъмнина, причинена от лъжите на Сатана в началото на космическата борба. По същия начин, след като целият свят е приел напълно лъжите на Сатана и е приложил неговата форма на управление, земята ще се върне към пълно запустение, тъй като проклятието „поглъща земята“ (Ис. 24:6).

Еремия 4:22–23, 26 ²² „**Моите хора са безумни и не Ме познават**“, казва Господ. „Те са глупави деца, които нямат разбиране. **Достатъчно умни са да вършат грешното, но нямат представа как да правят правилното!**” ²³ **Погледнах към земята и тя беше празна [Евр. №922] и безформена [Евр. №8414]. Погледнах към небесата и нямаше светлина...** ²⁶ **Погледнах и плодородните ниви бяха превърнати в пустиня.** ³²¹

7-ТЕ ЯЗВИ И ДЕМОНИЧНИЯТ ЕЛЕМЕНТ

Когато се сравнява последователността на Тръбите и Язвите, приликите са поразителни.

	ТРЪБИ	ЯЗВА
1 ^{ВИ}	Земята	Земята
2 ^{РИ}	Морето се превръща в Кръв	Морето се превръща в Кръв
3 ^{ТИ}	Реки и извори	Реки и извори
4 ^{ТИ}	Слънце	Слънце
5 ^{ТИ}	Мрак и мъчение	Мрак и агония
6 ^{ТИ}	Ефрат и война	Ефрат и война

³²¹ Според Исаия, падналият ангел, Луцифер, е отговорен за превръщането на „света в пустиня“. Исаия 14:17 (KJV).

Ако 7-те печата и тръбите са били причинени от Сатана и неговите агенти, трябва ли да очакваме последните язви да са различни? Нека да разгледаме язвите и да видим дали можем да съберем някаква картина.

В по-голямата част от Откровението се използва страдателен (вместо деятелен) залог, като по този начин сме оставени да се чудим кой е причината за какво. В 1^{вата} язва, например, виждаме, че нечестивите са поразени с „**ужасни, злокачествени рани**“ (Откр. 16:2). Този стих е в страдателен залог, което ни остава да спекулираме кой е причинил тези рани. Това обаче напомня за страданията на Йов, където намираме пример за *деятелен залог*: „**Сатана поразил Йов със страшни циреи**“ (Йов 2:7). „Поразен“ ни насочва към активния агент: Сатана. Възможно ли е тази първа язва да е резултат от сатанински влияния върху човечеството? Тези, които се покланят на звяра, не мислят така – те вярват, че Бог е активната причина за тяхното страдание, по този начин „**те наклеветиха Небесния Бог**“ (LSV), *сякаш Бог ги измъчва с „техните болки и рани“* Откровение 16:11.

Във 2^{рата} тръба видяхме, че 1/3 от морето беше превърнато в кръв, когато Бог отстрани отчасти Своята защитаваща ръка (Откр. 8:8-9), но във 2^{рата} язва виждаме какво се случва, когато Бог напълно премахва ограниченията, поставени върху силите на унищожението – цялото море и всичко в него умира (Откр. 16:3).

Превръщането на водите „в кръв“ не е чак толкова уникално, независимо дали е от цъфтеж на водорасли, изхвърляне на токсични химикали и багрила или някаква друга причина. Уникалното обаче е, че по същество всички води се появяват като кръв. Водите, превръщащи се в кръв днес, обикновено са дело на егоистичен човек, който покварява земята под влиянието на Княза на егоизма. Може ли да дойде време, когато Бог ще позволи на човечеството да унищожи един от основните ни източници на живот? Това не звучи като разтягане за екологично настроение читател, тъй като в проучване от 2016 г. Борис Уорм и колеги заключиха, че „об-

ществените последици от продължаващата ерозия на [океанското] разнообразие [поради свръхулов], което изглежда се ускорява в глобален мащаб... предизвиква сериозна загриженост, защото предвижда *глобален колапс на всички таксони [видове], които в момента се ловят от средата на 21 век.*"³²² Както отбелязва Полиен:

„Смъртта и разрушението действат в света в голям мащаб. Това ме кара да вярвам, че **язвите не са пряко дело на Бог. Те са плод на начина, по който Сатана управлява нещата. Той е като крадеца, който идва да открадне, да убие и да погуби. Вместо това Бог е източникът на изобилен живот (Йоан 10:10).** Доколкото това е екологична катастрофа, авторът на Откровение иска да разберем, че **има демонично подбуждане зад влошаването на околната среда. Упадъкът на околната среда е начинът, по който нещата вървят, когато Сатана управлява.**"³²³

322 Борис Уорм, Едуард Б. Барбие, Никола Бомонт и др. ал. „Въздействия на загубата на биоразнообразие върху услугите на океанските екосистеми“, *Science*, vol. 314, бр. 5800 (ноември 2016 г.), стр. 790, <https://tinyurl.com/59r5cwfr>. Worm също отбеляза, че „експлоатацията е изчерпала големите съобщества от хищни риби по света с поне 90% през последните 50–100 години“. Ransom A. Myers и Boris Worm, „Изчезване, оцеляване или възстановяване на големи хищни риби,“ *Философски транзакции на Кралското общество В*, том. 360, е. 1453 (януари 2005), р. 13-20, <https://tinyurl.com/6уу2aj4d>; вж. Борис Уорм, „Предотвратяване на глобална риболовна катастрофа“, *Сборници на Националната академия на науките на Съединените американски щати*, том. 113, е. 18 (2016), стр. 4895-4897. Освен прекомерния улов, учените казват, че „при продължаващи високи емисии, до 2100 г. се предвижда повечето видове (87%) да изпитат висок риск от неблагоприятни въздействия от климата...“ Даниел Г. Бойс, Дерек П. Титензор, Кристина Гарила и др. ал. „Индекс на климатичния риск за морския живот“, *Nature Climate Change*, vol. 12 (юни 2022), стр. 854-862, <https://tinyurl.com/2yc9m47z>. Въпреки че все още не разбирам нюансите на глобалното затопляне, виждам, че човекът има огромно отрицателно въздействие върху нашата среда и бързо я унищожава. Прекомерният риболов, Голямият тихоокеански боклук, масовото избелване на корали, петролни разливи, шумово замърсяване, PFAS (вечни химикали) и зашеметяващото намаляване на биоразнообразието са достатъчно доказателство за този факт.

323 Джон Паулиен, *Facebook Коментар на Откровение 16 глава*, стр. 4-5, <https://tinyurl.com/PaulienRev16>

Край на космическата борба

Третата язва се излива върху „реките и изворите и те се превърнаха в кръв.“ Откровение 16:4. Местоположението на тази язва е идентично с местоположението на 3^{та} тръба, която също падна върху „реките и върху водните извори“. Откровение 8:10. За разлика от тази язва, Тръбата ни информира, че реките и изворите са били покварени, когато слязлата от небето звезда (Сатана) „падна върху една трета от реките и върху водните извори“. Да не би целта на 3^{та} язва е да покаже, че Бог е по-голям разрушител от Сатана, като унищожи всички води, докато Сатана унищожи само една трета? Или 3^{та} язва е резултат от това, че Бог е позволил на Сатана да ръководи шоуто, за да разкрие още повече разрушителния си характер и царството си?³²⁴

Изливането на чашата на Божия гняв в 4^{та} язва води до изгаряне на хората с огън и топлина (Откр. 16:8-9). Причината за тази язва не е категорично посочена, но езикът напомня ядрена война или глобално затопляне. Ако грешните и алчни действия на човека всъщност директно унищожават земята, има смисъл Откровението да каже, че Бог ще „унищожи **онези, които унищожават земята**“ (Откр. 11:18). Тъй като Бог често се описва като някой, който прави това, което позволява, изглежда всичко, което Той трябва да направи, за да унищожи земята, е да ни позволи сами да я унищожим. Независимо от това, ние виждаме, че засегнатите от тази язва отново „**наклеветиха Името на Бог**“ (Откр. 16:9 LSV), очевидно гледайки на Него като на причината за тяхното унищожение, вместо на собствените си действия под влия-

324 След тази язва чуваме гласа на „ангелът, който имаше власт над цялата вода“. Откровение 16:5. Това е интересно, защото апокрифната Книга на Енох също описва ангели, в контекста на потопа, които „бяха над силите на водите“. Според Книгата на Енох потопът е настъпил, защото Бог заповядал на тези ангели да „**освободят всичките сили на водите**, които са долу в земята, **за да донесат осъждение** и унищожение на всички, които [пребивават и] живеят на земята.“ Енох 66:1. Това е в хармония с библейския разказ за потопа, който казва, че човекът вече е покварил земята с грешния си начин на живот (Бит. 6:11-13; Ис. 24:3-6) и единственото нещо, което държи всичко заедно, е Духът на Христос (Бит. 6:3; Кол. 1:17). Когато те казаха на Бог „Махни се от нас“, „какво може да направи Всемогъщият за тях“ (Йов 22:15-17 KJV), освен да ги остави на произвола (Ис. 54:7-9) и да заповяда на ангелите да съдържано бедствие (Откр. 7:1), за да ги остави на мира (Ос. 4:17)? Може ли някои от чумите да действат по подобен начин?

нието на Сатана. Тези, които страдат от тези язви, подобно на мнозина днес, „съсипват себе си чрез собствените си глупави действия и след това обвиняват ГОСПОДА“. Притчи 19:3 (GNT).

След като преживели тази язва, те „не се покаяха, за да Му отдадат слава“ и „не говореха добре за Бога“.³²⁵ Ако са прави, че Бог поразява с огън тези, които Го отхвърлят, чудно ли е, че не говорят добре за Него? Учениците на Исус веднъж Го попитаха дали иска да „заповяда огън да слезе от небето и да погълне“ хората, които Го отхвърлиха, но Той „се обърна и ги смъмри, като каза: „**Не знаете на какъв дух сте.** Защото Човешкият Син не е дошъл да погуби човешките души, а да ги спаси.“ Лука 9:54-56 (KJV). Чудя се дали хората, обгорени с огън в тази язва, биха реагирали по различен начин, ако знаеха тази история.

5^{та} язва се излива върху „**седалището на звяра**; и царството му беше пълно с **тъмнина** ...“ Откровение 16:10 (KJV). Дали тази тъмнина е от „**Отец на светлините**“ (Яков 1:17 KJV), в когото „няма никаква тъмнина... изобщо“ (1 Йоан 1:5)? Или тя е резултат от **Княза на тъмнината** (Йоан 14:30; Ефесяни 6:12) и неговите агенти? В Откровение 17:8 виждаме звяра, описан като излизаш „от бездната“. Възможно ли е тази Бездна да е еквивалент на „трона на звяра“? Това би било важно, тъй като падналият ангел – Разрушителят – отваря Бездната в 5^{та} тръба, изпускайки дим, който носи тъмнина (Откр. 9:1-2). В този случай Бездната - тронът на звяра - ще бъде източникът на мрака! Така че, когато тъмнината се излива върху папството в 5^{та} язва, източникът на тази тъмнина е неговият собствен трон!

Ако доказателствата, които разгледахме досега, не ни убеждават в сатанинската дейност в язвите, 6^{та} язва не ни оставя много място да се съмняваме в тази реалност:

Откровение 16:12–16 (RSV) ¹² Шестият ангел изля чашата си върху голямата река Ефрат и водата ѝ пресъхна, за да подготви пътя за царете от изток. ¹³ И видях да излизат от устата на змея и от устата на звяра и от устата на лъжепророка три нечисти духа като жаби; ¹⁴

³²⁵ Тонстад, *Откровение*, стр. 228

Край на космическата борба

защото те са **демонични духове** [активен субект] **извършващи знамения, като отиват при царете на целия свят, за да ги съберат** [активен глагол] **за битка във великия ден на Бога Всемогъщи.** ¹⁵ („Ето, идвам като крадец! Блажен е онзи, който е буден, който пази дрехите си, за да не бъде гол и да бъде видян разобличен!“) ¹⁶ **И те ги събраха** на мястото, което се нарича на иврит Армагедон.

В този пасаж виждаме, че „те [активен субект] ги събраха [активен глагол]“—това ясно идентифицира активния агент на 6^{та} язва. „Те“ очевидно са „демоничните духове“, а групата, която са събрали, са „царете на целия свят“. Така можем да видим в Печатите, Тръбите и Язвите, че демоничният елемент е *причината* за страданията на света, а не Бог.

Както беше в началото, така ще бъде и в края. По същия начин, по който се развиха първите язви, ще бъдат излети и последните язви. Когато светът, подобно на Египет, отхвърли Дървото на живота в съботата чрез законодателство и преследване, проклятието на греха ще погълне земята (Ис. 24:6) и тя ще се стреми да избълва нейните жители (Лев. 18: 25). Когато всички са взели своето решение относно това от кое дърво искат да ядат, Христос - в Своя "гняв" - ще заповяда на ангелите пазители на нечестивите да ги "оставят", тъй като "те са се присъединили към своите идоли". Осия 4:17 (KJV). След като закрилата на Бог бъде премахната, Разрушителят ще има пълно управление над човешкото семейство и „ще има време на скръб, каквото никога не е имало, откакто съществува нация *дори* до това време“, но за Божиите хора се казва: „ще да бъде избавен всеки, който *се* намери записан в книгата. Данаил 12:1 (KJV).

Местоположение	Събитие	Резултат
Египет	Закони за съботата	Местен: Първи язви
Израел	Закони за съботата	Местни: „Природни бедствия“, Меч, Глад, Епидемии

Европа	Закони за съботата	Местни: меч, глад, епидемии
В световен мащаб	Закони за съботата	Световни: Последните язви

10.4 ФИНАЛНИТЕ СЪБИТИЯ & ПРИКЛЮЧВАНЕТО НА БОРБАТА

5^{ТА} ЯЗВА:

ТЪМНИНА ВЪРХУ ПРЕСТОЛА НА ЗВЯРА

Изглежда, че тук има промяна между първите четири и последните три язви, точно както имаше в последователностите на печатите и тръбите. Печатите имат *четирима* конници, следвани от *три* различни печати. Първите *четири* тръби са последвани от *трите* „горко“. В язвите също виждаме промяна – първите *четири* изглеждат буквални,³²⁶ докато последните *три* изглеждат духовни.

Както видяхме, 5^{ТА} ЯЗВА се излива върху „престола на звяра; и царството му беше пълно с мрак; и хапеха езиците си от **болка** ...” Откровение 16:10 (KJV). Това изглежда символично, защото тъмнината не причинява физическа болка.³²⁷

³²⁶ „От една страна, книгата Откровение обикновено предпочита фигуративен прочит. Още първият стих на книгата ни казва, че видението, на което се основава Откровението, е „известно“. Бог го постави в символичен език, за да изрази по-дълбокото значение на Неговите цели за края на човешката история. Така че печатите и тръбите (Откр. 6-9) вероятно трябва да се четат по символичен начин, защото съдържат език, който сочи към образен подход (Откр. 8:8; 9:7, 17)...

„Но когато четете тези текстове [за 7-те язви] на гръцки, оставате с впечатлението, че имате предвид нещо по-директно и буквално. Ако символичното четене не внесе убедителна яснота в значението на текста, а буквалното четене го прави, буквалното четене може да бъде предпочетено, но това би било изключение в Откровението, а не правило.“ Jon Paulien, : *Имате ли броня?*, (Hagerstown, MD: Autumn House Publishing, 2008), стр. 92.

³²⁷ Болката обаче може да е от раните, а не от тъмнината (Откр. 16:11). Независимо от това, тази тъмнина все още изглежда предим-

Край на космическата борба

Последните две язви също описват духовната битка при Армагедон³²⁸ и падането на духовния Вавилон - всичко това с изключително символичен език.

Тъмнината често е символ на предстоящи катастрофи и предзнаменования за унищожение в Стария завет (Ис. 59:9-10; Езек. 30:18; 32:7-8; Йоил 2:2). Тъй като тази тъмнина се излива върху трона на звяра (Откр. 16:10) - източникът на неговата власт - тази язва може да сочи към времето, когато властта на папството и неговите духовни съюзници е поставена под въпрос и предизвикана от някаква катастрофа (вероятно предишните четири язви). Това поставяне под съмнение на авторитета на Рим (тъмнина върху седалището му) би било знамение за предстоящото му унищожение.³²⁹ И тъй като тази „тъмнина“ идва от трона на самия звяр, катастрофата, която оспорва властта на Рим, е причинена от самия него. Предишните четири язви бяха резултат от методите на Сатана, които бяха напълно възприети от човечеството, и бяха застъпени от Римската църква. Но вместо да облекчи тези болки, съветът на Рим само влошава нещата! Така папството е разобличено като измамник, което представлява събличане на неговата „дреха от светлина“ (2 Кор. 11:14-15).

но символична, защото как буквалната тъмнина пада върху царството на звяра, когато неговото царство е главно идеологическо, а не географско?

328 Армагедон започва с буквата алфа, но има дихателен знак, който добавя звук „х“ към думата, което го прави Хармагедон. „Хар“ означава планина, а „магедон“ вероятно е препратка към град „Мегидо“ в северен Израел. Няма планина на име Мегидо, но *планината Кармил* гледа към Мегидо. Ако това е имал предвид Йоан, тогава Хармагедон предлага повторение на сблъсъка между поклонниците на Бог и Ваал в последното време. Това тълкуване се подкрепя от редица тематични елементи, които се разкриват в Откровение (Откр. 13:13) и прави Битката при Армагедон да изглежда предимно духовна (2 Кор. 10:3-5, Еф. 6:10-17), тъй като това е целта на борбата между Христос и Сатана - това е война за сърцето и ума. За повече информация вижте „Armageddon,” *Anchor Bible Commentary* (Garden City, NY: Doubleday, 1992), vol. 1, стр. 394-395, <https://tinyurl.com/44e95rfm> и Paulien, *Армагедон пред вратата*.

329 Въпреки че тази язва изглежда символична, тя може да бъде комбинация от физическо и духовно, където физическата тъмнина ще бъде символ на духовната тъмнина.

6^{ТА} ЯЗВА:

ЕФРАТ ПРЕСЪХВА

Осъзнаването на хората относно лъжите на духовния Вавилон също е символизирано от 6^{ТА} язва, *пресъхването на Ефрат* (Откр. 16:12). Точно както буквалният Вавилон се намираще на река Ефрат, така и блудницата с името „Вавилон Велики“ седи на „много води“ (Откр. 17:1; Йер. 51:13), които представляват „маси от хора“ (Откр. 17:15).³³⁰ В исторически план река Ефрат е снабдявала „този велик град Вавилон“ (Откр. 18:10; 17:18) с вода и следователно с живот. Древният Вавилон е завладян от Кир, цар от Изтока (Откр. 16:12), за когото се казва, че е пресушил Ефрат, като е отклонил течението му - по този начин той успя да влезе и да завладее Вавилон.³³¹

Тъй като Ефрат действа и като междина между Израел и неговите врагове, тази река символизира хората между Божия народ и религиозните власти – светските граждански и политически сили на земята. По този начин пресъхването на Ефрат при 6^{ТА} язва символизира момента във времето, когато масите – които преди са подкрепяли отстъпническите църкви – спират да подкрепят Вавилон, коалицията от религиозни власти в последното време.

330 В Откровение Йоан понякога *чува* описание на нещо, а след това *вижда* нещо друго - по този начин два символа са съпоставени и приравнени. Йоан *чува* за лъва от племето на Юда (5:5), след което *вижда* закланото Агне (5:6). Той *чува* за 144 000 (7:4), след което *вижда* безбройно множество (7:9). Той *чува* за жената на Агнето (21:9), след това *вижда* Новия Йерусалим (21:10), който е символ на Божия народ (21:12, 14, 16). Лъвът е Агнето, 144 000 са символ на всички изкупени, Невястата на Христос е Неговата Църква. В Откровение 17 гл. Йоан също *чува* ангел да казва, че блудницата седи на много води (17:1), и след това *вижда* тази жена да седи върху звяра с 10 рога (17:3). Тъй като както водите (река Ефрат), така и 10-те рога са символ на масите на света, то в крайна сметка, пресъхването на Ефрат е същото събитие като обръщането на 10-те рога срещу Вавилон Велики.

331 Херодот, *Историите*, прев. Годли, кн. 1, гл. 191.

7^{МА} ЯЗВА:

ПАДАНЕТО НА ВАВИЛОН & ВТОРОТО ПРИШЕСТВИЕ НА ХРИСТОС

След първите четири язви авторитетът на църковно-държавната система е поставен под въпрос (5^{ТА} язва). Това кара светските и гражданските власти да спрат да подкрепят тази световна теократична система (6^{ТА} язва). Именно в този момент 7^{ТА} язва се излива „**ВЪВ ВЪЗДУХА**“ (Откр. 16:17) – всеобщото господство на **Княза на въздушната власт** (Еф. 2:2). Точно както язвата, излята върху седалището на звяра, сочи към времето, когато характерът на царството на звяра е изложен, така и тази последна язва сигнализира факта, че Царството на Сатана е напълно разкрито. Така чуваме, че „силен вик дойде от трона в храма, казвайки: „Свърши се!“ — *всичко е разкрито*.

След като Бог обявява тази истина, има „голямо земетресение“, което прави „великият град Вавилон да се раздели на три части...“ Откровение 16:18-19. Духовният Вавилон беше обединил света в конфедерация срещу Бога (както при Вавилонската кула), но сега се разпада напълно при разтърсването разкритие на истината и единственото нещо, което не пада от това земетресение, е Царството Божие.

Евреи 12:26-28 ²⁶ **Когато Бог говореше** от планината Синай, **гласът Му разтърси земята**, но сега той дава друго обещание: „Отново ще разтърся не само земята, но и небето.“ ²⁷ Това означава, че **цялото творение ще бъде разклатено и премахнато, така че ще останат само непоклатими неща.** ²⁸ Тъй като получаваме **Царство, което е непоклатимо**, нека бъдем благодарни и да угодим на Бога, като му се покланяме със свят страх и благоговение.

По този начин, земетресението при 7^{ТА} язва изглежда е предимно духовно, тъй като физическото земетресение прави малко за идеологическите и религиозните системи (въпреки че е възможно това духовно разтърсване да бъде придруже-

но от физическо).³³²

Но какво конкретно събитие „разтърсва“ целия свят и води до падането на Вавилон? По време на 7^{та} язва четем, че „всеки остров изчезна и всички планини бяха изравнени“. Откровение 16:20. Това е пряк паралел с 6^а печат, когато „всички планини и острови бяха преместени от местата си“. Откровение 6:14. Това е важно, тъй като 6^{ти} и 7^{ми} печат описват Второто пришествие на Христос (Откр. 6:14-17; 8:1)!^{та} язва чуваме за „гласове, гръмотевици и светкавици“ (Откр. 16:18) – всички те идват от Божия трон (Откр. 4:5; 8:5; 11:19).

332 В светлината на символичния акцент на последните три язви, „ужасната **градушка**“ тежача до седемдесет и пет фунта“ в 7^{та} язва (Откр. 16:21) изглежда най-вероятно също символична. В подкрепа на това са поразителните тематични паралели с Псалм 18. Както 7^{та} язва, така и Псалм 18 споменават градушката (Откр. 16:21; Пс. 18:12-13) във връзка с [1] глас от храма (Откр. 16:17; Пс. 18:13, гръм (Откр. Пс. 18:13), [3] светене (Откр. 16:18; Пс. 18:14), [4] земетресение (Откр. 16:18; Пс. 18:7), [5] преместване на планини (Откр. 16:20; Пс. 18:7) и [6] Божия гняв (Откр. 16:1, 19; Пс. 18:7). Псалм 18 също споменава пресъхването на водите (Пс. 18:15), което напомня за пресъхването на Ефрат (Откр. 16:12). Псалм 18 е изцяло за това как Бог ще избави народа Си от ръцете на нечестивите във **време на беда**, така че символиката на градушката и другите елементи на 7^{та} язва изглежда означават същото.

Йов също споменава „хранилищата на градушката“, които Бог е *въздържал*, или задържал, до „**времето на скръбта**, за деня на битка и война“. Йов 38:22-23. Това е в контекста на Божия отговор на въпросите на Йов защо се случват лоши неща. Бог отговаря, като посочва безкрайната сложност на сътворения ред (Йов 38-39) и как Той непрекъснато възпира силите на унищожението, като водите (Йов 38:8-11) или *ямс* (древно блискоизточно наименование за антисътворителното морско чудовище, което в библейския разказ е символ на Сатана), и Левиатан и Бегемот (Йов 40, 41) (митичните същества, на които вероятно са базирани двата звяра в Откровение 13 гл.). Подобно на тези космически сили, Бог беше задържал тази „градушка“ до времето на скръбта в края.

Тонстад, от друга страна, предполага, че тази градушка може да е пример за феноменален език. „Скромно е обаче, ако си представим, че обектите, падащи от небето през двадесет и първи век, не са „големи градушки“, а разбиващи бункери **бомби** ...“ Тонстад, *Откровение*, стр. 233. Тази теория е в съответствие с факта, че гражданските сили скоро ще се обърнат срещу Вавилон и ще го изгорят с *огън*, както ще видим.

СЪДЪТ НА ВЕЛИКАТА БЛУДНИЦА

та откровение (земетресение), което причинява падането на Вавилон (7^{та} язва). В този момент масите от човечеството не само спират да подкрепят духовния Вавилон (символизирано от пресъхването на Ефрат при 6^{та} язва), но когато осъзнават, че са били измамани и манипулирани от популярните църкви по отношение на Божия характер и закони, враждата, която е била в сърцата им към Христос, ще бъде пренасочена към религиозните власти - те активно ще помогнат за изпълнението на присъдата срещу тях.

Така е било през цялата човешка история. Онези, които използваха властта на държавата, за да налагат религиозните закони, обикновено бяха унищожени от самата власт, която манипулираха. Дарий (Държавата) беше измамен да наложи религиозен указ и впоследствие той хвърли онези, които го измамиха в рова с лъвове, който те бяха подготвили за Данаил. Аман манипулира Ксеркс (Държавата), за да създаде религиозни закони и в крайна сметка Ксеркс направи така, че самият той да бъде обесен на бесилката, която беше подготвил за Мардохей. Синедрионът убеди Рим (Държавата) да наложи своите произволни закони, като разпъне Исус и Рим в крайна сметка се обърна и ги екзекутира. Римската църква убеждава Кловис, краля на франките (държавата), да използва властта им, за да преследва Божия народ, и след 1260 години тя получава своята „смъртоносна рана“ от същата френска сила. Както е било, така ще бъде.

След като целият свят разбере, че е бил манипулиран от корумпирана форма на християнството, те ще използват меч на държавата, за да я унищожат. Ето как покварената църква ще бъде „съдена“ и „наказана“ от Бог:

Откровение 17:1, 16 (ISV) ¹Тогава един от седемте ангела, които държаха седемте чаши, дойде при мен и ми каза: „Ела и ще ти покажа как прословутата блудница... ще бъде съдена...“ ¹⁶ Десетте рога и звярът, който видя, ще намразят блудницата. Ще я оставят гола. Те ще ядат плътта ѝ и ще я изгорят с огън. (вж. Лев. 1:9)

Вече няма да поддържат църквите, както преди, но на-

силствено ще ги унищожат. Точно както Адам (Държавата) обвини жената (Църквата) за своето падение (Бит. 3:12), измамените маси ще хвърлят тези, които ги измавиха (корумпираните църкви – Звярът и Лъжепророкът, Откр. 16:13-14) в огненото езеро (Откр. 19:20; 17:16)³³³ – не огъня на Божията любов, а огъня на тяхното възмущение. Това е Божията присъда срещу „блудницата” (Откр. 17:1, 16): както е отсъдила, така ще бъде съдена (Мат. 7:2) – както е давала, така ще ѝ се отдаде (Откр. 18:6; Второзаконие 19:16-19).

Авдий 15 Защото денят Господен е близо за всичките народи. **Както си направил, така ще ти бъде, делата ти ще се върнат на твоята глава.**

Докато масите унищожават колабиращата вавилонска система, цивилизацията също рухва в анархия и хаос (Откр. 16:19).

ПРОГРЕСИЯ НА последните 3 язви

³³³ Това че „огненото езеро“ е метафора (за пълно унищожение), трябва да бъде очевидно от факта, че звярът и лъжепророкът представляват „безлични, институционални системи на преследващи правителства и фалшиви религии, [които са] неспособни да гърпят съзнателна болка.” Едуард Фъдж, *Огънят, който поглъща: библейско и историческо изследване на доктрината за последното наказание* (Юджийн, ИЛИ: Cascade Books, 2011), стр. 369 (срв. стр. 246-247).

По-късно (Откр. 20:13-14) Писанието ни казва, че „смъртта и гробът“ (както несъзнателни, така и абстрактни реалности) „са били хвърлени в огненото езеро“ (ст. 14). *Как се хвърля нещо нематериално в осезаем огън?* Това се случва, когато смъртта и гробът вече няма да участват в реалността, защото самата смърт ще престане да съществува и никога няма да бъде възвърната. Когато някой или нещо бъде „хвърлено в огненото езеро“, това ни казва, че тези неща вече няма да съществуват. Затова това събитие е изрично наречено „**втората смърт**“ (ст. 14) – смъртта, от която няма възкресение. За повече информация относно огненото езеро и окончателността на съдбата на нечестивите (за разлика от вечното съзнателно мъчение), моля, вижте Le Roy Edwin Froom, *The Conditionalist Faith of Our Fathers: The Conflict of the Ages Over the Nature and Destiny of Man*, 2 тома (Washington DC: Review and Herald, 1959), том. 1, гл. 21-22 (<https://tinyurl.com/3tzbs7x8>); Фъдж, *Огънят, който поглъща*, гл. 23 (<https://tinyurl.com/33kzpkf7>); Бойд, , том. 1, приложение 4 (<https://tinyurl.com/mtjem9vy>)

Край на космическата борба

5 ^{та} язва Масите поставят под въпрос авторитета на Вавилон	6 ^{та} язва Масите спират да подкрепят Вавилон	7 ^{ма} язва Масите унищожават Вавилон (Откр. 16:19; 17:16)
---	---	--

ГНЕВЪТ НА АГНЕТО

В най-мрачната полунощ на земната история, Светлината на живота внезапно ще изгрее и „самият Господ ще слезе от небето със заповеден вик, с гласа на архангел и с Божия тръбен зов. Първо, вярващите, които са умрели, ще възкръснат от гробовете си. Тогава заедно с тях и ние, които сме още живи и сме останали на земята, ще бъдем грабнати в облаците, за да срещнем Господа във въздуха. Тогава ще бъдем с Господ завинаги.“ 1 Солунци 4:16-17 (вж. 1 Кор. 15:51-52; Йоан 14:2-3; 17:24).

Когато Христос се завърне за Невястата Си, която е „святата и непорочна“ (Еф. 5:27), тя ще изпита най-голямата радост от всички, защото най-накрая ще бъде с Онзи, който е „изцяло прекрасен“, нейния възлюбен и Нейният приятел (Песен на песните 5:16 KJV). Но докато огънят пречиства златото, той същевременно унищожават примесите.

Когато Христос, Младоженецът, се завърне у дома от Своето дълго пътуване (Марк 13:34) и лицето Му се вижда, всички ще видят Този, на Когото сме изневерили (защото всички сме съгрешили), и нашите минали грехове инстинктивно ще се „втурнат към челното място на умовете ни“. Когато това се случи, ще реагираме по един от двата начина, в зависимост от възгледа ни за нашия съпруг.

Тези, които виждат Бог като „Бог на състраданието и милостта... бавен на гняв и изпълнен с неизменна любов и вяръност“, Който е нетърпелив да „прости беззаконие, бунт и грях“ (Изход 34:6-7), който ги познава напълно, но отказва да ги съди и осъди (Йоан 8:10-11; 12:47-48; Рим. 8:1), ще изпитат голяма радост и мир при пристигането Му, тъй като са Го виждали такъв, какъвто е (1 Йоаново 3:2). И понеже

са разбрали Неговия любящ характер, Неговата доброта ги е довела до покаяние (Римляни 2:4). Въпреки че са били неверни към Него в миналото, те са изоставили своите незаконни връзки и са се върнали при Този, който наистина ги обича безусловно и знае какво е най-добро за тях.

Представете си обаче, ако вярвате, че съпругът ви е „суров човек“ (Мат. 25:24, CSB), който ще ви бие или убие, ако Му се противопоставите. Има ли вероятност да поискате прошка? Ако е така, единствената причина, поради която бихте признали, е от чувство за самосъхранение, за да успокоите гнева Му. Но ако това е мотивацията за покаяние, няма промяна в сърцето и вие ще продължите да се връщате в незаконни съюзи. Като такъв си представете, че сте „хванати в крачка“ да изневерявате на съпруга си, когато той се прибере у дома. И не само това, но вие вярвате, че съпругът ви е убиец! Тогава докато гледате Този, Когото сте проболи не бихте ли казали „на планините и скалите: Паднете върху нас и **ни скрийте от лицето на Седящия на престола и от гнева на Агнего**. Защото дойде великият ден на техния гняв и кой ще оцелее?“ Откровение 6:16-17. Да, когато това се случи, „ще има дълбоко жалеене между всичките народи на земята“ (Матей 24:30), „всички земни племена ще заридаят за Него“ (Откровение 1:7 KJV).

Това душевно страдание ще бъде плод на вярата в лъжите на змията и на фалшивата представа за Бог. Когато Адам и Ева ядоха от дървото за познаване на доброто и злото, те повярваха, че Бог е Източникът на живота и смъртта; така, когато Той дойде в Градината, те се опитаха да скрият лицата си от Него (Бит. 3:8), точно както всички нечестиви ще скрият лицата си от Христос в края.

Когато Христос дойде с открито лице, всички ще видят славния характер на нашия Бог и това или ще причини изключителна радост и блаженство, или тежка мъка и мъчение на душата. Ако праведните изпитват психическо изтощение в присъствието на нечестиви хора (2 Петр. 2:8), колко по-голямо ще бъде мъчението, когато нечестивите са в присъствието на Христос? Душевната мъка, която непокаяният грешник ще изпита, ще бъде толкова тежка, че огънят на Божията любов (Песен на песните 8:6; Притчи 25:21-22) ще ги изяде

Край на космическата борба

и погълне (сравнете Евреи 10:26-27 и Йоан 2:17). Да, когато грешниците гледаха Божията слава в известна степен, те изпитваха душевна болка под някаква форма, често ставайки „като мъртви“, изпитвайки голям страх (вж. Мат. 28:2-5; Лука 5:8-10; Йоан 18:6; Дан. 1:17; Така онези, които отхвърлят Дървото на живота и получават Белега на Звяра, **„ще бъдат измъчвани с огън [любов³³⁴] и жупел³³⁵ в присъствието на светите ангели и в присъствието на Агнето.**” Откровение 14:9–10 (KJV).³³⁶ Божията любов е неугасимият огън, който

334 Песен на Соломон 8:6–7 ⁶ Положи ме като печат на сърцето си, като печат на ръката си. Защото любовта е силна като смъртта, нейната ревност е трайна като гроба. **Любовта проблясва като огън**, най-яркият вид пламък. ⁷ **Много води не могат да угасят любовта**, нито реките могат да я удавят. Ако човек се опита да купи любов с цялото си богатство, предложението му ще бъде напълно отхвърлено. Римляни 12:20 (KJV) Затова, ако врагът ти е гладен, нахрани го; ако е жаден, дай му да пие; защото като правиш това **[като им показваш любов]**, **ще натрупаш огнени въглени върху главата му.**

335 Думата „Brimstone“, *theion* (Гр. №2303), предава „усещането за мигане“ и идва от думата *theios* (Гр. №2304), която означава „божественост“. Възможно ли е „сярата“, която измъчва нечестивите, всъщност да е проблясък на Христовата божественост, която носи умствени мъки на грешниците, точно както проблясъците на Божията слава са причинявали душевни страдания на другите през цялата история?

336 Вместо да разглежда това мъчение като самопричинено и органично, друго тълкуване приписва действието на мъчението на Сатана и неговите демони, тъй като книгата Откровение описва „падналата звезда“ и нейните съратници като агенти на мъчението (Откр. 9:4- 5) които използват „огън и дим и горяща сяра“ в процеса (Откр. 9:17).

Следващият стих казва, че **„Димът от тяхното мъчение ще се издига завинаги“**. Откровение 14:11. Това означава ли, че съзнателно ще бъдат измъчвани цяла вечност? Езикът, използван от Йоан, напомня как Авраам е видял само „стълбове дим“ да се издигат на мястото на Содом и Гомор, след като са били унищожени (**Битие 19:28**), което е резултат от действието на „вечен огън“ (**Юда 7**). Очевидно тези обитатели са страдали само докато умрат - те не са страдали вечно. Също така беше казано за Едом, в „деня на Господното отмъщение“, че „земята ще бъде покрита с огън. Тази присъда над Едом никога няма да свърши; димът от изгарянето му ще се издига вечно. **Исаия 34:8-10**. Резултатът от присъдата над Едом никога няма да бъде отменен и димът, издигащ се завинаги, е символ на *тази окончателност*. „Исаия описва историческото унищожение на Едом поради неговия грях. Веднъж унищожен от Божия съд, Едом никога повече нямаше да се въздигне. По същия начин присъдата на невярващите в края на времето ще бъде също толкова абсолютна и пълна.“ Грегъри К. Бийл, *Книгата на От-*

ще погълне нечестивите, но праведните ще живеят завинаги в този „огън“ (Ис. 33:12-15), който извира от Божия трон (Дан. 7:9).

ПРИСЪДАТА, ДАДЕНА НА СВЕТИИТЕ ПО ВРЕМЕ НА МИЛЕНИУМА

Бог пожела Кир, Неговият помазан пастир - „цар от изток“ (Ис. 44:27; 45:1; 41:2, 25), да пресуши Ефрат, за да завладее Вавилон, защото искаше да освободи Своя потиснат народ (Йер. 50:33-34) и да възстанови Ерусалим (Ис. 44:24-28). В края Христос, Помазаният пастирски цар от изток [„изгрев на слънцето“] (Лука 4:18; Йоан 10:11; Мат. 24:27; Откр. 16:12; 7:2; Лука 1:78), ще завладее духовния Вавилон, като пресуши духовния Ефрат, за да освободи Своя потиснат народ и да го отведе до Новия Ерусалим.

Когато най-накрая се обединят със своя Спасител и бъдат взети на небето (1 Солунци 4:17), изкупените ще живеят и царуват с Христос в продължение на 1000 години – една небесна събота. През това време Бог ще отвори записите на историята, за да могат да изследват Божиите отношения с човека. Докато светиите размишляват върху делата и методите на Бог, те също ще противопоставят Неговата любов, милост и справедливост на егоистичните дела на Сатана, неговата

кровението: Коментар върху гръцкия текст (Grand Rapids: Eerdmans, 1999), р. 761.

Останалата част от 14:11 гласи, че „**те няма да имат облекчение денем или нощем**, защото са се поклонили на звяра и неговия образ и са приели белега на името му.“ Тази фраза „ден и нощ“ е написана в родителен падеж, описвайки *качеството* на времето, *а не продължителността*, тъй като „родителният падеж не предполага нищо по отношение на продължителността“. Robertson, *A Grammar of the Greek New Testament in the Light of Historical Research* (Nashville: Broadman, 1934), стр. 495. Този стих не означава, че продължителността на тяхното страдание е вечна, но че страданието не е ограничено до деня или нощта, точно както огънят на Едом не беше „угасен нощем или денем“. Исаия 34:10 (KJV). Огънят не беше ограничен само до дневна или нощна смяна, но след като всичко беше унищожено, той угасна. По същия начин, страданието на нечестивите в крайна сметка не е ограничено до деня или нощта, но след като животът на всеки изтече, страданието ще свърши.

Край на космическата борба

злонамереност и тирания през цялата история. По този начин „правосъдието“ или *способността да се правят правилни преценки* ще бъде „дадено“ на светиите (Откр. 20:4; Дан. 7:22).

СТРАДАНИЕТО НАЙ-НАКРАЯ СЕ ПРИПИСВА НА НЕГОВИЯ ИЗТОЧНИК — ВИНОВНИЯТ КО- ЗЕЛ ЗА ОТПУЩАНЕ

Това време на „проучване на записите“ на историята ще настъпи през 1000 години, докато Сатана се скита из пустинята на земята, бидейки „вързан“ – окован в обстоятелството си на изолация и неспособност да измами никого във вселената.³³⁷ Наистина, Сатана ще се скита из пустата земя точно както козелът за отпущане се скита в пустинята след Деня на умилостивението.³³⁸ На този празник първосвеще-

337 Че това връзване е символ на неспособността на Сатана да мами повече, изглежда очевидно от факта, че той е „вързан“, „за да не мами повече народите“ (Откр. 20:3), и когато е „освободен“, той „ще излезе да мами народите“ (Откр. 20:8). Акцентът е върху ограничаването на възможността му да мами, което би се случило, ако нямаше кого да мами. Бог не отнема правото на свобода на словото, но Той отнема възможността или привилегията (ако може да се нарече така), която е дал на Сатана да упражнява това право. Той все още може да говори каквото си иска, но няма кой да го слуша. Вж. Тонстад, *Откровение*, стр. 292.

338 Някои казват, че козелът за отпущане е символ на Христос, но аз възразявам срещу тази идея по следните причини: (1) Христос, като Господен козел (Лев. 16:8:9), беше пожертван за нашите грехове, докато козелът за отпущане, който не беше Господният козел, не беше пожертван; (2) козелът за отпущане получава и запазва вината на Израел (символ на показване на произхода на греха), но Христос ще се появи втори път „без грях“ (Евреи 9:28); (3) козелът за отпущане „получава“ или се приписва на беззаконията на Израел чрез работата на Първосвещеника, който е Христос, така че Той не може да бъде и двете; (4) еврейското име на козела за отпущане е „Азасел“ (Евр. №5799, אָזָזִים), а думата, използвана за описание на козлите, използвани в церемонията в Деня на умилостивението, е „saiyr“ (Евр. №8163) и е преведена като „дявол“ и „сатир“. Вижте Лев. 17:7; 2 Лет. 11:15; Езек. 13:21; 34:14.

Апокрифната Книга на Енох също ни информира, че водачът на падналите ангели, Азасел, „е научил цялата неправда на земята...” 1 Енох

никът ще „положи двете си ръце върху главата на козела и ще изповяда над него цялото нечестие, бунт и грехове на народа на Израел. Така ще прехвърли греховете на хората върху главата на козела. След това човек, специално избран за тази задача, ще **закара козела в пустинята**. Левит 16:21. Какво означава, че греховете на хората ще бъдат „прехвърлени“ върху Сатана?

„В службата на светилището на Стария завет Бог разкрива плана на спасението в символ. **Ден след ден** греховете се изповядваха в светилището, където **Бог пое отговорността** за справянето с този ужасен проблем, дори до степента, в която **позволи на Собствения Си Син да понесе вината** и последствията, които всъщност се натрупват върху човешката сметка.

„Последното действие в Деня на умилостивението представлява последното справяне на Бог с греха.

5:6. Робърт Хенри Чарлз, изд., *Псевдепиграфа на Стария завет*, том. 2 (Оксфорд: Clarendon Press, 1913), стр. 193. Изглежда, че тази творба идентифицира Азасел с библейския Сатана (сравнете 1 Енох 10:4-6, 54:3 с 2 Петър 2 и Юда 6), въпреки че тези термини понякога се използват за описание на различни същности. „В някои извънбиблейски текстове изглежда, че Азасел функционира вероятно като аналог на самия Сатана (Grabbe, „Scaregoat“, 156–58; Helm, „Azazel“, 222–24; Maclean, „Varabas“, 320). В *Апокалипсиса на Авраам* (13:4–9; 14:5–6; 20:5; 23:7; 31:5) Азасел се появява като конкурент за Божията слава. Той е изобразен като този, който е убедил Адам и Ева да не се подчинят на Бога, който се е опитал да подведе Авраам и който е получил омърсени свещенически одежди (Орлов, *Мрак*, 4–7; 49; 66).“ Чарлз Мийкс, „Азасел“, изд. Джон Д. Бари и др., *The Lexham Bible Dictionary* (Bellingham, WA: Lexham Press, 2016).

Няколко ранни църковни отци, като Ориген, също разглеждат Азасел като символ на Сатана, пишейки, че „змията... е причината за изгонването на човека от божествения рай... Освен това, отблъскващият [козелът за отпущане] в Левит, който еврейският текст нарича Азасел, не е никой друг освен той...“ Ориген, *Contra Celsum*, кн. 6, сек. 43, стр. 360. Вижте също Ориген, *Омили върху Левит 1-16*, прев. Гари Уейн Баркли, в „Бащите на църквата“ (Вашингтон, окръг Колумбия: Издателство на Католическия университет на Америка, 1990 г.), том. 83, стр. 187 и Ориген, *Първи принципи*, прев. GW Butterworth, кн. 3, гл. 2, сек. 1 (Нотр Дам, IN: Ave Maria Press, 2013), стр. 275-276. По същия начин Ирелей цитира „божествен старейшина и проповедник на истината“, който заявява, че Азасел е „този паднал и все пак могъщ ангел“. Ирелей, *Срещу ересите*, кн. 1, гл. 15, сек. 6.

Край на космическата борба

Всичко, което се случва в двора, представлява събития, които се случват на земята. Това, което се случва в Светилището, представлява онези събития, които се случват на небето и са невидими за човешките очи, където ние следваме дейностите на Агнето чрез вяра.

„Събитието „Азасел“ се случва в двора, което означава, че ще бъде видимо. Изповядването на греховете на праведните спрямо Азасел, козелът за отпущане, означаваше нещо. Това не беше просто ритуал. (Вижте 2 Солунци 2:3-5.) Той символизира събитие, което отбелязва последното усилие на Бог в полза на човешката раса, когато **очите на света и вселената се насочват към този, който беше отговорен през онези години, когато Бог пое обвинението. Той ще бъде изложен по уникален и безпрецедентен начин.**

„От тази точка козелът за отпущане е отведен в пустинята, представляваща хилядолетието, където е изоставен да умре. Това бележи финала на земния експеримент с греха.”³³⁹

В началото Адам беше обвинил както Ева (виновната — козелът за отпущане), така и Христос (Невинният — Господният козел) като отговорни за греховете му (Бит. 3:12). Христос снизходи и пое отговорността за страданието на човечеството, тъй като Той е позволил това страдание да се случи, но в крайна сметка цялата вселена ще разбере, че Змията е тази, която е отговорна и виновна за въвеждането на греха, страданието и смъртта във вселената.

Да, всички ще се замислят за Сатана и ще попитат: „Може ли това да е този, който разтърси земята и накара царствата на света да треперят? **Това ли е този, който унищожи света и го превърна в пустош?** Това ли е кралят, който разруши най-великите градове в света и нямаше милост към своите затворници?“⁴⁰ Исаия 14:16–17. Точно както Ева, изкушителката на Адам, трябваше да понесе вината за греховете си и да изживее остатък от дните си със знанието за това, което е направила, така и Сатана, истинският източник на всички

³³⁹ Мерилин Кембъл, *Адвентно допълнение към Светлина през мрака: оправдание на Бог* (2015 г.), стр. 29

изкушения и грехове, ще трябва да понесе крайната вина на отговорността си и да живее остатъка от дните си, обмисляйки злото, което създаде.

„3^{ТО} ПРИШЕСТВИЕ“ И ПОСЛЕДНАТА БИТКА

След този период от 1000 години Христос и светиите ще се върнат на земята в новия град Ерусалим (Откр. 21:2)³⁴⁰ и нечестивите мъртви ще бъдат възкресени от гроба (Откр. 20:5), като по този начин ще бъде „освободен“ Сатана от „оковите“ на бездействието. Има смисъл Бог да заключи Разрушителя, но *защо ще пусне Сатана?* Дали това е произволна демонстрация на власт и суверенитет от страна на Бог, подобно на начина, по който Адолф Айхман беше „богоподобен“, когато демонстрира своята сила, като „арестува и след това им позволява да се възобновят“?³⁴¹ Или това освобождаване от страна на Бог може да бъде акт на *откровение*? В началото Змията се оплакваше от привидното Божие ограничение (Бит. 3:1), но в края Бог демонстрира (за пореден път), че обвиненията на Сатана са просто лъжи и погрешни твърдения. Да, в крайна сметка Бог ще даде на Сатана цялата свобода, която иска, и с тази свобода той ще издейства собствената си гибел.³⁴²

Веднага щом нечестивите бъдат възкресени, Сатана подхваща своето дело на изкушение и измама там, където е спрял, тръгвайки напред, за да измами и обедини онези, които от зората на времето са отхвърлили Бог и Неговите методи, събирайки ги от цялата земя, подготвяйки ги за последен опит да превземат Царството Божие със сила и насилие.

Откровение 20:7–9 ⁷ **Когато хилядата години свършат**, Сатана ще бъде пуснат от затвора си. ⁸ Той ще излезе да мами народите, наречени Гог и Магог, във

340 В Откровение 20:7-9 виждаме как нечестивите атакуват Новия Ерусалим, но слизането на този град не се споменава до 21:2. Това е поразителен пример за склонността на Йоан да обръща логическия ред на събитията - литературен прием, известен като хистерон-протерон.

341 Bettina Stangneth, *Айхман преди Йерусалим: Неизследваният живот на един масов убиец* (Лондон: The Bodley Head, 2014), стр. 9

342 Тонстад, *Спасяване на репутацията на Бог*, стр. 155

Край на космическата борба

всеки ъгъл на земята. **Той ще ги събере за битка** — могъща армия, безбройна като пясък по морския бряг. ⁹ И аз ги видях, когато се изкачиха на широка-та равнина на земята и **заобиколиха Божия народ и възлюбения град ...**

Да бъдеш възкресен е дар от Бог – Той ти връща живот, за да можеш да живееш отново. Но какво правят нечестивите с този дар? Те го изхвърлят и се опитват да убият Този, който го е дал. Щеше ли Бог да им прости, ако наистина се покаяха в този момент? Мисля, че е така, защото Неговата „милост трае вечно“. Но тези хора имат същите сърца, които са имали, когато са заспали, така че по-нататъшното откровение на Божията слава ще направи това, което е направило през живота им – ще закорави сърцата им и ще ги накара да проявят негодувание. Точно както евреите бяха разгневени от откровението на Бог в Христос, така и нечестивите ще се стремят да разпнат Божия Син, седнал на престола в Новия Ерусалим.

Бог не иска нечестивите да страдат и умират отново, но трябва да им бъде даден още един шанс или напълно да Го приемат, или да Го отхвърлят. Но защо?

СЪДЪТ НА ВЕЛИКИЯ БЯЛ ТРОН

Когато онези, които са отхвърлили Бог, атакуват Светия град, те ще се окажат стоящи пред „голям бял трон“ (Откр. 20:11) с Христос, седнал на него. Тогава всички ще застанат пред Бог и „дневниците“ на сърцата им (2 Кор. 3:2-3) ще бъдат „отворени“ и прочетени от цялата вселена (Откр. 20:12). Действията на всички, независимо дали са любящи или егостични, са записани в сърцата им и съвестта им ще свидетелства за или против тях в онзи ден (Римляни 2:14-16; 9:1; 2 Кор. 1:12).

Точно както Сатана беше посял вражда в сърцето си срещу Христос от самото си падение, така и нечестивите трупаха вражда в сърцата си от времето, когато за първи път отхвърлиха гласа на Христовия Дух. Книгата на сърцето на Сатана, изпълнена с вражда, беше напълно прочетена от всички

небесни същества, когато той брутално уби Божия Син на кръста и по този начин сатанинското Царство беше изкоренено от техните симпатии. Когато възкресените нечестиви атакуват Светия град на Христос, те също ще разкрият записа на своята вражда към Него пред цялата вселена и също ще бъдат изкоренени от симпатиите на цялата вселена.

Греховете на онези, които са отхвърлили ръководещия Дух на Христос, са били „изписани с желязно длето – издълбани с диамантен връх върху каменните им сърца“ (Йер. 17:1), което е изгорило съвестта им (1 Тим. 4:1) за гласа на Бога. Когато очите на Христос, които са като огнени пламъци (Откр. 1:14; 2:18; 19:12), погледнат всяка душа, всички нечестиви ще си спомнят думите, които Христовият Дух е изговорил на сърцето им, и всеки ще бъде „осъден от собствената си съвест“ (Йоан 8:9 ЦП), когато си спомнят греховете си и осъзнаят, че са отхвърлили пътя на живота. Всички те ще се осъдят като „недостойни за вечен живот...“ Деяния 13:46.

С други думи, когато неосветената душа стои пред Бог като отворена книга (като изобличен престъпник, стоящ пред жертвата си), „своеобразната история на нейните [техните] зли дела, на всяко нечестно и позорно действие и всяко нечестиво поведение“ ще нахлуе обратно в ума ѝ. „Тогаваш съвестта е тормозена и ужилена от собствените си жила и става обвинител и свидетел срещу себе си. Мисля, че това беше чувството на апостол Павел, когато каза: „Мислите им една с друга ги обвиняват или извиняват... в деня, когато Бог ще съди тайните на хората, според моето благовестие, чрез Исус Христос“ (Рим. 2:15, 16). От което разбираме, че в самата същност на душата се произвеждат определени мъчения от самите вредни желания, които ни водят към грях.”³⁴³ Така ще се изпълнят думите на Христос:

Йоан 12:47–48 (KJV) ⁴⁷ И ако някой чуе думите ми и не вярва, аз не го съдя; защото не дойдох да съдя света, но да спася света. ⁴⁸ Който Ме отхвърля и не приема думите Ми, има кой да го съди: **словото, което съм говорил, то ще го съди в последния ден.**

Йоан 3:19 (GNT) **Ето как действа присъдата: свет-**

343 Ориген, *Първи принципи*, кн. 2, гл. 10, сек. 4, стр. 177-178

Край на космическата борба

лината дойде на света, но хората обичат тъмнината повече от светлината...

Въпреки това, онези, които са изповядали враждебността си към Христос (духовна болест), направили са Го Господар на живота си чрез вяра (доверили са се на Великия лекар) и са позволили на Неговата кръв, или живот (Лечение), да очисти тяхната „съвест от мъртвите дела, за да служат на живия Бог“ (Евр. 9:14), няма да изпитат осъждането, което нечестивите ще изпитат, когато погледнат в любящите (огнени) очи на своя Възлюбен. Да, това са онези, които са в Христос Исус, „които ходят не по плът, а по Дух,” и няма да изпитат никакво осъждане (Римляни 8:1), точно както Мария Магдалена (Йоан 8 гл.). Вместо да продължат да записват греховете си в сърцата си чрез отхвърлянето на Христовия Дух, те са позволили на Христос да напише Своя закон на безкористна любов „не с мастило, а с Духа“ или с пръста (Матей 12:28; Лука 11:20), „на живия Бог; не на каменни плочи, а на плочи от плът, на сърцето.” 2 Коринтяни 3:3.

Христовата слава при Второто пришествие ще разкрие лъжите на фалшивите църкви, които ще заблудят масите и впоследствие те ще се обърнат срещу своите измамници и ще ги унищожат „с огън“ (Откр. 17:16), докато ги хвърлят в „огненото езеро“ (Откр. 19:20). По същия начин, при последното откровение на Божия славен, любящ характер при „Третото пришествие“ (след хилядолетието) всички нечестиви ще разберат, че Божиите пътища са чисти и че тези на Сатана са покварени. Опустошени от разкритието, че Сатана ги е измамил, те ще се обърнат срещу своя последен духовен поробител (Сатана) и неговите пътища ще се върнат върху собствената му глава.

Както видяхме в пророческата история на „най-великите“ царства на Земята, всички онези, които манипулират другите да изпълняват техните зли замисли, в крайна сметка биват унищожени от тези, които използват. Точно както вавилонските стражи бяха убити от огъня, който запалиха за приятелите на Данаил, точно както мидийците бяха хвърлени в рова с лъвовете, в който искаха да хвърлят Данаил, точно както Аман беше обесен на бесилката, която направи за Мардохей, точно както папството беше детронирано от френс-

ката държава (меч), чрез която беше детронирало враговете си, точно както отстъпническите църкви (Вавилон), които ще използват масите (Ефрат/десет рога), за да убият всички „еретици“, ще бъдат унищожени от масите при Второто пришествие – така и хората, които Сатана някога е използвал, за да изпълнява неговите постановления, ще го унищожат, когато бъде видян в истинската му светлина като този, който е отговорен за всички грехове и страдания. Така Божията справедливост ще бъде удовлетворена.

Езекиил 28:6–10 (KJV) ⁶ Затова, така казва Господ Бог; Защото ти си поставил сърцето си като сърце на Бога; ⁷ Затова, ето, **Аз ще докарам чужденци върху теб, страшните от народите; и те ще извадят мечовете си срещу красотата на твоята мъдрост и ще осквернят блясъка ти.** ⁸ **Те ще те свалят в ямата и ти ще умреш от смъртта на убитите** **всрещ моретата.** ⁹ Още ли ще казваш пред онзи, който те убива: Аз съм Бог? Но ти *ще бъдеш* човек, а не Бог в ръката на онзи, който те убие. ¹⁰ **Ще умреш със смъртта на необязаните от ръката на чужденци; защото Аз изрекох това,** казва Господ Бог.

„Тогава дяволът, който ги беше измамил, беше хвърлен в огненото езеро от горяща сяра” (Откр. 20:10) – не от Бог, а от онези, които Змията беше измамила.³⁴⁴ Така змията поглъща собствената си опашка и злото се самоунищожава. Христос обаче не се радва на това, но страда много от загубата на това

344 Останалата част от този пасаж казва, че Змеят, Звярът и Лъже-пророкът „ще бъдат измъчвани денем и нощем **завинаги**“. Както отбелязва Тонстад, „християнската традиция беше твърде склонна да представи Бог като мъчител и да направи „вечно“ да означава съзнателно мъчение, което няма край (20:10)... В СЗ, „завинаги“ често е фигура на речта за окончателност и затваряне, а не за продължителност (Еремия 15:14; 17:4; Бит. 19:28; Исаия 34:10). Прочит, който си представя, че Бог държи дявола и неговите последователи на животоподръжачи системи, за да ги измъчва, не успява да улови имплозията в тази глава, както и възстановяването и изцелението в следващите глави.“ Тонстад, *Откровение*, стр. 295. Вижте също моите коментари за Откровение 14:11, където се казва, че онези, които получават белега на звяра, „нямат облекчение денем или нощем“.

Край на космическата борба

блудно дете, както правилно отбелязва Ейдриън Ибънс:

„Гневът, който Сатана вдъхна в хората, ще се върне върху него. Той ще бъде удавен в жътвата на семената на насието, които е посял в хората. Бог не е за подиграване, както Сатана е посял, така ще пожъне. **Но дори в този процес Христос е разпнат. Той създаде Луцифер и го обича. Мъчение е да види как идва краят му. Всеки дъх на Сатана идва от Христос и затова Христос страда с него до края.**”³⁴⁵

Христос ще страда не само, когато страда Сатана, но и когато всички, които са Го отхвърлили, стигнат края си.

СЪДБАТА НА НЕПОКАЯНИТЕ

Не само, че нечестивите ще се обърнат срещу Сатана, но те също ще познаят от опит ужасния резултат от заплатата на греха, която Божият скъп Син изпита на кръста: усещането за пълно отделяне от Бог (Ис. 59:2), единственият Източник на любовта, живота, радостта и мира. Нечестивите бяха заявили: „Не искаме този Човек“ – Исус, единствената пътека на живота – „да царува над нас“ (Лука 19:14) и сега те виждат горчивия край на своя избор, който Бог трябва да уважи. Като гледат Божията любов, която е подобна на огън (Песен на песните 8:6; Пр. 25:21-22), с непокорен дух, нечестивите ще страдат от такова умствено и духовно страдание, че „ще има плач и скърцане на зъби“ (Мат. 8:12), докато накрая изчезнат.

В 13^{та} глава на апокрифната творба 2 Ездра, изглежда, че намираме точно библейско описание на съдбата на нечестивите, които са искали да нападнат Светия град. Докато Христос вижда „насието на множеството, което дойде“, за да унищожи Него и Неговия град, Той „нито вдигна ръката Си, нито държеше меч, нито каквото и да било бойно оръжие“, а духна огън от устата Си (2 Сол. 2:8; Ис. 11:4; Пс. 68:2) и този огън изгори всеки...” 2 Ездра 13:3–5, 9–11. След това авторът обяснява значението на сцената:

³⁴⁵ Ейдриън Ибънс, *Принцип на огледалото*, Гл. 25, fatheroflove-bulgaria.com

2 Ездра 13:37–38 ³⁷ И този мой Син [Исус] ще смъмри нечестивите измислици на онези народи, които заради нечестивия си живот са паднали в бурята; ³⁸ и ще постави пред тях злите им мисли и мъченията, с които ще започнат да бъдат измъчвани, които са като пламък; и той ще ги унищожи без труд чрез закона, който е като огън.

Това е точно както Христос беше заявил: „заплатата на греха е смърт” и „злото ще убие нечестивите” (Пс. 34:21 KJV). При това разкриване на Божия любящ характер, всички нечестиви ще претърпят умствено изтощение – като огнени въглени върху главите им (Песен на песните 8:6; Рим. 12:20) – което в крайна сметка ще накара сърцето им да се разбие, точно както това което Христос преживя на кръста.

„... Бих искал да се съсредоточа върху присъщия резултат от това какво означава за един грешник да влезе в напълно разкритото Божие центрирано към другите присъствие след грехопадението. **Опитвали ли сте се да погледнете някого в очите, след като сте го онеправдали? Защо това е мъчително? Защото чувствате вина и срам за това, което сте направили; и когато го погледнете в очите, осъзнавате ясно злодеянието си и тогава вината и срамът ви се засилват.** Вината и срамът, присъщо свързани с греха ви, биха били толкова по-интензивни, че ако отново бъдете оставени да понесете вината си сами, това би смазало живота ви. Доказателство за това е Христовият кръст. **Когато Исус пое вашия грях върху себе си, той понесе вътрешно свързаните срам и вина, които са породени от греха. И какво му причини това? То го уби.**”³⁴⁶

Това преживяване няма да бъде еднакво при всички, защото всеки ще страда според предишната си връзка с Христос. Ако умре някой, когото не познавате, ще страдате сравнително малко (ако има такива) за кратко време. Но ако

346 Хърб Монтгомъри, „Присъщо или наложено? Мисли за Божия огън,” в *Слуга на Бог: Космическият спор за благонадеждността на Бог* (Лома Линда, Калифорния: Университетско издателство Лома Линда, 2013 г.) стр. 349

Край на космическата борба

любовта на живота ви умре, ще страдате изключително дълго време. По този начин, тези, които ще страдат най-много (освен Сатана и неговите ангели) са „християните“ – особено необърнатите служители – тези, които преди са пророкували и изгонвали демони в името на Христос и са извършили много чудесни дела (Мат. 7:22–23), но никога не са Го *познали истински*.

Лука 12:47–48 (KJV) ⁴⁷ И този слуга, който е знаел волята на господаря си и не се е подготвил, нито е направил според волята му, ще бъде много бит. ⁴⁸ Но този, който не е знаел и е извършил неща, достойни за удари, ще бъде бит с малко удари...³⁴⁷

Психическата мъка, която Сатана изпитва през това време, е описана като огън „изсред“ самия него, който ще го „погълне“. Езекиил 28:18. Така е обозначен фактът, че „злото причинява собственото си унищожение“.³⁴⁸

Наказанието на нечестивите не е нещо произволно решено от Бог, а е органичен резултат от състоянието на сърцето на всеки човек. Някои ще страдат от агония и душевни мъки в продължение на много дни, докато други ще страдат за относително кратко време. Но в крайна сметка всички ще бъдат унищожени от техните зли мисли, „които са като пламък“. Тогава „убитите от Господа ще бъдат в онзи ден от *единия* край на земята дори до *другия* край на земята“ (Йер. 25:33 KJV), а последиците от това универсално трагично събитие са изобразени така, сякаш „кръвта течеше от лина в поток, дълъг около 180 мили и на височина до юздите на конете“ (Откр. 14:20).³⁴⁹

³⁴⁷ Ориген описва страданията на нечестивите като тези на някой с лоша треска, която варира „по вид и продължителност според степента, в която комбинацията от вредни елементи достоя материал и гориво за нея...“ Ориген, *Първи принципи*, кн. 2, гл. 10, сек. 4

³⁴⁸ Моше Грийнберг, *Езекиил 21-37* в коментара на „Котва на Библията“ (Гарден Сити, Ню Йорк: Doubleday 1997), стр. 587

³⁴⁹ Писанието изглежда предполага, че армията на възкресените нечестиви ще се обърне един срещу друг през това време (Езек. 38:21; Зах. 14:13), а частта, че кръвта е толкова висока, колкото юздата на коня, изглежда е алюзия към Книгата на Енох, която казва, че този „поток от кръв“ е причинен от вътрешни борби и самоунищожение: 1 Енох 100:1-3 ¹И в онези дни на едно място бащите заедно със сино-

В службата на светилището виждаме, че животните са били заклани като жертва за грях и впоследствие са били изгорени в пепел, след като са умрели. По същия начин, когато всички нечестиви бъдат мъртви, земята „ще гори като пещ“ и „елементите ще се стопят в пламенна топлина“ (2 Петр. 3:10 KJV), „И всички горди, да, и всички, които вършат нечестие, ще бъдат плява; И денят, който идва, ще ги изгори, казва Господ на Силите, така че няма да им остави нито корен, нито клон ... И вие ще стъпчете нечестивите; защото те ще бъдат пепел под стъпалата на нозете ви в деня, в който ще направя това, казва Господ на Силите.“ Малахия 4:1, 3 (KJV). Така ще се изпълни описанието на пророка за съдбата на нечестивите:

Йов 20:6–9 ⁶ Въпреки че гордостта на безбожните достига до небесата и главите им докосват облаците, ⁷ те ще изчезнат завинаги, изхвърлени като собствена та си тор. **Тези, които са ги познавали, ще попитат: "Къде са?"** ⁸ Те ще избледнеят като сън и няма да бъдат намерени. **Те ще изчезнат като видение в нощта.** ⁹ **Тези, които веднъж са ги видели, няма да ги видят повече. Семействата им никога повече няма да ги видят.**

Псалм 37:10 **Скоро нечестивите ще изчезнат. Въпреки че ги търсите, те ще изчезнат.**

Сатана беше заявил, че няма естествени последствия за неспазване на Божиите закони, но в крайна сметка ще бъде очевидно за всички, които някога са съществували, че смъртта – заплатата на греха – не е нещо произволно наложено на отхвърлящите Божията милост, а естественият резултат от отказа да се вземе от Дървото на живота чрез доверие в Бог. Бог беше дал свобода на Сатана да развие своята система на управление и резултатът ще бъде напълно явен пред всички интелигентни същества. Всички съмнения, посетени от

вете им ще бъдат поразени И братята един друг ще паднат в смърт, докато потоците от кръвта им потекат. ² Защото човек няма да удържи ръката си да не убие синовете си и синовете на синовете си, и грешникът няма да удържи ръката си от почитания си брат: От зори до залез слънце ще се избият един друг. ³ И конят ще ходи до гърдите в кръвта на грешниците, и колесницата ще бъде потопена до височината си. (Чарлз, изд., том 2, стр. 271).

Край на космическата борба

Архиизмамника, вече са изкоренени и методите на Божието Царство – Неговите закони, справедливост, милост и т.н. – са напълно оправдани от Неговия Син.

Тъй като Бог позволи борбата между Христос и Сатана да се разиграе, грехът и бунтът никога повече няма да възникнат. Наистина, всички неща ще бъдат установени завинаги в съзнанието на вселената; всеки безусловно ще обича и ще се доверява на Бога, защото е вкусил и видял, че Той е добър (Пс. 34:8). И тъй като всички ще се доверят на Бог с цялото си сърце, „скръбта няма да се надигне втори път“. Наум 1:9 (KJV).

След като нечестивите понесат заплатата за своите грехове и най-накрая престанат да съществуват, Бог ще „изтрие всяка сълза от“ очите на изкупените, след като плачат за онези, които са загубили. Тогава „няма да има повече нито смърт, нито скръб, нито плач, нито болка. Всички тези неща са изчезнали завинаги.“ (Откровение 21:4)

БОЖИЕТО ПРАВИТЕЛСТВО ОПРАВДАНО

След като язвите паднат и нечестивите се самоунищожат заедно със Сатана, всички ще видят резултата от отхвърлянето на защитата на Христос. Цялата вселена ще знае, че Божиите закони не са произволни, а наистина са за защита и „общо благо“ на вселената. Да, ще бъде очевидно, че подчинението носи естествени благословии, докато неподчинението естествено носи проклетия и унищожение – по този начин законите на Създателя ще бъдат напълно оправдани. Когато „**Нечестивият бъде уловен в делото на собствените си ръце**“, Бог ще бъде „**познат чрез присъдата, която изпълнява**“ (Пс. 9:16 KJV) и **всички разумни същества ще признаят**, че Бог е напълно надежден и Неговите пътищата са праведни:

„Велики и контраинтуитивни са твоите действия, Боже Всемогъщи! Прави и надеждни са пътищата ти, Царю на народите! Господи, кой няма да се страхува от Теб и да не говори добре за Твоето име? Защото само ти си безгрешен. Всички народи ще дойдат и ще се поклонят пред теб, защото твоето понятие за „правилно действие“ (присъда) е разкрито.“ (Откровение 15:3–4³⁵⁰)

ВЪЗСТНОВЕН РАЙ

След като Бог пречиства земята с огън, Той създава новото небе и новата земя (2 Петрово 3:13) – Възстановеният рай. Спорът относно Божия характер най-накрая е решен в умовете на всички разумни същества. Лъжите на Сатана са напълно разобличени; всички резултати от неговите лъжи са премахнати. Вярването в неговите лъжи доведе до загубата на Рая и дървото на живота; лъжите му причиниха нашето отчуждение от Бог и ни накараха да се страхуваме от Неговото лице; неговите клевети ни подтикнаха да се бунтуваме срещу Бог и греха направи с нас (и земята) така че да страдаме от проклятието на деградация и смърт.

Въпреки това, поради разкриването на заклания Агнец, вселената знае, че Божият закон на любовта е основата, върху която функционира целият живот, и излизането извън Неговия закон неизбежно означава сигурна смърт. Вместо да се страхуваме от Бог и да се крием в храстите, сега сме привлечени от Него и най-накрая ще „видим лицето Му“ без страх. Няма да съществуват повече проклетия и всички,

350 прев. Тонстад, *Откровение*, стр. 219-223

Край на космическата борба

които спазват Неговите заповеди, ще имат право на дървото на живота (Откр. 22:1-4) и смъртта вече няма да съществува, защото „смъртта и адът бяха хвърлени в езерото от огън” (Откр. 20:14) - те претърпяват същата съдба като нечестивите – втората смърт” – смърт, от която няма връщане – те ще престанат да съществуват и никога няма да се върнат, защото са били погълнати от реалността на Божията любов.

Битие 3 гл.	Откр. 21-22 гл.
<i>Бог, разглеждан като произволен (3:1)</i>	Възстановената слава на Бог (21:23)
<i>Божията присъствие предизвиква страх (3:8)</i>	Виждане на Бог без страх (22:4)
<i>Проклятие на земята (3:17)</i>	Няма повече проклетия (22:3)
<i>Отсечен от дървото на живота (3:24)</i>	Достъп до дървото на живота (22:2)
<i>Върнат в праха (3:19)</i>	Без повече смърт (21:4)

След като този спор бъде напълно разгърнат, Божият характер и надеждност най-накрая ще бъдат оправдани в очите на всички интелигентни същества и цялото творение ще се подчини на Божия Дух, позволявайки на Създателя да работи в и чрез тях. Така Бог ще „бъде всичко във всичко“ (1 Кор. 15:28 KJV), защото всеки ще знае и ще изповядва истината, че *Бог е любов*.

¹ Тогава ангелът ми показа река с водата на живота, чиста като кристал, която тече от престола на Бога и на Агнето. ² Течеше по центъра на главната улица. От всяка страна на реката растеше по едно дърво на живота, даващо дванадесет реколти плодове, с нова реколта всеки месец. Листата са използвани за лечение на народите.

³ Вече няма да има проклятие върху нищо. Защото тронът на Бога и на Агнето ще бъде там и слугите му ще му се покланят. ⁴ И ще видят лицето Му и името Му ще бъде написано на челата им. ⁵ И няма да има нощ там, няма нужда от светилници или слънце, защото Господ Бог ще ги осветява. И те ще царуват завинаги.“ (Откровение 22:1–5)

Други книги достъпни **БЕЗПЛАТНО** на
fatheroflove-bulgaria.com

Божие семейно царство е под обстрел

Проникновенията на тази книга имат за цел да променят живота ви, предоставяйки яснота за вашите собствени семейни взаимоотношения, и едно по-ясно разбиране за Бог и Неговия Син. Открийте тайната на успешните взаимоотношения. Проследете произхода на причината за съществуването на толкова много страдание и болка във взаимоотношенията ни и изследвайте свободата на отношенията, която идва от ходенето в пътищата на Бога.

Кратко въведение към ненасилствения характер на Бога

Тази книга представя доказателства от Библията, които оправдават Бог от обвиненията, че е безгрижен, осъдителен, контролиращ, несправедлив, с лош нрав или насилник. Тя е чудесно въведение към идеята, че Бог е ненасилствен, точно като Исус.

Какво рискувал Бог в контекста на Великата борба

„Защото Бог толкова възлюби света. Толкова велика била тази любов, че Той рискувал Своето най-скъпоценно съкровище, Своя единороден Син, за да ни спаси.“ (Йоан 3:16)

ЗАБРАНЕН ПЛОД

Изследвайте космическия конфликт, който определя човешката съдба от самото начало. В основата му стои въпросът: Бог като Исус ли е, който възплъщава саможертвена любов, или като Цезар, който се фокусира върху себевъздигане и опазването на собствената си същност чрез сила и насилие?

Това е класически случай на „той каза, той каза“, но с вечни последици.

- Сатана представя Бога като капризен, егоистичен и насилствен

- Христос представя Бога като безкористен, любящ и ненасилствен.

Тези противоположни възгледи за Бога са символизирани от двете дървета в Едем и ще достигнат своята кулминация в крайното решение на човечеството между двата белега от Откровение. От Едем до Армагедон Божият характер остава в центъра на космическия конфликт.

Пътувайте през пророческия възход и падение на империите и станете свидетели на това как обединението на религията и държавата – от Вавилон до Рим – е изкривило представата на човека за Бога.

Тази книга предлага нов поглед върху пророчествата, историята и Божия характер и ви приканва да обмислите големи въпроси, които могат да променят вас и света като цяло.

БАША НА ЛЮБОВТА